

PHÚC ÂM

BẢN DỊCH CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC

Được đăng trên

Phúc Âm theo thánh Matthêu, phần mở đầu: [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10A](#)
[10B](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20A](#) [20B](#) [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#)
[27](#) [28](#) [29](#) [30](#) [31](#) [32](#) [33](#) [34A](#) [34B](#) [35](#) [36](#) [37](#) [38A](#) [38B](#) [39](#) [40](#) [41](#) [42](#)
[43](#) [44](#) [45](#) [46A](#) [46B](#) [47](#) [48](#) [49](#) [50](#) [51](#) [52A](#) [52B](#) [53](#) [54](#) [55](#) [56](#) [57](#) [58](#)
[59](#) [60](#) [61](#) [62](#) [63](#) [64](#) [65](#) [66](#) [67A](#) [67B](#) [68](#) [69](#) [70](#) [71](#) [72](#) [73](#) [74](#) [75](#) [76](#)
[77](#) [78](#) [79](#) [80](#) [81](#) [82](#) [83A](#) [83B](#) [84A](#) [84B](#) [85](#) [86](#) [87](#) [88](#) [89](#) [90A](#) [90B](#)
[91](#) [92](#) [93](#) [94](#) [95](#) [96](#) [97](#) [98](#) [99](#) [100](#) [101](#) [102](#) [103](#) [104](#) [105](#) [106](#) [107](#)
[108](#) [109](#) [110A](#) [110B](#) [111](#) [112](#) [113](#) [114](#) [115](#) [116](#)

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn mở đầu: [1](#) [2A](#) [2B](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#)
[30](#) [31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#) [37](#) [38](#) [39](#) [40](#) [41](#) [42](#) [43](#) [44](#) [45](#) [46](#) [47](#) [48](#)
[49](#) [50](#) [51](#) [52](#) [53](#) [54](#) [55](#) [56](#) [57](#) [58](#) [59](#) [60](#) [61](#) [62](#) [63](#) [64](#) [65](#) [66](#) [67A](#)
[67B](#) [68](#) [69A](#) [69B](#) [70](#) [71](#)

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn mở đầu: [1](#) [2](#) [3A](#) [3B](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8A](#) [8B](#) [9](#)
[10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#)
[29](#) [30](#) [31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#) [37](#) [38](#) [39](#) [40](#) [41](#) [42](#) [43](#) [44](#) [45](#) [46](#) [47](#)
[48A](#) [48B](#) [49](#) [50A](#) [50B](#) [51A](#) [51B](#) [52](#) [53](#) [54](#) [55](#) [56](#) [57](#) [58](#) [59](#) [60](#) [61](#)
[62](#) [63](#) [64](#) [65](#) [66](#) [67](#) [68](#) [69](#) [70](#) [71](#) [72](#) [73](#) [74](#) [75](#) [76](#) [77](#) [78](#) [79](#) [80](#)
[81](#) [82](#) [83](#) [84](#) [85](#) [86](#) [87](#) [88](#) [89](#) [90](#) [91](#) [92](#) [93](#) [94](#) [95](#) [96](#) [97](#) [98](#) [99](#)
[100](#) [101](#) [102](#) [103](#) [104](#) [105](#) [106](#) [107](#) [108A](#) [108B](#) [109](#) [110](#) [111](#) [112](#)
[113](#) [114](#)

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn mở đầu: [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#)
[12](#) [13](#) [14A](#) [14B](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#) [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#)
[30](#) [31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35A](#) [35B](#) [36](#) [37A](#) [37B](#) [38](#) [39](#) [40](#) [41A](#) [41B](#) [42A](#) [42B](#)
[43](#) [44](#) [45](#) [46](#) [47](#) [48A](#) [48B](#) [49](#) [50](#) [51](#) [52](#) [53](#) [54](#) [55](#) [56](#) [57](#) [58](#) [59A](#)
[59B](#) [60](#) [61A](#) [61B](#) [62](#) [63](#) [64](#) [65A](#) [65B](#) [65C](#) [66](#) [67](#)

Phụ lục

Thứ tự đọc Phúc Âm:

Trong tất cả các tuần144

Mùa Chay156

Phúc Âm buổi sáng Chủ nhật.....159

Tập hợp mười hai tháng:

[Tháng 9](#) [Tháng 10](#) [Tháng 11](#) [Tháng 12](#) [Tháng 1](#) [Tháng 2](#)

[Tháng 3](#) [Tháng 4](#) [Tháng 5](#) [Tháng 6](#) [Tháng 7](#) [Tháng 8](#)

Phúc Âm:

Các ngày lễ chung của các thánh178

Dành cho các dịp khác nhau.....180

PHÚC ÂM THEO THÁNH MÁT-THÊU

Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn đầu 1

Gia phả của Đức Giêsu Kitô, Con của Đavít, Con của Ápraham. Ápraham sinh ra Ít-ca-kơ; Ít-ca-kơ sinh ra Gia-cóp; Gia-cóp sinh ra Giu-đa và các anh em của ông; Giu-đa sinh ra Phê-rê và Xa-ra từ Hama-ri; Phê-rê sinh ra Ê-xrom; Ê-xrom sinh ra A-ram; Aram sinh ra Aminadab; Aminadab sinh ra Naasson; Naasson sinh ra Salmon; Salmon sinh ra Boaz với Rahab; Boaz sinh ra Obed với Ruth; Obed sinh ra Jesse; Jesse sinh ra vua Đa-vít; vua Đa-vít sinh ra Sa-lô-môn với người vợ góa của Uri; Sa-lô-môn sinh ra Rô-bô-am; Rô-bô-am sinh ra A-vi; A-vi sinh ra A-sa; A-sa sinh ra Giô-sa-phát; Giô-sa-phát sinh ra Giô-ram; Giô-ram sinh ra Ô-xia; Ô-xia sinh ra Giô-a-pham; Giô-a-pham sinh ra A-cha; A-cha sinh ra Ê-xê-ki-a; Ê-xê-ki-a sinh ra Ma-na-si; Ma-na-se sinh ra A-môn; A-môn sinh ra Giô-si-a; Giô-si-a sinh ra Giô-a-kim; Giô-a-kim sinh ra Giê-hô-ni-a và các anh em của ông, trước khi bị lưu đày sang Ba-by-lôn. Sau khi bị lưu đày sang Ba-by-lôn, Giê-hô-ni-a sinh ra Sa-la-phi-ên; Sa-la-phi-ên sinh ra Xô-rô-ba-bên; Zorobabel sinh ra Aviud; Aviud sinh ra Eliakim; Eliakim sinh ra Azor; Azor sinh ra Sadok; Sadok sinh ra Achim; Achim sinh ra Eliud; Eliud sinh ra Eleazar; Eleazar sinh ra Matthan; Matthan sinh ra Giacóp; Gia-cóp sinh ra Giô-sép, chồng của Ma-ri, từ người ấy sinh ra Đức Giê-su, Đáng được gọi là Đáng Ki-tô. Như vậy, từ Áp-ra-ham đến Đa-vít có mười bốn thế hệ; từ Đa-vít đến khi bị lưu đày sang Ba-by-lôn có mười bốn thế hệ; và từ khi bị lưu đày sang Ba-by-lôn đến Đáng Ki-tô có mười bốn thế hệ. Sự ra đời của Đức Giê-su Ki-tô xảy ra như sau: khi Mẹ Người là Ma-ri đã đính hôn với Giô-sép, nhưng trước khi hai người chung sống, thì người ta phát hiện ra rằng bà đã mang thai bởi Chúa Thánh Thần. Còn Giuse, chồng của Mẹ, là người công chính, không muốn làm nhục Mẹ, nên định âm thầm bỏ Mẹ đi. Nhưng khi ông đang suy nghĩ như vậy, thì thiên thần Chúa hiện ra với ông trong giấc mơ và nói: “Giuse, con của vua Đa-vít! Đừng sợ đón nhận Ma-ri, vợ của người, vì đứa trẻ trong bụng Mẹ là do Thánh Thần; Ngài sẽ sinh một Con Trai, và người sẽ đặt tên Ngài là Giê-su, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội lỗi của họ. Tất cả những điều này xảy ra để ứng nghiệm lời Chúa đã phán qua vị tiên tri, rằng: ‘Này, một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con Trai, và người ta sẽ đặt tên Ngài là Ê-ma-nu-ên’, nghĩa là: ‘Thiên Chúa ở cùng chúng ta’”. Khi thức dậy sau giấc ngủ, Giuse đã làm theo lời Thiên Thần Chúa truyền, đón vợ về nhà, nhưng không chung sống với nàng; rồi nàng sinh Con đầu lòng, và ông đặt tên cho Ngài là Giêsu.

Mt 1:1-25

Tuần trước Lễ Giáng Sinh, các thánh tổ phụ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 2

Sự ra đời của Đức Giê-su Ki-tô xảy ra như sau: Sau khi Đức Mẹ Ma-ri-a đính hôn với Giô-sép, trước khi hai người chung sống, thì người ta phát hiện ra rằng Người đã mang thai bởi Chúa Thánh Thần. Còn Giuse, chồng của Mẹ, là người công chính, không muốn làm nhục Mẹ, nên định âm thầm chia tay Mẹ. Nhưng khi ông đang suy nghĩ như vậy, thì thiên thần Chúa hiện ra với ông trong giấc mơ và nói: “Giuse, con của vua Đavít! Đừng sợ đón nhận Maria, vợ của người, vì đứa trẻ trong bụng Mẹ là do Thánh Thần; Ngài sẽ sinh một Con Trai, và người sẽ đặt tên Ngài là Giê-su, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi tội lỗi của họ. Tất cả những điều này xảy ra để ứng nghiệm lời Chúa đã phán qua vị tiên tri, rằng: ‘Này, một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con Trai, và người ta sẽ đặt tên Ngài là Ê-ma-nu-ên’, nghĩa là: ‘Thiên Chúa ở cùng chúng ta’”. Khi thức dậy, Giô-sép đã làm theo lời Thiên Thần của Chúa truyền, đón vợ về nhà, nhưng không chung sống với nàng; rồi nàng sinh Con Trai đầu lòng, và ông đặt tên cho Ngài là Giê-su.

Mt 1:18-25

Đêm Giáng Sinh, vào giờ thứ nhất.
Lễ Giáng Sinh, trong giờ kinh sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 3

Khi Đức Giê-su chào đời tại Bê-lem thuộc xứ Giu-đê, vào thời vua Hê-rôt, có các nhà chiêm tinh từ phương Đông đến Giê-ru-sa-lem và hỏi: “Vua dân Do Thái mới sinh ở đâu? Vì chúng tôi đã thấy ngôi sao của Ngài ở phương Đông và đến để thờ lạy Ngài.” Nghe tin đó, vua Hê-rôt lo lắng, và cả thành Giê-ru-sa-lem cũng lo lắng theo. Ông tập hợp tất cả các thượng tế và các kinh sư lại, rồi hỏi họ: “Đấng Christ sẽ sinh ra ở đâu?” Họ thưa với ông rằng: “Tại Bết-lê-hem xứ Giu-đê, vì đã chép trong lời tiên tri rằng: ‘Hỡi Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, ngươi chẳng hề kém hơn các thành khác trong xứ Giu-đê, vì từ ngươi sẽ xuất hiện một Vị Lãnh đạo, Đấng sẽ chăn dắt dân Ta, là dân Y-sơ-ra-ên.’” Lúc bấy giờ, Hê-rôt bí mật triệu tập các nhà chiêm tinh, dò hỏi họ về thời điểm ngôi sao xuất hiện, rồi sai họ đến Bê-lem và nói: “Các ngươi hãy đi, tìm hiểu kỹ lưỡng về Hải Nhi; khi nào tìm thấy, hãy báo cho ta biết, để ta cũng đến thờ lạy Ngài.” Họ nghe lời vua rồi lên đường. Và kìa, ngôi sao mà họ đã thấy ở phương Đông đi trước mặt họ; cuối cùng, ngôi sao ấy đến và dừng lại ngay trên nơi Hải Nhi đang ở. Khi thấy ngôi sao, họ vô cùng vui mừng; họ vào nhà, thấy Hải Nhi cùng với Đức Maria, Mẹ Ngài, liền quỳ xuống thờ lạy Ngài; rồi họ mở các hòm báu của mình ra, dâng lên Ngài những lễ vật: vàng, nhũ hương và mộc dược. Và sau khi được mặc khải trong giấc mơ rằng đừng trở về với Hê-rôt, họ đã đi theo một con đường khác để trở về quê hương mình.

Mt 2:1-12

Đêm Giáng Sinh, vào giờ thứ sáu.
Lễ Giáng Sinh, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 4

Khi các nhà chiêm tinh đã ra đi, thì kìa, Thiên Thần của Chúa hiện ra trong giấc mơ với Giuse và nói: “Hãy đứng dậy, đem Hải Nhi và Mẹ Người mà trốn sang Ai Cập, và ở lại đó cho đến khi Ta báo cho ngươi biết, vì Hê-rô-đê đang tìm kiếm Hải Nhi để giết Người.” Ông liền thức dậy, ban đêm bế Hải Nhi và Mẹ Người, rồi đi sang Ai Cập, và ở đó cho đến khi Hê-rôt qua đời, để ứng nghiệm lời Chúa đã phán qua miệng vị tiên tri rằng: “Ta đã gọi Con Ta ra khỏi Ai Cập.” Khi đó, Hê-rôt, thấy mình bị các nhà chiêm tinh chế giễu, bèn nổi giận dữ dội, và sai người đi giết hết các trẻ sơ sinh ở Bê-lem và khắp vùng lân cận, từ hai tuổi trở xuống, theo thời gian mà ông đã dò hỏi được từ các nhà chiêm tinh. Lúc bấy giờ, lời đã được phán qua tiên tri Giê-rê-mi-a đã ứng nghiệm, rằng: “Tiếng kêu ở Ra-ma vang lên, tiếng khóc lóc, than van và tiếng thét lớn; Ra-chên khóc than cho các con mình và không chịu an ủi, vì chúng không còn nữa.” Sau khi Hê-rôt qua đời, – kìa, Thiên Thần của Chúa hiện ra với Giô-sép trong giấc mơ tại Ai Cập và phán: “Hãy đứng dậy, đem Hải Nhi và Mẹ Người đi về xứ Ít-ra-en, vì những kẻ tìm giết Hải Nhi đã chết rồi.” Ông liền đứng dậy, đem Hải Nhi và Mẹ Người về xứ Ít-ra-en. Khi nghe tin Archelaus đang cai trị xứ Giu-đê thay cho Hê-rôt, cha mình, ông sợ không dám đến đó; nhưng sau khi nhận được sự mặc khải trong giấc mơ, ông đi đến vùng Ga-li-lê và, khi đến nơi, định cư tại một thành phố tên là Na-xa-rét, để ứng nghiệm lời các tiên tri đã nói rằng Ngài sẽ được gọi là Người Na-xa-rét.

Mt 2:13-23

Đêm Giáng Sinh, lúc 9 giờ.
Ngày 26 tháng 12, kính Đức Mẹ.
Ngày 29 tháng 12, các Thánh Hải Nhi.
Tuần lễ sau Lễ Giáng Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 5

Vào thời đó, Gioan Tẩy Giả đến rao giảng trong sa mạc Giu-đê và nói: “Hãy ăn năn, vì Nước Trời đã đến gần.” Vì chính ông là người mà tiên tri Isaia đã nói đến: “Tiếng kêu trong sa mạc: Hãy dọn đường cho Chúa, làm cho các lối đi của Ngài được thẳng tắp.” Còn Gioan thì mặc áo bằng lông lạc đà và thắt lưng da quanh hông, thức ăn của ngài là châu chấu và mật ong rừng. Bấy giờ, dân thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê và vùng lân cận sông Giô-đanh đều ra gặp ngài và được ngài làm phép rửa tại sông Giô-đanh, đồng thời xưng thú tội lỗi của mình. Thấy nhiều người Pha-ri-si và Sa-đu-kê đến với mình để chịu phép rửa, Gioan bèn nói với họ: “Hỡi lũ con rắn độc! Ai đã xúi giục các ngươi trốn tránh con thình nộ sắp đến? Hãy sinh ra hoa trái xứng đáng với sự ăn năn, và đừng tự nhủ trong lòng: ‘Cha chúng ta là Áp-ra-ham’, vì Ta nói với các ngươi rằng: Đức Chúa Trời có thể khiến những

hòn đá này trở thành con cái của Áp-ra-ham. Rìu đã đặt sẵn ở gốc cây rồi: mọi cây nào không sinh trái tốt thì sẽ bị chặt đi và ném vào lửa. Ta làm phép rửa cho các người bằng nước để ăn năn, nhưng Đấng đến sau ta mạnh hơn ta; ta không xứng đáng để cởi giày cho Ngài; Ngài sẽ làm phép rửa cho các người bằng Thánh Thần và lửa.

Mt 3:1-11
Thứ Bảy trước Lễ Hiện Linh.
Đêm trước Lễ Hiện Linh, vào giờ thứ nhất.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 6

Vào thời ấy, Đức Giê-su từ Ga-li-lê đến sông Giô-đanh để xin Gio-an làm phép rửa cho Ngài. Nhưng Gio-an giữ Ngài lại và nói: “Chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, mà Ngài lại đến với tôi sao?” Đức Giê-su đáp lại: “Hãy để như vậy đi, vì chúng ta phải làm trọn mọi điều công chính.” Lúc đó, Gioan mới để Ngài làm phép rửa. Sau khi chịu phép rửa, Đức Giê-su liền bước lên khỏi nước; bỗng trời mở ra, và Gioan thấy Thánh Thần của Thiên Chúa ngự xuống như chim bồ câu và đậu trên Ngài. Và kia, có tiếng từ trời phán rằng: “Đây là Con yêu dấu của Ta, Đấng mà Ta hài lòng.”

Mt 3:13-17
Đêm trước Lễ Hiện Linh, vào giờ thứ chín.
Lễ Hiện Linh, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 7

Vào thời ấy, Đức Giê-su được Thánh Thần dẫn vào sa mạc để chịu ma quỷ cám dỗ; Ngài đã ăn chay bốn mươi ngày bốn mươi đêm, và cuối cùng Ngài cảm thấy đói. Kẻ cám dỗ đến gần Ngài và nói: “Nếu Ngài là Con Thiên Chúa, hãy ra lệnh cho những hòn đá này biến thành bánh.” Ngài đáp lại: “Có chép rằng: ‘Con người không chỉ sống bằng bánh, nhưng bằng mọi lời phát xuất từ miệng Thiên Chúa.’” Rồi ma quỷ dẫn Ngài đến thành thánh, đặt Ngài trên mái đền thờ, và nói với Ngài: “Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy nhảy xuống đi, vì có chép rằng: ‘Ngài sẽ truyền lệnh cho các thiên sứ của Ngài về Ngài, và họ sẽ nâng Ngài trên tay, để chân Ngài không vấp phải hòn đá nào.’” Chúa Giê-su đáp lại: “Cũng có chép rằng: ‘Chớ thử thách Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi.’” Ma quỷ lại dẫn Ngài lên một ngọn núi rất cao, chỉ cho Ngài thấy tất cả các vương quốc trên thế gian và vinh quang của chúng, rồi nói với Ngài: “Ta sẽ ban cho Ngài tất cả những điều này, nếu Ngài quỳ xuống thờ lạy ta.” Bấy giờ, Đức Giê-su nói với nó: “Hãy lui ra khỏi Ta, Sa-tan, vì có chép rằng: ‘Hãy thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi và chỉ phụng sự một mình Ngài mà thôi.’” Bấy giờ, ma quỷ bỏ Ngài đi, và kia, các thiên sứ đến gần và phụng sự Ngài.

Mt 4:1-11
Thứ Bảy sau Lễ Hiện Linh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 8

Vào thời ấy, khi nghe tin Gioan đã bị bắt giam, Đức Giê-su lui về miền Ga-li-lê; Người rời Na-da-rét, đến định cư tại Ca-phác-na-um bên bờ biển, thuộc vùng đất của chi tộc Xa-bu-lôn và Nê-phali-mô, để ứng nghiệm lời tiên tri của thánh I-sai-a, người đã nói: “Đất của chi phái Zabulon và đất của chi phái Nêphthali, dọc theo con đường ven biển, bên kia sông Giô-đanh, xứ Ga-li-lê ngoại giáo; dân tộc đang sống trong bóng tối đã thấy ánh sáng vĩ đại, và ánh sáng đã chiếu rọi trên những người đang sống trong xứ sở và bóng tối của sự chết.” Từ lúc đó, Đức Giê-su bắt đầu rao giảng và nói: “Hãy ăn năn, vì Nước Trời đã đến gần.”

Mt 4:12-17
Tuần lễ sau Lễ Hiện Linh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 9

Lúc bấy giờ, khi Đức Giê-su đi ngang qua Biển Ga-li-lê, Ngài thấy hai anh em: Si-môn, người được gọi là Phê-rô, và An-rê, em trai ông, đang thả lưới xuống biển, vì họ là những người đánh cá; Ngài bèn nói với họ: “Hãy theo Ta, Ta sẽ làm cho các con trở thành những người đánh bắt người.” Họ liền bỏ lưới lại và theo Ngài. Từ đó, đi tiếp, Ngài thấy hai anh em khác là Gia-cơ, con của Xê-đê-vê, và Gio-an, em của ông, đang ở trên thuyền cùng với Xê-đê-vê, cha của họ, đang sửa lưới, và Ngài gọi họ. Họ liền bỏ thuyền và cha mình lại, rồi theo Ngài. Chúa Giê-su đi khắp xứ Ga-li-lê, giảng dạy

trong các hội đường của họ, rao giảng Tin Mừng Nước Trời, và chữa lành mọi bệnh tật và mọi sự yếu đuối nơi con người.

Mt 4:18–23
Tuần thứ 2 sau Lễ Ngũ Tuần.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 10A

Vào thời đó, có rất nhiều người từ Ga-li-lê, Mười Thành, Giê-ru-sa-lem, Giu-đê và bên kia sông Giô-đanh theo Chúa Giê-su. Thấy đám đông, Ngài lên núi; và khi Ngài ngồi xuống, các môn đệ đến gần Ngài. Ngài mở miệng dạy dỗ họ, rằng: “Phúc cho những ai nghèo khó về tinh thần, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho những ai khóc than, vì họ sẽ được an ủi. Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được thừa hưởng đất. Phúc cho những ai đói khát sự công chính, vì họ sẽ được no nê. Phúc cho những ai nhân từ, vì họ sẽ được thương xót. Phúc cho những ai trong sạch lòng, vì họ sẽ được thấy Đức Chúa Trời. Phúc cho những ai làm hòa, vì họ sẽ được gọi là con cái của Đức Chúa Trời. Phúc cho những ai bị đuổi vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho các con khi người ta sỉ nhục, bắt bớ và vu khống các con một cách bất công vì Ta. Hãy vui mừng và hân hoan, vì phần thưởng của các con trên trời thật lớn lao.

Mt 4:25–5:12A
Dành cho các vị thánh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn đầu 10B

Lúc bấy giờ, có rất đông dân chúng từ Ga-li-lê, Mười Thành, Giê-ru-sa-lem, Giu-đê và bên kia sông Giô-đanh theo Chúa Giê-su. Thấy đám đông, Ngài lên núi; và khi Ngài ngồi xuống, các môn đệ đến gần Ngài. Ngài mở miệng dạy dỗ họ, nói rằng: Phúc cho những ai nghèo khó về tinh thần, vì Nước Trời là của họ. Phúc cho những ai khóc than, vì họ sẽ được an ủi. Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được thừa hưởng đất đai. Phúc cho những ai khao khát và khát khao sự công chính, vì họ sẽ được no nê. Phúc cho những ai nhân từ, vì họ sẽ được thương xót. Phúc cho những ai có lòng trong sạch, vì họ sẽ được thấy Đức Chúa Trời. Phúc cho những ai làm hòa, vì họ sẽ được gọi là con cái Đức Chúa Trời. Phúc cho những ai bị đuổi vì lẽ công chính, vì Nước Trời thuộc về họ. Phúc cho các con khi người ta sỉ nhục, bắt bớ và vu khống các con một cách bất công vì Ta. Hãy vui mừng và hân hoan, vì phần thưởng của các con trên trời thật lớn lao: các tiên tri trước các con cũng đã bị bách hại như vậy. Các con là muối của đất. Nếu muối mất đi vị mặn, thì lấy gì để làm cho nó mặn lại? Nó chẳng còn ích gì nữa, chỉ còn cách vứt ra ngoài cho người ta chà đạp mà thôi.

Mt 4:25–5:13
Thứ Ba, tuần thứ nhất.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 11

Chúa phán cùng các môn đệ: “Các con là ánh sáng của thế gian. Một thành phố nằm trên đỉnh núi không thể bị che khuất. Khi thắp đèn, người ta không đặt nó dưới cái chậu, nhưng đặt trên giá đèn, để chiếu sáng cho mọi người trong nhà. Cũng vậy, ánh sáng của các con hãy chiếu sáng trước mặt mọi người, để họ thấy những việc lành của các con và tôn vinh Cha các con ở trên trời.” Đừng nghĩ rằng Ta đến để phá bỏ Luật pháp hay các Tiên tri: Ta không đến để phá bỏ, nhưng để làm trọn. Vì Ta nói thật với các con: Chẳng nào trời đất chưa qua đi, thì không một chữ i hay một nét nào trong Luật pháp sẽ qua đi, cho đến khi mọi sự được làm trọn. Vậy, ai vi phạm một trong những điều răn nhỏ nhất này và dạy người ta làm như vậy, thì người ấy sẽ được gọi là người nhỏ nhất trong Nước Trời; còn ai làm theo và dạy người ta làm như vậy, thì người ấy sẽ được gọi là người vĩ đại trong Nước Trời.

Mt 5:14–19
Các Thánh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 12

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Nếu sự công chính của các con không vượt hơn sự công chính của các kinh sư và người Pha-ri-si, thì các con sẽ không được vào Nước Trời. Các con đã nghe lời các tổ phụ dạy rằng: ‘Chớ giết người’; ai giết người thì phải chịu phán xét. Còn Ta bảo các con rằng:

Ai giận anh em mình một cách vô cớ thì sẽ bị xét xử; ai nói với anh em mình rằng: “Raca”, thì sẽ bị đưa ra trước Hội đồng; còn ai nói: “Kẻ điên”, thì sẽ bị ném vào hỏa ngục. Vậy, nếu người dâng lễ vật lên bàn thờ mà ở đó chợt nhớ ra rằng anh em người có điều gì bất hòa với người, thì hãy để lễ vật đó lại trước bàn thờ, hãy đi làm hòa với anh em người trước, rồi hãy trở lại dâng lễ vật của người. Hãy làm hòa với người tranh chấp với người càng sớm càng tốt, khi người còn đang trên đường đi với người ấy, để người ấy không giao người cho quan tòa, và quan tòa không giao người cho đầy tớ, và người không bị tống vào ngục; Ta nói thật với người: người sẽ không ra khỏi đó cho đến khi người trả hết đồng xu cuối cùng.

Mt 5:20–26
Thứ Tư tuần thứ nhất.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 13

Chúa phán: “Các người đã nghe lời các tổ phụ dạy rằng: ‘Chớ ngoại tình.’ Còn Ta thì nói với các người rằng: Ai nhìn người phụ nữ với lòng ham muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với nàng rồi. Nếu mắt phải của người làm người sa ngã, hãy móc nó ra và ném đi, vì thà để một bộ phận của người bị hủy diệt còn hơn là cả thân thể người bị ném vào hỏa ngục. Và nếu tay phải của người làm người sa ngã, hãy chặt nó đi và ném xa khỏi mình; vì thà để một bộ phận của người bị hủy diệt còn hơn là cả thân thể người bị ném vào hỏa ngục. Cũng có lời dạy rằng: Ai ly dị vợ mình, hãy trao cho nàng giấy ly hôn. Còn Ta thì nói với các người: Ai ly dị vợ mình, trừ trường hợp ngoại tình, thì khiến nàng có có phạm tội ngoại tình; và ai cưới người phụ nữ đã ly dị, thì cũng phạm tội ngoại tình.

Mt 5:27–32
Thứ Năm tuần thứ nhất.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 14

Chúa phán: “Các người đã nghe lời các tổ phụ dạy rằng: ‘Chớ vi phạm lời thề, nhưng hãy giữ lời thề của người trước mặt Chúa.’ Còn Ta thì nói với các người: Chớ thề gì cả: chớ thề bằng trời, vì trời là ngai của Đức Chúa Trời; chớ thề bằng đất, vì đất là bệ chân của Ngài; chớ thề bằng Giê-ru-sa-lem, vì đó là thành của Vua vĩ đại; cũng đừng thề bằng đầu mình, vì các người không thể làm cho một sợi tóc nào trở nên trắng hay đen được. Nhưng lời các người hãy là: ‘Có, thì có; Không, thì không’; còn điều gì hơn thế nữa, thì xuất phát từ kẻ ác. Các con đã nghe lời dạy rằng: “Mắt đền mắt, răng đền răng.” Còn Ta bảo các con: Đừng chống cự kẻ ác. Nhưng ai tát má phải của con, hãy đưa má trái cho người ấy; ai muốn kiện con để lấy áo trong, hãy cho người ấy cả áo ngoài nữa; ai bắt con đi một dặm, hãy đi với người ấy hai dặm.

Mt 5:33–41
Thứ Sáu, tuần thứ nhất.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 15

Chúa phán: “Ai xin của người, hãy cho; ai muốn mượn của người, đừng từ chối.” Các người đã nghe lời dạy rằng: “Hãy yêu thương người lân cận và ghét kẻ thù của người.” Còn Ta thì nói với các con: Hãy yêu thương kẻ thù của các con, chúc phúc cho những ai nguyện rửa các con, làm ơn cho những ai ghét các con, và cầu nguyện cho những ai làm hại và bắt bớ các con, để các con trở thành con cái của Cha các con ở trên trời; vì Ngài khiến mặt trời của Ngài mọc lên trên kẻ ác cũng như kẻ lành, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Vì nếu các con chỉ yêu thương những người yêu thương các con, thì các con được thưởng gì? Chẳng phải những người thu thuế cũng làm như vậy sao? Và nếu các con chỉ chào hỏi anh em mình, thì các con có làm gì đặc biệt đâu? Chẳng phải những người ngoại đạo cũng làm như vậy sao? Vậy, hãy nên hoàn hảo, như Cha các con ở trên trời là Đấng hoàn hảo.

Mt 5:42–48
Thứ Bảy thứ nhất sau Lễ Ngũ Tuần.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 16

Chúa phán: “Hãy coi chừng, đừng làm việc bố thí trước mặt người ta để họ thấy các con; nếu không, các con sẽ không được phần thưởng từ Cha các con ở trên trời. Vậy, khi các con làm việc bố

thí, đừng thôi kèn trước mặt mình, như những kẻ đạo đức giả làm trong hội đường và trên đường phố, để được người ta ca ngợi. Thật, Ta bảo các con: họ đã nhận được phần thưởng của họ rồi. Còn các con, khi làm việc bố thí, hãy để tay trái không biết tay phải đang làm gì, để việc bố thí của các con được giữ kín; và Cha các con, Đấng thấy những điều kín đáo, sẽ thưởng cho các con một cách công khai. Và khi các con cầu nguyện, đừng giống như những kẻ đạo đức giả, những kẻ thích đứng cầu nguyện trong hội đường và ở các góc phố, để được người ta thấy. Thật, Ta nói với các con, họ đã nhận được phần thưởng của họ rồi. Còn các con, khi cầu nguyện, hãy vào phòng riêng của mình, đóng cửa lại, rồi cầu nguyện với Cha các con, Đấng ở nơi kín đáo; và Cha các con, Đấng thấy những điều kín đáo, sẽ ban thưởng cho các con một cách công khai. Khi cầu nguyện, đừng nói nhiều lời vô ích như những người ngoại đạo, vì họ nghĩ rằng nhờ nói nhiều mà sẽ được nghe; đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết các con cần gì trước khi các con cầu xin Ngài. Vậy, hãy cầu nguyện như thế này: Lạy Cha chúng con ở trên trời! Xin cho danh Cha được thánh hóa; xin cho Nước Cha đến; xin cho ý Cha được thực hiện dưới đất cũng như trên trời; xin ban cho chúng con bánh hằng ngày hôm nay; và xin tha nợ cho chúng con, như chúng con cũng tha cho những người mắc nợ chúng con; và xin chớ để chúng con sa vào cám dỗ, nhưng xin cứu chúng con khỏi kẻ ác. Vì Nước, quyền năng và vinh quang đều thuộc về Ngài đến muôn đời. A-men.

Mt 6:1-13

Thứ Bảy của Tuần Phôi mai.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 17

Chúa phán: “Nếu các con tha thứ cho người ta những lỗi lầm của họ, thì Cha các con ở trên trời cũng sẽ tha thứ cho các con; còn nếu các con không tha thứ cho người ta những lỗi lầm của họ, thì Cha các con cũng sẽ không tha thứ cho các con những lỗi lầm của các con. Cũng vậy, khi các con ăn chay, đừng có vẻ mặt u sầu như những kẻ đạo đức giả, vì họ làm ra vẻ mặt u sầu để cho người ta thấy họ đang ăn chay. Thật, Ta bảo các con, họ đã nhận được phần thưởng của họ rồi. Còn con, khi ăn chay, hãy xúc dầu lên đầu và rửa mặt, để tỏ ra là người ăn chay không phải trước mặt người ta, mà trước mặt Cha con, Đấng ở nơi kín đáo; và Cha con, Đấng thấy những điều kín đáo, sẽ thưởng cho con một cách công khai. Đừng tích trữ của cải cho mình trên đất, nơi mà sâu bọ và gỉ sét làm hư hại, và nơi kẻ trộm đào hầm và cướp đi; nhưng hãy tích trữ của cải cho mình trên trời, nơi mà sâu bọ và gỉ sét không làm hư hại, và nơi kẻ trộm không đào hầm và cướp đi; vì của cải của các con ở đâu, thì lòng các con cũng ở đó.

Mt 6:14-21

Tuần Lễ Chay.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 18

Chúa phán: “Mắt là ngọn đèn cho thân thể. Vậy, nếu mắt ngươi trong sáng, thì cả thân thể ngươi sẽ sáng sủa; còn nếu mắt ngươi xấu xa, thì cả thân thể ngươi sẽ tối tăm. Vậy, nếu ánh sáng trong ngươi là bóng tối, thì bóng tối ấy sẽ ra sao?” Không ai có thể phụng sự hai chủ: vì hoặc sẽ ghét người này mà yêu người kia; hoặc sẽ tận tâm với người này mà lơ là người kia. Các ngươi không thể vừa phụng sự Đức Chúa Trời vừa phụng sự tiền bạc. Vì vậy, Ta nói với các ngươi: Đừng lo lắng cho linh hồn mình về việc ăn gì, uống gì, cũng đừng lo lắng cho thân thể mình về việc mặc gì. Linh hồn chẳng quan trọng hơn thức ăn sao, và thân thể chẳng quan trọng hơn áo quần sao? Hãy nhìn các loài chim trên trời: chúng chẳng gieo, chẳng gặt, cũng chẳng thu thập vào kho lúa; mà Cha các con trên trời vẫn nuôi dưỡng chúng. Các con chẳng phải quý giá hơn chúng sao? Và ai trong các con, dù có lo lắng, có thể làm cho mình cao thêm dù chỉ một khuỷu tay? Còn về áo quần, các con lo lắng làm gì? Hãy nhìn hoa huệ ngoài đồng, chúng mọc lên thế nào: chẳng làm lụng, cũng chẳng dệt vải; nhưng Ta bảo các con, ngay cả vua Sa-lô-môn trong tất cả vinh quang của mình cũng không được mặc đẹp như bất kỳ bông hoa huệ nào trong số đó; nếu như cỏ ngoài đồng, hôm nay còn đó, mai đã bị ném vào lò lửa, mà Đức Chúa Trời còn mặc cho nó như vậy, thì Ngài há chẳng mặc cho các con, những kẻ ít đức tin, còn hơn thế nhiều sao! Vậy, đừng lo lắng và đừng nói: “Chúng ta sẽ ăn gì? Uống gì? Mặc gì?” Vì những điều đó, dân ngoại đều tìm kiếm, và vì Cha các con ở trên trời biết các con cần tất cả những điều đó. Hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài trước hết, thì tất cả những điều đó sẽ được ban cho các con.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 19

Chúa phán: “Đừng lo lắng và đừng nói: ‘Chúng ta sẽ ăn gì? Uống gì? Mặc gì?’ Vì những điều đó, dân ngoại đều tìm kiếm, và vì Cha các con trên trời biết các con cần tất cả những điều đó. Hãy tìm kiếm Nước Trời và sự công chính của Ngài trước hết, thì tất cả những điều đó sẽ được ban cho các con.” Vậy, đừng lo lắng về ngày mai, vì ngày mai sẽ lo cho chính nó: mỗi ngày đã có đủ lo toan của riêng nó rồi. Có ai trong các con là người, khi con trai mình xin bánh, lại đưa cho nó một hòn đá chẳng? Hay khi nó xin cá, lại đưa cho nó một con rắn chẳng? Vậy nếu các con, dù là những người xấu xa, còn biết ban những ân huệ tốt lành cho con cái mình, thì Cha các con ở trên trời lại càng ban những điều tốt lành cho những ai xin Ngài.

Mt 6:31–34; 7:9–11
Thứ Hai, tuần thứ 2.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 20A

Chúa phán: “Đừng xét đoán, để các người khỏi bị xét đoán; vì các người xét đoán người ta bằng cách nào, thì các người cũng sẽ bị xét đoán như vậy; các người đo lường người ta bằng thước nào, thì người ta cũng sẽ đo lường lại các người bằng thước đó. Sao người lại nhìn thấy cái mảnh gỗ nhỏ trong mắt anh em người, mà lại không nhận ra cái cột gỗ trong mắt người? Hay là người sẽ nói với anh em người rằng: ‘Hãy để tôi lấy cái mảnh gỗ nhỏ ra khỏi mắt anh’, trong khi chính trong mắt người lại có một khúc gỗ lớn? Kẻ đạo đức giả! Hãy lấy khúc gỗ lớn ra khỏi mắt người trước đã, rồi người sẽ thấy cách lấy cái mảnh gỗ nhỏ ra khỏi mắt anh em người. Đừng đưa của thánh cho chó, cũng đừng ném ngọc trai của các người trước mặt lợn, kéo chúng giẫm đạp nó bằng chân, rồi quay lại xé xác các người. Hãy xin, thì sẽ được; hãy tìm, thì sẽ thấy; hãy gõ cửa, thì sẽ mở cho các người; vì ai xin thì được, ai tìm thì thấy, và ai gõ cửa thì sẽ được mở cho.

Mt 7:1–8
Thứ Bảy tuần thứ 2.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 20B

Chúa phán: “Hãy xin, thì sẽ được; hãy tìm, thì sẽ thấy; hãy gõ cửa, thì sẽ mở cho các con; vì ai xin thì được, ai tìm thì thấy, và ai gõ cửa thì sẽ được mở cho.” Có ai trong các người, khi con trai mình xin bánh, lại đưa cho nó hòn đá chẳng? Hay khi nó xin cá, lại đưa cho nó con rắn chẳng? Vậy nếu các người, dù là người xấu, còn biết ban những điều tốt lành cho con cái mình, thì Cha các người ở trên trời lại càng ban những điều tốt lành cho những ai xin Ngài.

Mt 7:7–11
Cho mọi lời cầu xin.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 21

Chúa phán: “Hãy đối xử với người khác như các con muốn người ta đối xử với mình, vì đó là luật pháp và các tiên tri. Hãy đi qua cửa hẹp, vì cửa rộng và đường thênh thang dẫn đến sự hủy diệt, và có nhiều người đi theo con đường đó; còn cửa hẹp và đường chật hẹp dẫn đến sự sống, và chỉ có ít người tìm thấy chúng. Hãy đề phòng những tiên tri giả, những kẻ đến với các con trong bộ áo chiên, nhưng bên trong lại là những con sói dữ tợn. Các con sẽ nhận biết họ qua hoa quả của họ. Người ta có hái nho từ bụi gai, hay hái quả sung từ bụi gai không? Cũng vậy, mọi cây tốt đều sinh ra hoa quả tốt, còn cây xấu thì sinh ra hoa quả xấu. Cây tốt không thể sinh ra trái xấu, cũng như cây xấu không thể sinh ra trái tốt. Bất cứ cây nào không sinh ra trái tốt đều bị chặt đi và ném vào lửa. Vậy, các con sẽ nhận biết họ qua trái của họ. Không phải ai nói với Ta: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa!’, sẽ được vào Nước Trời, mà chỉ những ai làm theo ý muốn của Cha Ta trên trời mà thôi.

Mt 7:12–21
Các vị thánh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 22

Chúa phán: “Hãy để phòng những tiên tri giả, những kẻ đến với các con trong bộ áo chiên, nhưng bên trong lại là những con sói dữ tợn. Các con sẽ nhận biết họ qua hoa trái của họ. Người ta có hái nho từ cây gai, hay hái quả sung từ cây bồ công anh chẳng? Cũng vậy, mọi cây tốt đều sinh ra hoa trái tốt, còn cây xấu thì sinh ra hoa trái xấu. Cây tốt không thể sinh ra trái xấu, cũng như cây xấu không thể sinh ra trái tốt. Bất cứ cây nào không sinh ra trái tốt đều bị chặt đi và ném vào lửa. Vậy, các ngươi sẽ nhận biết họ qua trái của họ. Không phải ai nói với Ta: “Lạy Chúa! Lạy Chúa!”, sẽ được vào Nước Trời, mà chỉ những ai làm theo ý muốn của Cha Ta trên trời mà thôi.

Mt 7:15–21
Thứ Ba, tuần thứ 2.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 23

Chúa phán: “Không phải ai nói với Ta: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa!’ cũng được vào Nước Trời, mà chỉ những ai làm theo ý muốn của Cha Ta trên trời. Vào ngày đó, nhiều người sẽ nói với Ta: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa! Chẳng phải chúng con đã nhân danh Ngài mà nói tiên tri sao? Chẳng phải chúng con đã nhân danh Ngài mà trừ quỷ sao? Chẳng phải chúng con đã nhân danh Ngài mà làm nhiều phép lạ sao? Rồi lúc đó, Ta sẽ tuyên bố với họ: Ta chưa bao giờ biết các ngươi; hãy lui ra khỏi Ta, hỡi những kẻ làm điều gian ác.

Mt 7:21–23
Thứ Tư tuần thứ 2.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 24

Chúa phán: “Ai nghe những lời Ta nói đây và làm theo, thì Ta ví như người khôn ngoan, đã xây nhà mình trên đá; mưa đổ xuống, nước sông tràn ngập, gió thổi mạnh, ập vào ngôi nhà ấy, nhưng nó không sụp đổ, vì được xây trên đá. Còn ai nghe những lời Ta đây mà không làm theo, thì giống như người dại dột, đã xây nhà mình trên cát; mưa đổ xuống, nước sông tràn ngập, gió thổi mạnh, ập vào ngôi nhà ấy; và nó sụp đổ, và sự sụp đổ của nó thật thảm khốc. Khi Đức Giê-su nói xong những lời ấy, dân chúng đều kinh ngạc trước lời dạy của Ngài, vì Ngài dạy họ như Đấng có quyền năng, chứ không như các kinh sư và người Pha-ri-si. Khi Ngài xuống núi, có rất đông dân chúng theo Ngài. Bấy giờ, có một người bị bệnh hủi đến gần, quỳ lạy Ngài và nói: “Lạy Chúa! Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho con được sạch.” Đức Giê-su giơ tay ra, chạm vào người ấy và nói: “Ta muốn, hãy được sạch.” Ngay lập tức, người ấy được sạch bệnh hủi. Đức Giê-su bảo người ấy: “Này, đừng nói cho ai biết, nhưng hãy đi trình diện với thầy tế lễ và dâng của lễ theo như Mô-sê đã truyền, để làm chứng cho họ.”

Mt 7:24–8:4
Thứ Bảy tuần thứ 3.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 25

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um, có một viên sĩ quan đến gần Người và thỉnh cầu: “Lạy Chúa! Người đầy tớ của con đang nằm ở nhà bị liệt và đau đớn khôn xiết.” Đức Giê-su nói với ông: “Ta sẽ đến và chữa lành cho người ấy.” Viên sĩ quan đáp lại: “Lạy Chúa! tôi không xứng đáng để Ngài bước vào nhà tôi, nhưng chỉ cần Ngài phán một lời, thì người đầy tớ của tôi sẽ được lành; vì tôi cũng là người dưới quyền, nhưng có binh lính dưới quyền mình, tôi bảo người này: ‘Hãy đi,’ thì người ấy đi; bảo người kia: ‘Hãy đến,’ thì người ấy đến; và bảo người đầy tớ của tôi: ‘Hãy làm điều này,’ thì người ấy làm. Nghe vậy, Đức Giê-su ngạc nhiên và nói với những người đi theo Ngài: “Thật, Ta nói cùng các ngươi, ngay cả trong dân Y-sơ-ra-ên, Ta cũng chưa từng thấy đức tin như thế này. Ta nói cùng các ngươi rằng, sẽ có nhiều người từ phương Đông và phương Tây đến, và sẽ được ngồi cùng Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cóp trong Nước Trời; còn những con cái Nước Trời sẽ bị ném ra ngoài bóng tối; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng. Đức Giê-su bèn nói với viên sĩ quan: “Hãy về đi, điều ngươi tin sẽ được thực hiện.” Và người đầy tớ của ông liền được lành ngay lúc đó.

Mt 8:5–13
Tuần 4.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 26

Vào lúc ấy, khi đến nhà Phê-rô, Đức Giê-su thấy mẹ vợ ông đang nằm sốt cao, Ngài chạm vào tay bà, và cơn sốt liền rời khỏi bà; và bà đứng dậy phục vụ họ. Đến chiều tối, người ta dẫn nhiều người bị quỷ ám đến với Ngài, và Ngài đã đuổi các thần bằng lời nói và chữa lành tất cả những người bệnh, để ứng nghiệm lời tiên tri Ê-sai đã nói: “Ngài đã gánh lấy những yếu đuối của chúng ta và mang lấy những bệnh tật của chúng ta.” Thấy đám đông vây quanh mình, Đức Giê-su bảo các môn đệ chèo thuyền sang bờ bên kia. Lúc đó, một người thông luật đến gần và thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Con sẽ theo Thầy, dù Thầy đi đâu.” Đức Giê-su đáp lại: “Cáo có hang, chim trời có tổ, còn Con Người thì không có nơi nào để gối đầu.” Một môn đệ khác của Ngài lại thưa với Ngài rằng: “Lạy Chúa! Xin cho con được về chôn cất cha con trước đã.” Nhưng Đức Giê-su đáp lại: “Hãy theo Ta, và để cho những người chết lo việc chôn cất người chết của họ.” Rồi khi Ngài lên thuyền, các môn đệ của Ngài cũng theo Ngài.

Mt 8:14-23
Thứ Bảy tuần thứ 4.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 27

Vào lúc ấy, khi Ngài bước lên thuyền, các môn đệ của Ngài theo Ngài. Bỗng nhiên, biển nổi sóng dữ dội, đến nỗi thuyền bị sóng nhấn chìm; còn Ngài thì đang ngủ. Lúc đó, các môn đệ đến gần Ngài, đánh thức Ngài dậy và nói: “Lạy Chúa! Xin cứu chúng con, chúng con sắp chết rồi.” Ngài bèn nói với họ: “Sao các con lại sợ hãi như vậy, hỡi những kẻ ít đức tin?” Rồi Ngài đứng dậy, quở trách gió và biển, và biển liền trở nên yên lặng hẳn. Dân chúng thì kinh ngạc và nói: “Người này là ai, mà cả gió và biển cũng vâng lời Ngài?”

Mt 8:23-27
Thứ Năm, tuần thứ hai.
Ngày 26 tháng 10, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 28

Khi Ngài đến bờ bên kia, tại xứ Gergesen, có hai người bị quỷ ám, vừa bước ra khỏi quan tài, trông rất hung dữ, đến nỗi không ai dám đi qua con đường đó. Bỗng họ la lên: “Chúa Giê-su, Con Đức Chúa Trời, Ngài có liên quan gì đến chúng tôi? Ngài đến đây trước thời hạn để hành hạ chúng tôi sao?” Cách đó không xa, có một đàn heo lớn đang gặm cỏ. Các quỷ xin Ngài: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra, xin hãy cho chúng tôi nhập vào đàn heo ấy.” Ngài bèn phán với chúng: “Hãy đi đi.” Chúng liền ra khỏi người họ và nhập vào đàn heo. Thế là cả đàn heo lao xuống vách đá xuống biển và chết chìm trong nước. Còn những người chăn lợn thì chạy đi, khi đến thành phố, họ kể lại mọi chuyện, và cả những gì đã xảy ra với những người bị quỷ ám. Và kìa, cả thành phố đều ra đón Đức Giê-su; khi thấy Ngài, họ xin Ngài rời khỏi lãnh thổ của họ. Bấy giờ, Ngài lên thuyền, vượt biển trở về và đến thành phố của Ngài.

Ma-thi-ơ 8:28-9:1
Tuần 5.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 29

Vào lúc ấy, Đức Giê-su lên thuyền, vượt qua bên kia và trở về thành của Ngài. Bấy giờ, người ta đem một người bại liệt, nằm trên giường, đến với Ngài. Thấy lòng tin của họ, Đức Giê-su nói với người bại liệt: “Hãy can đảm lên, hỡi con! Tội lỗi của con đã được tha.” Khi ấy, một số người thông luật thầm nghĩ trong lòng: “Người này phạm thượng.” Nhưng Đức Giê-su, thấy ý nghĩ của họ, bèn nói: “Sao các ngươi lại nghĩ điều xấu xa trong lòng? Vì điều nào dễ hơn: nói ‘Tội lỗi của ngươi được tha’ hay nói ‘Hãy đứng dậy và đi’?” Nhưng để các ngươi biết rằng Con Người có quyền tha tội trên đất này, – Ngài bèn nói với người bại liệt: “Hãy đứng dậy, vác chiếu của ngươi và về nhà đi.” Người ấy liền đứng dậy, vác chiếu của mình và về nhà. Dân chúng thấy vậy, đều kinh ngạc và ngợi khen Đức Chúa Trời, Đấng đã ban quyền năng như vậy cho loài người.

Mt 9:1-8
Tuần 6.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 30

Vào lúc ấy, khi đi ngang qua, Đức Giê-su thấy một người tên là Ma-thi-ơ đang ngồi ở trạm thu thuế, Ngài bèn nói với người ấy: “Hãy theo Ta.” Người ấy liền đứng dậy và theo Ngài. Khi Đức Giê-su đang dùng bữa trong nhà, nhiều người thu thuế và tội nhân đến dùng bữa cùng Ngài và các môn đệ của Ngài. Thấy vậy, những người Pha-ri-si nói với các môn đệ của Ngài: “Tại sao Thầy các người lại ăn uống với những người thu thuế và những kẻ tội lỗi?” Nghe vậy, Đức Giê-su nói với họ: “Không phải người khỏe mạnh cần bác sĩ, mà là người bệnh. Hãy đi và học cho biết ý nghĩa của câu: ‘Ta muốn lòng thương xót, chứ không phải của lễ?’” Vì Ta đã đến để kêu gọi không phải những người công chính, mà là những kẻ tội lỗi ăn năn.

Mt 9:9-13

Thứ Bảy tuần thứ 5.

Ngày 16 tháng 11, Thánh Tông đồ và Nhà Truyền giáo Matthêu.

Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 31

Vào lúc đó, các môn đệ của Gioan đến gặp Đức Giêsu và hỏi: “Tại sao chúng tôi và các người Phariseu ăn chay nhiều, còn các môn đệ của Thầy lại không ăn chay?” Đức Giêsu đáp: “Các con của tiệc cưới có thể buồn rầu được chăng, khi chú rể còn ở với họ? Nhưng sẽ có ngày chú rể bị cất đi khỏi họ, và lúc đó họ sẽ ăn chay. Cũng chẳng ai lấy vải chưa tẩy trắng để vá vào áo cũ, vì miếng vá mới sẽ làm rách áo cũ, và vết rách sẽ càng to hơn. Người ta cũng không đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu không, bầu da sẽ vỡ ra, rượu sẽ chảy ra, và bầu da cũng hư mất; nhưng người ta đổ rượu mới vào bầu da mới, thì cả hai đều được bảo toàn.

Mt 9:14-17

Thứ Sáu, tuần thứ 2.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 32

Lúc bấy giờ, có một quan chức đến gần Đức Giê-su, quỳ lạy Ngài và thưa rằng: “Con gái tôi đang hấp hối; xin Ngài hãy đến, đặt tay trên nó, thì nó sẽ sống lại.” Đức Giê-su bèn đứng dậy, đi theo người ấy, cùng với các môn đệ của Ngài. Bỗng có một người phụ nữ bị chảy máu đã mười hai năm, đến từ phía sau và chạm vào tà áo của Ngài, vì bà tự nhủ trong lòng: “Chỉ cần tôi chạm vào áo Ngài, tôi sẽ được lành.” Đức Giê-su quay lại, thấy bà, bèn nói: “Hãy can đảm lên, hỡi con gái! Đức tin của con đã cứu con.” Từ giờ đó, người phụ nữ ấy liền được lành bệnh. Khi Đức Giê-su đến nhà quan trưởng và thấy những người thổi sáo cùng đám đông đang xôn xao, Ngài bảo họ: “Hãy ra ngoài đi, vì cô gái ấy không chết, mà chỉ đang ngủ thôi.” Nhưng họ lại chế nhạo Ngài. Khi đám đông đã bị đuổi ra, Ngài bước vào, nắm lấy tay cô gái, và cô gái liền đứng dậy. Tin tức về việc này lan truyền khắp cả vùng đất ấy.

Mt 9:18-26

Thứ Bảy tuần thứ 6.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 33

Lúc bấy giờ, có hai người mù đi theo Đức Giê-su và kêu lên: “Xin thương xót chúng con, hỡi Đức Giê-su, Con vua Đa-vít!” Khi Ngài vào nhà, hai người mù liền đến gần Ngài. Đức Giê-su hỏi họ: “Các người có tin rằng Ta có thể làm điều này không?” Họ thưa với Ngài: “Vâng, lạy Chúa!” Rồi Ngài chạm vào mắt họ và nói: “Theo đức tin của các con, điều đó sẽ xảy ra cho các con.” Mắt họ liền mở ra; và Đức Giê-su nghiêm khắc dặn họ: “Hãy cẩn thận, đừng để ai biết.” Nhưng họ ra đi và loan báo về Ngài khắp cả vùng đất ấy. Khi họ đang ra ngoài, người ta dẫn đến cho Ngài một người câm bị quỷ ám. Khi quỷ bị trừ ra, người câm liền nói được. Dân chúng kinh ngạc và nói: “Chưa từng có hiện tượng nào như thế này xảy ra ở Israel.” Còn những người Pha-ri-si thì nói: “Ngài trừ quỷ nhờ quyền năng của chúa tể quỷ.” Đức Giê-su đi khắp các thành phố và làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa lành mọi bệnh tật và mọi tật nguyền nơi con người.

Mt 9:27-35

Tuần 7.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 34A

Lúc bảy giờ, khi thấy đám đông dân chúng, Đức Giê-su động lòng thương xót họ, vì họ đang kiệt sức và lang thang như những con chiên không có người chăn. Rồi Ngài nói với các môn đệ: “Mùa gặt thì nhiều, mà thợ gặt thì ít; vậy hãy cầu xin Chủ mùa gặt sai thợ gặt đến gặt lúa của Ngài.” Rồi Ngài gọi mười hai môn đệ của Ngài lại, ban cho họ quyền năng trên các thần ô uế, để trừ chúng và chữa lành mọi bệnh tật và mọi tật nguyền. Tên của mười hai Tông đồ là như sau: người đầu tiên là Si-môn, được gọi là Phê-rô, và An-rê, anh em của ông; Gia-cô-bê, con của Xê-đê-bê, và Gio-an, anh em của ông; Phi-líp và Ba-thô-lô-mê, Tô-ma và Ma-thi-ơ, người thu thuế, Gia-cơ con ông Al-phê và Lê-vi, được gọi là Pha-đê, Si-môn người Ca-na-ni và Giu-đa I-ca-ri-ốt, chính là người đã phản bội Ngài. Chúa Giê-su đã sai mười hai người này đi và truyền lệnh cho họ rằng: “Các con đừng đi đến các dân ngoại, cũng đừng vào thành của người Sa-ma-ri; nhưng hãy đi trước hết đến những con chiên lạc của nhà Y-sơ-ra-ên; khi đi, hãy rao giảng rằng Nước Trời đã đến gần; hãy chữa lành người bệnh, làm sạch người phong, làm cho người chết sống lại, đuổi quỷ; các con đã nhận được miễn phí, hãy ban phát miễn phí.

Mt 9:36-10:8
Thứ Hai, tuần thứ 3.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 34B

Vào lúc ấy, Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ của Ngài lại, ban cho họ quyền năng trên các thần ô uế để trừ chúng và chữa lành mọi bệnh tật và mọi tật nguyền. Chúa Giê-su sai mười hai người ấy đi và truyền lệnh cho họ rằng: “Đừng đi đến chỗ dân ngoại, cũng đừng vào thành của người Sa-ma-ri; nhưng hãy đi đến những con chiên lạc của nhà Y-sơ-ra-ên; khi đi, hãy rao giảng rằng Nước Trời đã đến gần; hãy chữa lành người bệnh, làm sạch người phong cùi, làm cho người chết sống lại, trừ quỷ; các con đã nhận được miễn phí, hãy ban phát miễn phí.

Mt 10:1, 5-8
Dành cho những người không ham tiền.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 35

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Các con đừng mang theo vàng, bạc, đồng trong thắt lưng, cũng đừng mang theo túi xách khi lên đường, đừng mang theo hai bộ áo, giày dép hay gậy, vì người làm việc xứng đáng được nuôi dưỡng. Dù các con vào thành hay làng nào, hãy tìm xem ai xứng đáng ở đó, và ở lại đó cho đến khi ra đi; khi vào nhà, hãy chào nhà ấy rằng: ‘Bình an cho nhà này’; nếu nhà ấy xứng đáng, thì bình an của các con sẽ đến với nhà ấy; còn nếu không xứng đáng, thì bình an của các con sẽ trở lại với các con. Còn nếu ai không tiếp nhận các con và không nghe lời các con, thì khi ra khỏi nhà hay thành phố đó, hãy rũ bụi khỏi chân các con; Thật, Ta nói với các con: Vào ngày phán xét, đất Sodom và Gomorrah sẽ được an ủi hơn thành phố đó.

Mt 10:9-15
Thứ Ba, tuần thứ 3.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 36

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Này, Ta sai các con đi như chiên giữa bầy sói; vậy, hãy khôn ngoan như rắn và đơn sơ như chim bồ câu. Hãy đề phòng loài người: vì họ sẽ nộp các con ra trước tòa án và đánh đập các con trong các hội đường của họ, rồi dẫn các con đến trước mặt các quan chức và các vua vì Ta, để làm chứng trước mặt họ và trước mặt dân ngoại. Khi họ nộp các con, đừng lo lắng về việc phải nói gì hay nói như thế nào; vì vào giờ đó, các con sẽ được ban cho điều phải nói; vì không phải các con nói, nhưng Thánh Thần của Cha các con sẽ nói qua các con. Anh em sẽ nộp anh em mình cho chết, cha sẽ nộp con mình; con cái sẽ nổi dậy chống lại cha mẹ và giết họ; và các con sẽ bị mọi người ghét vì danh Ta; nhưng ai kiên trì đến cùng thì sẽ được cứu.

Mt 10:16-22
Thứ Tư tuần thứ 3.
Các vị Tử đạo.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 37

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Khi các con bị bắt bớ ở một thành nào, hãy chạy sang thành khác. Vì Ta nói thật với các con: các con chưa kịp đi hết các thành của Y-sơ-ra-ên thì Con Người đã đến rồi. Học trò không cao hơn thầy, và đầy tớ không cao hơn chủ: học trò được như thầy, đầy tớ được như chủ là đủ rồi. Nếu chủ nhà bị gọi là Beelzebul, thì những người trong nhà ấy lại càng bị gọi như vậy chẳng? Vậy, đừng sợ họ, vì không có gì bí mật mà không được tiết lộ, và không có gì kín đáo mà không được biết đến. Những gì Ta nói với các con trong bóng tối, hãy nói ra dưới ánh sáng; và những gì các con nghe thầm thì, hãy rao giảng trên các mái nhà. Đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không thể giết linh hồn; nhưng hãy sợ Đấng có thể hủy diệt cả linh hồn lẫn thân xác trong hỏa ngục. Chẳng phải hai con chim nhỏ được bán với giá một assarion sao? Và không có con nào trong số chúng rơi xuống đất mà không có ý muốn của Cha các con; còn các con, ngay cả sợi tóc trên đầu các con cũng đã được đếm hết; vậy đừng sợ: các con quý giá hơn nhiều con chim nhỏ ấy.

Mt 10:23–31
Thứ Năm, tuần thứ 3.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 38A

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Ai xưng nhận Ta trước mặt người ta, thì Ta cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời; còn ai chối bỏ Ta trước mặt người ta, thì Ta cũng sẽ chối bỏ người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời. Ai yêu cha hay mẹ hơn Ta, thì không xứng đáng với Ta; ai yêu con trai hay con gái hơn Ta, thì không xứng đáng với Ta; và ai không vác thập giá mình mà theo Ta, thì cũng không xứng đáng với Ta. Lúc đó, Phê-rô thưa với Ngài: “Này, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Ngài; vậy thì chúng con sẽ được gì?” Chúa Giê-su bèn phán cùng họ rằng: “Quả thật, Ta nói cùng các ngươi rằng: các ngươi, những kẻ đã theo Ta, – trong đời sau, khi Con Người ngự trên ngai vinh quang của Ngài, các ngươi cũng sẽ ngự trên mười hai ngai để xét xử mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. Và ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha, mẹ, vợ, con cái, hay ruộng đất vì danh Ta, thì sẽ được gấp trăm lần và được hưởng sự sống đời đời. Nhưng nhiều người đứng đầu sẽ trở thành kẻ cuối cùng, và kẻ cuối cùng sẽ trở thành người đứng đầu.

Mt 10:32–33, 37–38; 19:27–30
Tuần thứ nhất sau Lễ Ngũ Tuần, các thánh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 38B

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Ai xưng nhận Ta trước mặt người ta, thì Ta cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời; còn ai chối bỏ Ta trước mặt người ta, thì Ta cũng sẽ chối bỏ người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời. Đừng nghĩ rằng Ta đến để mang hòa bình xuống trần gian; Ta không đến để mang lại hòa bình, nhưng là gươm, vì Ta đến để chia rẽ người với cha mình, con gái với mẹ mình, và con dâu với mẹ chồng mình. Kẻ thù của con người chính là những người trong nhà mình. Khi Đức Giê-su kết thúc lời dạy dỗ cho mười hai môn đệ của Ngài, Ngài rời khỏi đó để đi dạy dỗ và rao giảng trong các thành phố của họ.

Mt 10:32–36; 11:1
Thứ Sáu, tuần thứ ba.
Ngày 1 tháng 8, các vị tử đạo Maccabê.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 39

Chúa phán: Ai yêu cha hay mẹ hơn Ta, thì không xứng đáng với Ta; ai yêu con trai hay con gái hơn Ta, thì không xứng đáng với Ta; và ai không vác thập giá mình mà theo Ta, thì không xứng đáng với Ta. Ai giữ lấy linh hồn mình thì sẽ mất nó; còn ai vì Ta mà mất linh hồn mình thì sẽ giữ được nó. Ai tiếp đón các con là tiếp đón Ta, và ai tiếp đón Ta là tiếp đón Đấng đã sai Ta; ai tiếp đón một nhà tiên tri, nhân danh nhà tiên tri, thì sẽ được phần thưởng của nhà tiên tri; và ai tiếp đón một người công chính, nhân danh người công chính, thì sẽ được phần thưởng của người công chính. Và ai cho một trong những người bé mọn này uống chỉ một chén nước lạnh, nhân danh môn đệ, thì Ta bảo thật các con, người ấy sẽ không mất phần thưởng của mình. Khi Đức Giê-su kết thúc việc dạy dỗ mười hai môn đệ của Ngài, Ngài rời khỏi đó để đi dạy dỗ và rao giảng trong các thành phố của họ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 40

Vào lúc bấy giờ, Gioan, khi nghe tin về những việc Chúa Kitô làm trong ngục, đã sai hai môn đệ của mình đến hỏi Ngài: “Ngài có phải là Đấng phải đến hay chúng con còn phải chờ đợi một Đấng khác?” Đức Giê-su đáp lại rằng: “Hãy đi, nói lại với Gioan những điều các người nghe và thấy: người mù được sáng mắt, người què đi được, người phong hủi được sạch, người điếc nghe được, người chết sống lại, và người nghèo được rao giảng Tin Mừng; và phước cho ai không vấp ngã vì Ta.” Khi họ đi rồi, Đức Giê-su bắt đầu nói với dân chúng về Gio-an: “Các người đã đi ra sa mạc để xem gì? Một cây sậy bị gió lay động chẳng? Vậy các người đã đi ra để xem gì? Một người mặc áo lụa là chẳng? Những người mặc áo lụa là thì ở trong cung điện các vua. Vậy các người đã đi ra để xem gì? Một nhà tiên tri chẳng? Phải, Ta nói với các người, còn hơn cả một nhà tiên tri nữa. Vì chính ông là người mà Kinh Thánh đã chép: “Này, Ta sẽ sai Thiên Thần của Ta đi trước mặt Ngài, để dọn đường cho Ngài.” Thật vậy, Ta nói với các người: Trong số những người sinh ra bởi phụ nữ, không ai vĩ đại hơn Gioan Tẩy Giả; nhưng người nhỏ nhất trong Nước Trời còn vĩ đại hơn ông. Từ thời Gioan Tẩy Giả cho đến nay, Nước Trời bị chiếm lấy bằng sức mạnh, và những ai nỗ lực thì chiếm được nó; vì tất cả các tiên tri và Luật Mô-sê đã tiên báo cho đến Gioan. Và nếu các người muốn chấp nhận, thì chính ông là Ê-li, Đấng phải đến. Ai có tai để nghe, hãy nghe!

Mt 11:2–15
Thứ Hai, tuần thứ 4.
Lễ Tìm thấy đầu của Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 41

Chúa phán: “Ta sẽ ví thế hệ này với ai đây? Họ giống như những đứa trẻ ngồi ngoài đường, quay sang bạn bè mình và nói: ‘Chúng tôi đã thổi sáo cho các bạn nghe, mà các bạn không nhảy múa; chúng tôi đã hát những bài ca buồn cho các bạn nghe, mà các bạn không khóc.’ Vì Gioan đã đến, không ăn, không uống; và người ta lại nói: ‘Ông ấy bị quỷ ám.’ Con Người đã đến, vừa ăn vừa uống; người ta lại nói: ‘Đây là người thích ăn uống, bạn của những người thu thuế và tội nhân.’ Sự khôn ngoan được chứng minh qua chính các con cái của nó. Rồi Ngài bắt đầu quở trách các thành phố mà ở đó quyền năng của Ngài đã được bày tỏ rõ ràng nhất, vì họ không ăn năn.

Mt 11:16–20
Thứ Ba, tuần thứ 4.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 42

Vào lúc đó, Đức Giê-su bắt đầu quở trách các thành phố mà quyền năng của Ngài đã được tỏ ra rõ ràng nhất, vì họ không ăn năn: Khốn cho người, Hô-ra-xin! Khốn cho người, Bết-sa-i-đa! Vì nếu những quyền năng đã được tỏ ra nơi các người mà được tỏ ra tại Ty-rô và Si-đôn, thì từ lâu họ đã ăn năn trong vải thô và tro bụi rồi; nhưng Ta nói với các người: Thì vào ngày phán xét, Ty-rô và Si-đôn sẽ được tha thứ hơn các người. Còn người, Ca-phác-na-um, đã được nâng lên tận trời, thì sẽ bị ném xuống địa ngục; vì nếu những quyền năng đã được tỏ ra nơi người cũng được tỏ ra tại Sô-đôm, thì thành ấy đã còn tồn tại cho đến ngày nay; nhưng Ta nói với các người rằng: vào ngày phán xét, đất Sô-đôm sẽ được tha thứ hơn người. Lúc bấy giờ, tiếp tục lời nói, Đức Giê-su phán: “Con ngợi khen Cha, là Chúa trời đất, vì Cha đã giấu điều này khỏi những người khôn ngoan và thông thái, mà lại bày tỏ cho những trẻ thơ; vâng, lạy Cha! Vì đó là ý muốn của Cha.”

Mt 11:20–26
Thứ Tư tuần thứ 4.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 43

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Mọi sự đã được Cha Ta phó thác cho Ta, và không ai biết Con, trừ Cha; cũng không ai biết Cha, trừ Con và những ai mà Con muốn mặc khải cho. Hỡi những ai đang vất vả và gánh nặng, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các người được an nghỉ; hãy mang ách của

Ta và học theo Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng, các người sẽ tìm được sự an nghỉ cho linh hồn mình; vì ách của Ta là tốt lành, và gánh nặng của Ta là nhẹ nhàng.

Mt 11:27-30
Thứ Năm, tuần thứ 4.
Các vị thánh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 44

Vào thời ấy, vào ngày Sa-bát, Đức Giê-su đi ngang qua những cánh đồng đã gieo hạt; các môn đệ của Ngài đói bụng nên bắt đầu bứt những bông lúa và ăn. Các người Pha-ri-si thấy vậy, bèn nói với Ngài: “Kìa, các môn đệ của Ngài đang làm điều không được phép làm vào ngày Sa-bát.” Ngài đáp lại: “Các người chẳng đọc thấy chuyện Đa-vít đã làm khi chính ông và những người đi cùng ông đói sao? Ông đã vào nhà Đức Chúa Trời và ăn bánh dâng, thứ mà không chỉ ông mà cả những người đi cùng ông cũng không được phép ăn, mà chỉ dành riêng cho các thầy tế lễ thôi?” Các người chẳng đọc trong Luật rằng vào ngày Sa-bát, các thầy tế lễ trong đền thờ vi phạm ngày Sa-bát, nhưng vẫn vô tội sao? Nhưng Ta nói với các người rằng: Đấng này còn vĩ đại hơn cả đền thờ; nếu các người biết ý nghĩa của câu: ‘Ta muốn lòng thương xót chứ không phải của lễ’, thì các người đã không kết án những người vô tội, vì Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.

Mt 12:1-8
Thứ Sáu tuần thứ 4.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 45

Vào lúc ấy, Đức Giê-su vào hội đường của người Do Thái. Nơi đó có một người bị tay teo. Họ hỏi Đức Giê-su để buộc tội Ngài: “Có được phép chữa lành vào ngày Sa-bát không?” Ngài đáp lại: “Trong các người, ai có một con chiên, nếu vào ngày Sa-bát nó rơi xuống hố, lại không vớt nó lên sao?” Con người còn quý hơn con cừu biết bao! Vậy thì vào ngày Sa-bát, được phép làm điều thiện. Rồi Ngài bảo người ấy: “Hãy giơ tay ra.” Người ấy giơ tay ra, và tay ấy liền lành lặn như tay kia.

Mt 12:9b-13
Thứ Hai, tuần thứ 5.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 46A

Vào lúc đó, những người Pha-ri-si họp bàn chống lại Đức Giê-su, tìm cách giết Ngài. Nhưng Đức Giê-su, khi biết điều đó, liền rời khỏi đó. Có rất nhiều người theo Ngài, và Ngài đã chữa lành cho tất cả họ, đồng thời cấm họ không được nói về Ngài. Lúc đó, người ta dẫn đến cho Ngài một người bị quỷ ám, vừa mù vừa câm; Ngài đã chữa lành cho người ấy, đến nỗi người mù và câm ấy bỗng nhiên có thể nói và nhìn thấy được. Toàn thể dân chúng đều kinh ngạc và nói: “Chẳng phải đây chính là Đấng Kitô, Con vua Đa-vít sao?” Còn những người Pha-ri-si, khi nghe điều đó, bèn nói: “Ngài trừ quỷ chẳng phải nhờ quyền năng của Vê-lê-xú-bơ, chúa tể của các quỷ, sao?” Nhưng Đức Giê-su, biết được ý nghĩ của họ, bèn nói với họ: “Mọi vương quốc tự chia rẽ bên trong sẽ bị hủy diệt; và mọi thành phố hay ngôi nhà tự chia rẽ bên trong sẽ không thể đứng vững.” Và nếu Sa-tan đuổi Sa-tan, thì chính nó đã chia rẽ với chính mình: vậy thì vương quốc của nó làm sao đứng vững được? Nếu Ta đuổi quỷ bằng quyền năng của Bê-ên-xê-bu, thì các con trai các người đuổi quỷ bằng quyền năng của ai? Vì thế, chính họ sẽ là những người phán xét các người. Còn nếu Ta trừ quỷ bằng Thánh Thần của Đức Chúa Trời, thì Nước Đức Chúa Trời quả thật đã đến với các người rồi. Hay là, làm sao ai có thể vào nhà người mạnh mẽ và cướp lấy của cải của người ấy, nếu trước tiên không trói người mạnh mẽ ấy lại? Rồi sau đó mới cướp lấy nhà người ấy. Ai không ở cùng Ta, thì chống lại Ta; và ai không thu thập cùng Ta, thì đang phân tán.

Mt 12:14-16, 22-30
Thứ Ba, tuần thứ 5.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 46B

Lúc bấy giờ, có rất đông dân chúng theo Chúa Giê-su, và Ngài đã chữa lành cho tất cả họ, đồng thời cấm họ không được loan báo về Ngài, để ứng nghiệm lời tiên tri Ê-sai đã nói: “Này, đây là Con Trai Ta, Đấng Ta đã chọn, là Đấng Ta yêu dấu, Đấng mà linh hồn Ta ưng ý.” Ta sẽ đặt Thần Ta trên

Người, và Người sẽ rao giảng công lý cho các dân tộc; Người sẽ không cãi lại, cũng không la hét, và không ai nghe thấy tiếng Người trên đường phố; Người sẽ không bẻ gãy cây sậy đã gãy, cũng không dập tắt ngọn lửa đang le lói, cho đến khi Người mang lại chiến thắng cho công lý; và các dân tộc sẽ đặt niềm tin vào danh Người.

Mt 12:15–21
Thứ Bảy sau Lễ Giáng Sinh.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 47

Chúa phán: Ai không ở với Ta thì chống lại Ta; ai không thu thập cùng Ta thì làm tiêu tan. Vì thế, Ta nói với các ngươi: mọi tội lỗi và lời phạm thượng sẽ được tha thứ cho loài người, nhưng lời phạm thượng chống lại Thánh Thần sẽ không được tha thứ; nếu ai nói lời chống lại Con Người, thì sẽ được tha thứ; nhưng nếu ai nói chống lại Thánh Thần, thì sẽ không được tha thứ, cả trong đời này lẫn đời sau. Hoặc các ngươi hãy coi cây là tốt thì trái của nó cũng tốt; hoặc coi cây là xấu thì trái của nó cũng xấu, vì người ta nhận biết cây qua trái của nó. Hỡi dòng dõi rắn độc! Làm sao các ngươi có thể nói điều tốt lành khi lòng các ngươi đầy điều ác? Vì miệng nói ra những gì tràn đầy trong lòng. Người tốt từ kho tàng tốt sẽ lấy ra điều tốt, còn người xấu từ kho tàng xấu sẽ lấy ra điều xấu. Ta nói với các ngươi rằng: Vì mọi lời vô ích mà người ta nói ra, họ sẽ phải trả lời vào ngày phán xét; vì chính từ những lời nói của mình, các ngươi sẽ được xưng công chính, và cũng chính từ những lời nói của mình, các ngươi sẽ bị kết án.

Mt 12:30–37
Thứ Bảy tuần thứ 8.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 48

Lúc bấy giờ, một số người trong số các kinh sư và người Pha-ri-si đến gần Đức Giê-su và nói: “Thưa Thầy, chúng con muốn thấy Thầy làm một dấu lạ.” Nhưng Ngài đáp lại rằng: “Dòng dõi gian ác và ngoại tình tìm kiếm dấu lạ; nhưng họ sẽ không được dấu lạ nào, ngoại trừ dấu lạ của tiên tri Giô-na; vì như Giô-na đã ở trong bụng cá voi ba ngày ba đêm, thì Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm. Dân Ni-ni-ve sẽ đứng lên xét xử thế hệ này và kết án nó, vì họ đã ăn năn nhờ lời rao giảng của Giô-na; và này, ở đây còn vĩ đại hơn Giô-na. Nữ hoàng phương Nam sẽ đứng lên xét xử thế hệ này và kết án họ, vì bà đã từ tận cùng trái đất đến để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn; và này, ở đây có Đấng vĩ đại hơn Sa-lô-môn. Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi lang thang qua những nơi khô cằn, tìm kiếm sự yên nghỉ mà không tìm thấy; lúc đó nó nói: “Ta sẽ trở về nhà ta, nơi ta đã ra đi.” Và khi trở về, nó thấy nhà đó trống rỗng, đã được quét dọn và sắp xếp gọn gàng; lúc đó, nó đi và mang theo bảy tà linh khác, ác hơn chính nó, rồi vào ở đó; và tình trạng của người ấy sau cùng còn tệ hơn lúc ban đầu. Cũng sẽ như vậy với dòng dõi ác độc này.

Mt 12:38–45
Thứ Tư tuần thứ 5.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 49

Lúc ấy, khi Đức Giê-su còn đang nói với dân chúng, Mẹ và các anh em của Ngài đang đứng bên ngoài nhà, muốn nói chuyện với Ngài. Có người thưa với Ngài rằng: “Này, Mẹ và các anh em của Ngài đang đứng bên ngoài, muốn nói chuyện với Ngài.” Ngài đáp lại người ấy rằng: “Ai là Mẹ Ta? Ai là anh em Ta?” Rồi Ngài chỉ tay vào các môn đệ của Ngài và nói: “Đây là Mẹ Ta và các anh em Ta; vì ai làm theo ý muốn của Cha Ta trên trời, người ấy là anh em, chị em và Mẹ Ta.” Hôm ấy, khi ra khỏi nhà, Đức Giê-su ngồi bên bờ biển. Đám đông tụ tập quanh Ngài đông đến nỗi Ngài phải lên thuyền ngồi; còn cả đám đông thì đứng trên bờ. Ngài dạy dỗ họ bằng nhiều dụ ngôn.

Mt 12:46–13:3A
Thứ Năm, tuần thứ 5.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 50

Chúa kể dụ ngôn này: Này, có một người gieo hạt đi gieo; khi người ấy gieo, có hạt rơi bên đường, chim chóc bay đến mổ mạt; có hạt rơi trên đất đá, nơi đất mỏng, nên mọc lên nhanh chóng vì đất không sâu. Khi mặt trời mọc lên, nó héo tàn, và vì không có rễ nên khô héo; một phần khác rơi

vào bụi gai, và bụi gai mọc lên, lấn át nó; một phần khác rơi vào đất tốt và sinh hoa kết trái: có hạt sinh ra gấp trăm lần, có hạt gấp sáu mươi lần, và có hạt gấp ba mươi lần. Ai có tai để nghe, hãy nghe!

Mt 13:3b-9
Thứ Sáu, tuần thứ 5.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 51

Lúc bấy giờ, các môn đệ đến gần và hỏi Đức Giê-su: “Tại sao Ngài lại dùng những câu chuyện ngụ ngôn để nói với họ?” Ngài đáp lại rằng: “Bởi vì các con đã được ban cho sự hiểu biết về những mầu nhiệm của Nước Trời, còn họ thì không; vì ai có, thì sẽ được thêm cho và sẽ được nhân lên; còn ai không có, thì ngay cả những gì họ có cũng sẽ bị lấy đi; vì thế, Ta nói với họ bằng những câu chuyện ngụ ngôn, vì họ nhìn mà không thấy, nghe mà không nghe, và không hiểu; và lời tiên tri của Ê-sai đang ứng nghiệm trên họ, rằng: ‘Các người sẽ nghe bằng tai mà không hiểu, sẽ nhìn bằng mắt mà không thấy,’ vì lòng những người này đã chai đá, tai họ khó nghe, và họ đã nhắm mắt lại, để không thấy bằng mắt, không nghe bằng tai, không hiểu bằng lòng, và để họ không quay lại, hầu cho Ta chữa lành cho họ. Còn các con thì phước cho đôi mắt các con vì đã thấy, và đôi tai các con vì đã nghe; vì Thầy nói thật với các con: đã có nhiều tiên tri và người công chính mong muốn được thấy những gì các con đang thấy, mà họ không thấy, và mong muốn được nghe những gì các con đang nghe, mà họ không nghe. Còn các con, hãy lắng nghe ý nghĩa của dụ ngôn về người gieo hạt: Ai nghe lời về Nước Trời mà không hiểu, thì kẻ gian ác sẽ đến và cướp đi hạt giống đã gieo trong lòng người ấy – đó chính là ý nghĩa của hạt giống gieo bên đường. Còn hạt giống gieo trên đất đá ám chỉ người nghe Lời và ngay lập tức vui mừng đón nhận; nhưng người ấy không có rễ sâu và thiếu kiên định: khi gặp hoạn nạn hay bị bắt bớ vì Lời, người ấy lập tức sa ngã. Còn hạt giống gieo trên bụi gai ám chỉ người nghe Lời, nhưng lo toan đời này và sự quyến rũ của của cải làm át đi Lời, nên Lời ấy trở nên vô ích. Còn hạt giống gieo trên đất tốt tượng trưng cho người nghe Lời và hiểu Lời, người ấy sẽ sinh hoa kết trái, có người sinh trái gấp trăm lần, có người gấp sáu mươi lần, và có người gấp ba mươi lần.

Mt 13:10-23
Thứ Hai, tuần thứ 6.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 52A

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như một người gieo hạt giống tốt trên ruộng mình; khi mọi người đang ngủ, kẻ thù của ông ta đến, gieo cỏ dại giữa lúa mì rồi bỏ đi; khi cây mọc lên và ra quả, thì cỏ dại cũng xuất hiện. Các đầy tớ của chủ nhà đến thưa với ông: “Thưa ngài, chẳng phải ngài đã gieo hạt giống tốt trên ruộng của ngài sao? Vậy thì cỏ dại từ đâu mà có trên đó?” Ông đáp: “Đó là việc do kẻ thù của con người làm.” Các đầy tớ lại thưa: “Nếu ngài muốn, chúng tôi sẽ đi nhổ bỏ chúng.” Nhưng ông đáp: “Không – e rằng khi nhổ cỏ dại, các người lại nhổ luôn lúa mì theo; hãy để cả hai cùng mọc cho đến mùa gặt; và khi đến mùa gặt, ta sẽ bảo những người gặt: Hãy gom cỏ dại lại trước, bó thành bó để đốt đi, còn lúa mì thì mang vào kho lúa của ta.”

Mt 13:24-30
Thứ Ba, tuần thứ 6.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 52B

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như một người gieo hạt giống tốt trên ruộng mình; khi mọi người đang ngủ, kẻ thù của ông ta đến, gieo cỏ dại giữa lúa mì rồi bỏ đi; khi cây mọc lên và trở bông, thì cỏ dại cũng hiện ra. Các đầy tớ của chủ nhà đến thưa với ông: “Thưa ngài, chẳng phải ngài đã gieo hạt giống tốt trên ruộng của ngài sao? Vậy thì cỏ dại từ đâu mà có trên đó?” Ông đáp: “Đó là việc do kẻ thù của ta làm.” Các đầy tớ lại thưa: “Nếu ngài muốn, chúng tôi sẽ đi nhổ bỏ chúng.” Nhưng ông đáp: “Không – e rằng khi nhổ cỏ dại, các con lại nhổ luôn lúa mì theo; hãy để cả hai cùng mọc cho đến mùa gặt; và khi đến mùa gặt, ta sẽ bảo những người gặt: Hãy gom cỏ dại lại trước, bó thành bó để đốt đi, còn lúa mì thì mang vào kho lúa của ta.” Các môn đệ đến gần Người và thưa: “Xin giải thích cho chúng con dụ ngôn về cỏ dại trên ruộng.” Người đáp lại: “Người gieo hạt giống tốt là Con Người; ruộng là thế gian; hạt giống tốt là con cái Nước Trời, còn cỏ dại là con cái kẻ ác; kẻ thù đã gieo chúng là ma quỷ; mùa gặt là sự kết thúc của thế gian, còn những người gặt là các Thiên Thần. Vì vậy, cũng như người ta thu gom cỏ dại và đốt bằng lửa, thì vào ngày tận thế cũng sẽ như vậy: Con

Người sẽ sai các Thiên Thần của Ngài đi, và họ sẽ thu gom khỏi Nước Trời mọi sự căm dỗ và những kẻ làm điều gian ác, rồi ném chúng vào lò lửa; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng; lúc bấy giờ, những người công chính sẽ tỏa sáng như mặt trời trong Nước Cha họ. Ai có tai để nghe, hãy nghe!

Mt 13:24–30, 36b–43
Dành cho các thiên thần, trong giờ kinh sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 53

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như hạt cải, mà một người lấy đi gieo vào ruộng mình; dù nó nhỏ hơn tất cả các loại hạt, nhưng khi mọc lên, nó trở nên lớn hơn tất cả các loại lúa mì và trở thành cây, đến nỗi các loài chim trời bay đến và trú ẩn trong cành của nó. Ngài lại kể cho họ một dụ ngôn khác: Nước Trời giống như men, mà một người phụ nữ lấy ra trộn vào ba thùng bột, cho đến khi cả khối bột đều lên men. Chúa Giê-su đã nói tất cả những điều này với dân chúng bằng những dụ ngôn, và Ngài không nói gì với họ mà không dùng dụ ngôn, để ứng nghiệm lời đã được nói qua vị tiên tri, rằng: “Ta sẽ mở miệng Ta bằng những dụ ngôn; Ta sẽ phán ra những điều bí ẩn từ khi tạo dựng thế gian.” Rồi Chúa Giê-su, sau khi cho dân chúng giải tán, đã vào nhà.

Mt 13:31–36A
Thứ Tư, tuần thứ 6.
Đêm trước Lễ Giáng Sinh, trong giờ kinh chiều,
được cử hành riêng biệt với Thánh lễ (vào thứ Bảy và Chủ Nhật).

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 54

Lúc bấy giờ, Đức Giêsu cho dân chúng giải tán rồi vào nhà. Các môn đệ đến gần Người và thưa: “Xin Thầy giải thích cho chúng con dụ ngôn về cỏ lùng trên ruộng.” Ngài đáp lại rằng: “Người gieo hạt giống tốt là Con Người; cánh đồng là thế gian; hạt giống tốt là con cái Nước Trời, còn cỏ dại là con cái của kẻ ác; kẻ thù đã gieo chúng là ma quỷ; mùa gặt là sự kết thúc của thế gian, còn những người gặt là các Thiên thần. Vì vậy, cũng như người ta gom lúa lùng lại và đốt bằng lửa, thì vào ngày tận thế cũng sẽ như vậy: Con Người sẽ sai các Thiên Thần của Ngài đi, và họ sẽ gom hết những kẻ căm dỗ và những kẻ làm điều gian ác ra khỏi Nước Trời, rồi ném chúng vào lò lửa; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng; lúc bấy giờ, những người công chính sẽ chiếu sáng như mặt trời trong Nước Cha họ. Ai có tai để nghe, hãy nghe!

Mt 13:36–43
Thứ Năm, tuần thứ 6.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 55

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như một kho báu giấu kín trong ruộng; khi tìm thấy, người ấy giấu kín đi, rồi vì vui mừng, đi bán tất cả những gì mình có để mua lấy ruộng đó. Nước Trời cũng giống như một người buôn ngọc trai đi tìm ngọc trai quý; khi tìm được một viên ngọc trai quý, người ấy đi bán hết những gì mình có để mua viên ngọc trai ấy. Nước Trời còn giống như một lưới được thả xuống biển và bắt được đủ loại cá; khi lưới đầy, người ta kéo lên bờ, rồi ngồi phân loại, thu gom những con tốt vào thùng, còn những con xấu thì vứt đi. Sẽ xảy ra như vậy khi thế giới này chấm dứt: các Thiên thần sẽ ra, tách những kẻ ác khỏi giữa những người công chính, và ném họ vào lò lửa; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng. Đức Giê-su hỏi họ: “Các con có hiểu hết những điều này không?” Họ thưa với Ngài: “Vâng, lạy Chúa!” Ngài lại nói với họ: “Vì thế, mọi nhà thông thái được dạy dỗ về Nước Trời đều giống như người chủ nhà, người lấy ra từ kho tàng của mình những điều mới và những điều cũ.” Khi Đức Giê-su kể xong những dụ ngôn này, Ngài rời khỏi đó. Rồi khi đến quê hương của Ngài, Ngài giảng dạy họ trong hội đường của họ.

Mt 13:44–54A
Thứ Sáu, tuần thứ 6.
Ngày 3 tháng 10, Thánh Dionysius Areopagite.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 56

Vào thời đó, khi về đến quê hương mình, Đức Giêsu giảng dạy dân chúng trong hội đường của họ, đến nỗi họ kinh ngạc và nói: “Sao Ngài lại có sự khôn ngoan và quyền năng như vậy? Chẳng phải Ngài là con của một thợ mộc sao? Mẹ Ngài chẳng phải tên là Maria, và các anh em Ngài là Giacôbê,

Giô-si, Si-môn và Giu-đa sao? Còn các chị em của Ngài chẳng phải đều ở giữa chúng ta sao? Vậy thì Ngài lấy đâu ra tất cả những điều này? Và họ đã nghi kỵ Ngài. Đức Giê-su bèn nói với họ: “Không có nhà tiên tri nào bị khinh thường, trừ khi ở quê hương mình và trong chính gia đình mình.” Và Ngài đã không làm nhiều phép lạ ở đó vì sự không tin của họ.

Mt 13:54-58

Thứ Hai, tuần thứ 7.

Ngày 23 tháng 10, Thánh Tông đồ Giacôbê, anh em của Chúa.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 57

Vào thời ấy, Hê-rôt, vua tứ phân, nghe tin đồn về Đức Giê-su, bèn nói với các quan thuộc hạ của mình: “Đó là Gio-an Tẩy Giả; ông ấy đã sống lại từ cõi chết, nên mới làm được những phép lạ như vậy.” Vì Hê-rôt đã bắt Giăng, trói ông lại và giam vào ngục vì Hê-rô-di-a, vợ của Phi-líp, anh trai ông, bởi vì Giăng đã nói với ông: “Ông không được lấy bà ấy.” Ông muốn giết ông ấy, nhưng lại sợ dân chúng, vì họ coi ông ấy là một vị tiên tri. Trong lúc tổ chức tiệc sinh nhật của Hê-rôt, con gái của Hê-rô-di-a đã nhảy múa trước mặt mọi người và làm Hê-rôt hài lòng; vì thế, ông đã thề hứa sẽ ban cho cô bất cứ điều gì cô xin. Cô, theo lời xúi giục của mẹ mình, đã nói: “Xin hãy dâng cho con ngay tại đây, trên đĩa, đầu của Gioan Tẩy Giả.” Vua rất buồn lòng, nhưng vì lời thề và vì những người đang dự tiệc cùng ông, nên đã ra lệnh cho người ta làm theo lời cô, và sai người đi chém đầu Gioan trong ngục. Người ta mang đầu ông trên đĩa dâng cho cô gái, và cô mang về cho mẹ mình. Các môn đệ của ông đến, mang thi thể ông đi chôn cất; rồi họ đi báo tin cho Đức Giê-su. Nghe tin đó, Đức Giê-su lên thuyền rời khỏi đó một mình đến một nơi hoang vắng; còn dân chúng, khi nghe tin, đã đi bộ từ các thành phố theo Ngài.

Mt 14:1-13

Thứ Ba, tuần thứ 7.

Ngày 29 tháng 8, Lễ Cắt Đầu Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 58

Lúc bấy giờ, Chúa Giê-su thấy đám đông, liền thương xót họ và chữa lành những người bệnh. Khi chiều tới đến, các môn đệ đến thưa với Ngài rằng: “Nơi đây hoang vắng, mà giờ đã muộn rồi; xin cho dân chúng về các làng mạc để họ mua thức ăn.” Nhưng Chúa Giê-su bảo họ: “Họ không cần phải đi đâu cả, các con hãy cho họ ăn.” Họ thưa với Ngài: “Chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá ở đây thôi.” Ngài phán: “Hãy mang chúng đến cho Ta.” Rồi Ngài bảo dân chúng nằm xuống trên cỏ; Ngài cầm năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, tạ ơn, bẻ ra, rồi trao bánh cho các môn đệ, và các môn đệ phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn và no nê; người ta thu gom những mảnh vụn còn lại được mười hai giỏ đầy; số người ăn khoảng năm nghìn người, chưa kể phụ nữ và trẻ em. Ngay lập tức, Đức Giê-su bảo các môn đệ lên thuyền và đi trước Ngài sang bờ bên kia, trong khi Ngài giải tán đám đông.

Ma-thi-ơ 14:14-22

Tuần 8.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 59

Vào lúc ấy, Đức Giê-su bảo các môn đệ lên thuyền và đi trước Ngài sang bờ bên kia, trong khi Ngài giải tán đám đông. Sau khi giải tán đám đông, Ngài lên núi cầu nguyện một mình; và đến chiều tối, Ngài vẫn ở đó một mình. Còn chiếc thuyền thì đã ở giữa biển, và bị sóng đánh đập dềnh vì gió thổi ngược. Đến canh tư ban đêm, Đức Giê-su đi đến với các môn đệ, bước đi trên mặt biển. Các môn đệ thấy Ngài đi trên mặt biển, liền hoảng sợ và nói: “Đó là ma!” Rồi vì sợ hãi, họ kêu lên. Nhưng Đức Giê-su lập tức nói với họ: “Hãy vững lòng! Chính Ta đây, đừng sợ.” Phê-rô thưa lại với Ngài: “Lạy Chúa! Nếu đúng là Ngài, xin hãy bảo con đến với Ngài trên mặt nước.” Ngài đáp: “Hãy đi.” Phê-rô liền xuống khỏi thuyền và đi trên mặt nước để đến với Chúa Giê-su; nhưng khi thấy gió thổi mạnh, ông hoảng sợ và bắt đầu chìm xuống, nên kêu lên: “Lạy Chúa! Xin cứu con!” Ngay lập tức, Chúa Giê-su giơ tay ra, nắm lấy ông và nói với ông: “Hỡi kẻ ít đức tin! Sao ngươi lại nghi ngờ?” Khi họ lên thuyền, gió liền lặng xuống. Những người ở trên thuyền tiến lại, thờ lạy Ngài và nói: “Quả thật, Ngài là Con Thiên Chúa.” Sau khi qua bên kia, họ đến vùng đất Gennesaret.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 60

Vào thời ấy, khi biết được Đức Giê-su, dân cư vùng Ghen-ni-sa-rét đã sai người đi khắp vùng lân cận và đưa tất cả những người bệnh đến với Ngài, rồi xin Ngài cho họ được chạm vào mép áo Ngài; và những ai chạm vào thì đều được chữa lành. Lúc bấy giờ, các kinh sư và người Pha-ri-si từ Giê-ru-sa-lem đến gặp Đức Giê-su và nói: “Tại sao các môn đệ của Ngài lại vi phạm truyền thống của các bậc tiền bối? Vì họ không rửa tay khi ăn bánh.” Ngài đáp lại: “Tại sao các ngươi cũng vi phạm điều răn của Đức Chúa Trời vì truyền thống của các ngươi? Vì Đức Chúa Trời đã truyền: ‘Hãy kính trọng cha mẹ’; và: ‘Ai nói xấu cha hay mẹ thì phải bị xử tử.’ Nhưng các ngươi lại nói: ‘Nếu ai nói với cha hay mẹ: “Những gì cha mẹ định dùng của con, con dâng cho Đức Chúa Trời rồi,” thì người ấy có thể không cần kính trọng cha hay mẹ mình.’ Như vậy, các ngươi đã loại bỏ điều răn của Đức Chúa Trời vì truyền thống của các ngươi. Hỡi những kẻ đạo đức giả! Tiên tri Ê-sai đã tiên tri rất đúng về các ngươi khi nói: “Dân này đến gần Ta bằng môi miệng, và tôn kính Ta bằng lưỡi, nhưng lòng họ xa cách Ta; họ tôn kính Ta một cách vô ích, vì dạy những giáo lý và điều răn của loài người.” Rồi Ngài gọi dân chúng lại và nói với họ: “Hãy nghe và hiểu cho rõ! Không phải những gì đi vào miệng làm ô uế con người, nhưng những gì phát ra từ miệng mới làm ô uế con người.”

Mt 14:35-15:11
Thứ Tư tuần thứ 7.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 61

Lúc bấy giờ, các môn đệ của Đức Giê-su đến gần và thưa với Ngài: “Thưa Thầy, Thầy có biết rằng những người Pha-ri-si, khi nghe lời này, đã bị cám dỗ không?” Ngài đáp lại: “Mọi cây nào không phải do Cha Ta trên trời trồng thì sẽ bị nhổ lên; hãy để họ đi: họ là những người dẫn đường mù lòa; và nếu người mù dẫn người mù, thì cả hai sẽ rơi xuống hố.” Phê-rô liền thưa với Ngài: “Xin giải thích cho chúng con câu chuyện ngụ ngôn này.” Chúa Giê-su nói: “Các con vẫn chưa hiểu sao? Các con vẫn chưa nhận ra rằng mọi thứ đi vào miệng đều đi xuống dạ dày rồi được thải ra ngoài sao? Còn những gì phát ra từ miệng – tức là từ lòng – mới làm ô uế con người, vì từ lòng phát xuất những ý nghĩ xấu xa, giết người, ngoại tình, tà dâm, trộm cắp, làm chứng dối, phi báng – đó mới là những điều làm ô uế con người; còn việc ăn bằng tay chưa rửa thì không làm ô uế con người. Rồi từ đó, Đức Giê-su đi đến các vùng đất Ty-rơ và Si-đôn.

Mt 15:12-21
Thứ Năm, tuần thứ 7.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 62

Vào thời ấy, Đức Giê-su lui về vùng đất Ty-rơ và Si-đôn. Bỗng có một người phụ nữ Ha-na-na-en từ những nơi đó đi ra, kêu lên với Ngài: “Lạy Chúa, Con của Đa-vít, xin thương xót con! Con gái con đang bị quỷ ám dữ dội.” Nhưng Ngài không đáp lại bà một lời nào. Các môn đệ Ngài tiến đến thỉnh cầu Ngài: “Xin hãy cho bà ấy đi, vì bà ấy cứ la hét theo chúng ta.” Ngài đáp lại: “Ta chỉ được sai đến với những con chiên lạc của nhà Y-sơ-ra-ên mà thôi.” Bà ấy liền đến gần, cúi lạy Ngài và nói: “Lạy Chúa! Xin giúp con.” Ngài đáp lại: “Không phải là điều hay khi lấy bánh của con cái mà ném cho chó.” Cô nói: “Vâng, lạy Chúa! Nhưng ngay cả chó cũng được ăn những mảnh vụn rơi xuống từ bàn của chủ chúng.” Bấy giờ, Đức Giê-su đáp lại cô: “Ôi, hỡi người phụ nữ! Đức tin của chị thật lớn; điều chị mong muốn sẽ được ban cho chị.” Và con gái cô được chữa lành ngay lúc đó.

Mt 15:21-28
Tuần 17.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 63

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến bên Biển Ga-li-lê, rồi lên núi và ngồi xuống đó. Và có rất đông dân chúng đến với Ngài, mang theo những người què, mù, câm, tàn tật và nhiều người khác nữa, rồi đặt họ xuống dưới chân Đức Giê-su; và Ngài đã chữa lành cho họ; đến nỗi dân chúng kinh ngạc khi thấy

những người câm nói được, những người tàn tật được lành lặn, những người què đi được và những người mù thấy được; và họ ngợi khen Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.

Mt 15:29-31
Thứ Sáu, tuần thứ 7.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 64

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su gọi các môn đệ lại và nói với họ: “Ta thương xót dân này, vì họ đã ở với Ta ba ngày rồi mà không có gì để ăn; Ta không muốn cho họ ra về khi chưa ăn, kẻo họ kiệt sức trên đường đi.” Các môn đệ thưa với Ngài: “Trong sa mạc này, chúng con lấy đâu ra đủ bánh để nuôi đám đông như vậy?” Chúa Giê-su hỏi họ: “Các con có bao nhiêu ổ bánh?” Họ thưa: “Bảy ổ và ít cá.” Bấy giờ, Ngài bảo dân chúng nằm xuống đất. Rồi Ngài cầm bảy ổ bánh và mấy con cá, tạ ơn, bẻ ra và trao cho các môn đệ, còn các môn đệ thì phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn và no nê; người ta thu gom những mảnh bánh còn lại đầy bảy giỏ; số người ăn là bốn ngàn người, chưa kể phụ nữ và trẻ em. Sau khi cho dân chúng giải tán, Ngài lên thuyền và đến vùng Magdala.

Mt 15:32-39
Thứ Bảy tuần thứ 9.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 65

Lúc bấy giờ, những người Pha-ri-si và Sa-đu-kê đến gần Đức Giê-su, và để thử thách Ngài, họ xin Ngài cho họ thấy một dấu lạ từ trời. Ngài đáp lại rằng: “Buổi tối, các ngươi nói: ‘Trời sẽ tạnh, vì bầu trời đỏ;’ và buổi sáng, các ngươi nói: ‘Hôm nay trời sẽ mưa, vì bầu trời tím.’ Hỡi những kẻ đạo đức giả! Các ngươi biết phân biệt sắc mặt của bầu trời, mà lại không biết phân biệt dấu hiệu của thời đại. Dòng dõi gian ác và ngoại tình tìm kiếm dấu hiệu, nhưng sẽ không được ban cho dấu hiệu nào, ngoại trừ dấu hiệu của tiên tri Giê-na. Rồi Ngài bỏ họ mà đi. Khi sang bờ bên kia, các môn đệ của Ngài quên mang theo bánh. Đức Giê-su bảo họ: “Hãy coi chừng, hãy tránh men của người Pha-ri-si và Sa-đu-kê.”

Mt 16:1-6
Thứ Hai, tuần thứ 8.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 66

Chúa phán cùng các môn đệ: “Hãy coi chừng, đừng để men của người Pha-ri-si và Sa-đu-kê xâm nhập vào lòng các con.” Các môn đệ thì suy nghĩ trong lòng và nói: “Chắc là vì chúng ta đã quên mang theo bánh.” Biết được điều đó, Đức Giê-su nói với họ: “Sao các con lại suy nghĩ trong lòng như vậy, hỡi những kẻ ít đức tin, rằng các con đã quên mang theo bánh?” Các con vẫn chưa hiểu và không nhớ đến năm chiếc bánh cho năm ngàn người, và các con đã thu được bao nhiêu giỏ? Cũng như bảy chiếc bánh cho bốn ngàn người, và các con đã thu được bao nhiêu giỏ? Sao các con lại không hiểu rằng Ta không nói về bánh khi bảo các con: ‘Hãy đề phòng men của người Pha-ri-si và Sa-đu-kê?’” Lúc đó, họ mới hiểu rằng Ngài đã bảo họ phải đề phòng không phải men bánh mì, mà là giáo lý của người Pha-ri-si và Sa-đu-kê.

Mt 16:6-12
Thứ Ba, tuần thứ 8.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 67A

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến vùng Cêsarê-Phi-líp-phê, Ngài hỏi các môn đệ: “Người ta coi Ta, Con Người, là ai?” Họ thưa: “Có người cho là Gio-an Tẩy Giả, có người cho là Ê-li, có người cho là Giê-rê-mi-a, hoặc là một trong các tiên tri.” Ngài nói với họ: “Còn các con thì coi Ta là ai?” Si-môn Phê-rô đáp lại rằng: “Thầy là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống.” Bấy giờ, Đức Giê-su đáp lại ông rằng: “Phúc cho con, hỡi Si-môn, con của Giê-na, vì không phải xác thịt và huyết đã mạc khải điều này cho con, nhưng là Cha Ta, Đấng ngự trên trời; và Ta nói với ngươi: Ngươi là Phê-rô, và trên hòn đá này, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh của Ta, và cửa địa ngục sẽ không thắng nổi Hội Thánh ấy; Ta sẽ trao cho ngươi chìa khóa Nước Trời: những gì ngươi trói buộc dưới đất thì sẽ được trói buộc trên trời, và những gì ngươi tháo gỡ dưới đất thì sẽ được tháo gỡ trên trời.

Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 67B

Vào lúc bấy giờ, Đức Giê-su đến vùng Cêsarê-a-Philippô, Ngài hỏi các môn đệ: “Người ta cho rằng Ta, Con Người, là ai?” Họ thưa: “Có người cho là Gioan Tẩy Giả, có người cho là Êlia, có người cho là Giê-rêmia, hoặc là một trong các ngôn sứ.” Ngài hỏi họ: “Còn các con thì coi Ta là ai?” Si-môn Phê-rô đáp: “Thầy là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa hằng sống.” Lúc đó, Đức Giê-su đáp lại: “Phúc cho người, Si-môn, con của Giô-na, vì không phải thịt và máu đã mặc khải điều này cho người, nhưng là Cha Ta, Đấng ngự trên trời; và Ta nói với người: người là Phê-rô, và trên hòn đá này, Ta sẽ xây dựng Hội Thánh của Ta, và cửa địa ngục sẽ không thắng nổi Hội Thánh ấy.”

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 68

Vào lúc ấy, Đức Giê-su cấm các môn đệ của Ngài không được nói cho ai biết rằng Ngài là Đức Giê-su Ki-tô. Từ lúc đó, Đức Giê-su bắt đầu tỏ cho các môn đệ của Ngài biết rằng Ngài phải lên Giê-ru-sa-lem, phải chịu nhiều đau khổ bởi các trưởng lão, các thượng tế và các kinh sư, rồi bị giết chết, và vào ngày thứ ba sẽ sống lại. Rồi Phê-rô kéo Ngài sang một bên và bắt đầu phản đối Ngài: “Xin Chúa thương xót chính mình! Chớ để điều đó xảy ra với Chúa!” Ngài quay lại và nói với Phê-rô: “Hãy lui ra khỏi Ta, Sa-tan! Người là cám dỗ cho Ta! Vì người không nghĩ đến những điều thuộc về Đức Chúa Trời, mà chỉ nghĩ đến những điều thuộc về loài người.” Rồi Đức Giê-su nói với các môn đệ của Ngài: “Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập tự giá của mình và theo Ta.”

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 69

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta; vì ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất nó, còn ai mất mạng sống mình vì Ta thì sẽ tìm được nó. Người ta được ích gì nếu chiếm được cả thế gian mà lại làm hại linh hồn mình? Hay con người sẽ lấy gì để chuộc lại linh hồn mình? Vì Con Người sẽ đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng với các Thiên Thần của Ngài, và lúc đó Ngài sẽ ban thưởng cho mỗi người tùy theo việc làm của họ. Thật, Ta nói cùng các con: có một số người đang đứng đây sẽ không nếm trải cái chết, mà sẽ được thấy Con Người đến trong Nước Trời của Ngài.”

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 70

Vào lúc ấy, Đức Giê-su dẫn Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an, em của ông, lên một ngọn núi cao, chỉ có riêng họ, và Ngài biến hình trước mặt họ: khuôn mặt Ngài rạng ngời như mặt trời, còn áo xống Ngài trở nên trắng như ánh sáng. Và kia, Mô-sê và Ê-li-a hiện ra với Ngài, đang trò chuyện cùng Ngài. Lúc đó, Phê-rô thưa với Đức Giê-su: “Lạy Chúa! Chúng con ở đây thật tốt; nếu Chúa muốn, chúng con sẽ dựng ba lều ở đây: một cho Chúa, một cho Mô-sê, và một cho Ê-li.” Khi ông còn đang nói, bỗng một đám mây sáng chói bao phủ họ; và từ trong đám mây, có tiếng phán: “Đây là Con Yêu Dấu của Ta, Đấng mà Ta hài lòng; Hãy vâng lời Ngài.” Nghe vậy, các môn đệ liền sấp mặt xuống đất và rất sợ hãi. Nhưng Đức Giê-su đến gần, chạm vào họ và nói: “Hãy đứng dậy và đừng sợ.” Khi ngước mắt lên, họ không thấy ai cả, ngoài một mình Đức Giê-su. Và khi họ xuống núi, Đức Giê-su cấm họ, nói: “Đừng kể cho ai biết về sự hiện ra này, cho đến khi Con Người sống lại từ cõi chết.”

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 71

Vào lúc đó, các môn đệ hỏi Đức Giê-su: “Tại sao các kinh sư lại nói rằng Ê-li phải đến trước?” Đức Giê-su đáp lại rằng: “Đúng vậy, Ê-li phải đến trước và sắp xếp mọi sự; nhưng Ta nói với các con rằng Ê-li đã đến rồi, mà họ không nhận ra, và đã đối xử với ông ấy theo ý họ; Con Người cũng sẽ phải chịu đau khổ vì họ.” Lúc đó, các môn đệ mới hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Gio-an Tẩy Giả. Khi họ đến với đám đông, có một người đến gần Ngài, quỳ xuống trước mặt Ngài và nói: “Lạy Chúa! Xin thương xót con trai con; nó bị quỷ ám vào mỗi đêm trăng non và phải chịu đau khổ tột cùng, vì nó thường nhảy vào lửa và thường nhảy xuống nước. Con đã đưa nó đến với các môn đệ của Ngài, nhưng họ không thể chữa lành cho nó.” Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Ôi, dòng dõi bất tín và sa đọa! Ta còn phải ở với các ngươi đến bao giờ? Ta còn phải chịu đựng các ngươi đến bao giờ? Hãy đưa nó đến với Ta.” Chúa Giê-su quở trách quỷ, và quỷ liền ra khỏi đứa trẻ; và đứa trẻ được chữa lành ngay lúc đó.

Mt 17:10–18
Thứ Sáu, tuần thứ 8.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 72

Lúc bấy giờ, có một người đến gần Đức Giê-su, quỳ xuống trước mặt Ngài và thưa: “Lạy Chúa, xin thương xót con trai con; mỗi khi trăng non, nó lại bị quỷ ám và đau khổ tột cùng, vì nó thường nhảy vào lửa và thường nhảy xuống nước. Con đã đưa nó đến với các môn đệ của Ngài, nhưng họ không thể chữa lành cho nó.” Đức Giê-su đáp lại rằng: “Ôi, dòng dõi vô tín và sa đọa! Ta còn phải ở với các ngươi đến bao giờ? Ta còn phải chịu đựng các ngươi đến bao giờ? Hãy đưa nó đến đây với Ta.” Đức Giê-su quở trách quỷ, và quỷ liền ra khỏi đứa trẻ; và đứa trẻ được chữa lành ngay lúc đó. Lúc đó, các môn đệ đến gần Đức Giê-su riêng tư và hỏi: “Tại sao chúng con không thể đuổi nó ra được?” Đức Giê-su đáp: “Vì sự thiếu đức tin của các con; vì Thầy bảo thật các con: nếu các con có đức tin bằng hạt cải, các con sẽ bảo ngọn núi này: ‘Hãy dời khỏi đây sang kia,’ thì nó sẽ dời đi; và không có gì là không thể đối với các con; nhưng loại quỷ này chỉ bị trừ được bằng cầu nguyện và ăn chay. Trong thời gian các ông ở tại Ga-li-lê, Đức Giê-su nói với các ông: ‘Con Người sẽ bị nộp vào tay loài người, và họ sẽ giết Ngài, nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.’”

Mt 17:14–23A
Tuần 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 73

Lúc bấy giờ, những người thu thuế didrachma đến gần Phê-rô và hỏi: “Thầy của ông có nộp thuế didrachma không?” Ông đáp: “Có.” Khi ông vào nhà, Đức Giê-su liền nhắc nhở ông và nói: “Ông nghĩ sao, Si-môn? Các vua trần gian thu thuế hay cống nạp từ ai? Từ con cái mình hay từ người ngoài?” Phê-rô thưa với Ngài: “Từ những người ngoài.” Đức Giê-su bảo ông: “Vậy thì con cái được miễn; nhưng để chúng ta khỏi làm họ vấp ngã, con hãy ra biển, thả lưới, rồi bắt con cá đầu tiên mà lưới vướng phải; mở miệng nó ra, con sẽ thấy một đồng sta-tơ; hãy lấy nó và nộp cho họ thay cho Ta và cho chính con.” Lúc bấy giờ, các môn đệ đến gần Đức Giê-su và hỏi: “Ai là người lớn nhất trong Nước Trời?” Đức Giê-su gọi một đứa trẻ lại, đặt nó vào giữa các môn đệ và nói: “Thật, Ta nói cùng các con, nếu các con không trở lại và trở nên như những đứa trẻ, thì các con sẽ không vào được Nước Trời; vậy, ai hạ mình xuống như đứa trẻ này, thì người ấy mới là người lớn nhất trong Nước Trời.”

Mt 17:24–18:4
Thứ Bảy tuần thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 74

Lúc bấy giờ, các môn đệ đến gần Đức Giê-su và hỏi: “Ai là người lớn nhất trong Nước Trời?” Đức Giê-su gọi một đứa trẻ lại, đặt nó giữa các môn đệ và nói: “Thật, Ta bảo các con, nếu các con không trở lại và trở nên như trẻ nhỏ, thì các con sẽ không vào được Nước Trời; vậy, ai hạ mình xuống như đứa trẻ này, thì người ấy mới là người lớn nhất trong Nước Trời; và ai tiếp nhận một đứa trẻ như thế này nhân danh Ta, thì cũng là tiếp nhận Ta; còn ai làm cho một trong những người bé mọn này, là những người tin vào Ta, vấp ngã, thì thà rằng người ấy bị treo một cối xay vào cổ và bị ném xuống

đáy biển còn hơn. Khôn cho thể gian vì những cám dỗ, vì cám dỗ ắt phải đến; nhưng khôn cho người nào là nguyên nhân gây ra cám dỗ. Nếu tay hay chân người làm người sa ngã, hãy chặt nó đi và vứt xa khỏi mình: thà người vào Nước Trời mà thiếu một tay hay một chân, còn hơn là có cả hai tay và hai chân mà bị ném vào lửa đời đời; và nếu mắt người làm người sa ngã, hãy móc nó ra và ném đi: thà người vào Nước Trời mà chỉ còn một mắt, còn hơn là có cả hai mắt mà bị ném vào hỏa ngục. Hãy coi chừng, đừng khinh thường một ai trong những kẻ bé mọn này; vì Ta nói cùng các người rằng các thiên thần của họ trên trời luôn luôn nhìn thấy mặt Cha Ta ở trên trời. Vì Con Người đã đến để tìm kiếm và cứu vớt những kẻ đã hư mất.

Mt 18:1-11
Thứ Hai, tuần thứ 9.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 75

Chúa phán: “Hãy xem, đừng khinh thường bất kỳ ai trong những người bé mọn này; vì Ta nói với các người rằng, các Thiên thần của họ trên trời luôn luôn nhìn thấy mặt Cha Ta ở trên trời. Vì Con Người đã đến để tìm kiếm và cứu vớt những kẻ đã hư mất.” Các con nghĩ sao? Nếu ai có một trăm con chiên, mà một con trong số đó bị lạc, thì người ấy há chẳng bỏ lại chín mươi chín con trên núi mà đi tìm con bị lạc sao? Và nếu may mắn tìm thấy nó, thì Ta bảo thật các con, người ấy sẽ vui mừng vì con chiên đó hơn là vì chín mươi chín con không bị lạc. Vậy, Cha các con trên trời không muốn một trong những kẻ bé mọn này phải hư mất. Nếu anh em của con phạm tội chống lại con, hãy đi và khiển trách người ấy riêng giữa con và người ấy; nếu người ấy nghe lời con, thì con đã cứu được anh em mình; còn nếu người ấy không nghe, hãy đem theo một hoặc hai người nữa, để mọi lời được xác nhận bởi lời chứng của hai hoặc ba người làm chứng; nếu người ấy không nghe họ, hãy báo cho Hội Thánh; và nếu người ấy cũng không nghe Hội Thánh, thì người ấy đối với người sẽ như người ngoại đạo và người thu thuế. Thật, Ta nói cùng các người: điều gì các người trói buộc trên đất, thì sẽ được trói buộc trên trời; và điều gì các người tháo gỡ trên đất, thì sẽ được tháo gỡ trên trời. Thật vậy, Ta cũng nói với các con rằng: nếu hai người trong các con đồng lòng cầu xin bất cứ điều gì trên đất, thì điều gì họ cầu xin cũng sẽ được Cha Ta trên trời ban cho, vì nơi nào có hai hoặc ba người tụ họp nhân danh Ta, thì Ta ở giữa họ.

Mt 18:10-20
Thứ Hai Thánh Thần.
Tuần thứ nhất Mùa Chay, với các bài thánh ca cầu nguyện.

Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 76

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Thật, Ta bảo các con, điều gì các con trói buộc dưới đất, thì sẽ được trói buộc trên trời; và điều gì các con tháo gỡ dưới đất, thì sẽ được tháo gỡ trên trời.” Ta cũng thật sự nói với các con rằng: nếu hai người trong các con đồng lòng cầu xin bất cứ điều gì trên đất, thì bất cứ điều gì các con cầu xin, Cha Ta trên trời sẽ ban cho các con, vì ở đâu có hai hoặc ba người tụ họp nhân danh Ta, thì Ta ở giữa họ. Lúc đó, Phê-rô đến gần Ngài và nói: Lạy Chúa! “Tôi phải tha thứ cho anh em tôi, người đã phạm tội chống lại tôi, bao nhiêu lần? Có phải đến bảy lần không?” Đức Giê-su đáp: “Ta không nói với người là bảy lần, nhưng là bảy mươi lần bảy.” Khi Đức Giê-su nói xong những lời ấy, Ngài rời Ga-li-lê và đến vùng Giu-đê, bên kia sông Giô-đanh. Nhiều người theo Ngài, và Ngài đã chữa lành cho họ tại đó. Lúc bấy giờ, người ta đem các em nhỏ đến với Ngài để Ngài đặt tay trên các em và cầu nguyện; nhưng các môn đệ lại ngăn cản họ. Nhưng Đức Giê-su phán: “Hãy để các em nhỏ lại và đừng cản trở các em đến với Ta, vì Nước Trời thuộc về những người như thế.” Rồi Ngài đặt tay trên các em và rời khỏi đó.

Mt 18:18-22; 19:1-2, 13-15
Thứ Ba, tuần thứ 9.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 77

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như một vị vua muốn tính sổ với các tôi tớ của mình; khi ngài bắt đầu tính sổ, có một người bị dẫn đến trước mặt ngài, người này nợ ngài mười nghìn ta-lăng; nhưng vì người ấy không có gì để trả, nên chủ của người ấy ra lệnh bán người ấy, vợ con người ấy, và tất cả những gì người ấy có, để trả nợ; lúc đó, người đầy tớ ấy quỳ xuống, cúi đầu trước chủ và

nói: “Thưa ngài, xin hãy kiên nhẫn với tôi, tôi sẽ trả hết cho ngài.” Chủ nhân, vì thương xót người đầy tớ ấy, đã tha cho anh ta và xóa nợ cho anh ta. Người đầy tớ ấy, khi ra ngoài, gặp một người bạn của mình, người này nợ anh ta một trăm dinar; anh ta liền túm lấy người bạn ấy, siết cổ anh ta và nói: “Hãy trả cho tôi số tiền anh nợ.” Lúc đó, người bạn ấy quỳ xuống dưới chân anh ta, van xin và nói: “Xin ngài hãy khoan dung với tôi, tôi sẽ trả lại cho ngài tất cả.” Nhưng anh ta không chịu, mà đi tống anh ta vào ngục cho đến khi anh ta trả hết nợ. Những người bạn của anh ta, khi thấy chuyện đã xảy ra, rất buồn bã và đến kể lại cho chủ nhân của mình tất cả những gì đã xảy ra. Lúc đó, chủ nhân của anh ta gọi anh ta lại và nói: “Nô lệ xấu xa! Ta đã tha thứ cho người toàn bộ số nợ đó, vì người đã van xin ta; chẳng lẽ ngươi không nên thương xót người bạn của ngươi, như ta đã thương xót ngươi sao?” Và, trong cơn giận dữ, vị vua đã giao anh ta cho những kẻ tra tấn, cho đến khi anh ta trả hết toàn bộ món nợ. Cũng vậy, Cha Ta trên trời sẽ đối xử với các con như thế, nếu mỗi người trong các con không tha thứ từ tận đáy lòng cho anh em mình những lỗi lầm của họ.

Mt 18:23-35
Tuần 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 78

Vào lúc đó, những người Pha-ri-si đến gần Đức Giê-su và, nhằm thử thách Ngài, họ hỏi: “Có phải vì bất cứ lý do nào người ta cũng được phép ly dị vợ mình không?” Ngài đáp lại: “Các ngươi chẳng đọc thấy sao rằng Đấng Tạo Hóa từ thuở ban đầu đã dựng nên người nam và người nữ sao? Và Ngài nói: “Vì thế, người nam sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và hai người sẽ trở thành một thịt, đến nỗi họ không còn là hai, mà là một thịt. Vậy, điều gì Đức Chúa Trời đã kết hợp, thì con người chớ phân ly.” Họ thưa với Ngài: “Vậy sao Mô-se lại truyền phải cấp giấy ly hôn và ly dị với nàng?” Ngài đáp lại: “Mô-sê đã cho phép các ngươi ly dị vợ vì lòng cứng cỏi của các ngươi, nhưng từ ban đầu không phải như vậy; còn Ta thì nói với các ngươi: Ai ly dị vợ mình mà không phải vì tội ngoại tình, rồi cưới người khác, thì người ấy phạm tội ngoại tình; và ai cưới người phụ nữ đã ly dị, thì cũng phạm tội ngoại tình.” Các môn đệ thưa với Ngài: “Nếu bổn phận của người đàn ông đối với vợ là như vậy, thì thà không cưới vợ còn hơn.” Ngài đáp: “Không phải ai cũng hiểu được lời này, nhưng chỉ những ai được ban cho mới hiểu, vì có những người vô sinh từ khi còn trong bụng mẹ; có những người bị người ta thiến; và có những người tự nguyện trở thành vô sinh vì Nước Trời. Ai có thể hiểu được, thì hãy hiểu.

Mt 19:3-12
Thứ Bảy tuần thứ 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 79

Lúc bấy giờ, có một người đến gần và thưa với Đức Giê-su: “Thầy tốt lành ời! Tôi phải làm điều gì tốt lành để được sự sống đời đời?” Ngài đáp: “Sao ngươi gọi Ta là tốt lành? Chẳng có ai tốt lành, trừ một mình Đức Chúa Trời. Nếu ngươi muốn vào sự sống đời đời, hãy tuân giữ các điều răn.” Người ấy hỏi: “Những điều răn nào?” Đức Giê-su đáp: “Chớ giết người; chớ ngoại tình; chớ trộm cắp; chớ làm chứng dối; hãy kính trọng cha mẹ; và: hãy yêu thương người lân cận như chính mình.” Chàng trai thưa với Ngài: “Tất cả những điều đó, con đã tuân giữ từ thuở thiếu thời; còn điều gì nữa mà con còn thiếu?” Chúa Giê-su nói với anh ta: “Nếu con muốn nên hoàn hảo, hãy đi bán tài sản của con và phân phát cho người nghèo; con sẽ có kho tàng trên trời; rồi hãy đến và theo Ta.” Nghe những lời ấy, người thanh niên buồn bã ra về, vì anh ta có rất nhiều tài sản. Còn Đức Giê-su thì nói với các môn đệ của Ngài: “Thật, Ta nói với các con, người giàu có khó vào Nước Trời; và Ta còn nói với các con nữa: con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu có vào Nước Thiên Chúa.” Nghe vậy, các môn đệ của Ngài rất ngạc nhiên và nói: “Vậy thì ai có thể được cứu rỗi?” Chúa Giê-su ngược mắt lên và nói với họ: “Điều đó là không thể đối với loài người, nhưng đối với Đức Chúa Trời thì mọi sự đều có thể.”

Mt 19:16-26
Tuần 12.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 80

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như một chủ nhà, người ấy ra ngoài từ sáng sớm để thuê thợ làm việc trong vườn nho của mình; sau khi thỏa thuận với các thợ với giá một dinar mỗi ngày, người ấy sai họ vào vườn nho của mình; khoảng giờ thứ ba, ông ra ngoài và thấy những người khác đang đứng nhàn rỗi ở chợ, bèn nói với họ: “Các anh cũng hãy đến vườn nho của tôi, tôi sẽ trả cho các anh tùy theo công việc.” Họ liền đi. Lại ra ngoài vào khoảng giờ thứ sáu và giờ thứ chín, ông cũng làm như vậy. Cuối cùng, ra ngoài vào khoảng giờ thứ mười một, ông thấy những người khác đang đứng không làm gì, và nói với họ: “Sao các người lại đứng đây cả ngày mà không làm gì?” Họ đáp: “Chẳng ai thuê chúng tôi cả.” Ông nói với họ: “Các người cũng hãy đến vườn nho của ta, và những gì sẽ có sau này, các người sẽ nhận được.” Khi chiều tới đến, chủ vườn nho nói với người quản lý của mình: “Hãy gọi những người làm công lại và trả công cho họ, bắt đầu từ những người đến sau cùng cho đến những người đến trước.” Những người đến vào khoảng mười một giờ đã nhận được mỗi người một dinar. Còn những người đến trước thì tưởng rằng họ sẽ được nhiều hơn, nhưng họ cũng chỉ nhận được mỗi người một dinar; và khi nhận được, họ bắt đầu phàn nàn với chủ nhà và nói: “Những người đến sau này chỉ làm việc một giờ, mà ngài lại đối xử với họ như chúng tôi, những người đã chịu đựng sự vất vả của cả ngày và cái nắng gay gắt.” Ông liền đáp lại một trong số họ: “Này bạn ơi! tôi không đối xử bất công với anh; chẳng phải anh đã thỏa thuận với tôi là một dinar sao? Hãy lấy phần của anh và đi đi; còn tôi muốn cho người đến sau cùng này cũng như anh; chẳng phải tôi có quyền làm điều mình muốn trong của cải của mình sao? Hay là mắt anh ghen tị vì tôi nhân từ? Như vậy, những người đến sau sẽ là những người đầu tiên, và những người đến trước sẽ là những người đến sau, vì nhiều người được mời, nhưng ít người được chọn.

Mt 20:1-16

Thứ Tư, tuần thứ 9.

Ngày 9 tháng 3, các vị tử đạo tại Sebaste.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 81

Vào lúc bảy giờ, khi đang lên đường đến Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su gọi riêng mười hai môn đệ lại và nói với họ: “Này, chúng ta đang lên Giê-ru-sa-lem, và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và các kinh sư; họ sẽ kết án Ngài tử hình; rồi họ sẽ nộp Ngài cho dân ngoại để bị sỉ nhục, đánh đập và đóng đinh; nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.” Lúc đó, mẹ của hai con trai ông Xê-đê-vi cùng các con trai bà đến gần Ngài, quỳ lạy và xin Ngài điều gì đó. Ngài hỏi bà: “Bà muốn gì?” Bà thưa với Ngài: “Xin Ngài cho hai con trai tôi được ngồi bên phải và bên trái Ngài trong Nước Ngài.” Đức Giê-su đáp lại: “Các con không biết mình đang xin điều gì. Các con có thể uống chén mà Ta sẽ uống, hay chịu phép rửa mà Ta sẽ chịu không?” Họ thưa với Ngài: “Chúng con có thể.” Ngài bèn nói với họ: “Các con sẽ uống chén của Ta, và sẽ chịu phép rửa mà Ta sẽ chịu; nhưng việc cho ai ngồi bên phải và bên trái Ta thì không tùy thuộc vào Ta, mà tùy thuộc vào điều Cha Ta đã định sẵn.” Nghe vậy, mười môn đệ còn lại bức bối với hai anh em ấy. Đức Giê-su bèn gọi họ lại và nói: “Các con biết rằng các vua chúa của các dân tộc thống trị họ, và các quan chức cai trị họ; nhưng giữa các con thì không được như vậy: ai muốn làm người lớn trong các con, thì hãy làm đầy tớ cho các con; ai muốn làm người đầu tiên trong các con, thì hãy làm tôi tớ cho các con; vì Con Người đã đến không phải để được phục vụ, nhưng để phục vụ và hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.

Mt 20:17-28

Thứ Năm, tuần thứ 9.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 82

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su ra khỏi Giê-ri-cô, có một đám đông dân chúng đi theo Ngài. Bỗng có hai người mù đang ngồi bên đường, nghe tin Đức Giê-su đi ngang qua, liền kêu lên: “Lạy Chúa, Con vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!” Dân chúng thì cố ngăn cản họ; nhưng họ lại kêu to hơn nữa: “Xin thương xót chúng con, lạy Chúa, Con của vua Đa-vít!” Đức Giê-su dừng lại, gọi họ lại và hỏi: “Các con muốn Ta làm gì cho các con?” Họ thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Xin cho mắt chúng con được sáng.” Chúa Giê-su, đầy lòng thương xót, đã chạm tay vào mắt họ; ngay lập tức mắt họ được sáng lại, và họ đi theo Ngài.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 83A

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đến gần Giê-ru-sa-lem và đến Bê-tha-ni, gần núi Ô-li-ve, Ngài sai hai môn đệ đi, dặn họ: “Hãy vào làng ngay trước mặt các con; các con sẽ thấy ngay một con lừa cái đang bị buộc và một con lừa con bên cạnh nó; hãy cởi dây ra và dắt chúng đến với Ta; nếu có ai hỏi các con điều gì, hãy trả lời rằng chúng cần cho Chúa; và người ấy sẽ cho phép ngay. Điều này xảy ra để ứng nghiệm lời tiên tri đã được nói qua vị tiên tri, rằng: “Hãy nói với con gái Si-ôn rằng: Này, Vua của con đang đến với con, là Đấng hiền lành, cưỡi trên con lừa cái và con lừa con, con của con vật mang ách.” Các môn đệ đi và làm theo lời Chúa Giê-su đã truyền: họ dẫn con lừa cái và con lừa con đến, trải áo xống của mình lên lưng chúng, rồi Ngài ngồi lên trên. Còn đám đông thì trải áo xống của mình ra trên đường, số khác thì chặt cành cây và trải ra trên đường; dân chúng đi trước và đi theo đều hô to: “Hô-sa-na cho Con vua Đa-vít! Đấng đến nhân danh Chúa, xin được chúc tụng! Hô-sa-na trên các tầng trời!” Khi Ngài vào thành Giê-ru-sa-lem, cả thành phố xôn xao và hỏi: “Người này là ai?” Dân chúng đáp: “Đây là Đức Giê-su, vị Tiên tri đến từ Na-xa-rét xứ Ga-li-lê.” Khi các thượng tế và các kinh sư thấy những phép lạ mà Ngài đã làm, cùng với những đứa trẻ đang reo hò trong đền thờ và nói: “Hô-sa-na cho Con của Đa-vít!”, họ bức bối và nói với Ngài: “Ngài có nghe chúng nó nói gì không?” Chúa Giê-su đáp lại: “Có! Các ngươi chưa bao giờ đọc rằng: ‘Từ miệng trẻ thơ và trẻ sơ sinh, Ngài đã dựng nên lời ngợi khen’ sao?” Rồi Ngài bỏ họ lại, ra khỏi thành đến Bê-tha-ni và ở lại đó qua đêm.

Mt 21:1-11; 15-17
Tuần lễ Vai, trong giờ kính sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 83B

Vào lúc ấy, Đức Giê-su vào Đền Thờ của Đức Chúa Trời và đuổi hết những người buôn bán trong Đền Thờ ra ngoài; Ngài lật đổ bàn của những người đổi tiền và ghế của những người bán chim bồ câu, rồi nói với họ: “Có chép rằng: ‘Nhà Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện’; còn các ngươi lại biến nó thành hang ổ của bọn cướp.” Các người mù và người què đến gần Ngài trong đền thờ, và Ngài đã chữa lành cho họ. Rồi Ngài bỏ họ lại, ra khỏi thành đến Bê-tha-ni và nghỉ đêm ở đó. Sáng hôm sau, khi trở về thành, Ngài cảm thấy đói; thấy một cây vả bên đường, Ngài đến gần, nhưng không tìm thấy gì trên cây ngoài lá, nên Ngài phán với cây ấy: “Từ nay về sau, ngươi sẽ không bao giờ sinh trái nữa.” Và cây vả liền khô héo ngay lập tức. Thấy vậy, các môn đệ ngạc nhiên và nói: “Sao cây vả lại khô héo ngay lập tức như vậy?”

Mt 21:12-14; 17-20
Thứ Sáu, tuần thứ 9.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 84A

Vào lúc ấy, khi trở về thành, Đức Giê-su thấy đói; Ngài thấy một cây vả bên đường, bèn đến gần, nhưng không thấy gì trên cây ngoài lá, nên Ngài phán với cây ấy: “Từ nay trở đi, ngươi sẽ không bao giờ kết quả nữa.” Và cây vả liền khô héo ngay lập tức. Thấy vậy, các môn đệ ngạc nhiên và nói: “Sao cây vả lại khô héo ngay lập tức như vậy?” Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Thật, Ta nói cùng các con, nếu các con có đức tin và không nghi ngờ, thì không những các con sẽ làm được điều đã xảy ra với cây vả này, mà ngay cả khi các con bảo ngọn núi này: ‘Hãy nhấc mình lên và ném xuống biển,’ thì điều đó sẽ xảy ra; và bất cứ điều gì các con xin trong lời cầu nguyện với đức tin, các con sẽ nhận được.”

Mt 21:18-22
Thứ Hai, tuần thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 84B

Lúc bấy giờ, khi đang trên đường trở về thành, Đức Giê-su cảm thấy đói; Ngài thấy một cây vả bên đường, bèn đến gần, nhưng không thấy gì trên cây ngoài lá, nên Ngài phán với cây ấy: “Từ nay về sau, ngươi sẽ không bao giờ ra trái nữa.” Ngay lập tức, cây vả ấy khô héo. Thấy vậy, các môn đệ ngạc nhiên và nói: “Sao cây vả lại khô héo ngay lập tức như vậy?” Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Thật,

Ta nói cùng các con, nếu các con có đức tin và không nghi ngờ, thì không những các con sẽ làm được điều đã xảy ra với cây vả này, mà ngay cả khi các con bảo ngọn núi này: ‘Hãy nhấc mình lên và ném xuống biển,’ thì điều đó sẽ xảy ra; và bất cứ điều gì các con xin trong lời cầu nguyện với đức tin, các con sẽ nhận được.” Khi Ngài vào đền thờ và giảng dạy, các thượng tế và các trưởng lão dân chúng đến gần Ngài và hỏi: “Ngài làm điều này bằng quyền năng nào? Ai đã ban cho Ngài quyền năng ấy?” Đức Giê-su đáp lại: “Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một điều; nếu các ngươi trả lời Ta điều đó, thì Ta cũng sẽ nói cho các ngươi biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào; báp-tem của Giăng đến từ đâu: từ trời, hay từ loài người?” Họ bàn luận với nhau: “Nếu chúng ta nói: ‘Từ trời,’ thì Ngài sẽ hỏi chúng ta: ‘Vậy tại sao các ngươi không tin ông ấy?’ Còn nếu nói: ‘Từ loài người,’ thì chúng ta lại sợ dân chúng, vì mọi người đều coi Giăng là một nhà tiên tri.” Rồi họ đáp lại với Đức Giê-su: “Chúng tôi không biết.” Ngài cũng nói với họ: “Vậy thì Ta cũng sẽ không nói cho các ngươi biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào. Còn các ngươi nghĩ sao? Có một người có hai con trai; ông đến gần người con thứ nhất và nói: ‘Con ơi! Hôm nay hãy đi làm việc trong vườn nho của cha.’” Nhưng người con ấy đáp lại: “Con không muốn,” rồi sau đó hối hận và đi làm. Ông lại đến gần người con thứ hai và nói như vậy. Người con này đáp lại: “Thưa cha, con sẽ đi,” nhưng lại không đi. Trong hai người con, ai đã làm theo ý muốn của cha? Họ thưa với Ngài: “Người con đầu.” Đức Giê-su nói với họ: “Thật, Ta nói cùng các ngươi, những người thu thuế và những người điếm sẽ vào Nước Thiên Chúa trước các ngươi, vì Gioan đã đến với các ngươi theo con đường công chính, mà các ngươi không tin ông ấy, còn những người thu thuế và những người điếm thì đã tin ông ấy; còn các ngươi, dù đã thấy điều đó, nhưng sau đó cũng không ăn năn để tin ông ấy.” Hãy nghe một dụ ngôn khác: Có một chủ nhà đã trồng một vườn nho, rào quanh nó, đào một hồ để mài dao, xây một tháp canh, rồi giao vườn nho cho những người làm vườn và đi xa. Khi đến mùa thu hoạch, ông sai các đầy tớ đến gặp những người làm vườn nho để lấy hoa quả của mình; những người làm vườn nho bắt các đầy tớ của ông, đánh đập một người, giết một người, và ném đá một người khác. Ông lại sai thêm các đầy tớ khác, đông hơn lần trước; và họ cũng đối xử với họ như vậy. Cuối cùng, ông sai con trai mình đến với họ, nói rằng: “Họ sẽ nể mặt con trai ta.” Nhưng những người làm vườn, khi thấy con trai ông, đã nói với nhau: “Đây là người thừa kế; hãy đến, chúng ta sẽ giết hắn và chiếm lấy gia tài của hắn.” Rồi họ bắt lấy cậu, lôi ra khỏi vườn nho và giết chết. Vậy, khi chủ vườn nho đến, ông sẽ làm gì với những người làm vườn nho này? Họ thưa với Ngài: “Ông sẽ giết những kẻ ác đó một cách tàn nhẫn, còn vườn nho thì giao cho những người làm vườn nho khác, những người sẽ dâng trái cho ông vào đúng mùa.” Chúa Giê-su nói với họ: “Chẳng lẽ các ngươi chưa bao giờ đọc trong Kinh Thánh rằng: ‘Hòn đá mà những người thợ xây đã loại bỏ, chính hòn đá ấy đã trở thành hòn đá góc?’ Điều này là do Chúa, và thật kỳ diệu trong mắt chúng ta? Vì vậy, Ta nói với các ngươi rằng: Nước Thiên Chúa sẽ bị tước khỏi các ngươi và trao cho dân tộc nào sinh hoa trái.”

Mt 21:18–43
Thứ Hai Lớn, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 85

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đến Đền Thờ và giảng dạy, các thượng tế và các trưởng lão dân chúng đến gần Ngài và nói: “Ngài làm điều này bằng quyền năng nào? Và ai đã ban cho Ngài quyền năng ấy? Chúa Giê-su đáp lại: “Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một điều; nếu các ngươi trả lời Ta điều đó, thì Ta cũng sẽ nói cho các ngươi biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào: phép rửa của Gio-an đến từ đâu: từ trời hay từ loài người?” Họ bàn luận với nhau rằng: “Nếu chúng ta nói: ‘Từ trời,’ thì Ngài sẽ hỏi chúng ta: ‘Vậy tại sao các ngươi không tin ông ấy?’ Còn nếu nói: ‘Từ loài người,’ thì chúng ta lại sợ dân chúng, vì mọi người đều coi Gioan là một vị tiên tri.” Rồi họ đáp lại với Đức Giê-su: “Chúng tôi không biết.” Ngài cũng nói với họ: “Vậy thì Ta cũng sẽ không nói cho các ngươi biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào.”

Mt 21:23–27
Thứ Ba, tuần thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 86

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người có hai con trai; ông đến gần người con cả và nói: “Con ơi! Hôm nay hãy đi làm việc trong vườn nho của cha.” Nhưng người con cả đáp lại: “Con không muốn.”

Sau đó, hỏi hận, anh ta đi làm. Rồi Người đến gần người con thứ hai và nói như vậy. Người con này đáp lại: “Con sẽ đi, thưa cha,” nhưng lại không đi. Trong hai người con, ai đã làm theo ý muốn của cha? Họ thưa với Người: “Người con thứ nhất.” Chúa Giê-su nói với họ: “Thật, Ta nói cùng các ngươi, những người thu thuế và những người điếm sẽ vào Nước Thiên Chúa trước các ngươi; vì Gio-an đã đến với các ngươi theo con đường công chính, mà các ngươi không tin ông ấy, còn những người thu thuế và những người điếm thì đã tin ông ấy; còn các ngươi, dù đã thấy điều đó, nhưng sau đó cũng không ăn năn để tin ông ấy.”

Mt 21:28-32
Thứ Tư tuần thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 87

Chúa kể dụ ngôn này: Có một chủ nhà trồng một vườn nho, rào quanh vườn, đào hố ép nho, xây tháp canh, rồi giao vườn cho những người làm vườn và đi xa. Khi đến mùa thu hoạch, ông sai các đầy tớ đến gặp những người làm vườn để lấy hoa quả của mình; nhưng những người làm vườn đã bắt các đầy tớ ấy, đánh đập một người, giết một người, và ném đá một người khác. Ông lại sai những đầy tớ khác đến, đông hơn lần trước; nhưng họ cũng đối xử với họ như vậy. Cuối cùng, ông sai con trai mình đến với họ, nói rằng: “Họ sẽ nê mặt con trai ta.” Nhưng những người làm vườn nho, khi thấy con trai ấy, bèn nói với nhau: “Đây là người thừa kế; hãy đến, chúng ta giết hắn đi và chiếm lấy gia tài của hắn.” Rồi họ bắt lấy cậu, lôi ra khỏi vườn nho và giết chết. Vậy thì, khi chủ vườn nho đến, ông sẽ làm gì với những người làm vườn nho này? Họ thưa với Ngài: “Ngài sẽ xử tử những kẻ ác đó một cách tàn nhẫn, còn vườn nho thì sẽ giao cho những người làm vườn khác, những người sẽ dâng trái cho Ngài vào đúng mùa.” Đức Giê-su nói với họ: “Các ngươi chưa bao giờ đọc trong Kinh Thánh sao: ‘Hòn đá mà những người thợ xây đã loại bỏ, chính hòn đá ấy đã trở thành hòn đá góc?’ Điều này là do Chúa, và thật kỳ diệu trong mắt chúng ta?”

Mt 21:33-42
Tuần 13.
Ngày 27 tháng 12 và ngày 2 tháng 8, Thánh Stephano, vị tử đạo đầu tiên.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 88

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Nước Thiên Chúa sẽ bị tước khỏi các ngươi và trao cho dân tộc biết sinh hoa trái; ai vấp phải hòn đá này sẽ bị vỡ tan, còn ai bị hòn đá này rơi trúng thì sẽ bị nghiền nát.” Khi nghe những lời ngụ ngôn của Ngài, các thượng tế và người Pharisai hiểu rằng Ngài đang nói về họ, nên họ tìm cách bắt Ngài, nhưng lại sợ dân chúng, vì dân chúng tôn kính Ngài như một vị Tiên tri.

Mt 21:43-46
Thứ Năm, tuần thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 89

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời giống như một vị vua đã dọn tiệc cưới cho con trai mình và sai các đầy tớ đi mời những người được mời đến dự tiệc cưới; nhưng họ không chịu đến. Ngài lại sai những đầy tớ khác đi, dặn rằng: “Hãy nói với những người được mời: Này, ta đã dọn sẵn bữa tiệc của ta, những con bò tơ và những con vật đã được vỗ béo, đã được giết mổ, và mọi thứ đã sẵn sàng; hãy đến dự tiệc cưới.” Nhưng họ phớt lờ lời đó, người thì đi ra đồng ruộng, người thì đi buôn bán; còn những người khác thì bắt các đầy tớ của ngài, sỉ nhục và giết họ. Nghe tin đó, nhà vua nổi giận, sai quân lính đến tiêu diệt những kẻ giết người ấy và đốt cháy thành phố của họ. Rồi ngài nói với các đầy tớ của mình: “Tiệc cưới đã sẵn sàng, nhưng những người được mời lại không xứng đáng; vậy hãy ra các ngã ba đường và mời tất cả những ai các ngươi gặp đến dự tiệc cưới.” Các đầy tớ ấy ra đường, tập hợp tất cả những ai họ gặp, cả người xấu lẫn người tốt; và tiệc cưới đầy ắp những người đang ngồi dự tiệc. Vua vào xem những người đang ngồi dự tiệc, thấy ở đó một người không mặc áo cưới, bèn nói với người ấy: “Này bạn! Sao ngươi lại vào đây mà không mặc áo cưới?” Người ấy im lặng. Bấy giờ, vua bảo các đầy tớ: “Hãy trói tay chân hắn lại, dẫn hắn đi và ném vào nơi tối tăm bên ngoài; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng; vì có nhiều người được mời, nhưng ít người được chọn.”

Mt 22:1-14
Tuần 14.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 90A

Lúc bảy giờ, những người Pha-ri-si đi bàn bạc với nhau, tìm cách gài bẫy Ngài bằng lời nói. Họ sai các môn đệ của mình cùng với những người thuộc phe Hê-rô-đê đến gặp Ngài, nói rằng: “Thưa Thầy, chúng con biết Thầy là người công chính, dạy đường lối của Đức Chúa Trời một cách chân thật, và không quan tâm đến việc làm vừa lòng ai, vì Thầy không thiên vị ai cả; vậy xin Thầy cho chúng tôi biết: theo Thầy thì sao? Có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không? Nhưng Đức Giê-su, thấy sự xảo trá của họ, bèn nói: “Sao các ngươi lại cám dỗ Ta, hỡi những kẻ đạo đức giả? Hãy cho Ta xem đồng tiền dùng để nộp thuế.” Họ mang đến cho Ngài một đồng dinar. Ngài hỏi họ: “Hình ảnh và dòng chữ này là của ai?” Họ thưa với Ngài: “Của Caesar.” Bấy giờ Ngài phán với họ: “Vậy thì hãy trả cho Caesar những gì thuộc về Caesar, và trả cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời.” Nghe vậy, họ kinh ngạc và bỏ Ngài mà đi.

Mt 22:15-22
Thứ Bảy tuần thứ 13.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 90B

Lúc bảy giờ, những người Pha-ri-si đi bàn bạc với nhau, tìm cách gài bẫy Ngài bằng lời nói. Họ sai các môn đệ của mình cùng với những người thuộc phe Hê-rô-đê đến gặp Ngài, nói rằng: “Thưa Thầy, chúng con biết Thầy là người công chính, dạy đường lối của Đức Chúa Trời một cách chân thật, và không quan tâm đến việc làm vừa lòng ai, vì Thầy không thiên vị ai cả; vậy xin Thầy cho chúng tôi biết: theo Thầy thì sao? Có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không? Nhưng Đức Giê-su, thấy sự xảo trá của họ, bèn nói: “Sao các ngươi lại cám dỗ Ta, hỡi những kẻ đạo đức giả? Hãy cho Ta xem đồng tiền dùng để nộp thuế.” Họ mang đến cho Ngài một đồng dinar. Ngài hỏi họ: “Hình ảnh và dòng chữ này là của ai?” Họ thưa với Ngài: “Của Caesar.” Bấy giờ Ngài phán với họ: “Vậy thì hãy trả cho Caesar những gì thuộc về Caesar, và trả cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời.” Nghe vậy, họ kinh ngạc và bỏ Ngài mà đi. Hôm ấy, những người Sa-đu-kê – những người cho rằng không có sự sống lại – đến gần Ngài và hỏi: “Thưa Thầy! Mô-sê đã phán: ‘Nếu ai chết mà không có con, thì anh em của người ấy phải cưới vợ của người ấy và nối dõi dòng dõi cho anh em mình.’ Chúng tôi có bảy anh em; người anh cả, sau khi cưới vợ, đã chết mà không có con, nên để lại vợ cho anh em mình; người thứ hai, thứ ba cũng vậy, cho đến người thứ bảy; sau đó, người vợ cũng qua đời; vậy thì, trong ngày Phục sinh, người vợ ấy sẽ là vợ của ai trong bảy người? Vì tất cả đều đã có người vợ ấy.” Đức Giê-su đáp lại: “Các ngươi lầm lẫn, vì không hiểu Kinh Thánh cũng như quyền năng của Đức Chúa Trời; vì trong ngày Phục sinh, người ta không cưới vợ cũng không lấy chồng, nhưng sống như các thiên thần của Đức Chúa Trời trên trời. Còn về sự sống lại của người chết, các ngươi há chẳng đọc lời Đức Chúa Trời đã phán cùng các ngươi rằng: ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cóp’ sao? Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của người chết, nhưng là của người sống.’ Dân chúng nghe vậy, đều kinh ngạc trước lời dạy của Ngài. Còn những người Pha-ri-si, khi nghe Ngài làm cho những người Sa-đu-kê im lặng, bèn tụ tập lại với nhau. Một người trong số họ, là một nhà thông luật, muốn thử Ngài, bèn hỏi rằng: “Thưa Thầy, điều răn nào là quan trọng nhất trong luật pháp?” Đức Giê-su đáp: “Hãy yêu mến Đức Chúa Trời của ngươi hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn ngươi: đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất; còn điều răn thứ hai cũng giống như vậy: ‘Hãy yêu thương người lân cận như chính mình’; cả Luật pháp và các Tiên tri đều dựa trên hai điều răn này.” Khi những người Pha-ri-si tụ tập lại, Đức Giê-su hỏi họ: “Các ngươi nghĩ sao về Đấng Ki-tô? Ngài là Con của ai?” Họ thưa với Ngài: “Là Con của Đa-vít.” Ngài nói với họ: “Vậy sao Đa-vít, dưới sự soi dẫn của Thánh Linh, lại gọi Ngài là Chúa, khi nói: ‘Chúa phán cùng Chúa của tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến khi Ta đặt kẻ thù của ngươi dưới chân ngươi’? Vậy, nếu Đa-vít gọi Ngài là Chúa, thì làm sao Ngài lại là con của ông ấy được?” Và không ai có thể trả lời Ngài được một lời nào; từ ngày đó trở đi, không ai dám hỏi Ngài nữa. Bấy giờ, Đức Giê-su bắt đầu nói với dân chúng và các môn đệ của Ngài rằng: “Các kinh sư và người Pha-ri-si đã ngồi trên ghế của Mô-sê; vậy, mọi điều họ truyền cho các con phải tuân giữ, hãy tuân giữ và làm theo; nhưng đừng làm theo việc làm của họ, vì họ nói mà không làm: họ buộc những gánh nặng nặng nề và khó mang, rồi đặt lên vai người ta, còn chính họ thì không thêm nhúc nhích ngón tay nào; tuy nhiên, mọi việc họ làm đều nhằm để người ta thấy: họ mở rộng kho tàng của mình và làm cho viên

áo của họ thêm rộng; họ cũng thích chỗ ngồi đầu tiên trong các bữa tiệc, ghé đầu trong hội đường và những lời chào hỏi trong các cuộc họp công cộng, và để người ta gọi họ là: “Thầy ơi! Thầy ơi!” Còn các con, đừng tự xưng là “Thầy”, vì các con chỉ có một Thầy là Đức Kitô, còn các con đều là anh em; cũng đừng gọi ai trên đất này là “Cha”, vì các con chỉ có một Cha, Đấng ở trên trời; và đừng tự xưng là “Người hướng dẫn”, vì các con chỉ có một Người hướng dẫn là Đức Kitô. Ai trong các con là người lớn nhất, thì hãy làm đầy tớ cho các con: vì ai tự cao, thì sẽ bị hạ xuống; còn ai tự hạ mình, thì sẽ được nâng lên. Khốn cho các người, những người thông luật và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người đóng cửa Nước Trời trước mặt mọi người, bởi chính các người không vào, và cũng không cho những ai muốn vào được vào. Khốn cho các người, những người thông luật và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người nuốt chửng tài sản của các góa phụ và giả vờ cầu nguyện lâu dài: vì thế, các người sẽ nhận sự phán xét nặng nề hơn. Khốn cho các người, những người thông luật và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người đi khắp biển cả và đất liền để quy phục dù chỉ một người; và khi điều đó xảy ra, các người biến người ấy thành con của địa ngục, còn tệ hơn các người gấp đôi. Khốn cho các người, những nhà lãnh đạo mù quáng, những kẻ nói rằng: “Nếu ai thề bằng Đền Thờ thì không sao, nhưng nếu ai thề bằng vàng trong Đền Thờ thì phải giữ lời.” Hỡi những kẻ điên rồ và mù quáng! Cái nào quan trọng hơn: vàng, hay Đền Thờ, nơi làm cho vàng trở nên thánh? Cũng vậy: nếu ai thề bằng bàn thờ thì không sao, nhưng nếu ai thề bằng của lễ đặt trên đó thì phải giữ lời. Hỡi những kẻ điên rồ và mù quáng! Cái nào quan trọng hơn: của lễ, hay bàn thờ, là nơi thánh hóa của lễ? Vậy, ai thề bằng bàn thờ thì thề bằng bàn thờ và mọi thứ trên đó; ai thề bằng đền thờ thì thề bằng đền thờ và Đấng ngự trong đó; ai thề bằng trời thì thề bằng Ngai của Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên đó. Khốn cho các người, các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người dâng một phần mười của cây bạc hà, cây thì là và cây thì là nhỏ, nhưng lại bỏ qua những điều quan trọng nhất trong luật pháp: công lý, lòng thương xót và đức tin; các người lẽ ra phải làm những điều đó, chứ không được bỏ qua. Hỡi những người lãnh đạo mù quáng, các người lọc con muỗi mà lại nuốt cả con lạc đà! Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người làm sạch bên ngoài chén và đĩa, trong khi bên trong chúng đầy trộm cắp và bất công. Hỡi người Pha-ri-si mù quáng! Hãy làm sạch trước tiên bên trong chén và đĩa, để bên ngoài chúng cũng được sạch. Khốn cho các người, các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người giống như những ngôi mộ được sơn phết, bên ngoài trông đẹp đẽ, nhưng bên trong đầy xương người chết và mọi thứ ô uế; cũng vậy, bên ngoài các người trông có vẻ công chính trước mặt người ta, nhưng bên trong lại đầy đạo đức giả và sự vi phạm luật pháp. Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người xây mộ cho các tiên tri và trang hoàng các đài tưởng niệm của những người công chính, rồi nói: “Giá như chúng ta sống vào thời các tổ phụ, thì chúng ta đã không đồng lõa với họ trong việc đổ máu các tiên tri”; như vậy, chính các người tự làm chứng chống lại chính mình rằng các người là con cái của những kẻ đã giết các tiên tri; hãy hoàn tất sự gian ác của cha ông các người đi. Hỡi những con rắn, những con rắn độc! Làm sao các người có thể trốn khỏi sự phán xét trong hỏa ngục được? Vì vậy, này, Ta sẽ sai các tiên tri, các nhà khôn ngoan và các kinh sư đến với các người; các người sẽ giết và đóng đinh một số người, đánh đập những người khác trong các hội đường của các người và đuổi họ từ thành này sang thành khác; để mọi máu công chính đã đổ ra trên đất, từ máu của A-vên người công chính cho đến máu của Xa-cha-ri, con trai Ba-ra-ki-ên, người mà các người đã giết giữa đền thờ và bàn thờ, sẽ đổ xuống trên các người. Thật, Ta nói cùng các người, tất cả những điều này sẽ đổ xuống trên dòng dõi này. Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành phố giết các tiên tri và ném đá những người được sai đến với người! bao nhiêu lần Ta muốn quy tụ con cái các người, như chim mẹ quy tụ chim con dưới cánh, mà các người lại không chịu! Này, nhà các người sẽ bị bỏ trống. Vì Ta nói với các người: từ nay trở đi, các người sẽ không thấy Ta nữa, cho đến khi các người kêu lên: “Phước cho Đấng đến nhân danh Chúa!”

Mt 22:15–23:39

Thứ Ba Lớn, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 91

Vào lúc đó, những người Sa-đu-kê, những người cho rằng không có sự sống lại, đến gần Đức Giê-su và hỏi Ngài: “Thưa Thầy! Mô-sê đã phán: ‘Nếu ai chết mà không có con, thì anh em của người

ấy phải cưới vợ của người ấy và sinh con nối dõi cho anh em mình.’ Chúng tôi có bảy anh em; người anh cả, sau khi cưới vợ, đã qua đời mà không có con, nên để lại vợ cho em trai mình; người thứ hai, thứ ba cũng vậy, cho đến người thứ bảy; sau đó, người vợ ấy cũng qua đời; vậy thì, trong ngày sống lại, người vợ ấy sẽ là vợ của ai trong bảy người ấy? Vì tất cả họ đều đã lấy bà làm vợ. Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Các người lầm rồi, vì không hiểu Kinh Thánh cũng như quyền năng của Đức Chúa Trời; bởi vì trong ngày sống lại, người ta không cưới vợ cũng không lấy chồng, nhưng sống như các thiên sứ của Đức Chúa Trời trên trời. Còn về sự sống lại của người chết, các người chẳng đọc lời Đức Chúa Trời đã phán cùng các người sao: ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp’? Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của người chết, nhưng là của người sống. Dân chúng nghe vậy, đều kinh ngạc trước lời dạy của Ngài.

Mt 22:23-33
Thứ Sáu, tuần thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 92

Vào lúc ấy, có một người thông luật đến hỏi Đức Giê-su để thử Ngài, rằng: “Thưa Thầy, điều răn nào là quan trọng nhất trong Luật pháp?” Đức Giê-su đáp: “Hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa của người hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn: đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất; còn điều răn thứ hai cũng giống như vậy: ‘Hãy yêu thương người lân cận như chính mình’; cả Luật pháp và các Tiên tri đều dựa trên hai điều răn này.” Khi những người Pha-ri-si tụ tập lại, Đức Giê-su hỏi họ: “Các người nghĩ sao về Đấng Ki-tô? Ngài là con của ai?” Họ thưa với Ngài: “Là con của Đa-vít.” Ngài nói với họ: “Vậy sao Đa-vít, dưới sự soi dẫn của Thánh Linh, lại gọi Ngài là Chúa, khi nói: ‘Chúa phán cùng Chúa của tôi: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến khi Ta đặt kẻ thù của người dưới chân người’? Vậy, nếu Đa-vít gọi Ngài là Chúa, thì làm sao Ngài lại là con của ông ấy được? Không ai có thể trả lời Ngài được một lời nào; và từ ngày đó trở đi, không ai dám hỏi Ngài nữa.

Mt 22:35-46
Tuần 15.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 93

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su bắt đầu nói với dân chúng và các môn đệ của Ngài rằng: “Các kinh sư và người Pha-ri-si đã ngồi vào ghế của Mô-sê; vậy, bất cứ điều gì họ truyền cho các con tuân giữ, thì hãy tuân giữ và làm theo; nhưng đừng làm theo việc làm của họ, vì họ nói mà không làm: họ buộc những gánh nặng nề và khó mang, rồi đặt lên vai người ta, còn chính họ thì không thêm nhúc nhích ngón tay nào; nhưng mọi việc họ làm đều nhằm để người ta thấy: họ mở rộng kho tàng của mình và làm cho viên áo của họ thêm dài; họ cũng thích chỗ ngồi đầu tiên trong các bữa tiệc, ghế đầu trong hội đường và những lời chào hỏi trong các cuộc họp công cộng, và để người ta gọi họ là: ‘Thầy ơi! Thầy ơi!’” Còn các con, đừng tự xưng là “Thầy”, vì các con chỉ có một Thầy là Đức Kitô, còn các con thì là anh em với nhau; cũng đừng gọi ai trên đất này là “Cha”, vì các con chỉ có một Cha, Đấng ngự trên trời; và đừng tự xưng là “Người hướng dẫn”, vì các con chỉ có một Người hướng dẫn là Đức Kitô. Ai trong các con là người lớn nhất, thì hãy làm đầy tớ cho các con: vì ai tự cao, thì sẽ bị hạ xuống; còn ai tự hạ mình, thì sẽ được nâng lên.

Mt 23:1-12
Thứ Bảy tuần thứ 14.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 94

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người đóng cửa Nước Trời trước mặt mọi người; chính các người không vào, và cũng không cho những ai muốn vào được vào.” Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người nuốt chửng tài sản của các góa phụ và giả vờ cầu nguyện lâu dài: vì thế, các người sẽ nhận sự phán xét nặng nề hơn. Khốn cho các người, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người đi khắp biển cả và đất liền để quy phục dù chỉ một người; và khi điều đó xảy ra, các người biến người ấy thành con của địa ngục, còn tệ hơn các người gặp đôi. Khốn cho các người, những nhà lãnh đạo mù quáng, những kẻ nói rằng: “Nếu ai thề bằng Đền Thờ thì không sao, nhưng nếu ai thề bằng vàng trong Đền Thờ thì

phải giữ lời.” Hỡi những kẻ điên rồ và mù quáng! Cái nào quan trọng hơn: vàng, hay Đền Thờ, nơi làm cho vàng trở nên thánh? Cũng vậy: nếu ai thề bằng bàn thờ thì không sao, nhưng nếu ai thề bằng của lễ đặt trên đó thì phải giữ lời. Hỡi những kẻ điên rồ và mù quáng! Cái nào quan trọng hơn: của lễ, hay bàn thờ, là nơi thánh hóa của lễ? Vậy, ai thề bằng bàn thờ thì thề bằng bàn thờ và mọi thứ trên đó; ai thề bằng đền thờ thì thề bằng đền thờ và Đấng ngự trong đó; ai thề bằng trời thì thề bằng Ngai của Đức Chúa Trời và Đấng ngự trên đó.

Mt 23:13–22
Thứ Hai, tuần thứ 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 95

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Khốn cho các ngươi, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các ngươi dâng một phần mười của cây bạc hà, cây thì là và cây thì là nhỏ, nhưng lại bỏ qua những điều quan trọng nhất trong luật pháp: công lý, lòng thương xót và đức tin; các ngươi phải làm những điều đó, chứ không được bỏ qua.” Hỡi những người lãnh đạo mù quáng, các ngươi lọc con muỗi mà lại nuốt cả con lạc đà! Khốn cho các ngươi, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các ngươi làm sạch bên ngoài chén và đĩa, trong khi bên trong chúng đầy trộm cắp và bất công. Hỡi người Pha-ri-si mù quáng! Hãy làm sạch bên trong chén và đĩa trước đã, để bên ngoài chúng cũng được sạch. Khốn cho các ngươi, những người thông luật và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các ngươi giống như những ngôi mộ được sơn phết, bên ngoài trông đẹp đẽ, nhưng bên trong đầy xương người chết và mọi thứ ô uế; cũng vậy, bên ngoài các ngươi trông có vẻ công chính trước mặt người ta, nhưng bên trong lại đầy đạo đức giả và sự vi phạm luật pháp.

Mt 23:23–28
Thứ Ba, tuần thứ 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 96

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Khốn cho các ngươi, hỡi các kinh sư và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các ngươi xây mộ cho các tiên tri và trang hoàng các đài tưởng niệm của những người công chính, rồi lại nói: ‘Nếu chúng ta sống vào thời các tổ phụ, thì chúng ta đã không đồng lõa với họ trong việc đổ máu các tiên tri’; như vậy, chính các ngươi đã tự làm chứng chống lại chính mình rằng các ngươi là con cháu của những kẻ đã giết các tiên tri; hãy làm cho trọn vẹn sự gian ác của cha ông các ngươi. Hỡi những con rắn, những con rắn độc! Làm sao các ngươi có thể thoát khỏi sự phán xét trong hỏa ngục? Vì thế, này, Ta sẽ sai các tiên tri, các nhà khôn ngoan và các kinh sư đến với các ngươi; các ngươi sẽ giết và đóng đinh một số người, còn những người khác thì đánh đập trong các hội đường của các ngươi và đuổi từ thành này sang thành khác; để mọi máu công chính đã đổ ra trên đất, từ máu của A-vên người công chính cho đến máu của Xa-cha-ri, con trai Ba-ra-ki-ên, người mà các ngươi đã giết giữa đền thờ và bàn thờ, sẽ đổ xuống trên các ngươi. Thật, Ta nói cùng các ngươi, tất cả những điều này sẽ đổ xuống trên dòng dõi này. Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, thành phố giết các tiên tri và ném đá những người được sai đến với ngươi! bao nhiêu lần Ta muốn quy tụ con cái các ngươi, như chim mẹ quy tụ chim con dưới cánh, mà các ngươi lại không chịu! Này, nhà các ngươi sẽ bị bỏ trống. Vì Ta nói với các ngươi: từ nay trở đi, các ngươi sẽ không thấy Ta nữa, cho đến khi các ngươi kêu lên: ‘Phước cho Đấng đến nhân danh Chúa!’”

Mt 23:29–39
Thứ Tư tuần thứ 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 97

Lúc bấy giờ, các môn đệ của Đức Giê-su đến gần để chỉ cho Ngài xem các tòa nhà của Đền Thờ. Đức Giê-su bèn nói với họ: “Các con có thấy tất cả những điều này không? Thật, Ta bảo các con: ở đây sẽ không còn hòn đá nào chồng lên hòn đá nào; tất cả sẽ bị phá hủy.” Khi Ngài đang ngồi trên núi Ô-li-ve, các môn đệ đến gần Ngài riêng tư và hỏi: “Xin Thầy cho biết, khi nào điều đó sẽ xảy ra? Và dấu hiệu nào báo trước sự trở lại của Ngài và sự kết thúc của thế gian? Đức Giê-su đáp lại: “Các con hãy cẩn thận, đừng để ai lừa dối các con, vì sẽ có nhiều người đến nhân danh Ta và nói: ‘Ta là Đấng Ki-tô’, và họ sẽ lừa dối nhiều người. Các con cũng sẽ nghe tin về các cuộc chiến tranh và những

tin đồn về chiến tranh. Hãy xem, đừng kinh hoàng, vì tất cả những điều đó phải xảy ra, nhưng đó chưa phải là kết thúc: vì dân tộc này sẽ nổi dậy chống lại dân tộc kia, vương quốc này chống lại vương quốc kia; sẽ có nạn đói, dịch bệnh và động đất ở nhiều nơi; nhưng tất cả những điều đó chỉ là khởi đầu của những cơn đau đớn. Khi ấy, các con sẽ bị nộp để chịu khổ hình và bị giết; các con sẽ bị mọi dân tộc ghét bỏ vì danh Ta; lúc đó, nhiều người sẽ sa ngã, sẽ phản bội lẫn nhau và ghét bỏ lẫn nhau; nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và lừa dối nhiều người; và vì sự gia tăng của sự gian ác, tình yêu trong lòng nhiều người sẽ nguội lạnh; nhưng ai kiên trì đến cùng thì sẽ được cứu.

Mt 24:1-13
Thứ Bảy tuần thứ 15.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 98

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang ngồi trên núi Ô-li-ve, các môn đệ đến gần Ngài riêng tư và hỏi: “Xin Thầy cho biết, khi nào những điều đó sẽ xảy ra? Và dấu hiệu nào báo trước sự trở lại của Thầy và sự kết thúc của thế gian?” Đức Giê-su đáp lại: “Các con hãy cẩn thận, đừng để ai lừa dối các con, vì nhiều người sẽ đến nhân danh Thầy và nói: ‘Ta là Đấng Kitô’, và nhiều người sẽ bị lừa dối. Các con cũng sẽ nghe nói về chiến tranh và những tin đồn về chiến tranh. Hãy cẩn thận, đừng hoảng sợ, vì tất cả những điều đó phải xảy ra, nhưng đó chưa phải là kết thúc: vì dân tộc này sẽ nổi dậy chống lại dân tộc kia, vương quốc này chống lại vương quốc kia; sẽ có nạn đói, dịch bệnh và động đất ở nhiều nơi; nhưng tất cả những điều đó chỉ là khởi đầu của những đau khổ. Lúc bấy giờ, các con sẽ bị nộp để chịu khổ hình và bị giết; các con sẽ bị mọi dân tộc ghét bỏ vì danh Ta; lúc bấy giờ, nhiều người sẽ sa ngã, sẽ phản bội lẫn nhau và ghét bỏ lẫn nhau; nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và lừa dối nhiều người; và vì sự gia tăng của sự gian ác, tình yêu trong lòng nhiều người sẽ nguội lạnh; nhưng ai kiên trì đến cùng thì sẽ được cứu. Tin Mừng Nước Trời này sẽ được rao giảng khắp cả thế giới, làm chứng cho mọi dân tộc; và rồi sự kết thúc sẽ đến. Vậy, khi các người thấy ‘sự ghê tởm gây hoang tàn’, như đã được tiên tri Đa-ni-ên nói đến, đứng tại nơi thánh – ai đọc thì hãy hiểu – thì những ai ở Giu-đê hãy chạy lên núi; ai đang ở trên mái nhà, đừng xuống lấy gì trong nhà mình; ai đang ở ngoài đồng, đừng quay lại lấy áo xống của mình. Khôn cho những người mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày ấy! Hãy cầu nguyện để việc chạy trốn của các con đừng xảy ra vào mùa đông hay vào ngày Sa-bát, vì lúc đó sẽ có một cơn hoạn nạn lớn lao, chưa từng có từ thuở tạo thiên lập địa cho đến nay, và sẽ không bao giờ có nữa. Và nếu những ngày ấy không được rút ngắn lại, thì không một ai sẽ được cứu; nhưng vì có những người được chọn, những ngày ấy sẽ được rút ngắn lại. Lúc bấy giờ, nếu ai nói với các con: ‘Này, Đấng Christ ở đây,’ hay ‘ở kia,’ thì đừng tin. Vì sẽ có những kẻ giả danh Đấng Christ và những tiên tri giả nổi lên, và họ sẽ làm những dấu lạ và phép lạ lớn lao để lừa dối, nếu có thể, ngay cả những người được chọn. Này, Ta đã báo trước cho các con rồi. Vậy, nếu có ai nói với các con: ‘Này, Ngài ở trong sa mạc’, thì đừng đi; ‘Này, Ngài ở trong những căn phòng kín’, thì đừng tin; vì như tia chớp xuất phát từ phương Đông và có thể nhìn thấy cho đến tận phương Tây, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy; vì nơi nào có xác chết, thì nơi đó chim ưng sẽ tụ tập. Và bỗng chốc, sau những ngày đau khổ ấy, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng sẽ không chiếu sáng, các vì sao sẽ rơi xuống từ trời, và các thế lực trên trời sẽ rung chuyển; lúc bấy giờ dấu hiệu của Con Người sẽ hiện ra trên trời; và lúc ấy, mọi dân tộc trên đất sẽ than khóc và nhìn thấy Con Người ngự đến trên mây trời với quyền năng và vinh quang vĩ đại; Ngài sẽ sai các Thiên thần của Ngài với tiếng kèn vang dội, và họ sẽ quy tụ những người được chọn của Ngài từ bốn phương, từ đầu này đến đầu kia của trời. Hãy lấy cây vả làm ví dụ: khi cành của nó đã mềm ra và nảy lá, thì các con biết rằng mùa hè đã gần kề; cũng vậy, khi các con thấy tất cả những điều này, hãy biết rằng nó đã gần kề, ngay trước cửa. Thật, Ta nói cùng các con: thế hệ này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả những điều này xảy ra; trời và đất sẽ qua đi, nhưng lời Ta sẽ không qua đi.

Mt 24:3-35
Thứ Hai Lớn, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 99

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Ai kiên trì đến cùng thì sẽ được cứu rồi. Tin Mừng Nước Trời này sẽ được rao giảng khắp cả thế gian, làm chứng cho muôn dân; rồi sau đó mới đến ngày tận thế. Vậy, khi các con thấy ‘sự ghê tởm gây hoang tàn’, như đã được tiên tri Đa-ni-ên nói đến, đứng tại

nơi thánh – ai đọc thì hãy hiểu – thì những ai đang ở Giu-đê hãy chạy lên núi; ai đang ở trên mái nhà thì đừng xuống lấy gì trong nhà mình; ai đang ở ngoài đồng thì đừng quay lại lấy áo xống của mình. Khốn cho những người mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày ấy! Hãy cầu nguyện để cuộc chạy trốn của các con đừng xảy ra vào mùa đông hay vào ngày Sa-bát, vì lúc đó sẽ có một cơn hoạn nạn lớn lao, chưa từng có từ thuở tạo thiên lập địa cho đến nay, và sẽ không bao giờ có nữa. Và nếu những ngày ấy không được rút ngắn lại, thì không một ai sẽ được cứu; nhưng vì có những người được chọn, những ngày ấy sẽ được rút ngắn lại. Lúc bấy giờ, nếu ai nói với các con: “Này, Đấng Christ ở đây,” hay “ở kia,” thì đừng tin. Vì sẽ có những kẻ giả danh Đấng Christ và những tiên tri giả nổi lên, và họ sẽ làm những dấu lạ và phép lạ lớn lao để lừa dối, nếu có thể, ngay cả những người được chọn. Này, Ta đã báo trước cho các con rồi. Vậy, nếu có ai nói với các con: “Này, Ngài ở trong sa mạc”, thì đừng đi ra; “Này, Ngài ở trong những căn phòng kín”, thì đừng tin; vì như tia chớp xuất phát từ phương Đông và có thể nhìn thấy cho đến tận phương Tây, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy; vì nơi nào có xác chết, thì nơi đó chim ưng sẽ tụ tập.

Mt 24:13–28
Thứ Năm, tuần thứ 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 100

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Như chớp lóe lên từ phương đông và chiếu sáng cho đến tận phương tây, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy; vì ở đâu có xác chết, ở đó chim ưng sẽ tụ tập lại.” Và bỗng chốc, sau những ngày đau khổ ấy, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng sẽ không chiếu sáng, các vì sao sẽ rơi xuống từ trời, và các thế lực trên trời sẽ rung chuyển; lúc bấy giờ dấu hiệu của Con Người sẽ hiện ra trên trời; và lúc ấy, mọi dân tộc trên đất sẽ than khóc và nhìn thấy Con Người ngự đến trên mây trời với quyền năng và vinh quang vĩ đại; Ngài sẽ sai các Thiên thần của Ngài với tiếng kèn vang dội, và họ sẽ quy tụ những người được chọn của Ngài từ bốn phương, từ đầu này đến đầu kia của trời. Hãy lấy cây vả làm ví dụ: khi cành của nó đã mềm ra và nảy lá, thì các con biết rằng mùa hè đã gần kề; cũng vậy, khi các con thấy tất cả những điều này, hãy biết rằng Ngài đã gần kề, ngay trước cửa rồi. Vậy hãy tỉnh thức, vì các con không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến. Nhưng các con biết điều này: nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm sẽ đến, thì ông ấy sẽ tỉnh thức và không để cho nhà mình bị đào hầm. Vì thế, các con hãy sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ mà các con không ngờ tới. Ai là người đầy tớ trung thành và khôn ngoan, mà chủ đã đặt làm người quản lý các đầy tớ của mình, để phân phát thức ăn cho họ đúng giờ? Phúc cho người đầy tớ mà chủ, khi đến, thấy đang làm như vậy; thật, Ta nói với các con, chủ sẽ đặt người ấy làm người quản lý tất cả tài sản của mình. Còn nếu người đầy tớ ấy, vì lòng xấu xa, mà thầm nghĩ trong lòng: ‘Chủ tôi sẽ chưa đến ngay đâu’, rồi bắt đầu đánh đập các bạn đồng sự, và ăn uống say sưa với những kẻ say xỉn, thì chủ của người đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày mà người ấy không ngờ, và vào giờ mà người ấy không ngờ, rồi sẽ trừng phạt người ấy, và giao người ấy chung số phận với những kẻ đạo đức giả; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và tiếng nghiến răng.

Mt 24:27–33; 42–51
Thứ Sáu, tuần thứ 11.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 101

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Thật, Ta nói cùng các con, thế hệ này sẽ không qua đi cho đến khi mọi điều này xảy ra; trời đất sẽ qua đi, nhưng lời Ta sẽ không qua đi. Về ngày và giờ ấy, không ai biết, ngay cả các thiên thần trên trời cũng không, chỉ có một mình Cha Ta mà thôi; nhưng, như đã xảy ra vào thời Nô-ê, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy: vì, như vào những ngày trước trận lụt, người ta ăn uống, cưới gả, cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và họ không hề nghĩ ngại gì cho đến khi trận lụt ập đến và tiêu diệt tất cả – thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy; lúc ấy sẽ có hai người ở ngoài đồng: một người được đem đi, còn người kia bị bỏ lại; hai người đang xay lúa trong cối xay: một người được đem đi, còn người kia bị bỏ lại. Vậy, hãy tỉnh thức, vì các con không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến. Nhưng các con biết điều này: nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm sẽ đến, thì ông ấy sẽ tỉnh thức và không để cho nhà mình bị đào hầm. Vì vậy, các con cũng hãy sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ mà các con không ngờ tới.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 102

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Về ngày và giờ ấy, không ai biết, kể cả các thiên thần trên trời, chỉ có một mình Cha Ta mà thôi; nhưng, như đã xảy ra trong thời Nô-ê, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy: vì, như trong những ngày trước đại hồng thủy, người ta ăn, uống, cưới gả, cho đến ngày Nô-ê vào tàu, và họ không ngờ gì cho đến khi đại hồng thủy ập đến và tiêu diệt tất cả – thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy; lúc ấy sẽ có hai người ở ngoài đồng: một người được đem đi, còn người kia bị bỏ lại; hai người đang xay lúa trong cối xay: một người được đem đi, còn người kia bị bỏ lại. Vậy, hãy tỉnh thức, vì các con không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến. Nhưng các con biết điều này: nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm sẽ đến, thì ông ấy sẽ tỉnh thức và không để cho nhà mình bị đào hầm. Vì thế, các con cũng hãy sẵn sàng, vì vào giờ mà các con không ngờ tới, Con Người sẽ đến. Vậy ai là người đầy tớ trung thành và khôn ngoan, mà chủ đã đặt làm người quản lý các đầy tớ của mình, để phân phát thức ăn cho họ đúng giờ? Phúc cho người đầy tớ mà chủ, khi đến, thấy đang làm như vậy; thật, Ta nói với các con, chủ sẽ đặt người ấy làm người quản lý tất cả tài sản của mình. Còn nếu người đầy tớ ấy, vì lòng xấu xa, mà thăm nghĩ trong lòng: ‘Chủ tôi sẽ chưa đến ngay đâu’, rồi bắt đầu đánh đập các bạn đồng sự, ăn uống say sưa với những kẻ say xỉn, thì chủ của người đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày mà người ấy không ngờ, vào giờ mà người ấy không ngờ, sẽ trừng phạt người ấy và giao người ấy chung số phận với những kẻ đạo đức giả; ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiêng rã. Bấy giờ Nước Trời sẽ giống như mười trinh nữ, những người cầm đèn ra đón chú rể. Trong số đó, có năm người khôn ngoan và năm người dại dột. Những người dại dột, khi cầm đèn, lại không mang theo dầu. Còn những người khôn ngoan, ngoài đèn ra, còn mang theo dầu trong bình của mình. Vì chú rể chậm trễ, nên tất cả đều thiếp đi và ngủ say. Nhưng đến nửa đêm, có tiếng kêu lên: ‘Này, chú rể đang đến, hãy ra đón ngài.’ Lúc đó, tất cả các trinh nữ đều thức dậy và sửa soạn đèn của mình. Những người dại dột bèn nói với những người khôn ngoan: ‘Xin hãy cho chúng tôi chút dầu của các chị, vì đèn của chúng tôi sắp tắt rồi.’ Còn những trinh nữ khôn ngoan đáp lại: ‘Để tránh thiếu thốn cho cả chúng tôi lẫn các cô, tốt hơn hết là các cô hãy đi đến những người bán dầu và tự mua cho mình.’ Khi các cô ấy đi mua dầu, chú rể đã đến, và những người đã sẵn sàng thì cùng chú rể vào dự tiệc cưới, rồi cửa đóng lại; sau đó, những trinh nữ còn lại cũng đến và nói: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa! Xin mở cửa cho chúng con.’ Nhưng Ngài đáp lại: ‘Thật, Ta nói cùng các con: Ta không biết các con.’ Vậy, hãy tỉnh thức, vì các con không biết ngày nào, giờ nào Con Người sẽ đến. Vì Ngài sẽ hành động như một người, khi đi sang xứ lạ, đã gọi các đầy tớ của mình và giao phó tài sản cho họ: người này được năm ta-lâng, người kia hai, người khác một, tùy theo khả năng của mỗi người; rồi Ngài lập tức lên đường. Người nhận năm ta-lâng đi làm ăn và kiếm thêm được năm ta-lâng nữa; người nhận hai ta-lâng cũng vậy, kiếm thêm được hai ta-lâng nữa; còn người nhận một ta-lâng thì đi chôn nó xuống đất và giấu bạc của chủ mình. Sau một thời gian dài, chủ của những người đầy tớ ấy trở về và đòi họ trình bày kết quả. Người nhận được năm ta-lâng tiến đến, mang theo năm ta-lâng khác và thưa: ‘Thưa chủ! Ngài đã ban cho tôi năm ta-lâng; này, tôi đã kiếm thêm được năm ta-lâng nữa từ số đó.’ Chủ của người ấy nói với người ấy: ‘Hay lắm, hỡi đầy tớ tốt lành và trung thành! Ngươi đã trung thành trong việc nhỏ, ta sẽ đặt ngươi cai quản nhiều việc hơn; hãy vào hưởng niềm vui của chủ ngươi.’ Người nhận hai tài năng cũng tiến đến và nói: ‘Thưa chủ! Ngài đã ban cho tôi hai tài năng; này, tôi đã dùng số đó để kiếm thêm được hai tài năng nữa.’ Chủ của người ấy nói với người ấy: ‘Hay lắm, hỡi đầy tớ tốt lành và trung thành! Ngươi đã trung thành trong việc nhỏ, ta sẽ đặt ngươi cai quản nhiều việc hơn; hãy vào hưởng niềm vui của chủ ngươi.’ Người nhận được một tài năng cũng đến và nói: ‘Thưa chủ! Tôi biết ngài là người khắc nghiệt, gặt ở nơi không gieo, và thu hoạch ở nơi không rải; vì sợ hãi, tôi đã đi chôn giấu tài năng của ngài dưới đất; đây, của ngài đây.’ Chủ nhân của người ấy đáp lại: ‘Hỡi đầy tớ gian ác và lười biếng! Ngươi biết rằng ta gặt ở nơi không gieo, và thu hoạch ở nơi không rải; vậy nên ngươi đáng lẽ phải giao bạc của ta cho những người buôn bán, để khi ta trở về, ta sẽ nhận lại của ta cùng với lợi nhuận; vậy, hãy lấy một ta-lâng khỏi tay nó và trao cho người có mười ta-lâng; vì ai có thì sẽ được thêm nữa và sẽ sinh lợi, còn ai không có thì ngay cả những gì đang có cũng sẽ bị lấy đi; còn tên đầy tớ vô dụng kia, hãy ném nó ra ngoài bóng tối: ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiêng rã. Nói xong, Người cất tiếng: ‘Ai có tai để nghe, hãy nghe!’ Khi Con Người đến

trong vinh quang của Ngài, cùng với tất cả các thiên thần thánh, thì Ngài sẽ ngự trên ngai vinh quang của Ngài, và mọi dân tộc sẽ được tập hợp trước mặt Ngài; Ngài sẽ phân biệt người này với người kia, như người chăn chiên phân biệt chiên với dê; Ngài sẽ đặt chiên về phía bên phải Ngài, còn dê thì về phía bên trái. Khi ấy, Vua sẽ phán cùng những người ở bên phải Ngài rằng: “Hãy đến đây, hỡi những kẻ được Cha Ta chúc phúc, hãy nhận lấy Nước Trời đã được chuẩn bị cho các người từ khi tạo dựng thế gian; vì Ta đói, các người đã cho Ta ăn; khát, các con đã cho Ta uống; Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước Ta; Ta trần truồng, các con đã cho Ta mặc; Ta ốm đau, các con đã thăm viếng Ta; Ta ở trong ngục, các con đã đến với Ta. Khi ấy, những người công chính sẽ thưa lại với Ngài rằng: “Lạy Chúa! Khi nào chúng con thấy Ngài đói mà đã cho Ngài ăn? Hay khát mà đã cho Ngài uống? Khi nào chúng con thấy Ngài là khách lạ mà đã tiếp đón? Hay trần truồng mà đã cho Ngài mặc? Khi nào chúng con thấy Ngài ốm đau hay ở trong ngục mà đã đến thăm Ngài?” Và Vua sẽ đáp lại họ rằng: “Thật, Ta nói cùng các người: những gì các người đã làm cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta, tức là các người đã làm cho Ta.” Rồi Ngài sẽ phán với những người ở bên trái rằng: “Hãy đi khỏi Ta, hỡi những kẻ bị nguyên rủa, vào lửa đời đời đã được chuẩn bị cho ma quỷ và các thiên thần của nó; vì Ta đói, mà các người không cho Ta ăn; khát, mà các người không cho Ta uống; Ta là khách lạ, mà các người không tiếp rước Ta; Ta trần truồng, mà các người không cho Ta mặc; Ta ốm đau và bị giam cầm, mà các người không đến thăm Ta.” Rồi họ cũng sẽ thưa lại với Ngài rằng: “Lạy Chúa! khi nào chúng con thấy Ngài đói, khát, là khách lạ, trần truồng, ốm đau, hay bị giam cầm, mà lại không phục vụ Ngài?” Bấy giờ Ngài sẽ đáp lại họ rằng: “Thật, Ta nói cùng các người: vì các người đã không làm điều đó cho một trong những người bé mọn này, tức là các người đã không làm cho Ta. Và những kẻ ấy sẽ đi vào sự đau khổ đời đời, còn những người công chính sẽ đi vào sự sống đời đời.” Khi Đức Giê-su nói xong tất cả những lời ấy, Ngài bèn nói với các môn đệ: “Các con biết rằng hai ngày nữa là Lễ Vượt Qua, và Con Người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh.”

Mt 24:36–26:2
Thứ Ba Lễ Lớn, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 103

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Hãy tỉnh thức, vì các con không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến. Nhưng các con biết rằng, nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm sẽ đến, thì chắc chắn ông ấy sẽ tỉnh thức và không để cho kẻ trộm đào hầm vào nhà mình. Vì thế, các con hãy sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ mà các con không ngờ tới. Ai là người đầy tớ trung thành và khôn ngoan, mà chủ đã đặt làm người quản lý các đầy tớ khác, để phân phát thức ăn cho họ đúng giờ? Phúc cho người đầy tớ mà chủ, khi trở về, thấy đang làm như vậy; Thật, Ta nói với các con, chủ sẽ đặt người ấy làm người quản lý tất cả tài sản của mình.

Mt 24:42–47
Ngày 30 tháng 9, thánh Grigori, vị truyền giáo của Armenia.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 104

Chúa kể dụ ngôn này: Nước Trời sẽ giống như mười trinh nữ, họ cầm đèn ra đón chú rể. Trong số đó, có năm người khôn ngoan và năm người dại dột. Những người dại dột cầm đèn nhưng không mang theo dầu. Còn những người khôn ngoan, ngoài đèn ra, còn mang theo dầu trong bình của mình. Vì chú rể chậm đến, nên tất cả đều thiếp đi và ngủ say. Nhưng đến nửa đêm, có tiếng kêu lên: “Này, chú rể đến rồi, hãy ra đón ngài.” Lúc đó, tất cả các trinh nữ đều thức dậy và sửa soạn đèn của mình. Những người dại dột bèn nói với những người khôn ngoan: “Xin cho chúng tôi chút dầu của các chị, vì đèn của chúng tôi sắp tắt rồi.” Còn những trinh nữ khôn ngoan đáp lại: “Để tránh thiếu thốn cho cả chúng tôi lẫn các cô, tốt hơn hết là các cô hãy đi đến những người bán dầu và tự mua cho mình.” Khi họ đi mua dầu, chú rể đã đến, và những người đã sẵn sàng thì cùng chú rể vào dự tiệc cưới, rồi cửa đóng lại; sau đó, những trinh nữ còn lại cũng đến và nói: “Lạy Chúa! Lạy Chúa! Xin mở cửa cho chúng con.” Nhưng Ngài đáp lại: “Thật, Ta nói cùng các con: Ta không biết các con.” Vậy, hãy tỉnh thức, vì các con không biết ngày hay giờ nào Con Người sẽ đến.

Mt 25:1–13
Thứ Bảy tuần thứ 17.
Các nữ tử đạo.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 105

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người, khi sắp đi sang xứ lạ, đã gọi các đầy tớ của mình lại và giao phó tài sản cho họ: Người ấy trao cho người này năm ta-lâng, người kia hai ta-lâng, người khác một ta-lâng, tùy theo khả năng của mỗi người; rồi Người lập tức lên đường. Người nhận năm ta-lâng đi làm ăn và kiếm thêm được năm ta-lâng nữa; người nhận hai ta-lâng cũng vậy, kiếm thêm được hai ta-lâng nữa; còn người nhận một ta-lâng thì đi chôn nó xuống đất và giấu bạc của chủ mình. Sau một thời gian dài, chủ của những người đầy tớ ấy trở về và đòi họ trình bày kết quả. Người nhận được năm ta-lâng tiến đến, mang theo năm ta-lâng khác và thưa: “Thưa chủ! Ngài đã ban cho tôi năm ta-lâng; này, tôi đã kiếm thêm được năm ta-lâng nữa từ số đó.” Chủ của người ấy nói với người ấy: “Hay lắm, hỡi đầy tớ tốt lành và trung thành! Người đã trung thành trong việc nhỏ, ta sẽ đặt người cai quản nhiều việc hơn; hãy vào hưởng niềm vui của chủ người.” Người nhận hai tài năng cũng tiến đến và nói: “Thưa chủ! Ngài đã ban cho tôi hai tài năng; này, tôi đã dùng số đó để kiếm thêm được hai tài năng nữa.” Chủ của người ấy nói với người ấy: “Hay lắm, hỡi đầy tớ tốt lành và trung thành! Người đã trung thành trong việc nhỏ, ta sẽ đặt người cai quản nhiều việc hơn; hãy vào hưởng niềm vui của chủ người.” Người nhận được một tài năng cũng đến và thưa rằng: “Thưa chủ! Tôi biết ngài là người khắc nghiệt, gặt ở nơi không gieo, và thu hoạch ở nơi không rải; vì sợ hãi, tôi đã đi chôn giấu tài năng của ngài dưới đất; đây, xin trả lại cho ngài.” Chủ nhân của người ấy đáp lại: “Hỡi đầy tớ gian ác và lười biếng! Người biết rằng ta gặt ở nơi không gieo, và thu hoạch ở nơi không rải; vậy nên người đáng lẽ phải giao bạc của ta cho những người buôn bán, để khi ta trở về, ta sẽ nhận lại của ta cùng với lợi nhuận; vậy, hãy lấy một ta-lâng khỏi tay nó và trao cho người có mười ta-lâng; vì ai có thì sẽ được thêm nữa và sẽ sinh lợi, còn ai không có thì ngay cả những gì đang có cũng sẽ bị lấy đi; còn tên đầy tớ vô dụng kia, hãy ném nó ra ngoài bóng tối: ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng. Nói xong, Người kêu lên: “Ai có tai để nghe, hãy nghe!”

Mt 25:14-30
Tuần 16.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 106

Chúa phán: “Khi Con Người đến trong vinh quang của Ngài, cùng với tất cả các thiên thần thánh, thì Ngài sẽ ngự trên ngai vinh quang của Ngài, và mọi dân tộc sẽ tập trung trước mặt Ngài; Ngài sẽ phân biệt người này với người kia, như người chăn chiên phân biệt chiên với dê; và đặt chiên bên phải Ngài, còn dê bên trái. Bây giờ, Vua sẽ phán cùng những người ở bên phải Ngài rằng: “Hãy đến đây, hỡi những kẻ được Cha Ta chúc phúc, hãy nhận lấy Nước Trời đã được chuẩn bị cho các người từ khi tạo dựng thế gian; vì Ta đói, các người đã cho Ta ăn; khát, các con đã cho Ta uống; Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước Ta; Ta trần truồng, các con đã cho Ta mặc; Ta ốm đau, các con đã thăm viếng Ta; Ta ở trong ngục, các con đã đến với Ta. Khi ấy, những người công chính sẽ thưa lại với Ngài rằng: “Lạy Chúa! Khi nào chúng con thấy Ngài đói mà đã cho Ngài ăn? Hay khát mà đã cho Ngài uống? Khi nào chúng con thấy Ngài là khách lạ mà đã tiếp đón? Hay trần truồng mà đã cho Ngài mặc? Khi nào chúng con thấy Ngài ốm đau hay ở trong ngục mà đã đến thăm Ngài?” Và Vua sẽ đáp lại họ rằng: “Thật, Ta nói cùng các người: những gì các người đã làm cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta, tức là các người đã làm cho Ta.” Rồi Ngài sẽ phán với những người ở bên trái rằng: “Hãy đi khỏi Ta, hỡi những kẻ bị nguyên rủa, vào lửa đời đời đã được chuẩn bị cho ma quỷ và các thiên thần của nó; vì Ta đói, mà các người không cho Ta ăn; khát, mà các người không cho Ta uống; Ta là khách lạ, mà các người không tiếp rước Ta; Ta trần truồng, mà các người không cho Ta mặc; Ta ốm đau và bị giam cầm, mà các người không đến thăm Ta.” Rồi họ cũng sẽ thưa lại với Ngài rằng: “Lạy Chúa! khi nào chúng con thấy Ngài đói, hay khát, hay là khách lạ, hay trần truồng, hay ốm đau, hay ở trong ngục, mà chúng con lại không phục vụ Ngài? Bây giờ Ngài sẽ đáp lại họ rằng: Thật, Ta nói cùng các người: Vì các người đã không làm điều đó cho một trong những người bé nhỏ này, tức là các người đã không làm cho Ta. Và những kẻ ấy sẽ đi vào sự hình phạt đời đời, còn những người công chính sẽ đi vào sự sống đời đời.

Mt 25:31-46
Tuần chay thịt.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 107

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Các con biết rằng hai ngày nữa là Lễ Vượt Qua, và Con Người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh.” Lúc bấy giờ, các thượng tế, các kinh sư và các trưởng lão dân chúng tụ họp tại sân nhà thượng tế tên là Cai-pha, và họ bàn bạc trong hội đồng rằng sẽ dùng mưu kế bắt Đức Giê-su và giết Ngài; nhưng họ nói: “Chỉ đừng làm vào ngày lễ, để dân chúng không nổi loạn.” Khi Đức Giê-su đang ở Bê-tha-ni, tại nhà Si-môn, người bị bệnh hủi, có một người phụ nữ đến gần Ngài với một bình bằng đá chứa dầu thơm quý giá, rồi đổ lên đầu Ngài khi Ngài đang nằm. Thấy vậy, các môn đệ của Ngài bực bội và nói: “Sao lại lãng phí như vậy?” Vì có thể bán dầu thơm này với giá cao và cho người nghèo. Nhưng Đức Giê-su, hiểu ý họ, bèn nói với các môn đệ: “Sao các con lại làm phiền người phụ nữ này? Cô ấy đã làm một việc tốt cho Ta: vì các con luôn có người nghèo bên mình, còn Ta thì không phải lúc nào các con cũng có; bằng cách đổ dầu thơm này lên thân thể Ta, cô ấy đã chuẩn bị cho Ta được an táng; Thật, Ta bảo các ngươi: Bất cứ nơi nào Tin Mừng này được rao giảng trên khắp thế gian, người ta sẽ kể lại việc này để tưởng nhớ đến nàng và những gì nàng đã làm.” Lúc đó, một trong mười hai môn đệ, tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, đến gặp các thượng tế và nói: “Các ngươi sẽ cho ta bao nhiêu, để ta nộp Người cho các ngươi?” Họ hứa cho hắn ba mươi đồng bạc; và từ đó, hắn tìm cơ hội thuận lợi để nộp Ngài. Vào ngày đầu tiên của Lễ Bánh Không Men, các môn đệ đến gần Đức Giê-su và thưa với Ngài: “Thầy muốn chúng con dọn Lễ Vượt Qua cho Thầy ở đâu?” Ngài đáp: “Hãy vào thành, đến nhà người nọ và nói với ông ấy: ‘Thầy dạy nói: Thời gian của Thầy đã gần kề; Thầy sẽ cử hành lễ Vượt Qua tại nhà ông cùng các môn đệ của Thầy.’” Các môn đệ làm theo lời Chúa Giê-su truyền và dọn sẵn lễ Vượt Qua. Khi chiều tối đến, Ngài ngồi vào bàn cùng mười hai môn đệ. Chúa Giê-su, biết rằng Đức Chúa Cha đã phó thác mọi sự vào tay Ngài, và rằng Ngài đã từ Đức Chúa Trời mà đến và sẽ trở về với Đức Chúa Trời, bèn đứng dậy sau bữa tối, cởi áo ngoài ra, rồi lấy một chiếc khăn quấn quanh thắt lưng. Sau đó, Ngài đổ nước vào chậu và bắt đầu rửa chân cho các môn đệ, rồi lau khô bằng chiếc khăn Ngài đang quấn quanh thắt lưng. Khi đến lượt Si-môn Phê-rô, ông thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Chính Ngài lại rửa chân cho con sao?” Đức Giê-su đáp lại: “Điều Thầy đang làm, bây giờ con chưa hiểu, nhưng sau này con sẽ hiểu.” Phê-rô thưa với Ngài: “Ngài sẽ không bao giờ rửa chân cho con đâu.” Đức Giê-su đáp lại: “Nếu Thầy không rửa cho con, con sẽ không có phần với Thầy.” Si-môn Phê-rô thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Không chỉ chân con, mà cả tay và đầu con nữa.” Đức Giê-su nói với ông: “Ai đã tắm rửa rồi thì chỉ cần rửa chân thôi, vì người ấy đã sạch cả rồi; các con cũng sạch, nhưng không phải tất cả.” Vì Ngài biết kẻ phản bội Ngài, nên Ngài mới nói: “Không phải tất cả các con đều sạch.” Khi Ngài đã rửa chân cho họ xong và mặc áo lại, Ngài ngồi xuống và nói với họ: “Các con có biết Ta đã làm gì cho các con không? Các con gọi Ta là Thầy và là Chúa, và các con nói đúng, vì Ta quả thực là như vậy. Vậy, nếu Ta, là Chúa và là Thầy, đã rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. Vì Ta đã nêu gương cho các con, để các con cũng làm như Ta đã làm cho các con. Thật, Ta nói thật với các con: người đầy tớ không lớn hơn chủ mình, và sứ giả không lớn hơn Đấng sai phái mình. Nếu các con biết điều này, các con sẽ được phúc khi thực hành. Khi họ đang ăn, Người nói: “Thật, Ta nói thật với các con, một trong các con sẽ phản bội Ta.” Họ rất buồn rầu và bắt đầu thưa với Ngài, mỗi người một lời: “Chẳng phải là con sao, lạy Chúa?” Ngài đáp lại: “Kẻ đã cùng Ta thò tay vào đĩa, chính kẻ ấy sẽ phản bội Ta; tuy nhiên, Con Người sẽ ra đi, như đã chép về Ngài, nhưng khôn cho kẻ mà Con Người bị phản bội: thà rằng kẻ ấy không được sinh ra còn hơn.” Lúc đó, Giu-đa, kẻ phản bội Ngài, cũng nói: “Chẳng phải là con sao, Thầy ời?” Đức Giê-su đáp: “Chính con đã nói vậy.” Khi họ đang ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra, rồi trao cho các môn đệ và nói: “Hãy nhận lấy mà ăn: đây là Thân Thể Ta.” Rồi Ngài cầm chén, tạ ơn, trao cho các môn đệ và nói: “Hãy uống từ chén này, tất cả các con, vì đây là Máu của Ta, Máu của Giao Ước Mới, được đổ ra vì nhiều người để tha tội. Ta nói với các con rằng, từ nay trở đi, Ta sẽ không uống trái nho này nữa cho đến ngày Ta uống rượu mới với các con trong Nước Cha Ta.” Rồi, sau khi hát thánh ca, họ đi lên núi Ô-li-ve. Bấy giờ, Đức Giê-su nói với các ông: “Tất cả các con sẽ vấp ngã vì Ta trong đêm nay, vì có chép rằng: ‘Ta sẽ đánh chết người chăn chiên, và bầy chiên sẽ tan tác’; nhưng sau khi Ta sống lại, Ta sẽ đi trước các con đến Ga-li-lê.” Phê-rô đáp lại Ngài rằng: “Dù tất cả mọi người có sa ngã vì Ngài đi chăng nữa, thì con cũng sẽ không bao giờ sa ngã.” Đức Giê-su nói với ông: “Thật, Thầy bảo thật cho con biết, trong đêm nay, trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần.” Phê-rô thưa với Ngài: “Dù có phải chết cùng Ngài đi chăng nữa, con cũng

không chối bỏ Ngài.” Tất cả các môn đệ cũng nói như vậy. Sau đó, Đức Giê-su cùng các môn đệ đến một nơi gọi là Ghết-sê-ma-ni, và nói với các môn đệ: “Các con hãy ngồi lại đây, trong khi Ta đi cầu nguyện ở đó.” Rồi Ngài dẫn theo Phê-rô và hai con trai của Xê-đê-ai, bắt đầu buồn rầu và lo lắng. Lúc đó, Đức Giê-su nói với họ: “Linh hồn Ta buồn rầu đến chết; các con hãy ở lại đây và thức cùng Ta.” Rồi Ngài đi ra một chút, sấp mặt xuống đất, cầu nguyện và nói: “Lạy Cha! nếu có thể được, xin cho chén này qua khỏi Con; nhưng không theo ý Con, mà theo ý Cha.” Bấy giờ, một thiên thần từ trời hiện ra và củng cố sức mạnh cho Ngài. Trong lúc đang vật lộn, Ngài cầu nguyện càng khẩn thiết hơn, và mồ hôi Ngài như những giọt máu rơi xuống đất. Sau khi cầu nguyện xong, Ngài trở lại với các môn đệ và thấy họ đang ngủ, bèn nói với Phê-rô: “Các con không thể thức cùng Ta được một giờ sao? Hãy thức và cầu nguyện để khỏi sa vào cám dỗ: tinh thần thì tỉnh táo, nhưng xác thịt thì yếu đuối.” Lần khác, Ngài lại lui ra một chỗ khác để cầu nguyện, và nói: “Lạy Cha của Con! Nếu chén này không thể qua khỏi Con, để Con không phải uống nó, thì xin ý Cha được nên.” Rồi khi trở lại, Ngài lại thấy họ đang ngủ, vì mắt họ đã nặng trĩu. Ngài bỏ họ lại, đi ra một lần nữa và cầu nguyện lần thứ ba, lặp lại những lời ấy. Rồi Ngài trở lại với các môn đệ và nói với họ: “Các con vẫn còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Nay, giờ đã gần kề, và Con Người sẽ bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi; hãy thức dậy, chúng ta đi thôi: này, kẻ sẽ nộp Ta đã đến gần rồi.” Và khi Ngài còn đang nói, thì kia, Giu-đa, một trong mười hai môn đệ, đến, cùng với một đám đông mang gươm và gậy, do các thượng tế và các trưởng lão dân chúng sai đến. Kẻ phản bội Ngài ra hiệu cho họ, nói: “Ai mà ta hôn, chính là người đó, hãy bắt lấy người ấy.” Rồi ngay lập tức, hắn tiến đến gần Đức Giê-su và nói: “Xin chào, Thầy ơi!” Rồi hắn hôn Ngài. Còn Đức Giê-su thì nói với người ấy: “Hỡi bạn, ngươi đến đây để làm gì?” Lúc đó, họ tiến lại, đặt tay lên Đức Giê-su và bắt Ngài. Bấy giờ, một người trong số những người đi theo Đức Giê-su giơ tay rút gươm ra, chém vào đầu tóc của thượng tế và chặt đứt tai người ấy. Lúc đó, Đức Giê-su nói với người ấy: “Hãy cắt gươm của ngươi vào vỏ, vì ai dùng gươm thì sẽ chết bởi gươm; hay là ngươi nghĩ rằng Ta không thể nài xin Cha Ta ngay lúc này, để Ngài sai đến cho Ta hơn mười hai đạo binh thiên thần sao? Vậy thì Lời Kinh Thánh sẽ ứng nghiệm thế nào, rằng điều này phải xảy ra?” Lúc đó, Đức Giê-su nói với dân chúng: “Các ngươi mang gươm và gậy ra như đi bắt một tên cướp vậy; hằng ngày Ta ngồi giảng dạy trong Đền Thờ với các ngươi, mà các ngươi không bắt Ta. Tất cả những điều này xảy ra là để cho lời các tiên tri được ứng nghiệm.” Bấy giờ, tất cả các môn đệ đều bỏ Ngài mà chạy trốn. Còn những người bắt Đức Giê-su thì dẫn Ngài đến nhà Cai-pha, thượng tế, nơi các kinh sư và các trưởng lão đã tụ tập. Còn Phê-rô thì theo Ngài từ xa, đến tận sân nhà thượng tế; rồi vào trong, ngồi cùng các đầy tớ để xem chuyện sẽ ra sao. Các thượng tế, các trưởng lão và toàn thể Hội đồng Công nghị tìm kiếm lời làm chứng dối chống lại Đức Giê-su để kết án Ngài tử hình, nhưng không tìm thấy; dù có nhiều người làm chứng dối đến, họ vẫn không tìm được. Nhưng cuối cùng, có hai người làm chứng dối đến và nói: “Ngài đã nói: ‘Ta có thể phá hủy Đền Thờ của Đức Chúa Trời và trong ba ngày sẽ xây dựng lại nó.’” Thế là, vị thượng tế đứng dậy và nói với Ngài: “Sao Ngài không trả lời gì cả? Họ làm chứng chống lại Ngài như thế nào?” Đức Giê-su im lặng. Vị thượng tế lại nói với Ngài: “Tôi thề bằng Đức Chúa Trời hằng sống, xin Ngài hãy nói cho chúng tôi biết: Ngài có phải là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời không?” Chúa Giê-su đáp lại: “Chính ngươi đã nói thề; hơn nữa, Ta nói cho các ngươi biết: từ nay trở đi, các ngươi sẽ thấy Con Người ngự bên hữu quyền năng và đến trên mây trời.” Lúc đó, Thượng tế xé áo mình ra và nói: “Ngài đã phạm thượng! Chúng ta còn cần gì thêm nhân chứng nữa? Nay, bây giờ các ngươi đã nghe lời phạm thượng của Ngài rồi! Các ngươi nghĩ sao?” Họ đáp lại: “Ngài đáng chết.” Rồi họ nhổ vào mặt Ngài và tát Ngài; những người khác thì đánh vào má Ngài và nói: “Hãy nói cho chúng tôi biết, Đấng Christ ơi, ai đã đánh Ngài?” Còn Phê-rô thì đang ngồi ngoài sân. Bỗng có một người hầu gái đến gần ông và nói: “Ông cũng đã ở cùng với Đức Giê-su người Ga-li-lê.” Nhưng ông đã chối trước mặt mọi người, nói: “Tôi không biết bà đang nói gì.” Khi ông bước ra ngoài cổng, một người khác nhìn thấy ông và nói với những người đang ở đó: “Người này cũng đã ở cùng với Đức Giê-su người Na-xa-rét.” Ông lại chối bỏ và thề rằng mình không biết Người ấy. Một lát sau, những người đang đứng đó đến gần và nói với Phê-rô: “Chắc chắn anh cũng thuộc về bọn họ, vì giọng nói của anh đã tố cáo anh rồi.” Lúc đó, ông bắt đầu thề thốt và thề bằng danh Chúa rằng mình không biết Người ấy. Bỗng chốc, con gà trống gáy lên. Phê-rô bỗng nhớ lại lời Đức Giê-su đã nói với ông: “Trước khi con gà trống gáy, con sẽ chối Ta ba lần.” Rồi ông bước ra ngoài và khóc lóc thảm thiết. Khi sáng sớm, tất cả các thượng tế

và các trưởng lão dân chúng họp bàn về Đức Giê-su để kết án Ngài tử hình; rồi họ trói Ngài lại, dẫn đi và nộp Ngài cho Phi-lát, tổng trấn.

Mt 26:2–20; Ga 13:3–17; Mt 26:21–39; Lc 22:43–45; Mt 26:40–27:2
Thứ Năm Tuần Thánh, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 108

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang ở Bê-tha-ni, tại nhà Si-môn người bị bệnh hủi, có một người phụ nữ đến gần Ngài với một bình bằng đá chứa dầu thơm quý giá, rồi đổ lên đầu Ngài khi Ngài đang nằm. Thấy vậy, các môn đệ của Ngài bức bối và nói: “Sao lại phung phí như thế?” Vì có thể bán dầu thơm này với giá cao và cho người nghèo. Nhưng Đức Giê-su, hiểu ý họ, bèn nói với các môn đệ: “Sao các con lại làm phiền người phụ nữ này? Cô ấy đã làm một việc tốt cho Ta: vì các con luôn có người nghèo bên mình, còn Ta thì không phải lúc nào các con cũng có; bằng cách đổ dầu thơm này lên thân thể Ta, nàng đã chuẩn bị cho Ta được an táng; Ta nói thật với các con: bất cứ nơi nào Tin Mừng này được rao giảng trên khắp thế gian, người ta sẽ nhắc đến nàng và việc nàng đã làm để tưởng nhớ nàng. Lúc đó, một trong mười hai môn đệ, tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ôt, đến gặp các thượng tế và nói: “Các ông sẽ cho tôi bao nhiêu, để tôi nộp Người cho các ông?” Họ hứa cho ông ba mươi đồng bạc; và từ đó, ông tìm cơ hội thuận lợi để nộp Người.

Mt 26:6–16
Thứ Tư Lễ Tro, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 109

Lúc bấy giờ, những người lính đã bắt Đức Giê-su dẫn Người đến với Cai-pha, thượng tế, nơi các kinh sư và các trưởng lão đang tụ họp. Còn Phê-rô thì theo Người từ xa, đến tận sân nhà thượng tế; rồi vào trong, ngồi cùng các đầy tớ để xem chuyện sẽ ra sao. Các thượng tế, các trưởng lão và toàn thể Hội đồng Công nghị tìm kiếm lời làm chứng đối chống lại Đức Giê-su để kết án Ngài tử hình, nhưng không tìm thấy; và dù có nhiều người làm chứng đối đến, họ vẫn không tìm ra. Nhưng cuối cùng, có hai người làm chứng đối đến và nói: “Ngài đã nói: ‘Ta có thể phá hủy Đền Thờ của Đức Chúa Trời và trong ba ngày sẽ xây dựng lại nó.’” Thế là, vị thượng tế đứng dậy và nói với Ngài: “Sao Ngài không trả lời gì cả? Họ làm chứng chống lại Ngài như thế nào?” Đức Giê-su im lặng. Vị thượng tế lại nói với Ngài: “Tôi thề bằng Đức Chúa Trời hằng sống, xin Ngài hãy nói cho chúng tôi biết: Ngài có phải là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời không?” Chúa Giê-su đáp lại: “Chính người đã nói thế; hơn nữa, Ta nói cho các người biết: từ nay trở đi, các người sẽ thấy Con Người ngự bên hữu quyền năng và đến trên mây trời.” Lúc đó, thượng tế xé áo mình ra và nói: “Ngài đã phạm thượng! Chúng ta còn cần gì thêm nhân chứng nữa? Nay, bây giờ các người đã nghe lời phạm thượng của Ngài rồi! Các người nghĩ sao?” Họ đáp lại: “Ngài đáng chết.” Rồi họ nhô vào mặt Ngài và tát Ngài; những người khác thì đánh vào má Ngài và nói: “Hãy nói cho chúng tôi biết, Đấng Christ ơi, ai đã đánh Ngài?” Còn Phê-rô thì đang ngồi ngoài sân. Bỗng có một người hầu gái đến gần ông và nói: “Ông cũng đã ở cùng với Đức Giê-su người Ga-li-lê.” Nhưng ông đã chối trước mặt mọi người, nói: “Tôi không biết bà đang nói gì.” Khi ông bước ra ngoài cổng, một người khác nhìn thấy ông và nói với những người đang đứng đó: “Người này cũng đã ở cùng với Đức Giê-su người Na-xa-rét.” Ông lại chối bỏ và thề rằng mình không biết Người ấy. Một lát sau, những người đang đứng đó đến gần và nói với Phê-rô: “Chắc chắn anh cũng thuộc về bọn họ, vì giọng nói của anh đã tố cáo anh rồi.” Lúc đó, ông bắt đầu thề thốt và thề bằng danh Chúa rằng mình không biết Người ấy. Bỗng chốc, con gà trống gáy lên. Phê-rô bỗng nhớ lại lời Đức Giê-su đã nói với ông: “Trước khi con gà trống gáy, con sẽ chối Ta ba lần.” Rồi ông ra ngoài và khóc lóc thảm thiết.

Mt 26:57–75
Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ ba trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn đầu 110A

Vào lúc đó, khi trời sáng, tất cả các thượng tế và các trưởng lão của dân chúng đã họp bàn về Đức Giê-su, để kết án Ngài tử hình; rồi họ trói Ngài lại, dẫn đi và nộp Ngài cho Phi-lát, tổng trấn. Lúc bấy giờ, Giu-đa, kẻ đã phản bội Ngài, thấy Ngài bị kết án, liền hối hận, mang ba mươi đồng bạc trở lại cho các thượng tế và các trưởng lão, nói rằng: “Tôi đã phạm tội khi phản bội máu người vô

tội.” Họ đáp lại: “Chuyện đó liên quan gì đến chúng tôi? Tự lo lấy đi.” Rồi anh ta ném những đồng bạc đó vào đền thờ, ra khỏi đó, đi và treo cổ tự tử. Các thượng tế, sau khi nhận số bạc đó, nói: “Không thể bỏ số bạc này vào kho bạc của Đền Thờ, vì đây là giá máu.” Sau khi bàn bạc, họ dùng số bạc đó mua mảnh đất của người thợ gốm để chôn cất những người ngoại quốc; vì thế, mảnh đất ấy được gọi là “đất máu” cho đến ngày nay. Lúc đó, lời tiên tri qua tiên tri Giê-rê-mi đã ứng nghiệm, người ấy nói: “Họ đã lấy ba mươi đồng bạc, giá của Đấng Bị Định Giá, Đấng mà con cái Y-sơ-ra-ên đã định giá, và dùng số tiền đó để mua mảnh đất của thợ gốm, như Chúa đã phán với tôi.” Còn Đức Giê-su thì đứng trước quan tổng trấn. Thống đốc hỏi Ngài: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Đức Giê-su đáp: “Chính ông đã nói vậy.” Khi các thượng tế và các trưởng lão buộc tội Ngài, Ngài không trả lời gì cả. Bấy giờ, Phi-lát nói với Ngài: “Ngài không nghe họ làm chứng chống lại Ngài sao?” Nhưng Ngài không trả lời ông một lời nào, khiến thống đốc rất ngạc nhiên. Vào dịp lễ Vượt Qua, quan tổng trấn có thói quen tha cho dân chúng một tù nhân mà họ muốn. Lúc bấy giờ có một tù nhân nổi tiếng tên là Barabbas; vậy nên, khi họ tụ tập lại, Phi-lát nói với họ: “Các ngươi muốn ta tha ai cho các ngươi: Barabbas, hay là Đức Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Ki-tô?” Vì ông biết rằng họ đã nộp Người vì ghen tị. Trong khi ông đang ngồi trên ghế xét xử, vợ ông sai người đến nói với ông: “Xin đừng làm gì hại đến Đấng Công Chính ấy, vì đêm qua tôi đã chịu nhiều đau khổ vì Ngài trong giấc mơ.” Nhưng các thượng tế và các trưởng lão đã xúi giục dân chúng xin tha Barabbas, còn muốn giết Chúa Giê-su. Lúc đó, quan tổng trấn hỏi họ: “Trong hai người này, các ngươi muốn ta thả ai cho các ngươi?” Họ đáp: “Barabbas.” Phi-lát nói với họ: “Vậy ta phải làm gì với Đức Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Ki-tô?” Tất cả đều thét lên với ông: “Hãy đóng đinh Ngài!” Quan tổng trấn nói: “Ngài đã làm điều ác gì?” Nhưng họ lại la hét càng to hơn: “Hãy đóng đinh Ngài!” Pilát thấy rằng mọi việc đều vô ích, mà tình hình lại càng hỗn loạn, bèn lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói: “Ta vô tội trước máu của Đấng Công Chính này; các ngươi hãy tự chịu trách nhiệm.” Cả đám đông đáp lại: “Máu Ngài đổ trên chúng tôi và con cháu chúng tôi.” Rồi ông thả Barabbas cho họ, còn Đức Giê-su thì sau khi đánh đập, ông giao Ngài cho bị đóng đinh. Lúc đó, lính của quan tổng trấn dẫn Đức Giê-su vào dinh tổng trấn, tập hợp cả trung đoàn lại quanh Người; họ lột áo Người ra, rồi mặc cho Người một chiếc áo choàng màu đỏ; họ đan một vòng hoa bằng gai, đội lên đầu Người và đưa cho Người một cây gậy cầm ở tay phải; rồi quỳ xuống trước mặt Ngài, ché nhạo Ngài, nói: “Vui lên đi, Vua dân Do Thái!” Họ nhổ nước bọt vào Ngài, rồi cầm cây gậy đánh vào đầu Ngài. Khi đã ché nhạo Ngài xong, họ cởi áo choàng đỏ ra khỏi Ngài, mặc lại áo của Ngài, rồi dẫn Ngài đi đóng đinh. Khi ra khỏi đó, họ gặp một người Kirê-nê tên là Si-môn; họ bắt người ấy vác thập giá của Ngài. Khi đến nơi gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là “Nơi Trán”, họ cho Ngài uống giấm pha với mật đắng; nhưng Ngài ném thử rồi không chịu uống. Còn những kẻ đóng đinh Ngài thì chia nhau áo xống của Ngài bằng cách bốc thăm; rồi họ ngồi canh giữ Ngài tại đó; và họ treo một tấm bảng trên đầu Ngài, ghi rõ tội danh của Ngài: “Đây là Giê-su, Vua dân Do Thái.” Lúc đó, có hai tên cướp bị đóng đinh cùng với Ngài: một tên bên phải, một tên bên trái. Những người đi qua thì nhạo báng Ngài, lắc đầu và nói: “Kẻ phá hủy Đền Thờ và trong ba ngày sẽ xây dựng lại! Hãy tự cứu lấy mình đi; nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá.” Các thượng tế, các kinh sư, các trưởng lão và các người Pha-ri-si cũng ché nhạo Ngài, nói: “Ngài đã cứu người khác, nhưng không thể tự cứu mình; nếu Ngài là Vua của dân Y-sơ-ra-ên, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập tự giá, chúng tôi sẽ tin Ngài; Ngài đã trông cậy vào Đức Chúa Trời; bây giờ hãy để Ngài giải cứu Ngài, nếu Ngài được lòng Ngài.” Vì Ngài đã nói: “Ta là Con Đức Chúa Trời.” Ngay cả những tên cướp bị đóng đinh cùng với Ngài cũng nhạo báng Ngài. Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao trùm khắp đất cho đến giờ thứ chín; và khoảng giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lên bằng giọng lớn: “Ê-li, Ê-li! La-ma sa-va-pha-ni?” nghĩa là: “Lạy Đức Chúa Trời của con, lạy Đức Chúa Trời của con! Sao Ngài lại bỏ con? Một số người đứng đó nghe thấy, bèn nói: “Ngài đang kêu Ê-li.” Lập tức, một người trong số họ chạy đi, lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, gắn vào một cây gậy, rồi đưa cho Ngài uống; còn những người khác thì nói: “Chờ đã, chúng ta hãy xem Ê-li có đến cứu Ngài không.” Còn Đức Giê-su thì lại kêu lên bằng giọng lớn, rồi trút hơi thở cuối cùng. Và kia, bức màn trong đền thờ bị xé làm đôi, từ trên xuống dưới; đất rung chuyển; đá nứt ra; các quan tài mở ra; và nhiều thi thể của các thánh đã qua đời sống lại, sau khi Ngài sống lại, họ ra khỏi quan tài, vào thành thánh và hiện ra trước mặt nhiều người. Còn viên đội trưởng và những người cùng canh giữ Đức Giê-su, khi thấy trận động đất và mọi sự đã xảy ra, thì kinh hãi vô cùng và nói:

“Quả thật, Ngài là Con Thiên Chúa.” Cũng có nhiều phụ nữ đứng nhìn từ xa; họ là những người đã theo Chúa Giê-su từ Ga-li-lê để phục vụ Ngài; trong số họ có Ma-ri Ma-đa-len, Ma-ri, mẹ của Gia-cơ và Giô-si-a, và mẹ của các con trai ông Xê-đê-bê.

Mt 27:1-56
Thứ Sáu Tuần Thánh, lúc 1 giờ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 110B

Vào lúc đó, tất cả các thượng tế và các trưởng lão dân chúng đã họp bàn về Đức Giê-su để kết án Ngài tử hình; rồi họ trói Ngài lại, dẫn đi và nộp Ngài cho Phi-lát, tổng trấn. Lúc đó, Giu-đa, kẻ đã phản bội Ngài, thấy Ngài bị kết án, liền hối hận, mang ba mươi đồng bạc trở lại cho các thượng tế và các trưởng lão, nói: “Tôi đã phạm tội khi phản bội máu người vô tội.” Họ đáp lại: “Chuyện đó liên quan gì đến chúng tôi? Tự lo lấy đi.” Rồi anh ta ném những đồng bạc đó vào đền thờ, ra khỏi đó, đi và treo cổ tự tử. Các thượng tế, sau khi nhận số bạc đó, nói: “Không thể bỏ số bạc này vào kho bạc của Đền Thờ, vì đây là giá máu.” Sau khi bàn bạc, họ dùng số bạc đó mua mảnh đất của người thợ gốm để chôn cất những người ngoại quốc; vì thế, mảnh đất ấy được gọi là “đất máu” cho đến ngày nay. Lúc đó, lời tiên tri qua tiên tri Giê-rê-mi đã ứng nghiệm, người ấy nói: “Họ đã lấy ba mươi đồng bạc, giá của Đấng Bị Định Giá, Đấng mà con cái Y-sơ-ra-ên đã định giá, và dùng số tiền đó để mua mảnh đất của thợ gốm, như Chúa đã phán với tôi.” Còn Đức Giê-su thì đứng trước quan tổng trấn. Thống đốc hỏi Ngài: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Đức Giê-su đáp: “Chính ông nói vậy.” Khi các thượng tế và các trưởng lão buộc tội Ngài, Ngài không trả lời gì cả. Bấy giờ, Phi-lát nói với Ngài: “Ngài không nghe họ làm chứng chống lại Ngài sao?” Nhưng Ngài không trả lời ông một lời nào, khiến thống đốc rất ngạc nhiên. Vào dịp lễ Vượt Qua, quan tổng trấn có thói quen tha cho dân chúng một tù nhân mà họ muốn. Lúc bấy giờ có một tù nhân nổi tiếng tên là Barabbas; vậy nên, khi họ tụ tập lại, Phi-lát nói với họ: “Các ngươi muốn ta tha ai cho các ngươi: Barabbas, hay là Đức Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Ki-tô?” Vì ông biết rằng họ đã nộp Người vì ghen tị. Trong khi ông đang ngồi trên ghế xét xử, vợ ông sai người đến nói với ông: “Xin đừng làm gì hại đến Đấng Công Chính ấy, vì đêm qua tôi đã chịu nhiều đau khổ vì Ngài trong giấc mơ.” Nhưng các thượng tế và các trưởng lão đã xúi giục dân chúng xin tha Barabbas, còn muốn giết Chúa Giê-su. Lúc đó, quan tổng trấn hỏi họ: “Trong hai người này, các ngươi muốn ta thả ai cho các ngươi?” Họ đáp: “Barabbas.” Phi-lát nói với họ: “Vậy ta phải làm gì với Đức Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Ki-tô?” Tất cả đều hét lên với ông: “Hãy đóng đinh Ngài!” Quan tổng trấn nói: “Ngài đã làm điều ác gì?” Nhưng họ lại la hét càng to hơn: “Hãy đóng đinh Ngài!” Pilát thấy rằng mọi việc đều vô ích, mà tình hình lại càng hỗn loạn, bèn lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói: “Ta vô tội trước máu của Đấng Công Chính này; các ngươi hãy tự chịu trách nhiệm.” Cả đám đông đáp lại: “Máu Ngài đổ trên chúng tôi và con cháu chúng tôi.” Rồi ông thả Barabbas cho họ, còn Đức Giê-su thì sau khi đánh đập, ông giao Ngài cho bị đóng đinh. Lúc đó, lính của quan tổng trấn dẫn Đức Giê-su vào dinh tổng trấn, tập hợp cả trung đoàn lại quanh Người; họ lột áo Người ra, rồi mặc cho Người một chiếc áo choàng màu đỏ; họ đan một vòng hoa bằng gai, đội lên đầu Người và đưa cho Người một cây gậy cầm ở tay phải; rồi quỳ xuống trước mặt Ngài, chế nhạo Ngài, nói: “Vui lên đi, Vua dân Do Thái!” Họ nhổ nước bọt vào Ngài, rồi cầm cây gậy đánh vào đầu Ngài. Khi đã chế nhạo Ngài xong, họ cởi áo choàng đỏ ra khỏi Ngài, mặc lại áo của Ngài, rồi dẫn Ngài đi đóng đinh. Khi ra khỏi đó, họ gặp một người Kirê-nê tên là Si-môn; họ bắt người ấy vác thập giá của Ngài. Khi đến nơi gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là “Nơi Trán”, họ cho Ngài uống giấm pha với mật đắng; nhưng Ngài ném thử rồi không chịu uống. Còn những kẻ đóng đinh Ngài thì chia nhau áo xống của Ngài bằng cách bốc thăm; rồi họ ngồi canh giữ Ngài tại đó; và họ treo một tấm bảng trên đầu Ngài, ghi rõ tội danh của Ngài: “Đây là Giê-su, Vua dân Do Thái.” Lúc đó, có hai tên cướp bị đóng đinh cùng với Ngài: một tên bên phải, một tên bên trái. Những người đi qua thì nhạo báng Ngài, lắc đầu và nói: “Kẻ phá hủy Đền Thờ và trong ba ngày sẽ xây dựng lại! Hãy tự cứu lấy mình đi; nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá.” Các thượng tế, các kinh sư, các trưởng lão và các người Pha-ri-si cũng chế nhạo Ngài, nói: “Ngài đã cứu người khác, nhưng không thể tự cứu mình; nếu Ngài là Vua của dân Y-sơ-ra-ên, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập tự giá, chúng tôi sẽ tin Ngài; Ngài đã trông cậy vào Đức Chúa Trời; bây giờ hãy để Ngài giải cứu Ngài, nếu Ngài được lòng Ngài.” Vì Ngài đã nói: ‘Ta là Con Đức Chúa Trời.’ Một trong hai tên

tội phạm bị treo trên thập tự giá đã lăng mạ Ngài và nói: ‘Nếu Ngài là Đấng Christ, hãy cứu chính Ngài và chúng tôi.’ Còn người kia thì ngược lại, đã can ngăn hẳn và nói: ‘Người không sợ Đức Chúa Trời sao, khi chính người cũng bị kết án như vậy? Và chúng ta bị kết án là công bằng, vì chúng ta đã nhận lấy điều xứng đáng với những việc làm của mình, còn Ngài thì chẳng làm điều ác nào cả. Rồi người ấy nói với Đức Giê-su: “Lạy Chúa, xin hãy nhớ đến con khi Ngài vào Nước Ngài!” Đức Giê-su đáp lại: “Thật, Ta bảo người, ngay hôm nay người sẽ ở với Ta trong thiên đàng.” Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao trùm khắp đất cho đến giờ thứ chín; và khoảng giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lên bằng giọng lớn: “Ê-li, Ê-li! La-ma sa-va-pha-ni?” nghĩa là: “Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi! Sao Ngài lại bỏ rơi con?” Một số người đứng đó, nghe thấy điều đó, nói: “Ngài đang kêu gọi Ê-li.” Lập tức, một người trong số họ chạy đi, lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, rồi gắn vào một cây gậy để cho Ngài uống; còn những người khác thì nói: “Hãy đợi đã, chúng ta hãy xem liệu Ê-li có đến cứu Ngài không.” Nhưng Đức Giê-su lại kêu lên bằng giọng lớn, rồi trút hơi thở cuối cùng. Và kìa, bức màn trong đền thờ bị xé làm đôi, từ trên xuống dưới; đất rung chuyển; đá nứt ra; các quan tài mở ra; và nhiều thi thể của các thánh đã qua đời sống lại, sau khi Ngài sống lại, họ ra khỏi quan tài, vào thành thánh và hiện ra trước mặt nhiều người. Còn viên đội trưởng và những người cùng canh giữ Chúa Giê-su, khi thấy trận động đất và mọi sự đã xảy ra, đều kinh hãi vô cùng và nói: “Quả thật, Ngài là Con Thiên Chúa.” Nhưng vì hôm đó là ngày thứ Sáu, nên người Do Thái, để không để thi thể trên thập tự giá vào ngày Sa-bát – vì ngày Sa-bát đó là ngày trọng đại – đã xin Phi-lát cho phép đâm gậy xương chày của họ và hạ thi thể xuống. Vậy, các binh lính đến, đâm gậy xương chày của người thứ nhất, rồi của người thứ hai bị đóng đinh cùng với Ngài. Nhưng khi đến chỗ Đức Giê-su, thấy Ngài đã qua đời, họ không đâm gậy chân Ngài, mà một người lính đã dùng giáo đâm vào sườn Ngài, và ngay lập tức máu và nước chảy ra. Người đã chứng kiến điều đó đã làm chứng, và lời chứng của ông là chân thật; ông biết mình đang nói sự thật, để các anh em tin. Vì điều này đã xảy ra để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm: “Xương Ngài sẽ không bị gãy.” Cũng như Kinh Thánh đã chép ở chỗ khác: “Họ sẽ nhìn lên Đấng mà họ đã đâm thâu.” Ở đó cũng có nhiều phụ nữ đứng nhìn từ xa; họ là những người đã theo Chúa Giê-su từ Ga-li-lê để phục vụ Ngài; trong số đó có Ma-ri Ma-đa-len, Ma-ri, mẹ của Gia-cơ và Giô-si-a, và mẹ của các con trai Xê-bê-đê. Khi chiều tối đến, có một người giàu có từ A-ri-ma-phê tên là Giô-sép, người cũng từng học theo Chúa Giê-su; ông đến gặp Phi-lát và xin thi thể của Chúa Giê-su. Lúc đó, Phi-lát ra lệnh giao thi thể; và sau khi nhận thi thể, Giô-sép quấn thi thể trong một tấm vải liệm sạch, rồi đặt vào quan tài mới của mình, là quan tài mà ông đã đục trong vách đá; rồi ông lăn một tảng đá lớn chặn cửa quan tài, rồi ra về. Lúc đó, Ma-ri Ma-đa-len và Ma-ri kia đang ngồi đối diện với quan tài.

Mt 27:1–43; Lc 23:39–43; Mt 27:45–54; Ga 19:31–37; Mt 27:55–61
Thứ Sáu Tuần Thánh, trong giờ kinh chiều.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 111

Lúc bảy giờ, Giu-đa, kẻ đã phản bội Chúa Giê-su, thấy Ngài bị kết án, bèn hối hận và trả lại ba mươi đồng bạc cho các thượng tế và các trưởng lão, nói rằng: “Tôi đã phạm tội khi phản bội mạng sống vô tội.” Họ đáp lại: “Chuyện đó liên quan gì đến chúng tôi? Tự lo lấy đi.” Và, ném những đồng bạc vào đền thờ, hẳn ra ngoài, đi đến và treo cô tự tử. Các thượng tế, sau khi nhặt những đồng bạc đó, nói: “Không được phép bỏ chúng vào kho bạc của nhà thờ, vì đó là giá máu.” Sau khi bàn bạc, họ dùng số tiền đó mua mảnh đất của người thợ gốm, để chôn cất những người lữ hành; vì thế mà mảnh đất ấy được gọi là “đất máu” cho đến ngày nay. Lúc bảy giờ, lời tiên tri qua tiên tri Giê-rê-mi đã ứng nghiệm, người ấy nói: “Họ đã lấy ba mươi đồng bạc, giá của Đấng Được Định Giá, Đấng mà con cái Y-sơ-ra-ên đã định giá, và dùng số tiền đó để mua mảnh đất của thợ gốm, như Đức Giê-hô-va đã phán cùng tôi.” Còn Đức Giê-su thì đứng trước quan tổng trấn. Vị tổng trấn hỏi Ngài: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Đức Giê-su đáp: “Chính người nói vậy.” Khi các thượng tế và các trưởng lão buộc tội Ngài, Ngài không trả lời gì cả. Bây giờ, Phi-lát nói với Ngài: “Ngài không nghe họ làm chứng chống lại Ngài sao?” Nhưng Ngài không đáp lại một lời nào, khiến vị tổng trấn rất ngạc nhiên. Vào dịp lễ Vượt Qua, quan tổng trấn có thói quen tha cho dân chúng một tù nhân mà họ muốn. Lúc bảy giờ có một tù nhân nổi tiếng tên là Barabbas; vậy nên, khi họ tụ tập lại, Phi-lát nói với họ: “Các người muốn ta tha ai cho các người: Barabbas, hay là Đức Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Ki-tô?” Vì

ông biết rằng họ đã nộp Người vì ghen tị. Trong khi ông đang ngồi trên ghế xét xử, vợ ông sai người đến nói với ông: “Xin đừng làm gì hại Người Công Chính ấy, vì đêm qua tôi đã chịu nhiều đau khổ trong giấc mơ vì Người.” Nhưng các thượng tế và các trưởng lão đã xúi giục dân chúng xin tha Barabbas, còn Giê-su thì phải bị giết. Bấy giờ quan tổng trấn hỏi họ: “Trong hai người này, các người muốn ta tha ai cho các người?” Họ đáp: “Barabbas.” Phi-lát nói với họ: “Vậy ta phải làm gì với Giê-su, Đấng được gọi là Đấng Ki-tô?” Tất cả đều hét lên: “Hãy đóng đinh Ngài!” Thống đốc nói: “Ngài đã làm điều ác gì?” Nhưng họ lại la hét càng to hơn: “Hãy đóng đinh Ngài!” Pilát, thấy rằng chẳng có cách nào khác, mà tình hình lại càng hỗn loạn, bèn lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng, và nói: “Ta vô tội trước máu của Đấng Công Chính này; các người hãy tự chịu trách nhiệm.” Và cả dân chúng cùng đáp lại: “Máu Ngài đổ trên chúng tôi và con cháu chúng tôi.” Rồi ông thả Barabbas cho họ, còn Đức Giê-su thì sau khi đánh đập, ông giao Ngài cho bị đóng đinh. Lúc đó, lính của quan tổng trấn dẫn Đức Giê-su vào dinh tổng trấn, tập hợp cả trung đoàn lại quanh Ngài, cởi áo Ngài ra và mặc cho Ngài một chiếc áo choàng màu đỏ; rồi đan một vương miện bằng gai, đội lên đầu Ngài và đưa cho Ngài một cây gậy cầm ở tay phải; rồi họ quỳ xuống trước mặt Ngài, chế nhạo Ngài, nói: “Vui lên đi, Vua dân Do Thái!” Họ nhổ nước bọt vào Ngài, rồi cầm cây gậy đánh vào đầu Ngài. Khi đã nhạo báng Ngài xong, họ cởi áo choàng đỏ ra khỏi Ngài, mặc lại áo của Ngài cho Ngài, rồi dẫn Ngài đi đóng đinh. Khi ra khỏi đó, họ gặp một người Kirê-nê tên là Si-môn; họ bắt người ấy vác thập tự giá của Ngài.

Mt 27:3-32
Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 5 trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 112

Vào lúc ấy, các lính của quan tổng trấn đã dẫn Đức Giê-su vào dinh tổng trấn, tập hợp cả trung đoàn lại xung quanh Người; họ lột áo Người ra, rồi mặc cho Người một chiếc áo choàng màu đỏ; họ đan một vòng hoa bằng gai, đội lên đầu Người và đưa cho Người một cây gậy cầm ở tay phải; rồi quỳ xuống trước mặt Ngài, chế nhạo Ngài, nói: “Vui lên đi, Vua dân Do Thái!” Họ nhổ nước bọt vào Ngài, rồi cầm cây gậy đánh vào đầu Ngài. Khi đã chế nhạo Ngài xong, họ cởi áo choàng đỏ ra khỏi Ngài, mặc lại áo của Ngài cho Ngài, rồi dẫn Ngài đi đóng đinh. Khi ra ngoài, họ gặp một người Kirê-nê tên là Si-môn; họ bắt người ấy vác thập tự giá của Ngài.

Mt 27:27-32
Lễ tôn kính Thánh Giá.
Ngày 10 tháng 7, Lễ Áo Thánh của Chúa, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 113

Vào lúc đó, các lính đến nơi gọi là Golgotha, nghĩa là “Nơi Đỉnh Đầu”, họ cho Đức Giêsu uống giấm pha với mật đắng; nhưng Ngài ném thử rồi không chịu uống. Còn những kẻ đóng đinh Ngài thì chia nhau áo xống của Ngài, bằng cách bốc thăm; rồi họ ngồi canh giữ Ngài tại đó; và họ treo một tấm bảng trên đầu Ngài, ghi rõ tội danh của Ngài: “Đây là Đức Giê-su, Vua dân Do Thái.” Lúc đó, có hai tên cướp bị đóng đinh cùng với Ngài: một tên bên phải, một tên bên trái. Những người đi qua thì nhạo báng Ngài, lắc đầu và nói: “Kẻ phá hủy Đền Thờ và trong ba ngày sẽ xây dựng lại! Hãy tự cứu lấy mình đi; nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá.” Các thượng tế, các kinh sư, các trưởng lão và các người Pha-ri-si cũng chế nhạo Ngài, nói: “Ngài đã cứu người khác, nhưng không thể tự cứu mình; nếu Ngài là Vua của dân Y-sơ-ra-ên, thì bây giờ hãy xuống khỏi thập tự giá, chúng tôi sẽ tin Ngài; Ngài đã trông cậy vào Đức Chúa Trời; bây giờ hãy để Ngài giải cứu Ngài, nếu Ngài được lòng Ngài.” Vì Ngài đã nói: “Ta là Con Đức Chúa Trời.” Ngay cả những tên cướp bị đóng đinh cùng với Ngài cũng nhạo báng Ngài. Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao trùm khắp đất cho đến giờ thứ chín; và khoảng giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lên bằng giọng lớn: “Ê-li, Ê-li! La-ma sa-va-pha-ni?” nghĩa là: “Lạy Đức Chúa Trời của con, lạy Đức Chúa Trời của con! Sao Ngài lại bỏ con? Một số người đứng đó nghe thấy, bèn nói: “Ngài đang kêu gọi Ê-li.” Lập tức, một người trong số họ chạy đi, lấy một miếng bọt biển, thấm đầy giấm, gắn vào một cây gậy, rồi đưa cho Ngài uống; còn những người khác thì nói: “Chờ đã, chúng ta hãy xem liệu Ê-li có đến cứu Ngài không.” Còn Đức Giê-su thì lại kêu lên bằng giọng lớn, rồi trút hơi thở cuối cùng. Và kia, bức màn trong đền thờ bị xé làm đôi, từ trên xuống dưới; đất rung chuyển; đá nứt ra; các quan tài mở ra; và nhiều thi thể của

các thánh đã qua đời sống lại, sau khi Ngài sống lại, họ ra khỏi quan tài, vào thành thánh và hiện ra trước mặt nhiều người. Còn viên đội trưởng và những người cùng canh giữ Đức Giê-su, khi thấy trận động đất và mọi sự đã xảy ra, thì kinh hãi vô cùng và nói: “Quả thật, Ngài là Con Thiên Chúa.”

Mt 27:33–54

Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 7 trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 114

Ngày hôm sau, tức là ngày tiếp theo Thứ Sáu, các thượng tế và người Pha-ri-si tụ tập đến gặp Phi-lát và nói: “Thưa ngài! Chúng tôi nhớ lại rằng tên lừa dối ấy, khi còn sống, đã nói: ‘Sau ba ngày, Ta sẽ sống lại’; vậy xin ngài ra lệnh canh giữ mộ cho đến ngày thứ ba, để các môn đệ của Ngài, khi đến vào ban đêm, không lấy trộm xác Ngài đi và nói với dân chúng rằng: ‘Ngài đã sống lại từ cõi chết’; và sự lừa dối sau này sẽ còn tệ hơn sự lừa dối trước. Phi-lát nói với họ: “Các người có lính canh rồi; hãy đi và canh giữ theo cách các người biết.” Họ đi và đặt lính canh bên mộ, rồi đóng dấu lên tảng đá.

Mt 27:62–66

Thứ Sáu Tuần Thánh 12: Phúc Âm trong Thánh Lễ Sáng.
Thứ Bảy Lớn, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 115

Khi ngày Sa-bát đã qua, vào lúc bình minh của ngày đầu tuần, Ma-ri Ma-đa-len và Ma-ri kia đến xem mộ. Bỗng có một trận động đất lớn, vì một Thiên thần của Chúa từ trời xuống, tiến đến lăn tảng đá khỏi cửa mộ và ngồi trên đó; dáng vẻ của ngài như tia chớp, và áo quần ngài trắng như tuyết; những người canh gác, vì sợ hãi, run rẩy và đứng im như người chết; Còn Thiên Thần, quay sang các bà, nói: “Đừng sợ, vì Ta biết các bà đang tìm Chúa Giê-su bị đóng đinh; Ngài không có ở đây – Ngài đã sống lại, như Ngài đã nói. Hãy đến đây, xem nơi Chúa đã nằm, rồi mau đi báo cho các môn đệ của Ngài biết rằng Ngài đã sống lại từ cõi chết và đang chờ các bà ở Ga-li-lê; ở đó các bà sẽ gặp Ngài.” Đây, Ta đã nói với các người rồi. Rồi họ vội vã ra khỏi mộ, vừa sợ hãi vừa vui mừng khôn xiết, chạy đi báo tin cho các môn đệ của Ngài. Khi họ đang đi báo tin cho các môn đệ của Ngài, thì chính Đức Giê-su gặp họ và nói: “Hãy vui mừng!” Họ liền tiến lại, ôm lấy chân Ngài và thờ lạy Ngài. Bấy giờ, Đức Giê-su phán cùng họ: “Đừng sợ; hãy đi báo cho anh em Ta biết rằng họ hãy đến Ga-li-lê, và ở đó họ sẽ thấy Ta.” Khi họ đang đi, một số lính canh vào thành và báo cáo với các thượng tế về mọi việc đã xảy ra. Các vị ấy, sau khi họp với các trưởng lão và bàn bạc, đã đưa cho lính một số tiền khá lớn, rồi bảo: “Hãy nói rằng các môn đệ của Ngài đã đến vào ban đêm và đánh cắp xác Ngài khi chúng ta đang ngủ; và nếu tin này đến tai quan tổng trấn, chúng ta sẽ thuyết phục ông ấy, và sẽ cứu các người khỏi rắc rối.” Họ nhận tiền rồi làm theo lời dặn; và lời đồn đó vẫn lan truyền trong dân Do Thái cho đến ngày nay. Còn mười một môn đệ thì đi lên miền Ga-li-lê, đến ngọn núi mà Đức Giê-su đã chỉ định cho họ; khi thấy Ngài, họ thờ lạy Ngài, nhưng cũng có người còn nghi ngờ. Chúa Giê-su đến gần và phán cùng họ rằng: “Ta đã được ban cho mọi quyền năng trên trời và dưới đất. Vậy, các con hãy đi, rao giảng cho muôn dân, làm phép báp-têm cho họ nhân danh Cha, Con và Thánh Thần, dạy họ tuân giữ mọi điều Ta đã truyền cho các con; và này, Ta sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế. A-men.”

Mt 28:1–20

Thứ Bảy Lớn, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 116

Vào lúc ấy, mười một môn đệ đi đến miền Ga-li-lê, lên ngọn núi mà Đức Giê-su đã chỉ định cho họ; khi thấy Ngài, họ thờ lạy Ngài, nhưng cũng có người nghi ngờ. Đức Giê-su đến gần và nói với họ: “Ta đã được ban cho mọi quyền năng trên trời và dưới đất.” Vậy, các con hãy đi, rao giảng cho muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, Con và Thánh Thần, dạy họ tuân giữ mọi điều Ta đã truyền cho các con; và này, Ta sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế. A-men.

Mt 28:16–20

Phúc Âm Chúa Nhật 1.
Khi cử hành Bí tích Rửa tội.

[Trở về mục lục.](#)

PHÚC ÂM THEO THÁNH MÁC-CÔ

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn mở đầu 1

Đây là khởi đầu Phúc Âm của Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa, như đã được chép trong các sách các ngôn sứ: “Này, Ta sẽ sai Thiên Thần của Ta đi trước mặt Ngài, để dọn đường cho Ngài.” Tiếng kêu trong hoang mạc: “Hãy dọn đường cho Chúa, hãy làm cho các lối đi của Ngài được thẳng tắp.” Gioan đã xuất hiện, làm phép rửa trong hoang mạc và rao giảng phép rửa sám hối để được tha tội. Cả xứ Giu-đê và dân thành Giê-ru-sa-lem đều ra gặp ông, và tất cả đều chịu phép rửa từ ông tại sông Giô-đanh, trong khi xưng thú tội lỗi của mình. Còn Gio-an thì mặc áo bằng lông lạc đà và thắt lưng da quanh hông, và ăn châu chấu cùng mật ong rừng. Ông rao giảng rằng: “Đấng Mạnh Mẽ hơn tôi đang đến sau tôi; tôi không xứng đáng cúi xuống cởi dây giày cho Ngài; tôi đã làm phép rửa cho các bạn bằng nước, còn Ngài sẽ làm phép rửa cho các bạn bằng Thánh Thần.”

Mác 1:1-8

Tuần trước Lễ Hiện Linh.

Đêm trước Lễ Hiện Linh, vào giờ thứ ba.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 2A

Vào thời ấy, Đức Giê-su từ Na-da-rét xứ Ga-li-lê đến và được Gio-an làm phép rửa tại sông Giô-đanh. Khi Người vừa bước lên khỏi nước, Gio-an liền thấy trời mở ra và Thánh Thần ngự xuống trên Người như chim bồ câu. Và có tiếng từ trời phán: “Con là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Con.” Ngay sau đó, Thánh Thần dẫn Ngài vào sa mạc. Ngài ở đó trong sa mạc bốn mươi ngày, bị Satan cám dỗ, và ở cùng các loài thú; các Thiên thần phục vụ Ngài. Sau khi Gioan bị bắt, Đức Giêsu đến miền Galilê, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và nói rằng: “Thời gian đã đến, Nước Trời đã gần kề: hãy ăn năn và tin vào Tin Mừng.”

Mác 1:9-15

Đêm trước Lễ Hiện Linh, vào giờ thứ sáu.

Thứ Hai, tuần thứ 12.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 2B

Vào lúc ấy, Đức Giê-su từ Na-da-rét xứ Ga-li-lê đến và được Gio-an làm phép rửa tại sông Giô-đanh. Khi Người vừa bước lên khỏi nước, Gio-an liền thấy trời mở ra và Thánh Thần ngự xuống trên Người như chim bồ câu. Và có tiếng từ trời phán: “Con là Con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Con.”

Mác 1:9-11

Lễ Hiện Linh, trong Thánh Lễ Sáng.

Lễ Thánh hóa Nước Lớn.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 3

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đi ngang qua Biển Ga-li-lê, Ngài thấy Si-môn và An-rê, anh em của ông, đang thả lưới xuống biển, vì họ là những người đánh cá. Đức Giê-su bèn phán cùng họ rằng: “Hãy theo Ta, Ta sẽ làm cho các ngươi trở thành những người đánh bắt người.” Ngay lập tức, họ bỏ lưới lại và theo Ngài. Rồi đi thêm một quãng nữa, Ngài thấy Gia-cô-bê, con của Xê-đê-vê, và Gio-an, em trai ông, cũng đang ở trên thuyền vá lưới; Ngài liền gọi họ. Họ bỏ cha mình là Xê-đê-vê lại trên thuyền cùng với những người làm công, rồi đi theo Ngài. Họ đến Ca-phác-na-um; và ngay vào ngày Sa-bát, Ngài vào hội đường và giảng dạy. Mọi người đều kinh ngạc trước lời giảng dạy của Ngài, vì Ngài giảng dạy họ như Đấng có quyền năng, chứ không như các thầy thông giáo.

Mác 1:16-22

Thứ Ba, tuần thứ 12.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 4

Lúc bảy giờ, trong hội đường có một người bị tà linh ám, liền la lên: “Hãy lui đi! Ngài có liên quan gì đến chúng tôi, hỡi Giê-su người Na-xa-rét? Ngài đến để hủy diệt chúng tôi! Tôi biết Ngài là ai, Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.” Nhưng Đức Giê-su quở trách nó, nói: “Hãy im đi và ra khỏi người này.” Lúc đó, tà linh, sau khi làm người ấy run rẩy và la lên bằng giọng lớn, đã ra khỏi người ấy. Mọi người đều kinh hoàng, đến nỗi họ hỏi nhau: “Điều này là gì? Đây là giáo lý mới nào mà Ngài lại ra lệnh cho cả các thần ô uế với quyền năng, và chúng đều vâng lời Ngài?” Và chẳng bao lâu, tin đồn về Ngài lan truyền khắp vùng lân cận ở Ga-li-lê.

Mác 1:23-28
Thứ Tư tuần thứ 12.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 5

Vào lúc đó, Đức Giê-su đến nhà Si-môn và An-rê, cùng với Gia-cô-bê và Gio-an. Mẹ vợ của Si-môn đang bị sốt; người ta liền báo cho Ngài biết về bà. Ngài đến gần, nắm tay bà và đỡ bà dậy; cơn sốt lập tức rời khỏi bà, và bà bắt đầu phục vụ họ. Khi chiều tối đến, lúc mặt trời lặn, người ta đem tất cả những người bệnh và những người bị quỷ ám đến với Ngài. Cả thành phố đều tụ tập trước cửa nhà. Ngài đã chữa lành cho nhiều người mắc các bệnh khác nhau; đuổi nhiều quỷ ra, và không cho phép các quỷ nói ra điều chúng biết, rằng Ngài là Đấng Christ. Sáng sớm hôm sau, Ngài thức dậy rất sớm, ra khỏi nhà và lui vào một nơi hoang vắng, rồi ở đó cầu nguyện.

Mác 1:29-35
Thứ Năm, tuần thứ 12.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 6

Lúc bảy giờ, Đức Giê-su lui về một nơi hoang vắng để cầu nguyện. Si-môn cùng những người đi theo Ngài đã đi tìm Ngài; khi gặp Ngài, họ thưa rằng: “Mọi người đang tìm Ngài.” Ngài bảo họ: “Chúng ta hãy đi đến các làng mạc và thành phố lân cận, để Ta cũng rao giảng ở đó, vì Ta đã đến để làm điều đó.” Và Ngài rao giảng trong các hội đường của họ khắp xứ Ga-li-lê, đồng thời trừ quỷ. Có một người bị bệnh hủi đến gần Ngài, van nài Ngài và quỳ xuống trước mặt Ngài, rồi thưa với Ngài: “Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho con được sạch.” Chúa Giê-su động lòng thương xót người ấy, giơ tay ra, chạm vào người ấy và phán: “Ta muốn, hãy được sạch đi.” Ngay sau khi Ngài nói xong, bệnh hủi liền biến mất khỏi người ấy, và anh ta được sạch. Rồi Ngài nhìn anh ta với ánh mắt nghiêm khắc, lập tức đuổi anh ta đi và bảo: “Này, đừng nói với ai cả, nhưng hãy đi trình diện với thầy tế lễ và dâng lễ vật để tẩy uế, như Mô-i-se đã truyền, để làm chứng cho họ.”

Mác 1:35-44
Thứ Bảy thứ 2 của Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 7

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến Ca-phác-na-um; và người ta nghe tin Ngài đang ở trong nhà. Ngay lập tức, có rất nhiều người tụ tập đến nỗi ngay cả trước cửa cũng không còn chỗ trống; và Ngài giảng dạy cho họ. Có mấy người mang theo một người bị liệt đến với Ngài; vì đám đông quá đông nên họ không thể đến gần Ngài được, bèn mở mái nhà nơi Ngài đang ở, rồi khoét một lỗ trên mái và thả chiếc giường mà người bị liệt đang nằm xuống. Thấy lòng tin của họ, Đức Giê-su nói với người bị liệt: “Hỡi con, tội lỗi của con đã được tha.” Lúc đó, có một số kinh sư đang ngồi đó và suy nghĩ thầm trong lòng: “Sao Ngài lại nói phạm thượng như vậy? Ai có thể tha tội, ngoài một mình Đức Chúa Trời?” Chúa Giê-su, ngay lập tức biết được qua Thánh Thần của Ngài rằng họ đang suy nghĩ như vậy trong lòng, bèn nói với họ: “Sao các ngươi lại suy nghĩ như vậy trong lòng? Điều nào dễ hơn? Nói với người bị liệt rằng: ‘Tội lỗi của ngươi được tha’, hay nói: ‘Hãy đứng dậy, vác giường của ngươi và đi?’” Nhưng để các ngươi biết rằng Con Người có quyền tha tội trên đất này, – Ngài bèn nói với người bại liệt: “Ta bảo ngươi: Hãy đứng dậy, vác giường của ngươi và về nhà đi.” Người ấy liền đứng dậy, vác giường và đi ra trước mặt mọi người, khiến mọi người đều kinh ngạc và ngợi khen Đức Chúa Trời, nói rằng: “Chúng tôi chưa từng thấy điều gì như thế này bao giờ.”

Mác 2:1-12
Tuần thứ 2 Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 8

Vào lúc ấy, khi đi ngang qua, Đức Giê-su thấy Lê-vi, con của Al-phê, đang ngồi ở trạm thu thuế, bèn nói với ông: “Hãy theo Ta.” Ông liền đứng dậy và theo Ngài. Khi Đức Giê-su dùng bữa tại nhà ông, các môn đệ của Ngài cùng nhiều người thu thuế và tội nhân cũng dùng bữa với Ngài; vì họ rất đông và đều theo Ngài. Các kinh sư và người Pha-ri-si, thấy Ngài ăn uống với những người thu thuế và tội nhân, bèn nói với các môn đệ Ngài: “Sao Ngài lại ăn uống với những người thu thuế và tội nhân như vậy?” Nghe vậy, Đức Giê-su nói với họ: “Không phải người khỏe mạnh cần bác sĩ, mà là người bệnh; Ta đến không phải để kêu gọi những người công chính, mà là để kêu gọi tội nhân ăn năn.”

Mác 2:14-17
Thứ Bảy, ngày thứ 3 của Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 9

Lúc bấy giờ, các môn đệ của Gioan và các người Phariseu đang ăn chay. Họ đến gặp Đức Giêsu và hỏi: “Tại sao các môn đệ của Gioan và các người Phariseu ăn chay, còn các môn đệ của Thầy thì không?” Đức Giêsu đáp: “Các con của tiệc cưới có thể ăn chay được chăng, khi chú rể còn ở với họ? Chẳng nào chú rể còn ở với họ, họ không thể ăn chay; nhưng sẽ có ngày chú rể bị cất đi khỏi họ, và khi ấy họ sẽ ăn chay vào những ngày đó. Không ai vá miếng vải chưa tẩy trắng vào áo cũ; nếu không, miếng vá mới sẽ làm rách miếng cũ, và vết rách sẽ càng tệ hơn. Không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu không, rượu mới sẽ làm vỡ bầu da, rượu sẽ chảy ra, và bầu da sẽ hư mất; nhưng rượu mới phải đổ vào bầu da mới.”

Mk 2:18-22
Thứ Sáu, tuần thứ 12.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 10

Vào thời ấy, có một ngày Sa-bát, Đức Giê-su đi ngang qua những cánh đồng đang gieo hạt, và các môn đệ của Ngài dọc đường bắt đầu bứt những bông lúa. Các người Pha-ri-si nói với Ngài: “Hãy xem, họ đang làm gì vào ngày Sa-bát, điều mà không được phép làm?” Ngài nói với họ: “Các người chưa bao giờ đọc thấy điều Đa-vít đã làm khi ông ấy lâm vào cảnh khốn khó và chính ông cùng những người đi theo ông đều đói khát sao? Ông đã vào nhà Đức Chúa Trời dưới thời thượng tế Abiathar, ăn bánh dâng, thứ mà không ai được phép ăn ngoại trừ các thầy tế lễ, và còn chia cho những người đi cùng ông nữa. Rồi Ngài nói với họ: “Ngày Sa-bát là vì con người, chứ không phải con người là vì ngày Sa-bát; vì vậy, Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.” Ngài lại đến hội đường; ở đó có một người bị tay teo. Họ theo dõi Ngài, xem Ngài có chữa lành người ấy vào ngày Sa-bát không, để có cơ buộc tội Ngài. Ngài bèn nói với người bị tay teo: “Hãy đứng ra giữa.” Rồi Ngài hỏi họ: “Vào ngày Sa-bát, nên làm điều thiện hay làm điều ác? Nên cứu rồi linh hồn hay hủy diệt linh hồn?” Nhưng họ im lặng. Ngài nhìn họ với sự phẫn nộ, đau lòng vì lòng họ cứng cõi, rồi nói với người ấy: “Hãy giơ tay ra.” Người ấy giơ tay ra, và tay người ấy lành lại, giống như tay kia.

Mác 2:23-3:5
Thứ Bảy thứ nhất của Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 11

Vào thời ấy, những người Pha-ri-si đã họp bàn với những người Hê-rô-đi-an để tìm cách tiêu diệt Đức Giê-su. Nhưng Đức Giê-su cùng các môn đệ Ngài lui về bên bờ biển; và có rất đông dân chúng từ Ga-li-lê, Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, Ê-đu-mê và từ bên kia sông Giô-đanh theo Ngài. Những người sống ở vùng lân cận Ty-rô và Si-đôn, khi nghe tin về những việc Ngài làm, cũng kéo đến với Ngài rất đông. Ngài bảo các môn đệ chuẩn bị sẵn một chiếc thuyền cho Ngài vì đám đông quá đông, để họ không chen lấn Ngài. Vì Ngài đã chữa lành cho nhiều người, nên những ai bị bệnh hủi đều xông đến Ngài để chạm vào Ngài. Còn các tà linh, khi thấy Ngài, liền sấp mình xuống trước mặt Ngài và la lên: “Ngài là Con Đức Chúa Trời.” Nhưng Ngài nghiêm khắc cấm họ không được tiết lộ danh tính của Ngài.

Mác 3:6-12
Thứ Hai, tuần thứ 13.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 12

Vào lúc ấy, Đức Giê-su lên núi và gọi những ai Ngài muốn đến với Ngài; và họ đã đến với Ngài. Ngài đã chọn mười hai người trong số họ để ở cùng Ngài, để sai họ đi rao giảng, và để họ có quyền năng chữa lành các bệnh tật và trừ quỷ; Ngài chọn Si-môn và đặt tên cho ông là Phê-rô; Gia-cô-bê, con của Xê-đê-vê, và Gio-an, em của Gia-cô-bê, Ngài đặt tên cho họ là Boanerges, nghĩa là “các con trai của sấm sét”; An-rê, Phi-líp, Ba-thô-lô-mê, Ma-thi-ơ, Tô-ma, Gia-cơ con của Al-phê, Pha-đê, Si-môn người Ca-na-an và Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, người đã phản bội Ngài.

Mác 3:13-19
Thứ Ba, tuần thứ 13.
Ngày 30 tháng 6, dành cho 12 Tông đồ.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn đầu 13

Lúc bảy giờ, Đức Giê-su về nhà; và dân chúng lại tụ tập đông đúc đến nỗi họ không thể ăn bánh được. Nghe tin ấy, những người thân cận của Ngài liền đi tìm Ngài, vì họ nói rằng Ngài đã mất trí. Còn các kinh sư từ Giê-ru-sa-lem đến thì nói rằng Ngài có Beelzebul trong mình và đuổi quỷ bằng quyền năng của chúa tể quỷ. Ngài gọi họ lại và nói với họ bằng những câu chuyện ngụ ngôn: “Satan làm sao có thể trừ Satan được? Nếu một vương quốc tự chia rẽ bên trong, thì vương quốc đó không thể đứng vững; và nếu một ngôi nhà tự chia rẽ bên trong, thì ngôi nhà đó không thể đứng vững; và nếu Satan nổi dậy chống lại chính mình và tự chia rẽ, thì nó không thể đứng vững, nhưng đã đến lúc nó phải diệt vong. Không ai, khi vào nhà người mạnh, có thể cướp lấy của cải của người ấy, nếu trước tiên không trói người mạnh ấy lại, rồi mới cướp lấy nhà người ấy.

Mác 3:20-27
Thứ Tư tuần thứ 13.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn đầu 14

Chúa phán: “Thật, Ta bảo các ngươi, mọi tội lỗi và lời lăng mạ, dù có lăng mạ thể nào đi chăng nữa, cũng sẽ được tha thứ cho con cái loài người; nhưng ai lăng mạ Thánh Thần, thì sẽ không bao giờ được tha thứ, mà phải chịu sự phán xét đời đời.” Ngài phán điều này vì họ nói rằng: “Trong Ngài có tà thần.” Mẹ Ngài và các anh em Ngài đến, đứng ngoài nhà, sai người gọi Ngài. Lúc đó, dân chúng đang ngồi xung quanh Ngài. Họ thưa với Ngài: “Này, Mẹ Ngài, các anh em và các chị em Ngài đang ở ngoài nhà, tìm Ngài.” Ngài đáp lại với họ: “Ai là Mẹ Ta và ai là anh em Ta?” Rồi Ngài nhìn quanh những người đang ngồi xung quanh mình và nói: “Này, đây là Mẹ Ta và anh em Ta; vì ai làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, người ấy là anh em, chị em và Mẹ Ta.”

Mác 3:28-35
Thứ Năm, tuần thứ 13.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 15

Vào lúc ấy, Đức Giê-su bắt đầu giảng dạy bên bờ biển; và có rất đông dân chúng tụ tập lại với Ngài, đến nỗi Ngài phải lên thuyền và ngồi trên biển, còn toàn thể dân chúng thì đứng trên đất, bên bờ biển. Ngài giảng dạy họ bằng nhiều dụ ngôn, và trong lời giảng dạy của Ngài, Ngài nói với họ: “Hãy nghe đây: này, có một người gieo hạt đi ra gieo; khi gieo, có hạt rơi bên lề đường, chim chóc bay đến mổ mất. Có hạt rơi trên đất đá, nơi đất mỏng, nên nhanh chóng nảy mầm, vì đất không sâu; nhưng khi mặt trời mọc lên, nó héo tàn và vì không có rễ nên khô héo. Một phần khác rơi vào bụi gai; bụi gai mọc lên và lấn át hạt giống, nên nó không sinh trái. Còn một phần khác rơi vào đất tốt và sinh trái; hạt giống nảy mầm và lớn lên, có hạt sinh ra ba mươi, có hạt sáu mươi, và có hạt một trăm. Ngài nói với họ: “Ai có tai để nghe, hãy nghe!”

Mác 4:1-9
Thứ Sáu, tuần thứ 13.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 16

Lúc bảy giờ, các môn đệ đến gần Đức Giê-su riêng tư và hỏi Ngài về dụ ngôn. Ngài nói với họ: “Các con được ban cho sự hiểu biết về những mầu nhiệm của Nước Trời, còn những người bên ngoài thì mọi sự đều được nói bằng dụ ngôn; đến nỗi họ nhìn bằng mắt mà không thấy, nghe bằng tai mà

không hiểu, để họ đừng quay lại và được tha tội. Ngài lại nói với họ: “Các con không hiểu dụ ngôn này sao? Vậy thì làm sao các con có thể hiểu được tất cả các dụ ngôn? Người gieo giống gieo Lời. Hạt giống gieo bên đường tượng trưng cho những người mà Lời được gieo vào, nhưng khi họ nghe, Satan lập tức đến và cướp đi Lời đã được gieo trong lòng họ. Tương tự như vậy, hạt giống gieo trên đất đá tượng trưng cho những người, khi nghe Lời, liền vui mừng đón nhận, nhưng không có rễ sâu và thiếu kiên định; rồi khi gặp hoạn nạn hay bị bắt bớ vì Lời, họ liền sa ngã. Hạt giống gieo trên đất đầy gai góc tượng trưng cho những người nghe Lời, nhưng những lo toan của đời này, sự quyến rũ của của cải và những ham muốn khác xâm nhập vào lòng họ, làm át đi Lời, khiến Lời không sinh hoa trái. Còn hạt giống gieo trên đất tốt là những người nghe Lời và tiếp nhận, rồi sinh hoa trái: người thì gấp ba mươi, người thì gấp sáu mươi, người thì gấp một trăm lần. Ngài nói với họ: “Người ta thắp đèn lên để đặt dưới cái chậu hay dưới giường chăng? Chẳng phải để đặt trên giá đèn sao?” Không có gì bí mật mà không được bày tỏ, cũng không có gì kín đáo mà không được phơi bày. Ai có tai để nghe, hãy nghe!

Mác 4:10–23
Thứ Hai, tuần thứ 14.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 17

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Hãy để ý những gì các con nghe: các con dùng thước nào để đo, thì các con cũng sẽ được đo lại bằng thước ấy, và còn được thêm nữa cho những ai biết lắng nghe. Vì ai có, thì sẽ được ban thêm; còn ai không có, thì ngay cả những gì họ có cũng sẽ bị lấy đi.” Ngài lại nói: “Nước Thiên Chúa giống như một người gieo hạt giống xuống đất, rồi ngủ, và thức dậy cả ngày lẫn đêm; còn hạt giống nảy mầm và lớn lên như thế nào, thì người ấy không biết, vì đất tự nó sinh ra trước tiên là lá xanh, rồi bông lúa, rồi hạt lúa chín trong bông.” Khi hoa quả chín, người ta liền dùng liềm gặt, vì đã đến mùa gặt. Ngài lại nói: “Chúng ta sẽ ví Nước Trời với điều gì? Hay dùng dụ ngôn nào để diễn tả nó?” Nó giống như hạt cải, khi gieo xuống đất, là hạt nhỏ nhất trong các loại hạt trên đất; nhưng khi đã gieo xuống, nó nảy mầm và trở nên lớn hơn tất cả các loại lúa mì, và mọc ra những cành lớn, đến nỗi các loài chim trời có thể trú ẩn dưới bóng râm của nó. Và Ngài đã giảng dạy Lời Chúa cho họ bằng nhiều dụ ngôn như vậy, tùy theo mức độ họ có thể hiểu được. Ngài không nói gì với họ mà không dùng dụ ngôn, nhưng khi ở riêng với các môn đệ, Ngài giải thích mọi điều cho họ.

Mác 4:24–34
Thứ Ba, tuần thứ 14.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 18

Chúa phán cùng các môn đệ: “Chúng ta hãy sang bên kia.” Họ bèn cho dân chúng giải tán, rồi đưa Ngài đi cùng, như Ngài đang ở trên thuyền; cùng đi với Ngài còn có những chiếc thuyền khác nữa. Bỗng có một cơn bão lớn nổi lên; sóng đập vào thuyền, đến nỗi thuyền đã bắt đầu đầy nước. Còn Ngài thì đang ngủ ở đuôi thuyền, gối đầu lên gối. Họ đánh thức Ngài và thưa: “Thầy ơi! Thầy chẳng quan tâm sao, chúng con sắp chết rồi?” Ngài bèn đứng dậy, quát gió và phán với biển: “Im đi, yên lặng đi!” Gió liền lặng xuống, và một sự yên tĩnh lớn lao bao trùm. Ngài nói với họ: “Sao các ngươi lại sợ hãi như vậy? Sao các ngươi lại thiếu đức tin đến thế?” Họ kinh hoàng tốt độ và nói với nhau: “Người này là ai mà cả gió và biển cũng vâng lời Người?”

Mác 4:35–41
Thứ Tư tuần thứ 14.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 19

Lúc bảy giờ, Đức Giê-su đến bờ bên kia biển, tại xứ Ga-đa-rê. Khi Ngài bước xuống khỏi thuyền, ngay lập tức có một người bị quỷ ám, vừa bước ra khỏi những ngôi mộ, đến gặp Ngài. Người ấy thường trú ngụ trong các ngôi mộ, và không ai có thể trói buộc anh ta, ngay cả bằng xiềng xích, vì anh ta đã nhiều lần bị trói bằng xiềng xích và cùm, nhưng anh ta luôn xé đứt xiềng xích và đập vỡ cùm, và không ai có thể chế ngự được anh ta; luôn luôn, cả ngày lẫn đêm, trên núi và trong các ngôi mộ, hấn la hét và đập mình vào đá; khi thấy Đức Giê-su từ xa, hấn chạy đến và quỳ lạy Ngài, rồi cất tiếng kêu lớn: “Ngài có liên quan gì đến tôi, hỡi Đức Giê-su, Con của Đức Chúa Trời Tối Cao? Tôi

xin thẻ nhân danh Đức Chúa Trời, xin đừng hành hạ tôi!” Vì Đức Giê-su đã phán với hắn: “Hỡi thần ô uế, hãy ra khỏi người này.” Rồi Ngài hỏi hắn: “Tên người là gì?” Hắn đáp: “Tên ta là Lê-gi-ôn, vì chúng ta đông lắm.” Họ nài xin Ngài đừng đuổi họ ra khỏi vùng đất ấy. Lúc đó, có một đàn heo lớn đang chăn thả gần ngọn núi. Tất cả các quỷ đều nài xin Ngài, nói: “Xin hãy cho chúng tôi nhập vào đàn heo ấy.” Chúa Giê-su liền cho phép chúng. Các thần ô uế ra khỏi người ấy và nhập vào đàn heo; đàn heo lao xuống biển từ vách đá, số lượng khoảng hai nghìn con; và chúng chìm xuống biển. Những người chăn heo thì chạy đi báo tin trong thành phố và các làng mạc. Dân chúng liền ra xem chuyện gì đã xảy ra. Họ đến với Đức Giê-su và thấy người bị quỷ ám, người mà trong đó có đoàn quỷ, đang ngồi đó, mặc quần áo và tâm trí tỉnh táo; họ liền kinh hãi. Những người chứng kiến đã kể cho họ nghe về chuyện đã xảy ra với người bị quỷ ám và về đàn heo. Họ bắt đầu xin Ngài rời khỏi vùng đất của họ. Khi Ngài lên thuyền, người bị quỷ ám xin được đi theo Ngài. Nhưng Đức Giê-su không cho phép, mà bảo: “Hãy về nhà với gia đình người và kể cho họ nghe những gì Chúa đã làm cho người và Ngài đã thương xót người ra sao.” Người ấy liền đi và bắt đầu rao giảng khắp vùng Decapolis về những điều Đức Giê-su đã làm cho mình; và mọi người đều kinh ngạc.

Mác 5:1-20
Thứ Năm, tuần thứ 14.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 20

Vào lúc ấy, có một người đứng đầu hội đường tên là Gia-i-rô đến gặp Đức Giê-su; khi thấy Ngài, ông sấp mình xuống dưới chân Ngài và nài xin Ngài tha thiết rằng: “Con gái tôi đang hấp hối; xin Ngài hãy đến đặt tay trên nó, để nó được lành bệnh và sống lại.” Đức Giê-su đi theo ông. Đám đông theo sau Ngài và chen lấn Ngài. Những người từ nhà trưởng hội đường đến báo: “Con gái ông đã chết rồi; sao ông còn làm phiền Thầy nữa?” Nhưng Đức Giê-su, nghe những lời ấy, liền nói với trưởng hội đường: “Đừng sợ, chỉ cần tin thôi.” Ngài không cho ai theo Ngài cả, ngoại trừ Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an, em trai của Gia-cô-bê. Ngài vào nhà người đứng đầu hội đường và thấy cảnh hỗn loạn, người ta khóc lóc và la hét ầm ĩ. Ngài bước vào và nói với họ: “Sao các ngươi lại xôn xao và khóc lóc thế? Cô bé không chết, mà chỉ đang ngủ thôi.” Họ liền chế nhạo Ngài. Nhưng Ngài đuổi hết mọi người ra, rồi dẫn theo cha mẹ cô bé và những người đi cùng Ngài vào nơi cô bé đang nằm. Ngài nắm tay cô bé và nói: “Talitha cumi”, nghĩa là: “Này cô bé, Ta bảo con, hãy đứng dậy.” Và cô gái liền đứng dậy và bắt đầu đi lại, vì cô mới mười hai tuổi. Những người chứng kiến đều kinh ngạc vô cùng. Ngài nghiêm khắc ra lệnh cho họ đừng để ai biết chuyện này, và bảo họ cho cô ăn. Rồi Ngài ra khỏi đó và về quê hương mình; các môn đệ của Ngài theo sau Ngài.

Mác 5:22-24; 35b-6:1
Thứ Sáu, tuần thứ 14.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 21

Lúc bấy giờ, có rất đông dân chúng theo Chúa Giê-su và chen lấn Ngài. Có một người phụ nữ bị chảy máu đã mười hai năm, đã chịu nhiều đau khổ vì đã đi khám nhiều bác sĩ, tiêu hết tất cả tài sản mà không được gì, thậm chí tình trạng còn trở nên tồi tệ hơn, – khi nghe nói về Đức Giêsu, bà đã len lỏi từ phía sau trong đám đông và chạm vào áo Ngài, vì bà nghĩ: “Nếu tôi chỉ cần chạm vào áo Ngài, tôi sẽ được chữa lành.” Ngay lập tức, dòng máu chảy ra trong người bà ngừng lại, và bà cảm nhận được trong thân thể mình rằng mình đã được chữa lành khỏi bệnh tật. Cùng lúc đó, Đức Giê-su, tự cảm nhận được rằng có sức mạnh đã tuôn ra từ Ngài, bèn quay lại giữa đám đông và hỏi: “Ai đã chạm vào áo Ta?” Các môn đệ thưa với Ngài: “Thầy thấy đám đông đang chen lấn Thầy mà còn hỏi: ‘Ai đã chạm vào Ta?’” Nhưng Ngài vẫn nhìn quanh để tìm người đã làm điều đó. Người phụ nữ, trong sự sợ hãi và run rẩy, biết rõ điều đã xảy ra với mình, liền tiến lại gần, quỳ xuống trước mặt Ngài và kể cho Ngài nghe toàn bộ sự thật. Ngài bèn nói với bà: “Hỡi con gái! Đức tin của con đã cứu con; hãy đi trong bình an và được lành khỏi bệnh tật của con.”

Mác 5:24-34
Thứ Hai, tuần thứ 15.
Các nữ từ đạo.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 22

Vào thời ấy, Đức Giê-su trở về quê hương Ngài; các môn đệ Ngài đi theo Ngài. Khi đến ngày Sa-bát, Ngài bắt đầu giảng dạy trong hội đường; và nhiều người nghe thấy đều kinh ngạc mà nói: “Sao Ngài lại có được điều này? Sự khôn ngoan nào đã được ban cho Ngài, và làm sao những phép lạ như vậy lại được thực hiện bởi tay Ngài?” Chẳng phải Ngài là thợ mộc, con trai bà Ma-ri, anh em của Gia-cơ, Giô-si-a, Giu-đa và Si-môn sao? Chẳng phải các chị em của Ngài cũng đang ở đây, giữa chúng ta sao? Và họ bị căm dỗ vì Ngài. Đức Giê-su bèn nói với họ: “Không có nhà tiên tri nào bị khinh bỉ, trừ khi ở quê hương mình, giữa những người thân và trong chính gia đình mình.” Và Ngài không thể làm phép lạ nào ở đó, chỉ đặt tay lên một số ít người bệnh và chữa lành cho họ. Ngài ngạc nhiên trước sự không tin của họ; rồi Ngài đi khắp các làng mạc lân cận và giảng dạy. Ngài gọi mười hai môn đệ lại, bắt đầu sai họ đi từng đôi một, và ban cho họ quyền năng trên các thần ô uế.

Mác 6:1-7
Thứ Ba, tuần thứ 15.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 23

Vào lúc ấy, Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ lại, bắt đầu sai họ đi từng đôi một, và ban cho họ quyền năng trên các thần ô uế. Ngài truyền cho họ đừng mang theo gì trên đường đi, ngoại trừ một cây gậy: không túi xách, không bánh mì, không tiền đồng trong thắt lưng, nhưng phải mang giày đơn giản và không mặc hai bộ quần áo. Ngài nói với họ: “Khi các con vào nhà nào, hãy ở lại đó cho đến khi các con rời khỏi nơi đó. Và nếu ai không tiếp nhận các con và không nghe lời các con, thì khi ra khỏi đó, hãy lắc bụi khỏi chân các con, làm chứng cho họ. Thật, Ta nói với các con: vào ngày phán xét, thành Sô-dôm và Gô-mô-ra sẽ được an ủi hơn thành phố đó. Họ đi ra và rao giảng sự ăn năn; họ trừ nhiều quỷ, xức dầu cho nhiều người bệnh và chữa lành họ.

Mác 6:7-13
Thứ Tư tuần thứ 15.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 24

Vào lúc ấy, vua Hê-rôt, nghe nói về Đức Giê-su (vì danh Ngài đã nổi tiếng), bèn nói: “Đó là Gio-an Tẩy Giả đã sống lại từ cõi chết, nên những phép lạ mới xảy ra qua Ngài.” Có người khác lại nói: “Đó là Ê-li-a,” còn có người khác lại nói: “Đó là một vị tiên tri, hoặc giống như một trong các vị tiên tri.” Còn Hê-rôt, khi nghe vậy, liền nói: “Đó là Gio-an, người mà ta đã chặt đầu; ông ấy đã sống lại từ cõi chết.” Vì chính Hê-rôt này đã sai người bắt Gio-an và giam ông vào ngục vì Hê-rô-đi-a, vợ của Phi-líp, anh trai ông, vì ông đã cưới bà ấy. Vì Gioan đã nói với Hê-rôt: “Ngài không được lấy vợ của anh trai mình.” Còn Hê-rô-đi-a, vì tức giận ông, đã muốn giết ông; nhưng không thể. Vì Hê-rôt sợ Gioan, biết rằng ông là người công chính và thánh thiện, nên đã bảo vệ ông; ông đã làm nhiều việc theo lời ông, và vui lòng nghe lời ông. Đến một ngày thuận tiện, khi Hê-rôt, nhân dịp sinh nhật của mình, tổ chức tiệc chiêu đãi các quan đại thần, các chỉ huy ngàn quân và các trưởng lão xứ Ga-li-lê, thì con gái của Hê-rô-đi-a bước vào, nhảy múa và làm vừa lòng Hê-rôt cùng những người đang ngồi cùng ông; vua nói với cô gái: “Con hãy xin ta điều gì con muốn, ta sẽ ban cho con”; và ngài thề với cô: “Dù con xin ta điều gì, ta cũng sẽ ban cho con, dù là nửa vương quốc của ta đi chăng nữa.” Cô ra ngoài và hỏi mẹ mình: “Con nên xin điều gì?” Mẹ cô đáp: “Đầu của Gioan Tẩy Giả.” Cô liền vội vã trở lại gặp vua và thỉnh cầu: “Con muốn ngài ngay lập tức dâng cho con đầu của Gioan Tẩy Giả trên đĩa.” Vua rất buồn lòng, nhưng vì lời thề và vì những người đang dự tiệc cùng ngài, nên ngài không muốn từ chối cô. Ngay lập tức, vua sai một lính gác đi lấy đầu của ông ấy. Người ấy đi vào ngục, chặt đầu ông, rồi mang đầu ông trên đĩa và trao cho cô gái; còn cô gái thì trao đầu đó cho mẹ mình. Các môn đệ của ông, khi nghe tin, liền đến, mang thi thể ông đi và an táng trong mộ. Các Tông đồ tụ họp lại với Đức Giêsu và kể lại cho Ngài mọi chuyện, những gì họ đã làm và những gì họ đã dạy.

Mác 6:14-30
Ngày 29 tháng 8, Lễ Cắt Đầu Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, chương 25

Lúc bảy giờ, các Tông đồ tụ họp lại với Đức Giêsu và kể cho Ngài nghe mọi sự, cả những việc họ đã làm và những điều họ đã dạy. Ngài bảo họ: “Các con hãy đi một mình đến nơi vắng vẻ và nghỉ ngơi một chút, vì có nhiều người đến rồi đi, đến nỗi các con không có thời gian để ăn uống.” Thế là họ lên thuyền đi một mình đến nơi vắng vẻ. Dân chúng thấy họ ra đi, và nhiều người nhận ra họ; nên từ các thành phố, người ta chạy bộ đến đó, báo tin cho họ, và tụ tập lại quanh Ngài. Đức Giê-su bước ra, thấy đám đông, liền thương xót họ, vì họ như những con chiên không có người chăn; và Ngài bắt đầu giảng dạy cho họ nhiều điều. Khi đã qua một thời gian dài, các môn đệ đến gần Ngài và thưa: “Nơi đây hoang vắng, mà thời gian đã trôi qua lâu rồi – xin hãy cho họ về các làng mạc và thôn xóm lân cận để mua bánh mì, vì họ không có gì để ăn.” Ngài đáp lại: “Các con hãy cho họ ăn.” Họ thưa với Ngài: “Chúng con phải đi mua bánh với hai trăm dinar rồi cho họ ăn sao?” Nhưng Ngài hỏi họ: “Các con có bao nhiêu bánh? Hãy đi xem thử.” Họ đi xem rồi thưa: “Năm chiếc bánh và hai con cá.” Bấy giờ, Ngài truyền cho họ sắp xếp mọi người ngồi thành từng nhóm trên thảm cỏ xanh. Họ ngồi thành hàng, mỗi hàng một trăm người và năm mươi người. Ngài cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, chúc phước, bẻ bánh ra và trao cho các môn đệ để họ phân phát cho mọi người; còn hai con cá thì chia đều cho tất cả. Mọi người đều ăn và no nê. Người ta thu gom những mảnh bánh và phần cá còn lại, được mười hai giỏ đầy. Số người ăn bánh khoảng năm nghìn người đàn ông. Ngay lập tức, Ngài bảo các môn đệ lên thuyền và đi trước sang bờ bên kia, đến Bết-sai-đa, trong khi Ngài cho dân chúng giải tán.

Mác 6:30–45
Thứ Năm, tuần thứ 15.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 26

Vào lúc đó, Đức Giê-su bảo các môn đệ lên thuyền và đi trước sang bờ bên kia, đến Bết-sai-đê, trong khi Ngài cho dân chúng giải tán. Sau khi cho họ giải tán, Ngài lên núi cầu nguyện. Đến tối, thuyền đang ở giữa biển, còn Ngài thì một mình trên đất liền. Ngài thấy họ đang gặp khó khăn khi chèo thuyền, vì gió thổi ngược lại; khoảng canh tư ban đêm, Ngài đến gần họ, đi trên mặt biển, và định đi qua họ. Họ thấy Ngài đi trên mặt biển, liền nghĩ rằng đó là ma, và la lên. Vì tất cả đều thấy Ngài và đều kinh hãi. Ngài liền nói với họ: “Hãy vững lòng; chính Ta đây, đừng sợ.” Ngài bước lên thuyền với họ, và gió liền lặng xuống. Họ vô cùng kinh ngạc và thần phục, vì họ vẫn chưa hiểu được phép lạ về những chiếc bánh, bởi lòng họ đã chai đá. Sau khi qua bên kia, họ đến vùng đất Gennesaret và cập bến.

Mác 6:45–53
Thứ Sáu, tuần thứ 15.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 27

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su bước xuống khỏi thuyền, ngay lập tức dân chúng nhận ra Ngài, họ chạy khắp vùng lân cận và bắt đầu khiêng những người bệnh trên giường đến nơi mà họ nghe nói Ngài đang ở. Và bất cứ nơi nào Ngài đến, dù là làng mạc, thành phố hay thôn xóm, người ta đều đặt những người bệnh ra nơi trống trải và xin Ngài cho họ được chạm vào dù chỉ một góc áo của Ngài; và những ai chạm vào Ngài đều được chữa lành. Các người Pha-ri-si và một số nhà thông luật từ Giê-ru-sa-lem đến đã tụ tập quanh Ngài; khi thấy một số môn đệ của Ngài ăn bánh bằng tay “không tinh sạch”, tức là chưa rửa tay, họ đã quở trách. Vì các người Pha-ri-si và tất cả người Do Thái, tuân theo truyền thống của các bậc tiền bối, không ăn nếu chưa rửa tay cẩn thận; và khi trở về từ chợ, họ cũng không ăn nếu chưa rửa tay. Ngoài ra còn nhiều điều khác mà họ tuân giữ: như việc rửa chén, cốc, nồi và ghế. Rồi những người Pha-ri-si và các nhà thông luật hỏi Ngài: “Tại sao các môn đệ của Ngài không tuân theo truyền thống của các bậc tiền bối, mà lại ăn bánh bằng tay chưa rửa?” Ngài đáp lại rằng: “Ê-sai đã tiên tri rất đúng về các ngươi, những kẻ đạo đức giả, như đã chép: ‘Dân này tôn kính Ta bằng môi miệng, nhưng lòng họ xa cách Ta; họ tôn kính Ta một cách vô ích, vì dạy những giáo lý và điều răn của loài người.’ Vì các ngươi đã bỏ điều răn của Đức Chúa Trời mà tuân theo truyền thống của loài người.”

Mác 6:54–7:8A
Thứ Hai, tuần thứ 16.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 28

Vào lúc đó, các người Pha-ri-si và các kinh sư hỏi Đức Giê-su: “Tại sao các môn đệ của Ngài không tuân theo truyền thống của các bậc tiền bối, mà lại ăn bánh bằng tay chưa rửa?” Ngài đáp lại rằng: “Isaia đã tiên tri rất đúng về các người, những kẻ đạo đức giả, như đã chép: ‘Dân này tôn kính Ta bằng môi miệng, nhưng lòng họ xa cách Ta; họ tôn kính Ta một cách vô ích, vì dạy những giáo lý và điều răn của loài người. Vì các người đã bỏ qua điều răn của Đức Chúa Trời mà tuân theo truyền thống của loài người, như việc rửa chén và cốc, và còn làm nhiều điều khác tương tự như vậy. Ngài nói với họ: “Có phải là điều tốt khi các người bỏ qua điều răn của Đức Chúa Trời để tuân giữ truyền thống của mình không? Vì Môi-se đã phán: ‘Hãy kính trọng cha và mẹ người’; và: ‘Ai nói lời xúc phạm cha hay mẹ thì phải bị xử tử.’ Nhưng các người lại nói: ‘Ai nói với cha hay mẹ: “Điều này là “korban” – tức là của dâng cho Đức Chúa Trời – mà người định dùng từ ta,’ thì các người đã cho phép họ không làm gì cho cha hay mẹ mình nữa, loại bỏ Lời Đức Chúa Trời bằng truyền thống mà các người đã thiết lập; và các người còn làm nhiều điều tương tự như vậy nữa. Rồi Ngài gọi cả dân chúng lại và nói với họ: “Hãy nghe Ta và hiểu cho rõ: không có gì từ bên ngoài đi vào con người mà có thể làm ô uế con người; nhưng những gì phát xuất từ bên trong con người, đó mới là điều làm ô uế con người. Ai có tai để nghe, hãy nghe!”

Mác 7:5–16
Thứ Ba, tuần thứ 16.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 29

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su gọi cả dân chúng lại và nói với họ: “Hãy nghe Ta và hiểu cho rõ: chẳng có gì từ bên ngoài đi vào con người mà có thể làm ô uế con người; nhưng những gì phát xuất từ bên trong con người, đó mới là điều làm ô uế con người. Ai có tai để nghe, hãy nghe!” Khi Ngài rời đám đông và vào nhà, các môn đệ hỏi Ngài về dụ ngôn ấy. Ngài nói với họ: “Các con cũng chậm hiểu đến thế sao? Các con không hiểu rằng chẳng có gì từ bên ngoài đi vào con người mà có thể làm ô uế con người sao? Bởi vì nó không vào lòng con người, mà vào dạ dày, rồi đi ra ngoài, nhờ đó mọi thức ăn đều được thanh tẩy.” Rồi Ngài nói tiếp: “Điều phát xuất từ con người mới làm ô uế con người.” Vì từ bên trong, từ lòng người, phát xuất những ý nghĩ xấu xa, ngoại tình, tà dâm, giết người, trộm cắp, tham lam, ác độc, xảo trá, dâm dục, con mắt ghen tị, phỉ báng, kiêu ngạo, điên rồ – tất cả những điều ác này đều phát xuất từ bên trong và làm ô uế con người. Rồi Ngài rời khỏi đó và đến vùng đất của Ty-ơ và Si-đôn.

Mk 7:14–24A
Thứ Tư tuần thứ 16.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 30

Vào thời ấy, Đức Giê-su đến vùng đất Ty-ơ và Si-đôn; Ngài vào nhà, không muốn ai biết, nhưng không thể giấu được. Vì có một người phụ nữ nghe tin về Ngài, con gái bà bị quỷ ám, nên bà đến và sấp mình dưới chân Ngài; người phụ nữ ấy là người ngoại giáo, gốc Sy-ro-Phi-ni-ki; bà xin Ngài trừ quỷ khỏi con gái bà. Nhưng Đức Giê-su nói với bà: “Hãy để cho các con trẻ được no nê trước đã, vì không phải là điều hay khi lấy bánh của các con trẻ mà ném cho chó.” Bà liền thưa lại với Ngài: “Vâng, lạy Chúa; nhưng ngay cả chó dưới bàn cũng được ăn những mảnh vụn của các con trẻ.” Ngài bèn phán cùng bà: “Vì lời đó, hãy về đi; quỷ đã ra khỏi con gái bà rồi.” Khi về đến nhà, bà thấy quỷ đã ra khỏi, và con gái bà đang nằm trên giường.

Mác 7:24–30
Thứ Năm, tuần thứ 16.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, chương 31

Vào thời đó, sau khi rời khỏi vùng Tyre và Sidon, Đức Giê-su lại đi đến Biển Ga-li-lê qua vùng Mười Thành. Người ta dẫn đến cho Ngài một người điếc và nói ngọng, và xin Ngài đặt tay lên người ấy. Đức Giê-su dẫn người ấy ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào tai người ấy, rồi nhổ nước bọt, chạm vào lưỡi người ấy; Ngài ngước mắt lên trời, thở dài và nói với người ấy: “Ephphatha”, nghĩa là: “Hãy mở ra.” Ngay lập tức, tai người ấy được mở ra, lưỡi người ấy được giải thoát, và người ấy bắt đầu nói

rõ ràng. Ngài ra lệnh cho họ đừng nói với ai cả. Nhưng dù Ngài có cấm họ thế nào đi nữa, họ vẫn càng lan truyền rộng rãi hơn. Mọi người đều kinh ngạc vô cùng và nói: “Ngài làm mọi việc đều tốt lành – Ngài làm cho người điếc nghe được, và người câm nói được.”

Mác 7:31–37
Thứ Bảy tuần thứ 4 Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 32

Lúc bấy giờ, có rất đông dân chúng tụ tập lại, mà họ lại không có gì để ăn. Đức Giê-su gọi các môn đệ lại và nói với họ: “Ta thương xót dân chúng này, vì họ đã ở với Ta ba ngày rồi mà không có gì để ăn. Nếu Ta cho họ về nhà mà không được ăn, họ sẽ kiệt sức trên đường đi, vì có người trong số họ đến từ rất xa.” Các môn đệ thưa lại với Ngài: “Ở đây, giữa sa mạc này, ai có thể lấy bánh ở đâu để cho họ ăn được?” Ngài hỏi họ: “Các con có bao nhiêu bánh?” Họ thưa: “Bảy cái.” Rồi Ngài bảo dân chúng nằm xuống đất; rồi Ngài cầm bảy ổ bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho các môn đệ để họ phân phát; và họ đã phân phát cho dân chúng. Họ cũng có ít cá; Ngài chúc phước rồi truyền cho họ phân phát cả cá nữa. Mọi người ăn và được no nê; người ta thu gom những mảnh bánh còn lại được bảy giỏ. Số người ăn khoảng bốn ngàn. Rồi Ngài cho họ về. Ngay sau đó, Ngài cùng các môn đệ lên thuyền và đến vùng Dalmanutha.

Mác 8:1–10
Thứ Sáu, tuần thứ 16.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 33

Vào lúc ấy, những người Pha-ri-si đến và bắt đầu tranh luận với Đức Giê-su, họ đòi Ngài cho một dấu lạ từ trời, nhằm thử thách Ngài. Ngài thờ dài và nói: “Sao dòng dõi này lại đòi dấu lạ? Thật, Ta nói với các ngươi, dòng dõi này sẽ không được thấy dấu lạ nào cả.” Rồi Ngài bỏ họ lại, lại lên thuyền và sang bờ bên kia. Lúc đó, các môn đệ của Ngài đã quên mang theo bánh, và ngoài một chiếc bánh ra, họ không có gì khác trên thuyền. Ngài cảnh báo họ rằng: “Hãy coi chừng men của những người Pha-ri-si và men của Hê-rốt.” Họ bàn luận với nhau và nói: “Điều này có nghĩa là chúng ta không có bánh.” Đức Giê-su biết ý họ, bèn nói với họ: “Sao các con lại bàn luận về việc không có bánh? Các con vẫn chưa hiểu và chưa nhận ra sao? Lòng các con vẫn còn cứng như đá sao? Có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe, và không nhớ sao? Khi Ta bẻ năm chiếc bánh cho năm ngàn người, các con đã thu gom được bao nhiêu giỏ đầy những mảnh bánh còn lại? Họ thưa với Ngài: “Mười hai.” Còn khi bẻ bảy chiếc bánh cho bốn ngàn người, các con đã thu gom được bao nhiêu giỏ những mảnh bánh còn lại? Họ thưa: “Bảy.” Ngài bèn nói với họ: “Sao các con lại không hiểu?”

Mác 8:11–21
Thứ Hai, tuần thứ 30.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 34

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su đến Bết-sai-đa; người ta dẫn một người mù đến với Ngài và xin Ngài đặt tay trên người ấy. Ngài nắm tay người mù, dẫn người ấy ra khỏi làng, nhỏ nước bọt vào mắt người ấy, đặt tay trên người ấy và hỏi: “Anh có thấy gì không?” Người ấy nhìn lên và thưa: “Con thấy những người đi qua trông như những cái cây.” Rồi Ngài lại đặt tay lên mắt người ấy và bảo người ấy nhìn xem. Người ấy liền được chữa lành và nhìn thấy mọi sự rõ ràng. Ngài cho người ấy về nhà và dặn: “Đừng vào làng và đừng nói với ai trong làng cả.”

Mác 8:22–26
Thứ Ba, tuần thứ 30.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 35

Vào lúc ấy, Đức Giê-su cùng các môn đệ đi đến các làng mạc thuộc Cêsarea Phi-líp-phê. Trên đường đi, Ngài hỏi các môn đệ: “Người ta coi Ta là ai?” Họ thưa: “Có người cho là Gio-an Tẩy Giả; có người cho là Ê-li; còn có người cho là một trong các tiên tri.” Ngài nói với họ: “Còn các con, các con cho Ta là ai?” Phê-rô thưa lại với Ngài: “Thầy là Đấng Kitô.” Rồi Ngài cấm họ không được nói với ai về Ngài. Ngài bắt đầu dạy họ rằng Con Người phải chịu nhiều đau khổ, bị các trưởng lão, các thượng tế và các kinh sư từ chối, bị giết chết, và vào ngày thứ ba sẽ sống lại.

Mác 8:27-31
Thứ Bảy, ngày thứ 5 của Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 36

Vào lúc ấy, Đức Giê-su nghiêm khắc cấm các môn đệ của Ngài không được nói với ai về Ngài. Rồi Ngài bắt đầu dạy họ rằng Con Người phải chịu nhiều đau khổ, bị các trưởng lão, các thượng tế và các kinh sư từ chối, bị giết chết, và vào ngày thứ ba sẽ sống lại. Ngài nói điều này một cách công khai. Nhưng Phê-rô kéo Ngài sang một bên và bắt đầu phản đối Ngài. Ngài quay lại, nhìn các môn đệ của Ngài, rồi quở trách Phê-rô, nói: “Hãy lui ra khỏi Ta, Sa-tan, vì ngươi không nghĩ đến những điều thuộc về Thiên Chúa, mà chỉ nghĩ đến những điều thuộc về loài người.” Rồi Ngài gọi dân chúng cùng các môn đệ lại, và nói với họ: “Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập tự giá của mình, và theo Ta.”

Mác 8:30-34
Thứ Tư, tuần thứ 30.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 37

Chúa phán: “Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập giá mình và theo Ta. Vì ai muốn cứu lấy linh hồn mình thì sẽ mất nó, còn ai mất linh hồn mình vì Ta và Tin Mừng thì sẽ cứu được nó. Vì người ta được ích gì nếu chiếm được cả thế gian mà lại làm hại linh hồn mình? Hay con người sẽ lấy gì để chuộc lại linh hồn mình? Vì ai hổ thẹn về Ta và những lời Ta trong thế hệ ngoại tình và tội lỗi này, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn về người ấy, khi Ngài đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng với các Thiên Thần thánh. Ngài nói với họ: “Thật, Ta nói cùng các ngươi: có một số người đang đứng đây sẽ không nếm trải cái chết, mà sẽ được thấy Nước Thiên Chúa đến trong quyền năng.”

Mác 8:34-9:1
Tuần thứ 3 của Mùa Chay.
Tuần lễ sau Lễ Nâng Thánh Giá.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 38

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su dẫn Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an lên một ngọn núi cao, chỉ riêng bốn người họ, và Ngài biến hình trước mặt họ. Áo xống của Ngài trở nên rực rỡ, trắng tinh như tuyết, đến nỗi người tẩy trắng trên trần gian cũng không thể tẩy trắng được như vậy. Ê-li và Mô-i-se hiện ra trước mặt họ; và họ đang trò chuyện với Đức Giê-su. Lúc đó, Phê-rô thưa với Đức Giê-su: “Thưa Thầy! Chúng ta ở đây thật tốt; chúng ta hãy dựng ba lều: một cho Thầy, một cho Mô-i-se, và một cho Ê-li.” Vì ông không biết phải nói gì; bởi vì họ đang rất sợ hãi. Rồi một đám mây hiện ra che phủ họ, và từ trong đám mây có tiếng phán rằng: “Đây là Con yêu dấu của Ta; hãy vâng lời Ngài.” Và khi bỗng nhiên nhìn quanh, họ không còn thấy ai khác ngoài một mình Đức Giê-su. Khi họ xuống núi, Ngài không cho phép ai kể lại những điều họ đã thấy, cho đến khi Con Người sống lại từ cõi chết.

Mác 9:2-9
Lễ Biến Hình của Chúa, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 39

Lúc bấy giờ, các môn đệ ghi nhớ lời Đức Giê-su, và họ hỏi nhau ý nghĩa của việc “sống lại từ cõi chết” là gì. Họ bèn hỏi Ngài: “Sao các nhà thông luật lại nói rằng Ê-li phải đến trước?” Ngài đáp lại rằng: “Đúng vậy, Ê-li phải đến trước và lo liệu mọi việc; còn Con Người, như đã chép về Ngài, phải chịu nhiều đau khổ và bị sỉ nhục. Nhưng Ta nói với các con rằng: Ê-li đã đến rồi, và họ đã đối xử với ông ấy theo ý họ muốn, như đã chép về ông ấy. Khi đến với các môn đệ, Ngài thấy có đông người dân xung quanh họ và các kinh sư đang tranh luận với họ. Ngay khi nhìn thấy Ngài, cả đám đông đều kinh ngạc, và họ chạy đến chào đón Ngài. Ngài hỏi các kinh sư: “Các ngươi đang tranh luận gì với họ vậy?”

Mác 9:10-16
Thứ Năm, tuần thứ 30.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 40

Lúc bảy giờ, có một người đến với Đức Giê-su, quỳ lạy Ngài và thưa rằng: “Thưa Thầy! Con đã đưa con trai con đến với Thầy, nó bị quỷ cầm ám: bất cứ nơi nào quỷ ấy bắt lấy nó, nó đều ngã xuống đất, sùi bọt mép, nghiêng răng và cứng đờ người. Tôi đã bảo các môn đệ của Thầy trừ tà cho nó, nhưng họ không làm được.” Đức Giê-su đáp lại: “Hỡi dòng dõi vô tín! Ta còn phải ở với các ngươi đến bao giờ? Ta còn phải chịu đựng các ngươi đến bao giờ? Hãy đưa nó đến với Ta.” Và họ đưa nó đến với Ngài. Ngay khi người bị quỷ ám nhìn thấy Ngài, linh hồn ấy làm nó run rẩy; nó ngã xuống đất và lăn lộn, sùi bọt mép. Đức Giê-su hỏi cha cậu bé: “Chuyện này đã xảy ra với con trai ông từ bao giờ rồi?” Ông đáp: “Từ khi còn nhỏ; và nhiều lần tà thần đã quăng nó vào lửa và vào nước để giết nó; nhưng nếu Ngài có thể làm được gì, xin thương xót chúng tôi và giúp đỡ chúng tôi.” Đức Giê-su nói với ông: “Nếu ông có thể tin dù chỉ một chút, thì mọi sự đều có thể đối với người có đức tin.” Ngay lập tức, cha của cậu bé kêu lên trong nước mắt: “Con tin, lạy Chúa! Xin giúp đỡ sự thiếu đức tin của con.” Thấy đám đông đang tụ tập lại, Đức Giê-su quở trách tà linh, nói với nó: “Hỡi tà linh làm cho người cầm và điếc! Ta truyền cho ngươi, hãy ra khỏi người này và đừng bao giờ trở lại nữa.” Và nó la lên, làm cậu bé rung lắc dữ dội, rồi ra khỏi người cậu; cậu bé trở nên như người chết, đến nỗi nhiều người nói rằng cậu đã chết. Nhưng Đức Giê-su nắm tay cậu bé và đỡ cậu dậy; cậu bé liền đứng lên. Khi Đức Giê-su vào nhà, các môn đệ hỏi Ngài riêng tư: “Tại sao chúng con không thể đuổi nó ra được?” Ngài đáp: “Loại quỷ này không thể ra khỏi được, trừ khi bằng cầu nguyện và ăn chay.” Rồi khỏi đó, Ngài đi qua xứ Ga-li-lê; và Ngài không muốn ai biết. Vì Ngài dạy các môn đệ và nói với họ rằng Con Người sẽ bị nộp vào tay loài người, và họ sẽ giết Ngài; nhưng sau khi bị giết, Ngài sẽ sống lại vào ngày thứ ba.

Mác 9:17-31
Tuần thứ 4 Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 41

Lúc bảy giờ, Đức Giê-su cùng các môn đệ Ngài đến Ca-phác-na-um; khi vào nhà, Ngài hỏi họ: “Trên đường đi, các con đã bàn luận gì với nhau?” Họ im lặng; vì trên đường đi, họ đã bàn luận với nhau xem ai là người lớn nhất. Rồi Ngài ngồi xuống, gọi mười hai người lại và nói với họ: “Ai muốn làm người đầu tiên, thì phải làm người cuối cùng trong mọi người và làm đầy tớ cho mọi người.” Rồi Ngài bẻ một đĩa trầu, đặt nó giữa các môn đệ, ôm lấy nó và nói với họ: “Ai tiếp nhận một trong những đĩa trầu như thế này nhân danh Ta, thì cũng là tiếp nhận Ta; còn ai tiếp nhận Ta, thì không phải là tiếp nhận Ta, mà là tiếp nhận Đấng đã sai Ta.” Lúc đó, Gioan thưa: “Thưa Thầy! Chúng con đã thấy một người nhân danh Thầy mà trừ quỷ, nhưng người ấy không theo chúng con; nên chúng con đã cấm người ấy, vì người ấy không theo chúng con.” Chúa Giê-su phán: “Đừng cấm người ấy, vì ai làm phép lạ nhân danh Ta thì không thể sớm nói xấu Ta được. Ai không chống lại các con thì là người ủng hộ các con. Ai cho các con uống một chén nước nhân danh Ta, vì các con thuộc về Đấng Christ, thì Ta bảo thật các con, người ấy sẽ không mất phần thưởng của mình.”

Mác 9:33-41
Thứ Sáu, tuần thứ 30.
Ngày 20 tháng 12 và 29 tháng 1, Thánh Ignatius, Đấng Mang Thiên Chúa.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 42

Chúa phán: “Ai làm cho một trong những kẻ bé mọn này, là những người tin vào Ta, sa ngã, thì thà rằng người ấy bị treo một cối xay vào cổ và bị ném xuống biển còn hơn. Và nếu tay người làm người sa ngã, hãy chặt nó đi: thà người vào Nước Trời với một tay, còn hơn là với hai tay mà bị ném xuống Hỏa ngục, vào lửa không bao giờ tắt, nơi sâu bọ không chết và lửa không bao giờ tắt. Và nếu chân người làm người sa ngã, hãy chặt nó đi: thà người vào Nước Trời với một chân khập khiễng, còn hơn là với hai chân bị ném vào Hỏa ngục, nơi lửa không bao giờ tắt, nơi sâu bọ không bao giờ chết và lửa không bao giờ tắt. Và nếu con mắt của người làm người sa ngã, hãy móc nó ra: thà người vào Nước Thiên Chúa với một con mắt, còn hơn là với hai con mắt bị ném vào Hỏa ngục, nơi sâu bọ không bao giờ chết và lửa không bao giờ tắt. Vì mọi thứ đều được ướp muối bằng lửa, và mọi của lễ đều được ướp muối bằng muối. Muối là thứ tốt; nhưng nếu muối không còn mặn nữa, thì các người

sẽ lấy gì để làm cho nó mặn lại? Hãy giữ muối trong lòng mình, và hãy giữ hòa bình với nhau. Rồi khỏi đó, Ngài đến vùng đất của người Do Thái bên kia sông Giô-đanh. Dân chúng lại tụ tập quanh Ngài, và theo thói quen của Ngài, Ngài lại dạy dỗ họ.

Mác 9:42–10:1
Thứ Hai, tuần thứ 31.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 43

Lúc bấy giờ, những người Pha-ri-si đến gần và hỏi Đức Giê-su, nhằm thử thách Ngài: “Người chồng có được phép ly dị vợ mình không?” Ngài đáp lại: “Mô-sê đã truyền dạy các ngươi điều gì?” Họ thưa: “Mô-sê cho phép viết giấy ly dị và ly dị.” Đức Giê-su đáp lại: “Chính vì lòng cứng cỏi của các ngươi mà Mô-sê đã ban cho các ngươi điều răn ấy. Ngay từ thuở tạo dựng, Thiên Chúa đã dựng nên người nam và người nữ. Vì thế, người nam sẽ lìa cha mẹ mình mà gắn bó với vợ mình, và hai người sẽ trở thành một thịt; như vậy, họ không còn là hai, nhưng là một thịt.” Vậy, điều gì Đức Chúa Trời đã kết hợp lại, thì con người chớ phân ly. Khi ở trong nhà, các môn đồ lại hỏi Ngài về điều đó. Ngài phán với họ: “Ai ly dị vợ mình mà cưới người khác, thì phạm tội ngoại tình với vợ mình; và nếu người vợ ly dị chồng mình mà lấy người khác, thì cũng phạm tội ngoại tình.”

Mác 10:2–12
Thứ Ba, tuần thứ 31.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 44

Chúa phán: “Ai ly dị vợ mình mà cưới người khác, thì phạm tội ngoại tình với vợ mình; và nếu người vợ ly dị chồng mình mà lấy người khác, thì cũng phạm tội ngoại tình.” Người ta đem trẻ em đến với Ngài để Ngài đặt tay trên chúng; nhưng các môn đệ không cho phép những người đó đến gần. Thấy vậy, Đức Giê-su bực mình và nói với họ: “Hãy để các em nhỏ đến với Ta và đừng cản trở chúng, vì Nước Trời thuộc về những người như thế. Thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai không đón nhận Nước Trời như một em nhỏ, thì sẽ không được vào đó.” Rồi Ngài ôm các em, đặt tay lên các em và chúc lành cho các em.

Mác 10:11–16
Thứ Tư, tuần thứ 31.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 45

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang lên đường, có một người chạy đến, quỳ xuống trước mặt Ngài và hỏi: “Thầy tốt lành ơi! Tôi phải làm gì để được sự sống đời đời?” Đức Giê-su đáp: “Sao ngươi gọi Ta là tốt lành? Chẳng có ai tốt lành, trừ một mình Đức Chúa Trời mà thôi.” Ngươi biết các điều răn: ‘Chớ ngoại tình, chớ giết người, chớ trộm cắp, chớ làm chứng dối, chớ lăng mạ, hãy kính trọng cha mẹ ngươi.’ Người ấy đáp lại: ‘Thưa Thầy! Tôi đã tuân giữ tất cả những điều đó từ thuở thiếu thời.’ Chúa Giê-su nhìn người ấy, yêu mến người ấy và nói với người ấy: “Ngươi còn thiếu một điều: hãy đi, bán hết những gì ngươi có, rồi phân phát cho người nghèo, thì ngươi sẽ có kho tàng trên trời; rồi hãy đến, vác thập giá mà theo Ta.” Nhưng người ấy, vì bối rối trước lời ấy, nên buồn bã bỏ đi, vì người ấy có nhiều của cải. Rồi, nhìn xung quanh, Đức Giê-su nói với các môn đệ của Ngài: “Những người giàu có thật khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!” Các môn đệ kinh hoàng trước những lời của Ngài. Nhưng Đức Giê-su lại nói với họ: “Hỡi các con! Những ai đặt niềm tin vào của cải thật khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!” Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu có được vào Nước Thiên Chúa.” Các môn đệ vô cùng kinh ngạc và bàn tán với nhau: “Vậy thì ai có thể được cứu rỗi?” Đức Giê-su nhìn họ và nói: “Điều đó là không thể đối với loài người, nhưng không phải đối với Thiên Chúa, vì mọi sự đều có thể đối với Thiên Chúa.”

Mác 10:17–27
Thứ Năm, tuần thứ 31.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 46

Chúa phán: “Thật khó cho những ai giàu có được vào Nước Thiên Chúa!” Các môn đệ kinh hoàng trước những lời Ngài. Nhưng Đức Giê-su lại đáp lại họ: “Hỡi các con! Thật khó cho những ai đặt niềm tin vào của cải được vào Nước Thiên Chúa!” Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người

giàu có được vào Nước Thiên Chúa. Họ lại càng kinh ngạc hơn và bàn tán với nhau: “Vậy thì ai có thể được cứu rỗi?” Đức Giêsu nhìn họ và nói: “Điều đó là không thể đối với loài người, nhưng không phải đối với Thiên Chúa, vì mọi sự đều có thể đối với Thiên Chúa.” Rồi Phê-rô bắt đầu nói với Ngài: “Này, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy.” Đức Giê-su đáp lại: “Thật, Thầy bảo thật các con: không ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, vợ con, hay ruộng đất vì Thầy và Tin Mừng, mà lại không được ngay bây giờ, trong thời điểm này, giữa những cuộc bắt bớ, được gấp trăm lần nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái và ruộng đất, còn trong đời sau thì được sự sống đời đời. Nhưng nhiều người đứng đầu sẽ trở thành kẻ cuối cùng, và kẻ cuối cùng sẽ trở thành người đứng đầu. Khi họ đang trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đi trước họ, còn họ thì kinh hoàng và, đi theo Ngài, đầy sợ hãi.

Mác 10:23B-32A
Thứ Sáu, tuần thứ 31.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 47

Vào lúc ấy, Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ lại và bắt đầu nói với họ về những gì sẽ xảy ra với Ngài: này, chúng ta sắp lên Giê-ru-sa-lem, và Con Người sẽ bị nộp cho các thượng tế và các kinh sư; họ sẽ kết án Ngài tử hình, rồi nộp Ngài cho dân ngoại; họ sẽ nhạo báng Ngài, đánh đập Ngài, nhổ nước bọt vào Ngài, và giết Ngài; nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại. Lúc đó, hai con trai của Xê-đê-bê là Gia-cô-bê và Gio-an đến gần Ngài và nói: “Thầy ơi! Chúng con muốn Thầy làm cho chúng con điều chúng con xin.” Ngài hỏi họ: “Các con muốn Ta làm gì cho các con?” Họ thưa với Ngài: “Xin cho chúng con được ngồi bên Thầy, một người bên phải, một người bên trái, trong vinh quang của Thầy.” Nhưng Đức Giê-su nói với họ: “Các con không biết mình đang xin điều gì. Các con có thể uống chén mà Thầy uống, và chịu phép rửa mà Thầy chịu không?” Họ đáp: “Chúng con có thể.” Chúa Giê-su lại nói với họ: “Chén mà Ta uống, các con sẽ uống; và phép rửa mà Ta chịu, các con sẽ chịu; còn việc cho ngồi bên phải và bên trái Ta thì không tùy thuộc vào Ta, nhưng tùy thuộc vào những ai đã được định sẵn.” Nghe vậy, mười môn đệ kia bắt đầu phẫn nộ với Gia-cô-bê và Gio-an. Chúa Giê-su bèn gọi họ lại và nói: “Các con biết rằng những người được coi là vua của các dân tộc thì cai trị họ, và các quan chức của họ thì thống trị họ. Nhưng giữa các con thì không được như vậy: ai muốn làm người lớn trong các con, thì phải làm đầy tớ cho các con; và ai muốn làm người đầu tiên trong các con, thì phải làm tôi tớ cho mọi người. Vì Con Người cũng không đến để được người ta phục vụ, nhưng để phục vụ và hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.

Mác 10:32b-45
Tuần thứ 5 Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 48

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su ra khỏi Giê-ri-cô cùng các môn đệ và đám đông dân chúng, thì Ba-ti-mê, con trai của Ti-mê, một người mù, đang ngồi bên đường xin bố thí. Nghe nói đó là Đức Giê-su Na-za-rét, anh ta liền kêu lên và nói: “Lạy Đức Giê-su, Con vua Đa-vít! Xin thương xót con.” Nhiều người cố ngăn cản anh ta, nhưng anh ta lại càng la lớn hơn: “Con của Đa-vít ơi! Xin thương xót con.” Đức Giê-su dừng lại và bảo người ta gọi anh ta. Họ gọi người mù và nói với anh ta: “Đừng sợ, hãy đứng dậy, Ngài đang gọi anh.” Anh ta cởi áo ngoài ra, đứng dậy và đến với Đức Giê-su. Đáp lại, Đức Giê-su hỏi: “Ngươi muốn Ta làm gì cho ngươi?” Người mù thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Xin cho con được thấy.” Đức Giê-su bảo anh ta: “Hãy đi đi, lòng tin của ngươi đã cứu ngươi.” Lập tức anh ta được sáng mắt và đi theo Đức Giê-su trên đường.

Mác 10:46-52
Thứ Hai, tuần thứ 17 và 32.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 49

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su và các môn đệ Ngài đến gần Giê-ru-sa-lem, đến Bê-tha-gia và Bê-tha-ni, đến núi Ô-li-ve, Đức Giê-su sai hai môn đệ của Ngài đi và bảo họ: “Hãy vào làng ngay trước mặt các con; khi vào đó, các con sẽ thấy ngay một con lừa con bị buộc lại, chưa ai từng cưỡi; hãy cởi dây và dắt nó đến đây. Nếu có ai hỏi các con: ‘Các con đang làm gì vậy?’ – hãy trả lời rằng: ‘Chúa cần con lừa này’; và người ấy sẽ lập tức cho phép các con dắt nó đến đây.’ Họ đi và thấy con lừa con

đang bị buộc ở cổng trên đường, bèn cởi dây cho nó. Một số người đứng đó hỏi họ: “Các anh đang làm gì vậy? Sao lại tháo dây con lừa con ra?” Họ trả lời theo lời Chúa Giê-su đã truyền; và những người đó để họ đi. Họ dẫn con lừa con đến với Chúa Giê-su, trải áo xống của mình lên lưng nó; Chúa Giê-su ngồi lên lưng nó. Nhiều người trải áo xống của mình ra trên đường; còn những người khác thì chặt cành cây và trải ra trên đường. Những người đi trước và đi theo đều hô to: “Hô-sa-na! Đáng đến nhân danh Chúa được chúc tụng! Nước của cha chúng ta Đa-vít, Đáng đến nhân danh Chúa, được chúc tụng! Hô-sa-na trên các tầng trời!” Chúa Giê-su vào thành Giê-ru-sa-lem và vào Đền Thờ; sau khi xem xét mọi sự, vì lúc đó đã muộn, Ngài cùng mười hai môn đệ ra về Bê-tha-ni.

Mác 11:1-11
Thứ Hai của Tuần Lễ Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 50

Vào lúc đó, Đức Giê-su vào thành Giê-ru-sa-lem và vào Đền Thờ; sau khi xem xét mọi sự, vì trời đã muộn, Ngài cùng mười hai môn đệ ra về Bê-tha-ni. Ngày hôm sau, khi họ ra khỏi Bê-tha-ni, Ngài cảm thấy đói; thấy từ xa một cây vả đầy lá, Ngài đi đến xem có gì trên cây ấy không; nhưng khi đến gần, Ngài chẳng tìm thấy gì ngoài lá, vì chưa đến mùa hái quả vả. Đức Giê-su bèn phán với cây ấy: “Từ nay trở đi, chớ ai được nếm trái của ngươi nữa, mãi mãi!” Các môn đệ của Ngài nghe thấy điều đó. Họ đến Giê-ru-sa-lem. Chúa Giê-su vào đền thờ, bắt đầu đuổi những người buôn bán trong đền thờ; Ngài lật đổ bàn của những người đổi tiền và ghế của những người bán chim bồ câu; và không cho phép ai mang bất cứ vật gì qua đền thờ. Ngài dạy họ rằng: “Chẳng phải có chép rằng: ‘Nhà Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện cho muôn dân’ sao? Vậy mà các ngươi lại biến nó thành hang ổ của bọn cướp.” Các kinh sư và các thượng tế nghe điều đó, liền tìm cách giết Ngài, vì họ sợ Ngài, bởi cả dân chúng đều kinh ngạc trước lời dạy của Ngài. Khi trời đã tối, Ngài ra khỏi thành. Sáng hôm sau, khi đi ngang qua, họ thấy cây vả đã khô héo tận gốc. Nhớ lại chuyện đó, Phê-rô thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Xin Thầy xem, cây vả mà Thầy đã nguyện rửa đã khô héo rồi.” Chúa Giê-su đáp lại và nói với họ: “Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời, vì Thầy nói thật với các con: nếu ai nói với ngọn núi này: ‘Hãy nhấc mình lên và ném xuống biển,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin chắc rằng điều mình nói sẽ xảy ra, thì điều đó sẽ thành sự thật cho người ấy.”

Mác 11:11-23
Thứ Ba, tuần thứ 17 và 32.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 51

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Hãy có đức tin nơi Thiên Chúa, vì Thầy bảo thật các con, nếu ai nói với ngọn núi này: ‘Hãy nhấc mình lên và ném xuống biển,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin chắc rằng điều đó sẽ xảy ra theo lời mình nói, thì điều gì người ấy nói sẽ được thực hiện. Vì thế, Ta nói với các con: bất cứ điều gì các con xin trong lời cầu nguyện, hãy tin rằng các con sẽ nhận được, thì điều đó sẽ thành hiện thực cho các con. Và khi các con cầu nguyện, hãy tha thứ cho người khác nếu các con có điều gì bất mãn với họ, để Cha các con ở trên trời cũng tha thứ cho các con những lỗi lầm của các con. Còn nếu các con không tha thứ, thì Cha các con ở trên trời cũng sẽ không tha thứ cho các con những lỗi lầm của các con.

Mác 11:23-26
Thứ Tư, tuần thứ 17 và 32.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 52

Vào thời ấy, Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem. Khi Ngài đang đi trong Đền Thờ, các thượng tế, các kinh sư và các trưởng lão đến gần Ngài và hỏi: “Bằng quyền năng nào mà Ngài làm những việc này? Ai đã ban cho Ngài quyền năng để làm những việc này?” Đức Giê-su đáp lại rằng: “Ta cũng sẽ hỏi các ngươi một điều, hãy trả lời Ta; rồi Ta sẽ nói cho các ngươi biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào. Phép Rửa của Gio-an là từ trời hay từ loài người? Hãy trả lời Ta.” Họ bàn luận với nhau: “Nếu chúng ta nói: ‘Từ trời,’ thì Ngài sẽ nói: ‘Vậy tại sao các ngươi không tin ông ấy?’ Còn nếu nói: ‘Từ loài người’ – thì họ lại sợ dân chúng, vì mọi người đều tin chắc rằng Gio-an chính là một vị tiên tri. Thế là họ đáp lại với Đức Giê-su: ‘Chúng tôi không biết.’ Bấy giờ Đức Giê-su đáp lại với họ: ‘Vậy thì Ta cũng sẽ không nói cho các ngươi biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào.’”

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 53

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người trồng một vườn nho, rào lại, đào giếng, xây tháp canh, rồi giao cho những người làm vườn và đi xa. Đến kỳ thu hoạch, Người sai một đầy tớ đến gặp những người làm vườn nho để nhận hoa quả từ vườn nho. Nhưng họ bắt lấy người đầy tớ ấy, đánh đập, rồi đuổi về tay không. Ngài lại sai một người đầy tớ khác đến với họ; nhưng họ ném đá vào đầu người ấy và đuổi đi trong sự sỉ nhục. Ngài lại sai một người khác nữa; nhưng họ đã giết người ấy; và nhiều người khác nữa thì họ đánh đập, rồi lại giết chết. Vì còn một người con trai duy nhất, người mà ngài yêu quý, nên cuối cùng ngài cũng sai người ấy đến với họ, nói rằng: “Họ sẽ nể mặt con trai ta.” Nhưng những người làm vườn nói với nhau: “Đây là người thừa kế; hãy đến, giết hắn đi, thì gia tài sẽ thuộc về chúng ta.” Rồi họ bắt lấy cậu, giết chết và quăng xác ra khỏi vườn nho. Vậy chủ vườn nho sẽ làm gì? – Ông sẽ đến, giết chết những người làm vườn, và giao vườn nho cho người khác. Chẳng lẽ các ngươi chưa đọc điều này trong Kinh Thánh sao: ‘Hòn đá mà những người thợ xây đã loại bỏ, chính hòn đá ấy đã trở thành hòn đá góc; điều này là do Chúa, và thật kỳ diệu trong mắt chúng ta.’ Họ tìm cách bắt Ngài, nhưng lại sợ dân chúng, vì họ hiểu rằng Ngài đã kể dụ ngôn ấy về họ; thế là họ bỏ Ngài mà đi.

Mác 12:1-12
Thứ Sáu, tuần thứ 17 và 32.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 54

Vào lúc ấy, các thượng tế và các trưởng lão Do Thái sai một số người thuộc phái Pha-ri-si và Hê-rô-đi-an đến gặp Đức Giê-su, nhằm bắt bẻ Ngài về lời nói. Họ đến và thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Chúng con biết Thầy là người công chính, không thiên vị ai, vì Thầy không phân biệt mặt mũi ai cả, mà dạy đường lối của Đức Chúa Trời một cách chân thật. Có được phép nộp thuế cho Xê-sa hay không? Chúng con có nên nộp hay không?” Nhưng Ngài, biết sự giả hình của họ, bèn nói với họ: “Sao các ngươi lại căm dỗ Ta? Hãy mang cho Ta một đồng dinar để Ta xem.” Họ mang đến. Rồi Ngài hỏi họ: “Hình ảnh và dòng chữ này là của ai?” Họ thưa với Ngài: “Của César.” Đức Giê-su đáp lại: “Hãy nộp cho César những gì thuộc về César, và nộp cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời.” Và họ kinh ngạc về Ngài.

Mác 12:13-17
Thứ Hai, tuần thứ 33.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 55

Vào lúc đó, những người Sa-đu-kê, những người cho rằng không có sự sống lại, đến gặp Đức Giê-su và hỏi Ngài rằng: “Thưa Thầy! Mô-sê đã truyền dạy chúng tôi rằng: Nếu ai có anh em qua đời mà để lại vợ, nhưng không có con, thì anh em của người ấy phải cưới vợ của người ấy để duy trì dòng dõi cho anh em mình. Có bảy anh em: người thứ nhất cưới người vợ ấy, nhưng khi chết thì không để lại con cái. Người thứ hai cưới bà ấy, rồi cũng chết mà không để lại con cái; người thứ ba cũng vậy. Cả bảy người đều cưới bà ấy làm vợ mà không ai để lại con cái. Sau khi tất cả họ qua đời, người vợ ấy cũng chết. Vậy thì, trong ngày Phục sinh, khi mọi người sống lại, bà ấy sẽ là vợ của ai trong số họ? Vì bảy người đều đã lấy bà làm vợ. Đức Giê-su đáp lại rằng: “Các ngươi bị lừa dối như vậy là do không hiểu Kinh Thánh cũng như quyền năng của Đức Chúa Trời sao? Vì khi những người chết sống lại, họ sẽ không cưới vợ hay lấy chồng nữa, nhưng sẽ giống như các thiên thần trên trời. Còn về việc những người chết sẽ sống lại, các ngươi chẳng phải đã đọc trong sách Môi-se rằng, khi Đức Chúa Trời phán với ông tại bụi gai rằng: ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp’ sao? Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của những người chết, nhưng là Đức Chúa Trời của những người sống. Vậy, các ngươi lầm lạc rất nhiều.”

Mác 12:18-27
Thứ Ba, tuần thứ 33.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 56

Lúc bảy giờ, có một trong các nhà thông luật đến gần Đức Giê-su; nghe thấy cuộc tranh luận giữa những người Sa-đu-kê với Ngài và thấy rằng Đức Giê-su đã trả lời họ một cách khéo léo, người ấy bèn đến hỏi Ngài: “Điều răn nào là quan trọng nhất trong tất cả các điều răn?” Đức Giê-su đáp lại: “Điều răn quan trọng nhất trong tất cả các điều răn là: Hỡi Ít-ra-en, hãy nghe đây! Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta, là Đức Chúa Trời duy nhất; hãy yêu mến Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi bằng cả lòng, cả linh hồn, cả trí khôn, và cả sức lực của ngươi – đó là điều răn đầu tiên! Điều răn thứ hai cũng giống như vậy: hãy yêu mến người lân cận như chính mình. Không có điều răn nào lớn hơn hai điều răn này. Một nhà thông luật thưa với Ngài: “Thưa Thầy, Thầy nói đúng! Thật vậy, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, và không có ai khác ngoài Ngài; và yêu mến Ngài bằng cả lòng, cả trí, cả linh hồn, và cả sức lực, cùng yêu thương người lân cận như chính mình, điều đó còn quan trọng hơn mọi lễ vật và của lễ.” Thấy người ấy trả lời khôn ngoan, Đức Giê-su bèn nói với người ấy: “Ngươi không xa Nước Thiên Chúa là bao.” Sau đó, không ai dám hỏi Ngài nữa. Tiếp tục giảng dạy trong đền thờ, Đức Giê-su nói: “Sao các nhà thông luật lại nói rằng Đấng Ki-tô là Con vua Đa-vít?” Vì chính Đa-vít đã nói nhờ Thánh Thần: ‘Chúa đã phán cùng Chúa của tôi rằng: “Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến khi Ta đặt kẻ thù của ngươi dưới chân ngươi.”’ Vậy, chính Đa-vít đã gọi Ngài là Chúa; vậy thì làm sao Ngài lại là Con của ông được? Và đám đông dân chúng nghe Ngài nói đều cảm thấy thích thú.

Mác 12:28-37
Thứ Tư tuần thứ 33.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 57

Chúa phán cùng các môn đệ: “Hãy đề phòng những người thông luật, những kẻ thích mặc áo dài, thích được chào hỏi trong các hội chúng, thích ngồi hàng đầu trong hội đường và thích ngồi ở chỗ danh dự trong các bữa tiệc; những kẻ này, vừa ăn cắp tài sản của các góa phụ, vừa cầu nguyện dài dòng để khoe khoang, sẽ phải chịu sự phán xét nghiêm khắc nhất.” Rồi Đức Giê-su ngồi đối diện với hòm tiền và quan sát dân chúng bỏ tiền vào đó. Nhiều người giàu có bỏ vào rất nhiều. Rồi có một góa phụ nghèo đến, bỏ vào đó hai đồng leptá, tương đương với một đồng kodrant. Đức Giê-su gọi các môn đệ lại và nói với họ: “Thật, Ta nói với các con, góa phụ nghèo này đã bỏ vào hòm tiền nhiều hơn tất cả những người đã bỏ vào, vì mọi người đều bỏ từ sự dư dật của mình, còn bà thì từ sự thiếu thốn của mình, đã bỏ tất cả những gì bà có, tức là cả phần ăn hàng ngày của bà.”

Mác 12:38-44
Thứ Năm, tuần thứ 33.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 58

Khi ấy, khi Đức Giê-su ra khỏi đền thờ, một trong các môn đệ của Ngài thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Xin Thầy nhìn xem những hòn đá và những công trình kiến trúc này!” Đức Giê-su đáp lại: “Các con thấy những công trình vĩ đại này không? Tất cả sẽ bị phá hủy, đến nỗi ở đây sẽ không còn viên đá nào chồng lên viên đá nào.” Khi Ngài ngồi trên núi Ô-li-ve đối diện với Đền Thờ, Phê-rô, Gia-cô-bê, Gio-an và An-rê riêng rẽ thưa với Ngài: “Xin Thầy cho chúng con biết, khi nào điều đó sẽ xảy ra, và dấu hiệu nào báo trước khi tất cả những điều này sẽ hoàn tất?” Đáp lại họ, Đức Giê-su bắt đầu nói: “Hãy cẩn thận, đừng để ai lừa dối các con, vì sẽ có nhiều người đến nhân danh Ta và nói rằng chính họ là Ta; và họ sẽ lừa dối nhiều người. Khi các con nghe tin về chiến tranh và những lời đồn đại về chiến tranh, đừng kinh hoàng: vì điều đó phải xảy ra, nhưng đó chưa phải là kết thúc. Vì dân tộc này sẽ nổi dậy chống lại dân tộc kia, vương quốc này chống lại vương quốc kia; sẽ có động đất ở nhiều nơi, sẽ có nạn đói và hỗn loạn. Đó là khởi đầu của những cơn đau đớn.

Mác 13:1-8
Thứ Sáu, tuần thứ 33.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 59

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Các con hãy tự giữ mình, vì các con sẽ bị nộp cho các tòa án và bị đánh đập trong các hội đường; các con sẽ bị đưa ra trước mặt các quan chức và các vua vì Ta,

để làm chứng trước mặt họ. Và Tin Mừng phải được rao giảng cho mọi dân tộc trước tiên. Khi các con bị dẫn đi để bị tố cáo, đừng lo lắng trước về điều các con sẽ nói, cũng đừng suy tính trước; nhưng hãy nói những gì được ban cho các con vào lúc đó, vì không phải các con nói, mà là Thánh Thần. Anh em sẽ nộp anh em mình cho chết, cha sẽ nộp con cái mình; con cái sẽ nổi dậy chống lại cha mẹ và giết họ. Các con sẽ bị mọi người ghét vì danh Ta; nhưng ai kiên trì đến cùng thì sẽ được cứu.

Mác 13:9-13
Thứ Hai, tuần thứ 34.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 60

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Khi các con thấy ‘sự ghê tởm gây hoang tàn’, mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói đến, đứng ở nơi không nên có – ai đọc thì hãy hiểu – thì những ai đang ở Giu-đê hãy chạy lên núi; còn ai đang ở trên mái nhà, thì đừng xuống nhà và đừng vào lấy bất cứ thứ gì trong nhà mình; còn ai đang ở ngoài đồng, thì đừng quay lại lấy áo quần của mình. Khôn cho những người mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày ấy. Hãy cầu nguyện để việc chạy trốn của các con đừng xảy ra vào mùa đông. Vì trong những ngày ấy sẽ có một cơn hoạn nạn chưa từng có từ khi Đức Chúa Trời tạo dựng vũ trụ cho đến nay, và sẽ không bao giờ có nữa. Và nếu Chúa không rút ngắn những ngày ấy, thì không một ai sẽ được cứu; nhưng vì những người được chọn mà Ngài đã chọn, nên Ngài đã rút ngắn những ngày ấy. Khi ấy, nếu có ai nói với các con rằng: ‘Này, Đấng Christ ở đây,’ hay: ‘Này, ở kia,’ thì đừng tin. Vì sẽ có những kẻ giả danh Đấng Christ và những tiên tri giả nổi lên, làm những dấu lạ và phép lạ để lừa dối, nếu có thể, ngay cả những người được chọn. Còn các con, hãy cảnh giác. Này, Ta đã báo trước cho các con mọi điều rồi.

Mác 13:14-23
Thứ Ba, tuần thứ 34.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 61

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Trong những ngày ấy, sau cơn hoạn nạn ấy, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng sẽ không chiếu sáng, các vì sao sẽ rơi xuống từ trời, và các thế lực trên trời sẽ rung chuyển. Lúc bấy giờ, người ta sẽ thấy Con Người ngự trên mây với quyền năng lớn lao và vinh quang. Và lúc ấy, Ngài sẽ sai các Thiên thần của Ngài đi và quy tụ những người được chọn của Ngài từ bốn phương, từ tận cùng trái đất cho đến tận cùng trời cao. Hãy lấy cây vả làm ví dụ: khi cành cây đã mềm ra và nảy lá, thì các con biết rằng mùa hè đã gần kề. Cũng vậy, khi các con thấy những điều đó xảy ra, hãy biết rằng Nước Trời đã gần kề, ngay trước cửa rồi. Thật, Ta nói cùng các con: Dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi mọi điều đó xảy ra. Trời đất sẽ qua đi, nhưng lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.

Mác 13:24-31
Thứ Tư tuần thứ 34.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 62

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Trời và đất sẽ qua đi, nhưng lời Ta sẽ không qua đi. Còn về ngày hay giờ đó, thì không ai biết, cả các thiên thần trên trời cũng không, Con cũng không, chỉ có Cha mà thôi. Hãy tỉnh thức, hãy cầu nguyện, vì các con không biết khi nào giờ ấy sẽ đến. Giống như một người ra đi, để lại nhà mình, trao quyền cho các đầy tớ và giao cho mỗi người một công việc, rồi truyền cho người gác cổng phải tỉnh thức. Vậy hãy tỉnh thức, vì các con không biết chủ nhà sẽ về lúc nào: buổi tối, hay nửa đêm, hay khi gà gáy, hay sáng sớm; để khi Ngài đến bất ngờ, Ngài không thấy các con đang ngủ. Điều Ta nói với các con, Ta cũng nói với mọi người: hãy tỉnh thức. Hai ngày nữa là đến lễ Vượt Qua và lễ Bánh Không Men. Các thượng tế và các kinh sư tìm cách bắt Ngài bằng mưu mô để giết Ngài; nhưng họ nói: “Chỉ đừng bắt vào ngày lễ, để dân chúng không nổi loạn.”

Mác 13:31-14:2
Thứ Năm, tuần thứ 34.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 63

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang ở Bê-tha-ni, tại nhà Si-môn, người bị bệnh hủi, và đang nằm nghỉ, thì có một người phụ nữ mang đến một bình bằng đá cẩm thạch chứa dầu thơm làm từ nard tinh

khiết và quý giá; bà đập vỡ bình và đổ dầu thơm lên đầu Ngài. Một số người bức bối và bàn tán với nhau: “Sao lại phung phí dầu thơm như thế này? Vì có thể bán nó được hơn ba trăm đina-ri và phân phát cho người nghèo.” Họ trách móc người phụ nữ ấy. Nhưng Đức Giê-su nói: “Hãy để cô ấy yên; sao các ngươi lại làm phiền cô ấy? Cô ấy đã làm một việc tốt cho Ta. Vì các con luôn có người nghèo bên mình, và khi nào muốn, các con cũng có thể bố thí cho họ; còn Ta thì các con không phải lúc nào cũng có. Cô ấy đã làm điều cô ấy có thể làm: cô ấy đã xức dầu cho thân thể Ta trước khi an táng. Thật, Ta nói với các con: bất cứ nơi nào Tin Mừng này được rao giảng trên khắp thế gian, người ta sẽ kể lại điều này để tưởng nhớ cô ấy và việc cô ấy đã làm.”

Mác 14:3-9
Thứ Sáu, tuần thứ 34.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 64

Vào lúc ấy, Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một trong mười hai môn đệ, đã đến gặp các thượng tế để nộp Người cho họ. Nghe vậy, họ rất vui mừng và hứa sẽ trả cho ông ta tiền bạc. Còn ông ta thì tìm cách để nộp Người vào lúc thuận tiện. Vào ngày đầu tiên của lễ Bánh Không Men, khi người ta đang giết con chiên lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa với Ngài: “Thầy muốn ăn lễ Vượt Qua ở đâu? Chúng con sẽ đi chuẩn bị.” Ngài sai hai người trong số các môn đệ của Ngài và bảo họ: “Hãy vào thành; các con sẽ gặp một người đang mang bình nước; hãy theo người ấy, và khi người ấy vào nhà nào, hãy nói với chủ nhà đó rằng: ‘Phòng nào để Thầy ăn Lễ Vượt Qua cùng các môn đệ của Thầy?’ Người ấy sẽ chỉ cho các con một căn phòng lớn, đã được trải chiếu và dọn sẵn; hãy dọn tiệc cho chúng ta ở đó.” Các môn đệ của Ngài đi, vào thành và thấy đúng như Ngài đã nói; rồi họ dọn tiệc Lễ Vượt Qua. Khi chiều tối đến, Ngài đến cùng mười hai môn đệ. Khi họ đang nằm ăn, Đức Giê-su nói: “Thật, Ta bảo các con, một trong các con, người đang ăn cùng Ta, sẽ phản bội Ta.” Họ buồn rầu và lần lượt hỏi Ngài: “Có phải là con không?” Người khác lại hỏi: “Có phải là con không?” Ngài đáp lại: “Một trong mười hai người, người đang nhúng bánh cùng Ta vào đĩa.” Tuy nhiên, Con Người sẽ ra đi, như đã chép về Ngài; nhưng khôn cho người mà Con Người bị phản bội: thà người ấy không được sinh ra còn hơn. Khi họ đang ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra, trao cho họ và nói: “Hãy nhận lấy mà ăn; đây là Thân Thể Ta.” Rồi Ngài cầm chén, tạ ơn, rồi trao cho họ; và tất cả đều uống từ chén ấy. Ngài nói với họ: “Đây là Máu của Ta, Máu của Giao Ước Mới, được đổ ra vì nhiều người. Thật, Ta nói cùng các ngươi: Ta sẽ không còn uống rượu nho nữa cho đến ngày Ta uống rượu mới trong Nước Đức Chúa Trời.” Rồi, sau khi hát thánh ca, họ đi lên núi Ô-li-ve. Đức Giê-su nói với họ: “Tất cả các con sẽ sa ngã vì Ta trong đêm nay; vì có chép rằng: ‘Ta sẽ đánh chết người chăn chiên, và bầy chiên sẽ tan tác.’ Nhưng sau khi Ta sống lại, Ta sẽ đi trước các con đến Ga-li-lê.” Phê-rô thưa với Ngài: “Dù tất cả có sa ngã đi chăng nữa, thì con cũng không.” Đức Giê-su nói với ông: “Thật, Ta bảo ngươi, ngay trong đêm nay, trước khi gà gáy hai lần, ngươi sẽ chối Ta ba lần.” Nhưng ông vẫn khẳng định nói: “Dù có phải chết cùng Thầy đi chăng nữa, con cũng không chối Thầy.” Mọi người cũng nói như vậy. Họ đến một làng tên là Ghết-sê-ma-ni; và Ngài nói với các môn đệ: “Các con hãy ngồi lại đây trong khi Ta cầu nguyện.” Rồi Ngài dẫn theo Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an; và bắt đầu cảm thấy kinh hoàng và buồn bã. Ngài nói với họ: “Linh hồn Ta đang đau đớn tột cùng; các con hãy ở lại đây và tỉnh thức.” Rồi Ngài đi ra xa một chút, quỳ xuống đất và cầu nguyện, xin cho, nếu có thể, giờ này qua khỏi Ngài; và Ngài nói: “Abba, Cha ơi! Mọi sự đều có thể đối với Cha; xin Cha cất chén này khỏi Con; nhưng không phải theo ý Con, mà theo ý Cha.” Ngài trở lại và thấy họ đang ngủ, bèn nói với Phê-rô: “Si-môn ơi! Ngươi đang ngủ sao? Ngươi không thể thức canh được một giờ sao?” Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, để khỏi sa vào cám dỗ: tinh thần thì tỉnh táo, nhưng xác thịt thì yếu đuối. Rồi Ngài lại lui ra xa, cầu nguyện và lặp lại những lời ấy. Khi trở lại, Ngài lại thấy họ đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu, và họ không biết phải trả lời Ngài thế nào. Ngài lại đến lần thứ ba và nói với họ: “Các con vẫn còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Đã đến giờ rồi: này, Con Người sắp bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi. Hãy đứng dậy, chúng ta đi thôi; này, kẻ sẽ nộp Ta đã đến gần rồi.”

Mác 14:10-42
Thứ Ba trong Tuần Lễ Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 65

Lúc đó, khi Đức Giê-su còn đang nói với các môn đệ, Giu-đa, một trong mười hai người, đến cùng với một đám đông mang gươm và gậy, do các thượng tế, các kinh sư và các trưởng lão sai đến. Kẻ phản bội Ngài đã ra hiệu cho họ, nói: “Người nào tôi hôn, chính là Người ấy; hãy bắt Người và dẫn đi cẩn thận.” Rồi hắn đến, lập tức tiến lại gần Ngài và nói: “Thưa Thầy! Thưa Thầy!” rồi hôn Ngài. Còn họ thì giơ tay bắt Ngài và dẫn đi. Một người trong số những người đứng đó rút gươm ra, chém vào người đầy tớ của thượng tế và chặt đứt tai người ấy. Bấy giờ, Đức Giê-su nói với họ: “Các ngươi mang gươm và gậy ra như thể đi bắt một tên cướp vậy. Hằng ngày Ta ở với các ngươi trong đền thờ và giảng dạy, mà các ngươi không bắt Ta. Nhưng để cho Kinh Thánh được ứng nghiệm.” Lúc đó, mọi người bỏ Ngài mà chạy trốn. Có một thanh niên, quấn một tấm khăn quanh thân thể trần truồng, đi theo Ngài; các lính bắt lấy anh ta. Nhưng anh ta bỏ lại tấm khăn, trần truồng chạy trốn khỏi họ. Họ dẫn Đức Giê-su đến với thượng tế; và tất cả các thượng tế, các trưởng lão và các kinh sư đều tụ tập tại đó. Phê-rô đi theo Ngài từ xa, thậm chí vào tận sân nhà thượng tế; rồi ngồi cùng các đầy tớ và sưởi ấm bên đống lửa. Các thượng tế và toàn thể Hội đồng Sanhedrin tìm kiếm bằng chứng chống lại Đức Giê-su để kết án Ngài tử hình; nhưng họ không tìm thấy. Vì có nhiều người làm chứng đối chống lại Ngài, nhưng những lời chứng đó không đủ. Một số người đứng dậy, làm chứng dối chống lại Ngài và nói: “Chúng tôi đã nghe Ngài nói: ‘Ta sẽ phá hủy đền thờ này do tay người làm ra, và trong ba ngày nữa, Ta sẽ dựng lên một đền thờ khác, không do tay người làm ra.’ Nhưng ngay cả lời chứng đó của họ cũng không đủ. Lúc đó, Thượng tế đứng giữa và hỏi Đức Giê-su: “Sao Ngài không trả lời gì cả? Họ làm chứng chống lại Ngài như vậy sao?” Nhưng Ngài im lặng và không trả lời gì cả. Thượng tế lại hỏi Ngài và nói với Ngài: “Ngài có phải là Đấng Ki-tô, Con của Đấng Được Chúc Phúc không?” Chúa Giê-su đáp: “Chính Ta; và các ngươi sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự đến trên mây trời.” Lúc đó, Thượng tế xé áo mình ra và nói: “Chúng ta còn cần gì thêm chứng nhân nữa? Các ngươi đã nghe lời phạm thượng; các ngươi nghĩ sao?” Tất cả họ đều kết án Ngài phải chịu án tử hình. Một số người bắt đầu nhổ nước bọt vào Ngài, che mặt Ngài lại, đánh Ngài và nói: “Hãy tiên tri đi.” Các đầy tớ cũng đánh vào má Ngài. Khi Phê-rô đang ở dưới sân, một người hầu gái của thượng tế đến, thấy Phê-rô đang sưởi ấm, liền nhìn kỹ và nói: “Anh cũng đã ở cùng Đức Giê-su người Na-za-rét.” Nhưng ông chối, nói: “Tôi không biết và cũng không hiểu cô đang nói gì.” Rồi ông ra ngoài sân trước; và gà gáy. Cô hầu gái, khi thấy ông lần nữa, bèn nói với những người đang đứng đó: “Người này cũng thuộc về bọn họ.” Ông lại chối lần nữa. Một lát sau, những người đứng đó lại nói với Phê-rô: “Chắc chắn ngươi là một trong số họ; vì ngươi là người Ga-li-lê, và giọng nói của ngươi cũng giống như vậy.” Nhưng ông lại bắt đầu thề thốt và thề danh Chúa rằng: “Tôi không biết Người mà các ông đang nói đến.” Lúc đó, gà trống gáy lần thứ hai. Và Phê-rô nhớ lại lời Đức Giê-su đã nói với mình: “Trước khi gà gáy hai lần, ngươi sẽ chối Ta ba lần”; rồi ông bắt đầu khóc. Sáng sớm hôm sau, các thượng tế cùng các trưởng lão, các kinh sư và toàn thể Hội đồng Công nghị họp lại, trói Đức Giê-su lại, dẫn đi và nộp cho Phi-lát.

Mác 14:43–15:1
Thứ Tư Tuần Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 66

Vào lúc đó, các thượng tế cùng các trưởng lão, các kinh sư và toàn thể Hội đồng Công nghị đã họp lại, trói Chúa Giê-su lại, dẫn đi và nộp cho Phi-lát. Phi-lát hỏi Ngài: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Ngài đáp lại: “Chính ông nói vậy.” Các thượng tế thì cáo buộc Ngài về nhiều điều. Pilát lại hỏi Ngài: “Ngài không trả lời gì sao? Ngài thấy có bao nhiêu cáo buộc chống lại Ngài rồi đó.” Nhưng Đức Giê-su vẫn không trả lời gì cả, khiến Pilát ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ, ông thường tha cho họ một tù nhân mà họ xin. Lúc bấy giờ có một người tên là Barabbas đang bị giam giữ cùng với những đồng phạm của mình, những người đã gây ra vụ giết người trong cuộc nổi loạn. Dân chúng bắt đầu la hét và xin Phi-lát làm điều mà ông vẫn thường làm cho họ. Ông đáp lại: “Các ngươi có muốn ta tha cho Vua dân Do Thái không?” Vì ông biết rằng các thượng tế đã nộp Người vì ghen tị. Nhưng các thượng tế đã xúi giục dân chúng xin tha cho Barabbas thay vì Người. Pilát lại đáp: “Vậy các ngươi muốn ta làm gì với Đấng mà các ngươi gọi là Vua dân Do Thái?” Họ lại la lên: “Đóng đinh Người!” Phi-lát nói với họ: “Ngài đã làm điều ác gì?” Nhưng họ lại la lên càng to hơn: “Đóng đinh

Ngài!” Bấy giờ, Phi-lát, muốn làm vừa lòng dân chúng, nên thả Ba-ra-ba cho họ, còn Đức Giê-su thì sau khi đánh đòn, Ngài đã giao cho họ đóng đinh.

Mác 15:1-15
Thứ Năm Tuần Lễ Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 67A

Lúc bấy giờ, các binh lính dẫn Đức Giê-su vào trong sân, tức là vào dinh tổng trấn, rồi tập hợp cả trung đoàn lại, mặc cho Ngài một chiếc áo choàng màu đỏ tía, và đan một vòng gai đội lên đầu Ngài; rồi họ bắt đầu chào Ngài: “Vạn tuế, Vua dân Do Thái!” Họ dùng cây gậy đánh vào đầu Ngài, nhổ nước bọt vào Ngài, rồi quỳ xuống và cúi lạy Ngài. Khi đã chế nhạo Ngài xong, họ cởi áo choàng đỏ ra khỏi Ngài, mặc lại áo của chính Ngài cho Ngài, rồi dẫn Ngài đi để đóng đinh Ngài. Họ bắt một người tên là Simon, người Cyrene, cha của Alexander và Rufus, đang đi từ đồng ruộng về, phải vác thập giá cho Ngài. Họ dẫn Ngài đến nơi gọi là Golgotha, nghĩa là “Nơi Đỉnh Đầu”. Họ đưa cho Ngài uống rượu pha với myrrh, nhưng Ngài không nhận. Những kẻ đóng đinh Ngài chia nhau áo xống của Ngài, bằng cách bốc thăm xem ai được phần nào. Đã đến giờ thứ ba, họ đóng đinh Ngài. Trên tấm bảng ghi tội của Ngài có dòng chữ: “Vua dân Do Thái”. Cùng với Ngài, họ đóng đinh hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái Ngài. Và lời Kinh Thánh đã ứng nghiệm: “Ngài bị kể vào số những kẻ gian ác.” Những người đi qua chế nhạo Ngài, lắc đầu và nói: “Hỡi kẻ phá hủy Đền Thờ và xây dựng lại trong ba ngày! Hãy tự cứu mình đi và xuống khỏi thập tự giá.” Cũng vậy, các thượng tế cùng các kinh sư chế nhạo nhau, nói: “Ngài đã cứu người khác, nhưng không thể tự cứu mình.” Đức Kitô, Vua của dân Israel, hãy xuống khỏi thập tự giá ngay bây giờ, để chúng tôi thấy và tin.

Mác 15:16-32A
Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 6 trong Thánh Lễ Sáng.
Ngày 10 tháng 7, Áo Thánh của Chúa, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn đầu 67B

Lúc bấy giờ, các lính dẫn Đức Giêsu vào trong sân, tức là vào dinh tổng trấn, rồi tập hợp cả trung đoàn lại, mặc cho Ngài một chiếc áo choàng màu đỏ tía, và đan một vương miện bằng gai, đội lên đầu Ngài; rồi họ bắt đầu chào Ngài: “Vui lên, Vua dân Do Thái!” Họ dùng cây gậy đánh vào đầu Ngài, nhổ nước bọt vào Ngài, rồi quỳ xuống và cúi lạy Ngài. Khi đã chế nhạo Ngài xong, họ cởi áo choàng đỏ ra khỏi Ngài, mặc lại áo của chính Ngài cho Ngài, rồi dẫn Ngài đi để đóng đinh Ngài. Họ bắt một người tên là Simon, người Cyrene, cha của Alexander và Rufus, đang đi từ đồng ruộng về, phải vác thập giá cho Ngài. Họ dẫn Ngài đến nơi gọi là Golgotha, nghĩa là “Nơi Đỉnh Đầu”. Họ đưa cho Ngài uống rượu pha với myrrh, nhưng Ngài không nhận. Những kẻ đóng đinh Ngài chia nhau áo xống của Ngài, bằng cách bốc thăm xem ai được phần nào. Đã đến giờ thứ ba, họ đóng đinh Ngài. Trên tấm bảng ghi tội của Ngài có dòng chữ: “Vua dân Do Thái”. Cùng với Ngài, họ đóng đinh hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái Ngài. Và lời Kinh Thánh đã ứng nghiệm: “Ngài bị kể vào số những kẻ gian ác.” Những người đi qua thì nhạo báng Ngài, lắc đầu và nói: “Hỡi kẻ phá hủy Đền Thờ và xây dựng lại trong ba ngày! Hãy tự cứu mình đi và xuống khỏi thập tự giá.” Các thượng tế và các kinh sư cũng chế nhạo nhau, nói: “Ngài đã cứu người khác, nhưng không thể tự cứu mình.” “Đức Kitô, Vua dân Israel, hãy xuống khỏi thập tự giá ngay bây giờ, để chúng tôi thấy và tin.” Ngay cả những người bị đóng đinh cùng với Ngài cũng nhạo báng Ngài. Đến giờ thứ sáu, bóng tối bao trùm khắp đất và kéo dài cho đến giờ thứ chín. Đến giờ thứ chín, Đức Giêsu kêu lên bằng giọng lớn: “Ê-lô-i! Ê-lô-i! La-ma sa-va-pha-ni?” – nghĩa là: “Lạy Chúa con! Lạy Chúa con! Sao Ngài lại bỏ con?” Một số người đứng đó nghe thấy, liền nói: “Kìa, Ngài đang gọi Ê-li.” Còn một người thì chạy đi, nhúng miếng bọt biển vào giấm, gắn vào cây gậy, rồi cho Ngài uống, nói: “Hãy chờ xem, liệu Ê-li có đến cứu Ngài không.” Còn Đức Giê-su thì cất tiếng kêu lớn rồi trút hơi thở cuối cùng. Và bức màn trong đền thờ bị xé làm đôi, từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng đối diện với Ngài, thấy Ngài cất tiếng kêu như vậy rồi trút hơi thở cuối cùng, bèn nói: “Quả thật, Người này là Con Thiên Chúa.” Cũng có những người phụ nữ đứng nhìn từ xa; trong số họ có Ma-ri Ma-đa-len, Ma-ri, mẹ của Gia-cơ con út và Giô-si-a, cùng Sa-lô-mi, những người đã theo Ngài và phục vụ Ngài khi Ngài còn ở Ga-li-lê, và nhiều người khác đã cùng Ngài đến Giê-ru-sa-lem.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 68

Lúc bấy giờ, các lính dẫn Đức Giê-su đến nơi gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là “Nơi Đỉnh Đầu”. Lúc đó là giờ thứ ba, và họ đóng đinh Ngài vào thập tự giá. Đến giờ thứ sáu, bóng tối bao trùm khắp đất và kéo dài cho đến giờ thứ chín. Đến giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lên bằng giọng lớn: “Ê-lô-i! Ê-lô-i! La-ma sa-va-cha-ni?” – có nghĩa là: “Lạy Chúa con! Lạy Chúa con! Sao Ngài lại bỏ con?” Một số người đứng đó nghe thấy, liền nói: “Kìa, Ngài đang kêu Ê-li.” Còn một người khác chạy đi, nhúng miếng bọt biển vào giấm, gắn vào cây gậy, rồi cho Ngài uống, nói: “Chờ đã, chúng ta hãy xem Ê-li có đến giải cứu Ngài không.” Còn Đức Giê-su thì cất tiếng kêu lớn rồi trút hơi thở cuối cùng. Và bức màn trong đền thờ bị xé làm đôi, từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng đối diện với Ngài, thấy Ngài cất tiếng kêu như vậy rồi trút hơi thở cuối cùng, bèn nói: “Quả thật, Người này là Con Thiên Chúa.” Cũng có những người phụ nữ đứng nhìn từ xa; trong số họ có Ma-ri Ma-đa-len, Ma-ri, mẹ của Gia-cơ con út và Giô-si-a, cùng Sa-lô-mi, những người đã theo Ngài và phục vụ Ngài khi Ngài còn ở Ga-li-lê, và nhiều người khác đã cùng Ngài đến Giê-ru-sa-lem.

Mác 15:22, 25, 33–41
Thứ Sáu Tuần Chay.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 69A

Lúc bấy giờ, Giô-sép, người A-ri-ma-thê, một thành viên nổi tiếng trong Hội đồng, người cũng đang trông đợi Nước Trời, đã dám vào gặp Phi-lát và xin thi thể của Chúa Giê-su. Phi-lát ngạc nhiên vì Ngài đã qua đời, nên gọi viên đội trưởng đến và hỏi: “Ngài đã qua đời được bao lâu rồi?” Và sau khi nghe lời người chỉ huy đội lính, ông đã giao thi thể cho Giô-sép. Ông này mua một tấm vải liệm, cởi áo Ngài ra, quấn thi thể vào tấm vải liệm, rồi đặt Ngài vào một ngôi mộ được đục trong vách đá, và lăn một tảng đá chặn cửa mộ lại. Còn Ma-ri Ma-đa-len và Ma-ri, vợ của Giô-sép, thì đứng nhìn nơi Ngài được an táng.

Mác 15:43–47
Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 10 trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 69B

Lúc bấy giờ, Giô-sép, người A-ri-ma-thê, một thành viên nổi tiếng trong Hội đồng, người cũng đang trông đợi Nước Trời, đã dám vào gặp Phi-lát và xin thi thể của Đức Giê-su. Phi-lát ngạc nhiên vì Ngài đã qua đời, nên gọi viên đội trưởng đến và hỏi: “Ngài đã qua đời được bao lâu rồi?” Và sau khi nghe lời người chỉ huy đội lính, ông đã trao thi thể cho Giô-sép. Ông này mua một tấm vải liệm, cởi áo Ngài ra, quấn thi thể vào tấm vải liệm, rồi đặt Ngài vào một ngôi mộ được đục trong vách đá, và lăn một tảng đá chặn cửa mộ lại. Còn Ma-ri Ma-đa-len và Ma-ri, vợ Giô-sép, thì đứng nhìn nơi Ngài được an táng. Sau khi ngày Sa-bát qua đi, Ma-ri Ma-đa-len, Ma-ri con ông Gia-cơ và Sa-lô-mi đã mua các loại hương liệu để đi xức dầu cho Ngài. Rất sớm vào ngày đầu tuần, khi mặt trời mọc, họ đến mộ và nói với nhau: “Ai sẽ lăn tảng đá khỏi cửa mộ cho chúng ta đây?” Họ nhìn lại thì thấy tảng đá đã được lăn ra; mà tảng đá ấy rất to. Khi vào trong mộ, họ thấy một thiếu niên ngồi bên phải, mặc áo trắng; và họ kinh hãi. Người ấy nói với họ: “Đừng kinh hãi. Các chị đang tìm Chúa Giê-su Na-xa-rét, Đấng đã bị đóng đinh; Ngài đã sống lại, Ngài không có ở đây. Đây là nơi Ngài đã được đặt. Nhưng các ngươi hãy đi, nói với các môn đệ của Ngài và Phê-rô rằng Ngài sẽ đi trước các ngươi đến Ga-li-lê; ở đó các ngươi sẽ gặp Ngài, như Ngài đã nói với các ngươi.” Rồi họ ra khỏi đó và chạy khỏi mộ; họ run rẩy và kinh hoàng, và không nói gì với ai cả, vì họ sợ.

Mc 15:43–16:8
Tuần thứ 3 sau Lễ Phục Sinh, các thánh nữ mang hương, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 70

Vào lúc đó, sau ngày Sa-bát, Ma-ri Ma-đa-len, Ma-ri Gia-cơ và Sa-lô-mi đã mua các loại hương liệu để đi xức dầu cho Chúa Giê-su. Rất sớm, vào ngày đầu tuần, khi mặt trời mọc, họ đến bên mộ và nói với nhau: “Ai sẽ lăn tảng đá khỏi cửa mộ cho chúng ta đây?” Họ nhìn lại thì thấy tảng đá đã được

lăn ra; mà tảng đá ấy rất to. Khi bước vào mộ, họ thấy một thiếu niên ngồi bên phải, mặc áo trắng; và họ kinh hãi. Người ấy nói với họ: “Đừng kinh hãi. Các ngươi đang tìm Chúa Giê-su Na-xa-rét, Đấng đã bị đóng đinh; Ngài đã sống lại, Ngài không có ở đây. Đây là nơi Ngài đã được đặt. Nhưng các chị hãy đi, báo cho các môn đệ của Ngài và Phê-rô biết rằng Ngài sẽ đi trước các chị đến Ga-li-lê; ở đó các chị sẽ gặp Ngài, như Ngài đã nói với các chị. Rồi họ ra khỏi đó và chạy khỏi mộ; họ run rẩy và kinh hoàng, và không nói gì với ai cả, vì họ sợ.

Mác 16:1-8
Phúc Âm Chúa Nhật 2.

Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 71

Vào lúc ấy, sáng sớm ngày thứ nhất trong tuần, Đức Giê-su đã hiện ra trước tiên với Ma-ri Ma-đa-len, người mà Ngài đã trừ khỏi bảy quỷ. Bà đi báo tin cho những người đã từng ở với Ngài, những người đang khóc lóc và than thở; nhưng khi nghe rằng Ngài còn sống và bà đã thấy Ngài, họ không tin. Sau đó, Ngài hiện ra dưới hình dạng khác cho hai người trong số họ trên đường, khi họ đang đi về làng. Hai người ấy trở về và báo tin cho những người khác; nhưng họ cũng không tin. Cuối cùng, Ngài hiện ra với chính mười một môn đệ đang dùng bữa tối, và quở trách họ vì sự không tin và lòng chai đá, vì đã không tin dù đã thấy Ngài sống lại. Ngài phán với họ: “Hãy đi khắp thế gian và rao giảng Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo. Ai tin và chịu phép rửa tội thì sẽ được cứu rỗi; còn ai không tin thì sẽ bị kết án. Những ai tin thì sẽ được các dấu lạ này đi kèm: nhân danh Ta, họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói các thứ tiếng mới; họ sẽ cầm rắn; và nếu uống phải thứ gì độc hại, nó cũng không làm hại họ; họ sẽ đặt tay lên những người bệnh, và họ sẽ được lành bệnh. Và thế là Chúa, sau khi trò chuyện với họ, đã thăng thiên lên trời và ngự bên hữu Đức Chúa Trời. Còn họ thì đi khắp nơi rao giảng, nhờ sự trợ giúp của Chúa và lời rao giảng được củng cố bằng những dấu lạ đi kèm. A-men.

Mác 16:9-20
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 3.
Lễ Chúa Thăng Thiên, trong Thánh Lễ Sáng.

[Trở về mục lục.](#)

PHÚC ÂM THEO THÁNH LUCA

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn đầu 1

Như nhiều người đã bắt đầu ghi chép lại những sự kiện mà chúng ta đều biết rõ, dựa trên những gì các nhân chứng từ thuở ban đầu và những người phục vụ Lời Chúa đã truyền lại cho chúng ta, thì tôi cũng thấy cần phải, sau khi nghiên cứu kỹ lưỡng mọi sự từ đầu, trình bày cho ngài, thưa ngài Theophilus đáng kính, theo thứ tự, để ngài hiểu rõ nền tảng vững chắc của giáo lý mà ngài đã được dạy dỗ. Vào thời vua Hê-rốt, vua xứ Giu-đê, có một thầy tế lễ thuộc dòng dõi A-vi, tên là Xa-cha-ri, và vợ ông thuộc dòng dõi A-rôn, tên là Ê-li-sa-bét. Cả hai đều là những người công chính trước mặt Đức Chúa Trời, tuân giữ mọi điều răn và luật lệ của Chúa một cách hoàn hảo. Họ không có con, vì Ê-li-sa-bét bị vô sinh, và cả hai đều đã cao tuổi. Một lần nọ, khi ông đang thi hành chức vụ trước mặt Đức Chúa Trời theo lượt của dòng họ mình, theo cách bốc thăm như thông lệ của các thầy tế lễ, ông được chỉ định vào Đền Thờ của Đức Chúa Trời để dâng hương; trong khi đó, đám đông dân chúng đang cầu nguyện bên ngoài trong lúc dâng hương – thì Thiên Thần của Đức Chúa Trời hiện ra với ông, đứng bên phải bàn thờ dâng hương. Khi thấy thiên thần, Zacharias bối rối và sợ hãi. Thiên thần bèn nói với ông: “Đừng sợ, Zacharia, vì lời cầu nguyện của ông đã được nhậm, và vợ ông là Elisabet sẽ sinh cho ông một con trai, và ông sẽ đặt tên cho nó là Gioan; ông sẽ được niềm vui và sự hân hoan, và nhiều người sẽ vui mừng vì sự ra đời của nó, vì nó sẽ là người vĩ đại trước mặt Chúa; cậu sẽ không uống rượu nho hay rượu mạnh, và sẽ được đầy đầy Thánh Thần ngay từ khi còn trong lòng mẹ; cậu sẽ dẫn dắt nhiều người trong con cái Y-sơ-ra-ên trở về với Đức Chúa Trời của họ; và cậu sẽ đi trước mặt Ngài với tinh thần và quyền năng của Ê-li, để đưa lòng cha trở về với con cái, và tâm trí những kẻ bất tuân trở về với những người công chính, hầu dâng lên Đức Chúa Trời một dân tộc đã được chuẩn bị sẵn sàng. Zacharias bèn hỏi thiên thần: “Làm sao tôi biết điều này? Vì tôi đã già, và vợ tôi cũng đã cao tuổi.” Thiên thần đáp lại: “Ta là Gáp-ri-ên, người đứng trước mặt Đức Chúa Trời, được sai đến để nói chuyện với ngươi và báo tin mừng này cho ngươi; và này, ngươi sẽ câm lặng và không thể nói được cho đến ngày điều này ứng nghiệm, vì ngươi đã không tin lời ta, những lời sẽ ứng nghiệm vào đúng thời điểm.” Trong khi đó, dân chúng đang chờ đợi Zacharias và ngạc nhiên vì ông ở lại trong đền thờ quá lâu. Khi ông ra ngoài, ông không thể nói chuyện với họ; và họ hiểu rằng ông đã thấy một thị kiến trong đền thờ; ông giao tiếp với họ bằng những cử chỉ, và vẫn câm lặng. Khi những ngày phục vụ của ông kết thúc, ông trở về nhà mình. Sau những ngày ấy, Ê-li-sa-bét, vợ ông, có thai và giấu kín chuyện đó trong năm tháng, rồi bà nói: “Chúa đã làm điều này cho tôi trong những ngày này, khi Ngài đã đoái thương nhìn đến tôi, để cất bỏ sự sỉ nhục của tôi trước mặt mọi người.” Đến lúc Ê-li-sa-bét sinh con, bà sinh được một con trai. Hàng xóm và họ hàng của bà nghe tin Chúa đã tỏ lòng thương xót lớn lao đối với bà, nên cùng vui mừng với bà. Đến ngày thứ tám, người ta đến để cắt bì cho đứa trẻ và định đặt tên cho nó theo tên cha nó là Xa-cha-ri. Nhưng mẹ em bé nói: “Không, hãy đặt tên em là Gioan.” Họ nói với bà: “Trong dòng họ bà, không có ai mang tên đó cả.” Họ liền dùng dấu hiệu hỏi cha em bé xem ông muốn đặt tên cho con là gì. Ông xin một tấm ván nhỏ và viết: “Tên em là Gioan.” Mọi người đều kinh ngạc. Ngay lập tức, miệng và lưỡi ông được cởi trói, và ông bắt đầu nói, ngợi khen Đức Chúa Trời. Mọi người sống xung quanh họ đều kinh hãi; và họ truyền tai nhau về tất cả những điều này khắp vùng núi Giu-đê. Tất cả những ai nghe thấy đều ghi nhớ điều đó trong lòng và tự hỏi: “Đứa trẻ này sẽ trở thành người như thế nào?” Và tay Chúa ở cùng đứa trẻ. Còn Zacharia, cha của đứa trẻ, được đầy đầy Thánh Thần và đã tiên tri, nói rằng: “Ngợi khen Chúa, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, vì Ngài đã viếng thăm dân Ngài và ban sự cứu rỗi cho họ. Còn con, hồi đứa trẻ, sẽ được gọi là tiên tri của Đấng Tối Cao, vì con sẽ đi trước mặt Chúa để dọn đường cho Ngài. Đứa trẻ lớn lên và được vững mạnh về tinh thần, và ở trong sa mạc cho đến ngày Ngài hiện ra với dân Y-sơ-ra-ên.

Lc 1:1–25, 57–68, 76, 80
Lễ Giáng Sinh của Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 2

Vào thời Hê-rốt, vua Giu-đê, có một thầy tế lễ thuộc chi phái A-vi, tên là Xa-cha-ri, và vợ ông thuộc dòng dõi A-rôn, tên là Ê-li-sa-bét. Cả hai đều là người công chính trước mặt Đức Chúa Trời, tuân giữ mọi điều răn và luật lệ của Chúa một cách hoàn hảo. Họ không có con, vì Ê-li-sa-bét bị vô sinh, và cả hai đều đã cao tuổi. Một lần nọ, khi ông đang thi hành chức vụ trước mặt Đức Chúa Trời theo lượt của dòng họ mình, theo cách bốc thăm như thông lệ của các thầy tế lễ, ông được chỉ định vào Đền Thờ của Đức Chúa Trời để dâng hương; trong khi đó, đám đông dân chúng đang cầu nguyện bên ngoài trong lúc dâng hương – thì Thiên Thần của Đức Chúa Trời hiện ra với ông, đứng bên phải bàn thờ dâng hương. Khi thấy thiên thần, Zacharias bối rối và sợ hãi. Thiên thần bèn nói với ông: “Đừng sợ, Zacharia, vì lời cầu nguyện của ông đã được nhậm, và vợ ông là Elisabet sẽ sinh cho ông một con trai, và ông sẽ đặt tên cho nó là Gioan; ông sẽ được niềm vui và sự hân hoan, và nhiều người sẽ vui mừng vì sự ra đời của nó, vì nó sẽ là người vĩ đại trước mặt Chúa; cậu sẽ không uống rượu nho hay rượu mạnh, và sẽ được đầy đầy Thánh Thần ngay từ khi còn trong lòng mẹ; cậu sẽ dẫn dắt nhiều người trong con cái Y-sơ-ra-ên trở về với Đức Chúa Trời của họ; và cậu sẽ đi trước mặt Ngài với tinh thần và quyền năng của Ê-li, để đưa lòng cha trở về với con cái, và tâm trí những kẻ bất tuân trở về với những người công chính, hầu dâng lên Đức Chúa Trời một dân tộc đã được chuẩn bị sẵn sàng. Zacharia bèn hỏi thiên thần: “Làm sao tôi biết điều này? Vì tôi đã già, và vợ tôi cũng đã cao tuổi.” Thiên thần đáp lại: “Ta là Gáp-ri-ên, người đứng trước mặt Đức Chúa Trời, được sai đến để nói chuyện với ngươi và báo tin mừng này cho ngươi; và này, ngươi sẽ câm lặng và không thể nói được cho đến ngày điều này xảy ra, vì ngươi đã không tin lời ta, những lời sẽ ứng nghiệm vào đúng thời điểm.” Trong khi đó, dân chúng đang chờ đợi Zacharias và ngạc nhiên vì ông ở lại trong đền thờ quá lâu. Khi ông ra ngoài, ông không thể nói chuyện với họ; và họ hiểu rằng ông đã thấy một thị kiến trong đền thờ; ông giao tiếp với họ bằng những cử chỉ, và vẫn câm lặng. Khi những ngày phục vụ của ông kết thúc, ông trở về nhà mình. Sau những ngày đó, Ê-li-sa-bét, vợ ông, có thai và giấu kín điều đó trong năm tháng, rồi bà nói: “Chúa đã làm điều này cho tôi trong những ngày này, khi Ngài đã đoái thương nhìn đến tôi, để cất bỏ sự sỉ nhục của tôi trước mặt mọi người.”

Lc 1:5-25

Ngày 23 tháng 9, lễ thụ thai của Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 3A

Vào những ngày ấy, Ê-li-sa-bét, vợ của Xa-cha-ri, đã thụ thai và giấu kín điều đó trong năm tháng, rồi bà nói: “Chúa đã làm điều này cho tôi trong những ngày này, khi Ngài đã đoái thương nhìn đến tôi, để xóa bỏ sự sỉ nhục của tôi trước mặt mọi người.” Đến tháng thứ sáu, Thiên thần Gáp-ri-ên được Thiên Chúa sai đến thành Na-za-rét thuộc xứ Ga-li-lê, gặp một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giô-sép, thuộc dòng dõi vua Đa-vít; tên của trinh nữ ấy là Ma-ri-a. Thiên thần bước vào gặp nàng và nói: “Hãy vui mừng, hỡi Đấng được ân sủng! Chúa ở cùng nàng; nàng được chúc phúc hơn mọi người phụ nữ.” Cô ấy, khi thấy thiên thần, bối rối vì những lời ấy và tự hỏi lời chào đó có ý nghĩa gì. Thiên thần bèn nói với cô: “Đừng sợ, Maria, vì cô đã được ân sủng trước mặt Thiên Chúa; và này, cô sẽ thụ thai và sinh ra một Con Trai, và sẽ đặt tên cho Ngài là Giêsu. Ngài sẽ là Đấng vĩ đại và được gọi là Con của Đấng Tối Cao; Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài ngai vàng của Đa-vít, tổ phụ Ngài; Ngài sẽ cai trị nhà Gia-cóp đến muôn đời, và vương quốc của Ngài sẽ không bao giờ chấm dứt. Maria bèn thưa với Thiên Thần: “Làm sao điều đó có thể xảy ra, khi con chưa từng biết đến người nam?” Thiên Thần đáp lại: “Thánh Thần sẽ ngự xuống trên con, và quyền năng của Đấng Tối Cao sẽ bao phủ con; vì thế, Đấng Thánh sẽ được sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa. Này, Ê-li-sa-bét, người thân của con, vốn được gọi là người vô sinh, nhưng bà đã thụ thai một con trai trong tuổi già của mình, và bây giờ bà đã mang thai được sáu tháng rồi, vì không có lời nào của Đức Chúa Trời là không thể thực hiện được. Bấy giờ Ma-ri nói: “Này, tôi là nữ tỳ của Chúa; xin cho điều đó xảy ra với tôi theo lời ngài.” Rồi thiên sứ rời khỏi nàng.

Lc 1:24-38

Lễ Truyền Tin cho Đức Mẹ, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 3B

Vào những ngày ấy, Ê-li-sa-bét, vợ của Xa-cha-ri, thụ thai và ẩn mình trong năm tháng, rồi nói: “Chúa đã làm điều này cho tôi trong những ngày này, khi Ngài đã đoái thương nhìn đến tôi, để cất bỏ sự sỉ nhục của tôi trước mặt mọi người.” Đến khi Ê-li-sa-bét đến ngày sinh, bà sinh được một con trai. Hàng xóm và họ hàng của bà nghe tin Chúa đã tỏ lòng thương xót lớn lao đối với bà, nên cùng vui mừng với bà. Đến ngày thứ tám, người ta đến để cắt bì cho đứa trẻ và định đặt tên cho nó theo tên cha nó là Xa-cha-ri. Nhưng mẹ em bé nói: “Không, hãy đặt tên em là Gioan.” Họ nói với bà: “Trong dòng họ bà, không có ai mang tên đó cả.” Họ liền dùng dấu hiệu hỏi cha em bé xem ông muốn đặt tên cho con là gì. Ông xin một tấm ván nhỏ và viết: “Tên em là Gioan.” Mọi người đều kinh ngạc. Ngay lập tức, miệng và lưỡi ông được cởi trói, và ông bắt đầu nói, ngợi khen Đức Chúa Trời. Mọi người sống xung quanh họ đều kinh hãi; và họ truyền tai nhau về tất cả những điều này khắp vùng núi Giu-đê. Tất cả những ai nghe thấy đều ghi nhớ điều đó trong lòng và tự hỏi: “Đứa trẻ này sẽ trở thành người như thế nào?” Và tay Chúa ở cùng em. Còn Zacharia, cha em, được đầy đầy Thánh Thần và đã tiên tri, nói rằng: “Ngợi khen Chúa, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, vì Ngài đã viếng thăm dân Ngài và ban sự cứu rỗi cho họ. Còn con, hồi đứa trẻ, sẽ được gọi là tiên tri của Đấng Tối Cao, vì con sẽ đi trước mặt Chúa để dọn đường cho Ngài. Đứa trẻ lớn lên và được vững mạnh về tinh thần, và ở trong sa mạc cho đến ngày Ngài hiện ra với dân Y-sơ-ra-ên.

Lc 1:24-25, 57-68, 76, 80

Lễ Giáng Sinh của Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 4

Vào những ngày ấy, Ma-ri đứng dậy, vội vã đi đến miền núi, đến thành Giu-đa, rồi vào nhà Xa-cha-ri và chào hỏi Ê-li-sa-bét. Khi Ê-li-sa-bét nghe lời chào của Ma-ri, đứa trẻ trong bụng bà nhảy múa; và Ê-li-sa-bét được đầy đầy Thánh Thần, liền cất tiếng reo lớn và nói: “Người được chúc phúc hơn mọi người nữ, và con trong bụng người cũng được chúc phúc! Sao tôi lại được ân huệ này, khi Mẹ của Chúa tôi đến thăm tôi? Vì khi tiếng chào của con vừa đến tai tôi, đứa trẻ trong bụng tôi đã nhảy múa vui mừng. Phúc cho người đã tin, vì những điều Chúa đã phán cùng nàng sẽ được ứng nghiệm. Maria bèn nói: “Linh hồn con ngợi khen Chúa, và thần trí con hân hoan vì Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ con, vì Ngài đã đoái thương nhìn đến sự khiêm nhường của nữ tỳ Ngài; từ nay trở đi, mọi thế hệ sẽ gọi con là người có phúc; vì Đấng Toàn Năng đã làm cho con được vinh hiển, và danh Ngài là thánh.” Maria ở lại với bà ấy khoảng ba tháng, rồi trở về nhà mình.

Lc 1:39-49, 56

Kính dâng Đức Mẹ Rất Thánh, trong giờ kính sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 5

Vào những ngày ấy, hoàng đế Augustus ra lệnh tiến hành cuộc điều tra dân số trên khắp đất nước. Cuộc điều tra này là lần đầu tiên dưới thời Quirinius làm tổng trấn xứ Syria. Mọi người đều đi đăng ký, mỗi người về thành phố của mình. Giuse, người xứ Galilê, từ thành Nazareth, cũng lên miền Giu-đê, đến thành của vua Đa-vít, gọi là Bê-lem, vì ngài thuộc dòng dõi và gia tộc vua Đa-vít, để đăng ký cùng với Ma-ri, người vợ đã đính hôn với ngài, lúc bấy giờ đang mang thai. Khi họ đang ở đó, thì đến lúc bà sinh con; bà sinh Con Trai đầu lòng của mình, quấn tã cho Ngài, rồi đặt Ngài vào máng cỏ, vì không có chỗ cho họ trong nhà trọ. Trong vùng đó, có những người chăn chiên đang canh gác đàn chiên của mình suốt đêm ngoài đồng. Bỗng nhiên, một Thiên thần của Chúa hiện ra trước mặt họ, và vinh quang của Chúa chiếu sáng trên họ; họ kinh hãi vô cùng. Thiên thần nói với họ: “Đừng sợ; tôi báo cho các anh một tin mừng lớn lao, sẽ mang lại niềm vui cho toàn thể nhân loại: vì hôm nay, Đấng Cứu Thế, là Chúa Kitô, đã sinh ra cho các anh tại thành của vua Đa-vít; và đây là dấu hiệu cho các anh: các ngươi sẽ thấy một Hải Nhi quấn tã, nằm trong máng cỏ.” Bỗng chốc, cùng với Thiên Thần, có một đạo binh thiên đàng đồng loạt hiện ra, ca ngợi Thiên Chúa và hô to: “Vinh quang trên trời thuộc về Thiên Chúa, và bình an dưới đất, ân sủng nơi loài người!” Khi các Thiên thần rời khỏi họ để trở về trời, các mục đồng nói với nhau: “Chúng ta hãy đi đến Bê-lem để xem điều gì đã xảy ra ở đó, điều mà Chúa đã báo cho chúng ta.” Họ vội vã đi đến và tìm thấy Ma-ri, Giô-sép, cùng Hải Nhi đang nằm trong máng cỏ. Khi thấy, họ kể lại những điều đã được báo trước cho họ về Hải Nhi ấy. Và

tất cả những ai nghe đều kinh ngạc trước những điều các mục đồng kể lại. Còn Đức Maria thì giữ lấy tất cả những lời ấy, suy ngẫm trong lòng. Các mục đồng trở về, ngợi khen và tôn vinh Thiên Chúa vì tất cả những gì họ đã nghe và thấy, đúng như lời đã được báo trước cho họ.

Lc 2:1-20
Đêm Giáng Sinh, vào giờ thứ ba và trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 6

Vào lúc đó, các mục đồng trở về, ca ngợi và tôn vinh Thiên Chúa về tất cả những gì họ đã nghe và thấy, đúng như lời đã được truyền cho họ. Sau tám ngày, khi đến ngày phải làm lễ cắt bì cho Hài Nhi, họ đặt tên cho Ngài là Giê-su, tên mà Thiên Thần đã đặt cho Ngài trước khi Ngài được thụ thai trong lòng Mẹ. Hài Nhi lớn lên và được củng cố về tinh thần, tràn đầy sự khôn ngoan, và ân sủng của Thiên Chúa ngự trên Ngài. Hằng năm, cha mẹ Ngài đều lên Giêrusalem dự lễ Vượt Qua. Khi Ngài được mười hai tuổi, họ cũng lên Giêrusalem dự lễ theo tập tục. Khi lễ hội kết thúc và họ trên đường trở về, cậu bé Giê-su vẫn ở lại Giê-ru-sa-lem; Giô-sép và Mẹ Ngài không để ý điều đó, mà cứ nghĩ rằng Ngài đi cùng với những người khác. Sau khi đi được một quãng đường dài, họ bắt đầu tìm kiếm Ngài giữa những người thân và bạn bè; nhưng không tìm thấy Ngài, họ quay trở lại Giê-ru-sa-lem để tiếp tục tìm kiếm. Ba ngày sau, họ tìm thấy Ngài trong Đền Thờ, đang ngồi giữa các thầy dạy, lắng nghe và đặt câu hỏi với họ; tất cả những ai nghe Ngài đều kinh ngạc trước trí tuệ và những lời đáp của Ngài. Khi thấy Ngài, họ rất ngạc nhiên; và Mẹ Ngài nói với Ngài: “Con ơi! Con đã làm gì với chúng ta vậy? Nay, cha con và mẹ đã tìm con với nỗi lo âu vô cùng.” Ngài nói với họ: “Sao các người lại đi tìm Ta? Hay là các người không biết rằng Ta phải ở trong những việc thuộc về Cha Ta sao?” Nhưng họ không hiểu những lời Ngài nói. Rồi Ngài đi cùng họ về Na-xa-rét; và Ngài vâng phục họ. Còn Mẹ Ngài thì giữ tất cả những lời ấy trong lòng. Còn Đức Giê-su thì ngày càng lớn lên về sự khôn ngoan, tuổi tác và được Thiên Chúa cũng như loài người yêu mến.

Lc 2:20-21, 40-52
Lễ Cắt Bì của Chúa, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 7

Vào thời đó, cha mẹ của Hài Nhi Giê-su đã đưa Ngài đến Giê-ru-sa-lem để dâng Ngài trước mặt Chúa, theo như luật pháp của Chúa đã quy định: mọi trẻ sơ sinh nam, là con đầu lòng, đều phải được dâng hiến cho Chúa, và để dâng lễ vật, theo như luật pháp của Chúa đã truyền, hai con chim bồ câu hoặc hai con chim non. Lúc bấy giờ, tại Giê-ru-sa-lem có một người tên là Si-mê-ôn. Ông là người công chính và đạo đức, đang mong đợi sự an ủi của Ít-ra-en; và Thánh Thần ngự trên ông. Thánh Thần đã báo trước cho ông rằng ông sẽ không chết cho đến khi được thấy Đấng Kitô của Chúa. Ông đã đến đền thờ theo sự thúc đẩy của Thánh Thần. Khi cha mẹ đem Hài Nhi Giê-su đến để làm lễ theo luật định, ông bế Hài Nhi lên, ngợi khen Thiên Chúa và nói: “Lạy Chúa, giờ đây Ngài cho tôi tớ Ngài ra đi trong bình an, theo lời hứa của Ngài, vì mắt tôi đã được thấy sự cứu rỗi của Ngài, là điều Ngài đã chuẩn bị trước mặt muôn dân, là ánh sáng soi đường cho các dân ngoại và là vinh quang của dân Ngài, là dân Y-sơ-ra-ên.” Còn Giuse và Mẹ Ngài thì ngạc nhiên về những lời nói về Ngài. Simeon chúc phúc cho hai người và nói với Maria, Mẹ Ngài: “Này, Đấng này sẽ là nguyên nhân khiến nhiều người trong dân Israel ngã xuống và đứng dậy, và là đề tài tranh cãi; còn chính linh hồn bà cũng sẽ bị lưỡi gươm đâm thấu, để những ý định trong lòng nhiều người được bày tỏ.” Ở đó còn có Anna, nữ tiên tri, con gái của Phanuel, thuộc chi phái Aser, đã cao tuổi lắm, sau khi sống với chồng bảy năm kể từ khi còn trinh nữ, giờ là góa phụ tám mươi bốn tuổi, người không rời khỏi đền thờ, ngày đêm phụng sự Đức Chúa Trời bằng việc ăn chay và cầu nguyện. Vào lúc đó, bà tiến lại gần, ngợi khen Chúa và nói về Ngài cho tất cả những ai đang chờ đợi sự cứu rỗi tại Giê-ru-sa-lem. Khi họ đã làm xong mọi việc theo luật pháp của Chúa, họ trở về Ga-li-lê, về thành phố Na-xa-rét của mình. Còn Hài Nhi thì lớn lên và được vững mạnh về tinh thần, tràn đầy sự khôn ngoan, và ân sủng của Đức Chúa Trời ở trên Ngài.

Lc 2:22-40
Lễ Dâng Chúa, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 8A

Vào thời ấy, có một người tên là Simêon ở Giêrusalem. Ông là người công chính và đạo đức, đang mong đợi sự an ủi của dân Israel; và Thánh Thần ngự trên ông. Thánh Thần đã báo trước cho ông rằng ông sẽ không chết cho đến khi được thấy Đấng Kitô của Chúa. Rồi ông được Thánh Thần thúc đẩy đến đền thờ. Và khi cha mẹ đem Hài Nhi Giê-su đến để làm lễ theo luật định, ông bế Ngài lên, ngợi khen Đức Chúa Trời và nói: “Lạy Chúa, giờ đây Ngài cho tôi tỏ Ngài ra đi trong bình an, theo lời hứa của Ngài, vì mắt tôi đã được thấy sự cứu rỗi của Ngài, là điều Ngài đã chuẩn bị trước mặt muôn dân, là ánh sáng soi sáng cho các dân ngoại và là vinh quang của dân Ngài, là dân Y-sơ-ra-ên.”

Lc 2:25-32

Lễ dâng Chúa, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 8B

Vào thời ấy, có một người tên là Simêon ở Giêrusalem. Ông là người công chính và đạo đức, đang mong đợi sự an ủi của dân Israel; và Thánh Thần ngự trên ông. Thánh Thần đã báo trước cho ông rằng ông sẽ không chết cho đến khi được thấy Đấng Kitô của Chúa. Và ông đã đến đền thờ theo sự thúc đẩy của Thánh Thần. Và khi cha mẹ đem Hài Nhi Giê-su đến để làm lễ theo luật định, ông bế Ngài lên, ngợi khen Đức Chúa Trời và nói: “Lạy Chúa, giờ đây Ngài cho tôi tỏ Ngài ra đi trong bình an, theo lời hứa của Ngài, vì mắt tôi đã được thấy sự cứu rỗi của Ngài, là điều Ngài đã chuẩn bị trước mặt muôn dân, là ánh sáng soi đường cho các dân ngoại và là vinh quang của dân Ngài, là dân Y-sơ-ra-ên.” Còn Giuse và Mẹ Ngài thì ngạc nhiên về những lời nói về Ngài. Simeon chúc phúc cho hai người và nói với Maria, Mẹ Ngài: “Này, Đấng này sẽ là nguyên nhân khiến nhiều người trong dân Israel ngã xuống và đứng dậy, và là đề tài tranh cãi; còn chính linh hồn bà cũng sẽ bị lưỡi gươm đâm thấu, để những ý nghĩ trong lòng nhiều người được bày tỏ ra.” Ở đó còn có Anna, một nữ tiên tri, con gái của Phanuel, thuộc chi phái Aser, đã cao tuổi lắm, sau khi sống với chồng bảy năm kể từ khi còn trinh nữ, giờ là một góa phụ tám mươi bốn tuổi, người không rời khỏi đền thờ, ngày đêm phụng sự Đức Chúa Trời bằng việc ăn chay và cầu nguyện. Vào lúc đó, bà tiến lại gần, ngợi khen Chúa và nói về Ngài cho tất cả những ai đang chờ đợi sự cứu rỗi tại Giê-ru-sa-lem.

Lc 2:25-38

Ngày 3 tháng 2, Thánh Simêon, người đón nhận Chúa.

Phúc Âm theo thánh Luca, chương 9

Vào năm thứ mười lăm triều đại của hoàng đế Tiberius, khi Pontius Pilate làm tổng trấn xứ Giu-đê, Hê-rốt làm tứ vương ở Ga-li-lê, Phi-líp, anh trai ông, làm tứ vương ở Itura và vùng Trachonitis, còn Li-sa-ni làm tứ vương ở A-vi-lin, dưới thời các thượng tế An-na và Cai-pha, thì Lời Chúa đã đến với Gio-an, con trai của Xa-cha-ri, trong sa mạc. Ông đi khắp vùng lân cận sông Giô-đanh, rao giảng phép rửa tội ăn năn để được tha tội, như đã chép trong sách lời tiên tri Ê-sai, người đã nói: “Tiếng kêu trong sa mạc: Hãy dọn đường cho Chúa, làm cho các lối đi của Ngài được thẳng tắp; mọi thung lũng sẽ được lấp đầy, mọi núi và đồi sẽ bị hạ thấp, những chỗ cong queo sẽ được làm thẳng, và những con đường gồ ghề sẽ trở nên bằng phẳng; và mọi loài xác thịt sẽ được thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời.” Gioan nói với dân chúng đến để chịu phép rửa từ ông: “Hỡi dòng dõi rắn độc! Ai đã dạy các ngươi trốn tránh con thịnh nộ sắp đến? Hãy sinh ra những hoa trái xứng đáng với sự ăn năn, và đừng tự nhủ trong lòng: ‘Cha chúng ta là Áp-ra-ham,’ vì Ta nói với các ngươi rằng: Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này trở thành con cái của Áp-ra-ham. Rìu đã đặt sẵn ở gốc cây rồi: mọi cây không sinh trái tốt sẽ bị chặt đi và ném vào lửa. Dân chúng hỏi Người: “Vậy chúng tôi phải làm gì?” Người đáp lại: “Ai có hai bộ áo, hãy chia cho người nghèo; ai có thức ăn, cũng hãy làm như vậy.” Các người thu thuế cũng đến xin chịu phép rửa và hỏi Người: “Thưa Thầy, chúng tôi phải làm gì?” Người đáp: “Đừng đòi hỏi gì hơn những gì đã được chỉ định cho các ngươi.” Các binh lính cũng hỏi Người: “Còn chúng tôi thì sao?” Ngài nói với họ: “Đừng làm hại ai, đừng vu khống ai, và hãy bằng lòng với tiền lương của mình.” Khi dân chúng đang chờ đợi, và ai nấy đều suy nghĩ trong lòng về Gioan, tự hỏi liệu ông có phải là Đấng Kitô hay không, thì Gioan đáp lại với mọi người: “Tôi làm phép rửa cho các bạn bằng nước, nhưng Đấng Mạnh Mẽ hơn tôi đang đến, Đấng mà tôi không xứng đáng để cởi dây

giày cho Ngài; Ngài sẽ làm phép rửa cho các người bằng Thánh Thần và lửa. Cái xẻng của Ngài đang ở trong tay Ngài, và Ngài sẽ dọn sạch sân thóc của Ngài, thu lúa mì vào kho lúa của Ngài, còn rơm rạ thì sẽ bị thiêu đốt bằng lửa không tắt. Ông còn rao giảng nhiều điều khác nữa cho dân chúng, đồng thời dạy dỗ họ.

Lc 3:1-18
Đêm trước Lễ Hiện Linh, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 10

Vào thời ấy, Hê-rốt, vua tứ phân, bị Gioan lên án vì Hê-rô-đi-a, vợ của anh trai mình, và vì mọi điều xấu xa mà Hê-rốt đã làm; ngoài ra, ông còn ra lệnh giam Gioan vào ngục. Khi cả dân chúng đã chịu phép rửa, và Đức Giêsu, sau khi chịu phép rửa, đang cầu nguyện, thì trời mở ra, và Thánh Thần ngự xuống trên Người dưới hình dạng hữu hình, như một con bồ câu, và có tiếng từ trời phán rằng: “Con là Con yêu dấu của Ta; Ta hài lòng về Con!”

Lc 3:19-22
Thứ Hai, tuần thứ 18.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 11

Vào thời đó, khi bắt đầu sứ vụ của mình, Đức Giê-su khoảng ba mươi tuổi, và theo như người ta nghĩ, Ngài là con của Giô-sép, thuộc dòng dõi Ê-li, Ma-thê, Lê-vi, Melchi, con của Giăng, con của Giô-sép, con của Ma-ta-phi, con của A-mô, con của Na-um, con của Ê-sê-li, con của Na-gê, con của Ma-a-phô, con của Ma-ta-phi, con của Sê-mê, con của Giô-sép, con của Giu-đa, con của Giăng, con của Ri-sa, con của Xô-ro-ba-bê, con của Sa-la-phi-ên, con của Ni-ri, con của Melchi, Addiev, Kosamov, Elmodamov, Irov, Iosiev, Eliezero, Iorimov, Matfatov, Leviin, Simeonov, Iudin, Iosifov, Ionanov, Eliakimov, Meleaev, Mainanov, Mattafaev, Nafanov, Davidov, Iesseev, Ovidov, Voozov, Salmonov, Naassonov, Aminadavov, Aramov, Esromov, Faresov, Iudin, Iakovlev, Isaakov, Avraamov, Farrin, Nakhorov, Serukhov, Ragavov, Falekov, Everov, Salin, Kainanov, Arfaksadov, Simov, Noev, Lamehov, Mafusalov, Enokhov, Iaredov, Maleileilov, Kainanov, Enosov, Sifov, Adamov, Bozhiy. Chúa Giê-su, được đầy đầy Thánh Linh, trở về từ sông Giô-đanh và được Thánh Linh dẫn vào sa mạc.

Lc 3:23-4:1
Thứ Ba, tuần thứ 18.

Phúc Âm theo thánh Luca, chương 12

Vào thời ấy, Đức Giê-su, đầy đầy Thánh Thần, trở về từ sông Giô-đanh và được Thánh Thần dẫn vào sa mạc. Tại đó, Ngài bị ma quỷ cám dỗ suốt bốn mươi ngày; trong suốt thời gian ấy, Ngài không ăn gì cả, và khi những ngày ấy trôi qua, cuối cùng Ngài cũng cảm thấy đói. Ma quỷ bèn nói với Ngài: “Nếu Ngài là Con Thiên Chúa, hãy ra lệnh cho hòn đá này biến thành bánh.” Chúa Giê-su đáp lại: “Có chép rằng: ‘Con người không chỉ sống bằng bánh mà thôi, nhưng bằng mọi lời của Đức Chúa Trời.’” Rồi ma quỷ đưa Ngài lên một ngọn núi cao, trong chớp mắt, cho Ngài thấy tất cả các vương quốc trên thế gian, và ma quỷ nói với Ngài: “Ta sẽ ban cho Ngài quyền cai trị trên tất cả các vương quốc này và vinh quang của chúng, vì chúng đã được trao cho ta, và ta ban cho ai tùy ý ta; vậy nên, nếu Ngài thờ lạy ta, thì tất cả sẽ thuộc về Ngài.” Đức Giê-su đáp lại: “Hãy lui ra khỏi Ta, Sa-tan! Vì có chép rằng: ‘Hãy thờ lạy Chúa là Đức Chúa Trời của người, và chỉ phục vụ một mình Ngài mà thôi.’” Rồi nó dẫn Ngài đến Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên mái đền thờ, và nói với Ngài: “Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy nhảy xuống từ đây, vì có chép rằng: ‘Ngài sẽ truyền cho các thiên sứ của Ngài bảo vệ Ngài; và họ sẽ nâng Ngài trên tay, để chân Ngài không vấp phải hòn đá nào.’” Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Có lời chép rằng: ‘Chớ thử thách Chúa, Thiên Chúa của người.’” Sau khi kết thúc mọi sự cám dỗ, ma quỷ tạm thời rời xa Ngài. Chúa Giê-su trở về Ga-li-lê trong sức mạnh của Thánh Thần; và tin tức về Ngài lan truyền khắp vùng lân cận. Ngài giảng dạy trong các hội đường của họ, và được mọi người ca ngợi.

Lc 4:1-15
Thứ Tư, tuần thứ 18.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 13

Vào thời ấy, Đức Giê-su trở về Na-da-rét, nơi Người đã lớn lên, và theo thói quen, vào ngày Sa-bát, Người vào hội đường và đứng lên đọc. Người ta trao cho Người cuốn sách của tiên tri Ê-sai; Người mở sách ra và tìm thấy đoạn chép rằng: “Thần Khí Chúa ngự trên Ta; vì Ngài đã xức dầu cho Ta để rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó, và sai Ta đi chữa lành những người có lòng tan nát, rao giảng sự giải thoát cho những người bị giam cầm, sự sáng cho người mù, giải phóng những người bị áp bức, và rao giảng năm hồng ân của Chúa. Rồi Ngài đóng cuốn sách lại, trao cho người phục vụ, rồi ngồi xuống; và mọi ánh mắt trong hội đường đều hướng về Ngài. Ngài bắt đầu nói với họ: “Lời Kinh Thánh mà các ngươi vừa nghe đã được ứng nghiệm rồi.” Mọi người đều làm chứng về điều đó cho Ngài, và kinh ngạc trước những lời ân sủng phát ra từ miệng Ngài.

Lc 4:16–22A
Thứ Năm, tuần thứ 18.
Ngày 1 tháng 9, mùa hè mới.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 14

Lúc bấy giờ, dân chúng kinh ngạc trước những lời ân sủng phát ra từ miệng Đức Giê-su, và họ nói: “Chẳng phải đây là con trai của Giô-sép sao?” Ngài nói với họ: “Chắc chắn các ngươi sẽ nói với Ta câu tục ngữ: ‘Bác sĩ ơi! Hãy tự chữa lành cho chính mình; hãy làm ở đây, tại quê hương Ngài, những điều mà chúng tôi đã nghe nói đã xảy ra tại Ca-phác-na-um.’” Ngài lại nói: “Thật, Ta nói cùng các ngươi: không có nhà tiên tri nào được đón nhận tại quê hương mình. Thật, Ta nói cùng các ngươi: đã có nhiều góa phụ ở Israel vào thời Ê-li, khi trời đóng lại ba năm sáu tháng, khiến nạn đói lan tràn khắp đất nước, nhưng Ê-li không được sai đến với bất kỳ ai trong số họ, mà chỉ đến với một góa phụ ở Sa-rê-pto thuộc Si-đôn; cũng có nhiều người bị bệnh hủi ở Ít-ra-en vào thời tiên tri Ê-li-sê, nhưng không ai trong số họ được chữa lành, ngoại trừ Na-man, người Sy-ri. Nghe vậy, tất cả những người trong hội đường đều nổi giận; họ đứng dậy, đuổi Ngài ra khỏi thành và dẫn Ngài lên đỉnh núi, nơi thành của họ được xây dựng, để ném Ngài xuống; nhưng Ngài đi qua giữa họ và rời đi.

Lc 4:22–30
Thứ Sáu, tuần thứ 18.
Ngày 20 tháng 7, lễ Tiên tri Ê-li.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 15

Vào thời ấy, Đức Giê-su đến Ca-phác-na-um, một thành phố thuộc Ga-li-lê, và giảng dạy dân chúng vào các ngày Sa-bát. Mọi người đều kinh ngạc trước lời giảng dạy của Ngài, vì lời Ngài đầy uy quyền. Trong hội đường có một người bị quỷ ám, người ấy la lên bằng giọng lớn: “Hãy lui ra! Ngài có liên quan gì đến chúng tôi, hỡi Giê-su người Na-xa-rét? Ngài đến để hủy diệt chúng tôi; tôi biết Ngài là ai, Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.” Chúa Giê-su quở trách nó, nói: “Hãy im đi và ra khỏi người ấy.” Con quỷ, sau khi quật ngã người ấy ngay giữa hội đường, đã ra khỏi người ấy mà không làm hại người ấy chút nào. Mọi người đều kinh hoàng và bàn tán với nhau: “Điều này có nghĩa là gì, khi Ngài ra lệnh cho các thần ô uế với uy quyền và sức mạnh, và chúng đều ra khỏi?”

Lc 4:31–36
Thứ Bảy tuần thứ 18.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 16

Vào lúc đó, Đức Giê-su vào nhà Si-môn; và tin tức về Ngài lan truyền khắp các vùng lân cận. Mẹ vợ của Si-môn đang bị sốt cao; họ bèn xin Ngài chữa cho bà. Ngài đến gần bà, ra lệnh cho cơn sốt phải lui; và cơn sốt liền lui. Bà liền đứng dậy và phục vụ họ. Khi mặt trời lặn, tất cả những ai có người thân bị các bệnh khác nhau đều đưa họ đến với Ngài, và Ngài, đặt tay lên từng người, đã chữa lành cho họ. Các quỷ cũng ra khỏi nhiều người, la hét và nói: “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời.” Nhưng Ngài cấm chúng không được nói ra điều chúng biết, rằng Ngài là Đấng Christ. Khi trời sáng, Ngài ra khỏi nhà và đi đến một nơi hoang vắng; dân chúng đi tìm Ngài, và khi đến gần, họ giữ Ngài lại để Ngài đừng rời xa họ. Nhưng Ngài nói với họ: “Ta còn phải rao giảng Tin Mừng Nước Trời cho các thành phố khác nữa, vì Ta được sai đến để làm điều đó.” Rồi Ngài giảng dạy trong các hội đường ở xứ Galilê.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 17

Lúc bảy giờ, Đức Giê-su đang đứng bên hồ Ghen-ni-sa-rét. Ngài thấy hai chiếc thuyền đang đậu trên hồ; còn những người đánh cá thì vừa xuống thuyền, đang giặt lưới. Ngài bước lên một chiếc thuyền, là thuyền của Si-môn, rồi xin ông chèo ra xa bờ một chút; sau đó, Ngài ngồi xuống và giảng dạy dân chúng từ trên thuyền. Khi Ngài giảng dạy xong, Ngài bảo Si-môn: “Hãy chèo ra chỗ nước sâu và thả lưới bắt cá đi.” Si-môn thưa lại với Ngài: “Thưa Thầy! Chúng con đã vất vả cả đêm mà chẳng bắt được gì cả, nhưng theo lời Thầy, con sẽ thả lưới.” Khi làm như vậy, họ bắt được một lượng cá rất lớn, đến nỗi lưới của họ suýt bị rách. Họ ra hiệu cho các bạn đồng hành đang ở trên chiếc thuyền kia đến giúp; họ đến và chắt đầy cả hai chiếc thuyền, đến nỗi thuyền suýt chìm. Thấy vậy, Si-môn Phi-e-rô quỳ xuống trước chân Đức Giê-su và nói: “Xin Ngài hãy rời xa con, lạy Chúa! Vì con là kẻ có tội.” Vì sự kinh hoàng đã bao trùm ông và tất cả những người đi cùng ông vì mẻ cá họ vừa bắt được; cũng như Gia-cơ và Gio-an, con trai của Xê-đê-bê, những người bạn đồng hành của Si-môn. Chúa Giê-su nói với Si-môn: “Đừng sợ; từ nay trở đi, ngươi sẽ trở thành người đánh bắt con người.” Rồi họ kéo cả hai chiếc thuyền lên bờ, bỏ lại mọi sự và theo Ngài.

Lc 5:1-11
Tuần 18.

Ngày 30 tháng 4, Thánh Tông đồ Giacôbê, con của Xê-đê-vi.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 18

Khi ấy, khi Đức Giê-su đang ở trong một thành phố, có một người bị bệnh hủi nặng đến gần; thấy Đức Giê-su, người ấy liền sấp mình xuống, khẩn cầu Ngài và nói: “Lạy Chúa! Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho con được sạch.” Ngài giơ tay ra, chạm vào người ấy và nói: “Ta muốn, hãy được sạch đi.” Ngay lập tức, bệnh hủi biến mất khỏi người ấy. Ngài truyền cho người ấy đừng nói với ai, mà hãy đi trình diện với thầy tế lễ và dâng của lễ tẩy uế theo như Môi-se đã truyền, để làm chứng cho họ. Nhưng tin đồn về Ngài càng lan rộng hơn, và một đám đông lớn người dân đổ xô đến với Ngài để nghe Ngài giảng dạy và được Ngài chữa lành các bệnh tật của họ. Nhưng Ngài thường lui về những nơi hoang vắng để cầu nguyện.

Lc 5:12-16
Thứ Ba, tuần thứ 19.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn đầu tuần thứ 19

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đang giảng dạy; ở đó có các người Pha-ri-si và các thầy thông luật, đến từ khắp các nơi ở Ga-li-lê, Giu-đê và Giê-ru-sa-lem; và quyền năng của Chúa được tỏ ra qua việc chữa lành những người bệnh. Kìa, có mấy người khiêng một người bị liệt trên giường, cố gắng đưa anh ta vào nhà và đặt trước mặt Đức Giê-su; nhưng vì không tìm được lối đi qua đám đông, họ leo lên mái nhà và thả người ấy cùng chiếc giường xuống ngay giữa chỗ Đức Giê-su đang ngồi. Thấy lòng tin của họ, Ngài bèn nói với người ấy: “Tội lỗi của ngươi được tha rồi.” Các kinh sư và người Pha-ri-si bắt đầu bàn luận, nói: “Người này là ai mà dám phạm thượng? Ai có thể tha tội, ngoài một mình Đức Chúa Trời?” Đức Giê-su, biết được ý nghĩ của họ, bèn đáp lại: “Các ngươi đang nghĩ gì trong lòng? Nói ‘Tội lỗi của ngươi được tha’ hay nói ‘Hãy đứng dậy và đi’ thì điều nào dễ hơn?” Nhưng để các ngươi biết rằng Con Người có quyền tha tội trên đất này, – Ngài nói với người bị liệt: “Ta bảo ngươi: Hãy đứng dậy, vác giường của ngươi và về nhà đi.” Ngay lập tức, người ấy đứng dậy trước mặt họ, vác cái giường mình đang nằm và về nhà, ngợi khen Đức Chúa Trời. Mọi người đều kinh ngạc, họ ngợi khen Đức Chúa Trời và, đầy lòng kính sợ, nói: “Hôm nay chúng ta đã thấy những việc kỳ diệu.”

Lc 5:17-26
Thứ Bảy tuần thứ 19.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 20

Vào lúc ấy, khi đi ngang qua, Đức Giê-su thấy một người thu thuế tên là Lê-vi đang ngồi ở trạm thu thuế, Ngài bèn nói với người ấy: “Hãy theo Ta.” Người ấy liền bỏ mọi sự, đứng dậy và theo Ngài. Lê-vi đã dọn một bữa tiệc lớn để chiêu đãi Ngài tại nhà mình; và ở đó có rất nhiều người thu thuế cùng những người khác đang ngồi ăn uống với họ. Còn các kinh sư và người Pha-ri-si thì phản nản và nói với các môn đệ của Ngài: “Tại sao các ngươi lại ăn uống với những người thu thuế và những kẻ tội lỗi?” Đức Giê-su đáp lại họ rằng: “Không phải người khỏe mạnh cần bác sĩ, mà là người bệnh; Ta đến không phải để kêu gọi những người công chính, mà là để kêu gọi những kẻ tội lỗi ăn năn.”

Lc 5:27-32
Thứ Bảy tuần thứ 20.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 21

Vào lúc ấy, những người Pha-ri-si đến gần Đức Giê-su và nói: “Tại sao các môn đệ của Gio-an thường xuyên ăn chay và cầu nguyện, cũng như các môn đệ của các ông, còn các môn đệ của Ngài thì lại ăn uống?” Ngài đáp lại: “Các ông có thể bắt con cái trong tiệc cưới ăn chay khi chú rể còn ở với họ không? Nhưng sẽ có ngày chú rể bị cất đi khỏi họ, và khi ấy họ sẽ ăn chay vào những ngày đó.” Rồi Ngài kể cho họ nghe một dụ ngôn: “Không ai lấy miếng vá từ áo mới để vá vào áo cũ; nếu không, áo mới sẽ bị rách, và miếng vá từ áo mới cũng không hợp với áo cũ. Cũng chẳng ai đổ rượu mới vào bầu da cũ; nếu không, rượu mới sẽ làm vỡ bầu da, rượu sẽ chảy ra, và bầu da cũng hư mất; nhưng rượu mới phải đổ vào bầu da mới; như vậy cả hai đều được giữ nguyên. Và chẳng ai, sau khi uống rượu cũ, lại muốn uống rượu mới ngay lập tức, vì người ta sẽ nói: ‘Rượu cũ ngon hơn.’”

Lc 5:33-39
Thứ Tư tuần thứ 19.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 22

Vào thời ấy, vào ngày Sa-bát, Đức Giê-su đi qua những cánh đồng đang gieo hạt, các môn đệ của Ngài bứt những bông lúa và ăn, sau khi bóp nát bằng tay. Một số người Pha-ri-si nói với họ: “Tại sao các ngươi làm điều không được phép làm vào ngày Sa-bát?” Đức Giê-su đáp lại rằng: “Các ngươi chẳng đọc thấy chuyện Đa-vít đã làm khi chính ông và những người đi cùng ông đói sao? Ông đã vào nhà Chúa, lấy bánh dâng lễ – thứ mà chỉ có các tư tế mới được phép ăn – rồi ăn và cho những người đi cùng ông ăn. Rồi Ngài nói với họ: ‘Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.’” Vào một ngày Sa-bát khác, Ngài lại vào hội đường và giảng dạy. Ở đó có một người bị tay phải teo lại. Các kinh sư và người Pha-ri-si thì theo dõi Ngài, xem Ngài có chữa lành vào ngày Sa-bát không, để tìm cớ buộc tội Ngài. Nhưng Ngài, biết ý nghĩ của họ, bèn nói với người có tay teo: “Hãy đứng dậy và bước ra giữa hội đường.” Người ấy liền đứng dậy và bước ra. Rồi Đức Giê-su nói với họ: “Ta hỏi các ngươi: Vào ngày Sa-bát, nên làm điều thiện hay điều ác? Nên cứu rồi linh hồn hay hủy diệt nó?” Họ im lặng. Ngài nhìn quanh tất cả mọi người, rồi nói với người ấy: “Hãy giơ tay ngươi ra.” Người ấy làm theo; và tay người ấy liền lành lặn, giống như tay kia.

Lc 6:1-10
Ngày Sa-bát tuần thứ 21.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 23

Vào lúc ấy, Đức Giê-su lên núi cầu nguyện và thức suốt đêm để cầu nguyện cùng Thiên Chúa. Khi trời sáng, Người gọi các môn đệ lại và chọn trong số họ mười hai người, rồi đặt tên cho họ là các Tông đồ: Simôn, người mà Ngài đặt tên là Phê-rô, và An-rê, anh em của ông, Giacôbê và Gioan, Philip và Bartôlômêô, Mátthêu và Tôma, Giacôbê con ông Alphê và Simôn, người được gọi là Zêlôte, Giuđa con ông Giacôbê và Giuđa Íscariôt, người sau này đã trở thành kẻ phản bội. Rồi Ngài xuống cùng họ, đứng trên một nơi bằng phẳng; có đông đảo môn đệ của Ngài, cùng nhiều người từ khắp xứ Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, và các vùng ven biển Ty-rô và Si-đôn, đã đến để nghe Ngài giảng dạy và được chữa lành các bệnh tật của mình, cũng như những người bị quỷ ám; và họ đều được chữa lành. Và cả đám đông đều tìm cách chạm vào Ngài, vì từ Ngài toát ra một sức mạnh chữa lành cho tất cả mọi người.

Lc 6:12-19
Thứ Năm, tuần thứ 19.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 24

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đứng trên một nơi bằng phẳng, cùng với đông đảo các môn đệ của Ngài, và rất nhiều dân chúng từ khắp xứ Giu-đê, Giê-ru-sa-lem, cũng như các vùng ven biển Ti-rô và Si-đôn, những người đã đến để nghe Ngài giảng dạy và được chữa lành các bệnh tật của mình, cũng như những người bị quỷ ám; và họ đều được chữa lành. Và cả đám đông đều tìm cách chạm vào Ngài, vì từ Ngài toát ra một sức mạnh chữa lành cho tất cả mọi người. Rồi Ngài ngược mắt lên nhìn các môn đệ và nói: “Phúc cho những ai hiện đang đói khát, vì các người sẽ được no nê.” Phúc cho các con khi người ta ghét bỏ các con, khi họ loại trừ các con, khi họ sỉ nhục các con, và khi họ bôi nhọ danh các con vì Con Người. Hãy vui mừng và hân hoan vào ngày đó, vì phần thưởng của các con trên trời thật lớn lao.

Lc 6:17-23A

Thứ Sáu tuần thứ 19.

Dành cho các Thánh và các vị Thánh nhân trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 25

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Khốn cho các người, hỡi những người giàu có! Vì các người đã nhận được sự an ủi của mình rồi. Khốn cho các người, hỡi những người hiện đang no nê! Vì các người sẽ phải đói khát. Khốn cho các người, hỡi những người hiện đang cười đùa! Vì các người sẽ phải khóc lóc và than thở. Khốn cho các người, khi mọi người đều nói tốt về các người! Vì cha ông các người đã đối xử như vậy với các tiên tri giả. Nhưng đối với các người đang nghe đây, Ta nói: Hãy yêu thương kẻ thù của các người, hãy làm ơn cho những ai ghét các người, hãy chúc phúc cho những ai nguyện rửa các người, và hãy cầu nguyện cho những ai ngược đãi các người. Ai tát má bên này của người, hãy đưa má bên kia cho họ; ai lấy áo ngoài của người, đừng cản trở họ lấy cả áo trong nữa. Ai xin các con, hãy cho; và ai lấy của các con, đừng đòi lại.

Lc 6:24-30

Thứ Hai, tuần thứ 20.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 26

Chúa phán: “Hãy đối xử với người khác như các con muốn người ta đối xử với mình. Nếu các con chỉ yêu thương những ai yêu thương các con, thì các con được ơn gì? Vì ngay cả những kẻ tội lỗi cũng yêu thương những ai yêu thương họ. Nếu các con làm điều tốt cho những ai làm điều tốt cho các con, thì các con được ơn gì? Vì ngay cả những kẻ tội lỗi cũng làm như vậy. Và nếu các con cho vay những người mà các con hy vọng sẽ được trả lại, thì các con được ơn gì? Vì ngay cả những kẻ tội lỗi cũng cho vay những kẻ tội lỗi để được trả lại bằng số đó. Nhưng các con hãy yêu thương kẻ thù của mình, hãy làm việc thiện, và hãy cho vay mà không mong đợi điều gì; thì các con sẽ được phần thưởng lớn lao, và các con sẽ là con cái của Đấng Tối Cao; vì Ngài tốt lành ngay cả với những kẻ vô ơn và ác độc. Vậy, hãy thương xót, như Cha các con cũng thương xót.

Lc 6:31-36

Tuần 19.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 27

Chúa phán: “Đừng xét đoán, thì các con sẽ không bị xét đoán; đừng lên án, thì các con sẽ không bị lên án; hãy tha thứ, thì các con sẽ được tha thứ; hãy cho đi, thì các con sẽ được nhận lại: người ta sẽ đổ vào lòng các con bằng một thước đo tốt, đã được lấp đầy, nén chặt và tràn đầy; vì các con đo lường bằng thước đo nào, thì các con cũng sẽ được đo lường lại bằng thước đo ấy.” Ngài cũng kể cho họ một dụ ngôn: “Người mù có thể dẫn dắt người mù được chăng? Chẳng phải cả hai đều sẽ rơi xuống hố sao? Học trò không bao giờ cao hơn thầy mình; nhưng khi đã được hoàn thiện, ai nấy cũng sẽ giống như thầy mình. Sao người lại nhìn thấy cái dằm trong mắt anh em mình, mà lại không nhận ra cái xà trong mắt mình? Hay làm sao người có thể nói với anh em mình: ‘Anh ơi! Hãy để tôi lấy cái mảnh gỗ nhỏ ra khỏi mắt anh,’ trong khi chính người lại không thấy cái cột gỗ trong mắt mình? Kẻ đạo đức giả! Hãy lấy cái cột gỗ ra khỏi mắt người trước đã, rồi người sẽ thấy cách lấy cái mảnh gỗ nhỏ ra khỏi mắt anh em mình. Không có cây tốt nào lại sinh ra trái xấu; cũng không có cây xấu nào lại sinh ra trái tốt, vì mọi cây đều được nhận biết qua trái của nó; bởi vì người ta không hái quả sung

từ cây gai, cũng không hái nho từ bụi gai. Người tốt từ kho tàng tốt trong lòng mình sẽ lấy ra điều tốt, còn người xấu từ kho tàng xấu trong lòng mình sẽ lấy ra điều xấu, vì miệng nói ra những gì tràn đầy trong lòng.

Lc 6:37-45
Thứ Ba, tuần thứ 20.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 28

Chúa phán: “Sao các ngươi gọi Ta là: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa!’ mà lại không làm theo những gì Ta dạy?” Ai đến với Ta, nghe lời Ta và làm theo, Ta sẽ nói cho các ngươi biết người ấy giống ai. Người ấy giống như một người xây nhà, đã đào sâu, đào rộng và đặt nền móng trên đá; nên khi lũ lụt ập đến và nước dâng tràn vào ngôi nhà ấy, nó không thể lay chuyển được, vì nó được xây trên đá. Còn ai nghe mà không làm theo thì giống như người xây nhà trên đất mà không có nền móng; khi nước ập vào, ngôi nhà ấy lập tức sụp đổ; và sự sụp đổ của ngôi nhà ấy thật là lớn lao. Khi Ngài nói xong mọi lời của Ngài với dân chúng đang lắng nghe, Ngài vào thành Capernaum.

Lc 6:46-7:1
Thứ Tư tuần thứ 20.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 29

Vào lúc ấy, Đức Giê-su vào thành Ca-phác-na-um. Một viên sĩ quan có một người đầy tớ mà ông rất quý mến, đang ốm nặng đến mức sắp chết. Nghe nói về Đức Giê-su, ông đã sai các trưởng lão Do Thái đến thỉnh cầu Ngài đến chữa lành cho người đầy tớ của ông. Họ đến gặp Đức Giê-su và khấn khoản thỉnh cầu Ngài, nói rằng: “Ông ấy xứng đáng để Ngài làm điều này cho ông ấy, vì ông ấy yêu mến dân chúng chúng tôi và đã xây dựng hội đường cho chúng tôi.” Chúa Giê-su đi cùng họ. Khi Ngài đã gần đến nhà, viên đội trưởng sai bạn bè đến thưa với Ngài rằng: “Xin đừng vất vả, lạy Chúa! Vì tôi không xứng đáng để Ngài bước vào nhà tôi; chính tôi cũng không dám tự cho mình là xứng đáng để đến gặp Ngài; nhưng xin Ngài chỉ cần phán một lời, thì người đầy tớ của tôi sẽ được lành bệnh.” Vì tôi cũng là người dưới quyền, nhưng có binh lính dưới quyền mình, tôi bảo người này: ‘Hãy đi,’ thì người ấy đi; bảo người kia: ‘Hãy đến,’ thì người ấy đến; và bảo đầy tớ tôi: ‘Hãy làm điều này,’ thì người ấy làm. Nghe vậy, Đức Giê-su ngạc nhiên về người ấy, rồi quay lại nói với đám đông đang theo Ngài: “Ta nói thật với các ngươi, ngay cả trong dân Y-sơ-ra-ên, Ta cũng chưa từng thấy đức tin như thế này.” Những người được sai đi, khi trở về nhà, thấy người đầy tớ bị bệnh đã được lành.

Lc 7:1b-10
Thứ Bảy tuần thứ 22.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 30

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đi đến một thành phố tên là Na-in; cùng đi với Ngài có nhiều môn đệ và một đám đông dân chúng. Khi Ngài đến gần cổng thành, thì có người đang khiêng xác một người đã chết ra ngoài; đó là con trai duy nhất của một bà góa; và có nhiều người đi theo bà từ trong thành ra. Thấy bà, Chúa động lòng thương xót và nói với bà: “Đừng khóc.” Rồi Ngài tiến lại gần và chạm vào cáng; những người khiêng cáng liền dừng lại, và Ngài phán: “Hỡi chàng trai trẻ! Ta bảo con: Hãy đứng dậy!” Người chết liền đứng dậy, ngồi xuống và bắt đầu nói chuyện; rồi Đức Giê-su trao cậu cho mẹ cậu. Mọi người đều kinh ngạc và ngợi khen Đức Chúa Trời, nói rằng: “Một vị tiên tri vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta, và Đức Chúa Trời đã viếng thăm dân Ngài.”

Lc 7:11-16
Tuần 20.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 31

Vào thời đó, tin tức về Đức Giê-su lan truyền khắp xứ Giu-đê và các vùng lân cận. Các môn đệ của ông Gio-an đã báo cho ông biết tất cả những điều đó. Ông Gio-an bèn gọi hai người trong số các môn đệ của mình, sai họ đến gặp Đức Giê-su để hỏi: “Ngài có phải là Đấng phải đến hay chúng tôi còn phải chờ đợi một Đấng khác?” Họ đến gặp Đức Giê-su và thưa rằng: “Giăng Tẩy Giả đã sai chúng tôi đến hỏi Ngài: ‘Ngài có phải là Đấng phải đến hay chúng tôi còn phải chờ đợi một Đấng khác’

không?” Trong lúc đó, Ngài đã chữa lành nhiều người khỏi các bệnh tật, các chứng đau ốm và các tà linh, đồng thời ban cho nhiều người mù được sáng mắt. Đức Giê-su đáp lại rằng: “Hãy đi, nói với Gioan những điều các người đã thấy và nghe: người mù được sáng mắt, người què đi được, người phong hủi được sạch, người điếc nghe được, người chết sống lại, người nghèo khó rao giảng Tin Mừng; và phước cho ai không vấp ngã vì Ta!” Khi những người được Gioan sai đi đã ra về, Đức Giê-su bắt đầu nói với dân chúng về Gioan: “Các người đã đi vào sa mạc để xem gì? Một cây sậy bị gió lay động chẳng? Vậy các người đã đi xem gì? Một người mặc áo quần mềm mại chẳng? Nhưng những kẻ mặc áo quần sang trọng và sống xa hoa thì ở trong các cung điện của các vua. Vậy các người đã đi xem gì? Một nhà tiên tri chẳng? Phải, Ta nói với các người, và còn hơn cả một nhà tiên tri. Chính Người là Đấng mà Kinh Thánh đã chép: “Này, Ta sẽ sai Thiên Thần của Ta đi trước mặt Ngài, Đấng sẽ dọn đường cho Ngài.” Vì Ta nói với các người: Trong số những người do phụ nữ sinh ra, không có ai là nhà tiên tri vĩ đại hơn Gioan Tẩy Giả; nhưng người nhỏ nhất trong Nước Thiên Chúa còn vĩ đại hơn ông. Và toàn thể dân chúng đang lắng nghe Ngài, cùng với những người thu thuế, đã tôn vinh Thiên Chúa bằng cách chịu phép rửa theo cách của Gioan; còn những người Pha-ri-si và các nhà thông luật thì đã từ chối ý muốn của Thiên Chúa dành cho họ, khi không chịu phép rửa từ ông.

Lc 7:17-30

Thứ Năm, tuần thứ 20.

Ngày 25 tháng 5, Lễ Tìm Thấy Đầu Thánh Gioan Tẩy Giả, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 32

Chúa phán: “Ta sẽ so sánh những người thuộc thế hệ này với ai? Họ giống ai? Họ giống như những đứa trẻ ngồi ngoài đường, gọi nhau và nói: ‘Chúng tôi đã thổi sáo cho các bạn nghe, mà các bạn không nhảy múa; chúng tôi đã hát những bài ca buồn cho các bạn nghe, mà các bạn không khóc. Vì Gioan Tẩy Giả đã đến: không ăn bánh, cũng không uống rượu; mà các người lại nói: “Ông ta có quỷ ám.” Con Người đã đến: ăn và uống; mà các người lại nói: “Đây là người thích ăn uống, bạn của những người thu thuế và tội nhân.” Và sự khôn ngoan được chứng minh qua tất cả các con cái của nó.

Lc 7:31-35

Thứ Sáu, tuần thứ 20.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 33

Vào lúc ấy, có một người thuộc phái Phariseu mời Đức Giêsu dùng bữa với mình; Ngài vào nhà người Phariseu ấy và ngồi xuống. Bấy giờ, có một người phụ nữ trong thành ấy, vốn là một người tội lỗi, khi biết Ngài đang nằm nghỉ trong nhà người Pha-ri-si, liền mang theo một bình bằng đá cẩm thạch đựng dầu thơm, đứng phía sau, bên chân Ngài, khóc lóc, rồi dùng nước mắt rửa chân Ngài, dùng tóc mình lau khô, hôn chân Ngài và xức dầu thơm lên chân Ngài. Thấy vậy, người Pha-ri-si đã mời Ngài đến, thầm nghĩ trong lòng: “Nếu Ngài là một nhà tiên tri, thì hẳn Ngài đã biết người phụ nữ đang chạm vào Ngài là ai và thuộc loại người nào, vì nàng là một người tội lỗi.” Đức Giê-su quay sang người ấy và nói: “Si-môn! Ta có điều muốn nói với người.” Ông đáp: “Xin Thầy nói đi.” Đức Giê-su nói: “Có một chủ nợ có hai con nợ: một người nợ năm trăm dinar, còn người kia nợ năm mươi, nhưng vì họ không có gì để trả, nên ông đã tha nợ cho cả hai. Vậy thì, trong hai người đó, ai sẽ yêu mến ông ta hơn? Si-môn đáp: “Con nghĩ là người được tha nhiều hơn.” Ngài nói với ông: “Anh đã suy luận đúng rồi.” Rồi, quay sang người phụ nữ, Ngài nói với Si-môn: “Anh có thấy người phụ nữ này không? Ta đã đến nhà người, mà người không cho Ta nước rửa chân, còn nàng thì đã dùng nước mắt rửa chân Ta và dùng tóc mình lau khô; người không hôn Ta, còn nàng, từ khi Ta đến, không ngừng hôn chân Ta; người không xức dầu lên đầu Ta, còn nàng đã xức dầu thơm lên chân Ta. Vì thế, Ta nói với người: Nhiều tội lỗi của nàng đã được tha thứ, vì nàng đã yêu mến nhiều; còn ai được tha thứ ít, thì người ấy yêu mến ít. Rồi Ngài nói với nàng: “Tội lỗi của người đã được tha thứ.” Những người đang ngồi ăn cùng Ngài bắt đầu thì thầm với nhau: “Người này là ai mà lại có quyền tha tội?” Ngài bèn nói với người phụ nữ ấy: “Đức tin của người đã cứu người; hãy đi bình an.”

Lc 7:36-50

Thứ Hai, tuần thứ 21.

Các nữ từ đạo.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 34

Vào thời ấy, Đức Giê-su đi qua các thành phố và làng mạc, rao giảng và loan báo Nước Thiên Chúa; cùng đi với Ngài có mười hai môn đệ, và một số phụ nữ mà Ngài đã chữa lành khỏi các thần ô uế và bệnh tật: Ma-ri, còn gọi là Ma-đa-len, người đã được trừ bảy quỷ; Giô-an-na, vợ của Hu-za, quản gia của Hê-rôt; Su-san-na; và nhiều người khác, những người đã dùng tài sản của mình để phục vụ Ngài.

Lc 8:1-3

Thứ Ba, tuần thứ 21.

Ngày 22 tháng 7, lễ thánh Maria Ma-đa-len.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 35

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người gieo hạt đi ra gieo hạt giống của mình; khi gieo, có hạt rơi bên lề đường, bị chà đạp, và chim trời mổ mất; có hạt rơi trên đá, mọc lên rồi khô héo vì không có nước; một số hạt rơi giữa bụi gai, bụi gai mọc lên và lấn át hạt giống; còn một số hạt rơi trên đất tốt, nảy mầm và sinh ra trái gấp trăm lần. Nói xong, Người kêu lên: “Ai có tai để nghe, hãy nghe!” Các môn đệ của Ngài bèn hỏi Ngài: “Dụ ngôn này có ý nghĩa gì?” Ngài đáp: “Các con được ban cho sự hiểu biết về những mầu nhiệm của Nước Trời, còn những người khác thì chỉ được nghe qua dụ ngôn, nên họ nhìn mà không thấy, nghe mà không hiểu.” Đây là ý nghĩa của dụ ngôn này: hạt giống là Lời của Đức Chúa Trời; còn hạt rơi dọc đường, đó là những người nghe, mà sau đó ma quỷ đến và cướp Lời khỏi lòng họ, để họ không tin và không được cứu rỗi; còn hạt rơi trên đá là những người khi nghe Lời thì vui mừng đón nhận, nhưng họ không có rễ, nên lúc thì tin, lúc bị cám dỗ thì lại bỏ đạo; còn hạt rơi vào bụi gai là những người nghe Lời, nhưng khi ra đi, họ bị những lo toan, của cải và thú vui đời thường lấn át nên không sinh hoa trái; còn hạt rơi vào đất tốt là những người nghe Lời, giữ Lời ấy trong lòng tốt lành và trong sạch, rồi sinh hoa trái nhờ sự kiên nhẫn. Nói xong, Ngài cất tiếng lên: “Ai có tai để nghe, hãy nghe!”

Lc 8:5-15

Tuần 21.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 36

Chúa phán: “Không ai thấp đèn rồi lại che nó bằng bình, hay đặt dưới giường, mà đặt trên giá đèn, để những ai vào nhà được thấy ánh sáng. Vì không có gì bí mật mà không được bày tỏ, cũng không có gì kín đáo mà không được tiết lộ và không bị phơi bày.” Vậy, hãy để ý cách các con lắng nghe: vì ai có, thì sẽ được ban thêm; còn ai không có, thì ngay cả điều họ tưởng là mình có cũng sẽ bị lấy đi. Mẹ và các anh em của Ngài đến gặp Ngài, nhưng vì đám đông nên không thể đến gần Ngài được. Họ báo cho Ngài biết: “Mẹ và các anh em của Ngài đang đứng ngoài kia, muốn gặp Ngài.” Ngài đáp lại: “Mẹ Ta và các anh em Ta chính là những ai lắng nghe Lời Thiên Chúa và thực hành Lời ấy.”

Lc 8:16-21

Thứ Bảy tuần thứ 23.

Ngày 9 tháng 9, 9 tháng 12 và 25 tháng 7, thánh Anna.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 37

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su cùng các môn đệ lên thuyền và nói với họ: “Chúng ta hãy sang bên kia hồ.” Rồi họ lên đường. Trong lúc đang đi thuyền, Ngài ngủ thiếp đi. Trên hồ, gió giật mạnh nổi lên, sóng ập vào thuyền, khiến họ lâm vào nguy hiểm. Họ liền đến đánh thức Ngài và thưa: “Thầy ơi! Thầy ơi! Chúng con sắp chết rồi.” Nhưng Ngài đứng dậy, quở trách gió và sóng; gió và sóng liền im lặng, và trời trở nên yên tĩnh. Rồi Ngài nói với họ: “Đức tin của các con đâu rồi?” Còn họ thì vừa sợ hãi vừa ngạc nhiên, nói với nhau: “Người này là ai mà cả gió và nước cũng vâng lời Ngài?”

Lc 8:22-25

Thứ Tư, tuần thứ 21.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 38

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến xứ Ga-đa-rê, nằm đối diện với Ga-li-lê. Khi Ngài bước lên bờ, có một người từ thành phố đó ra đón Ngài; người ấy từ lâu đã bị quỷ ám, không mặc áo xống, và không ở trong nhà mà sống trong các ngôi mộ. Thấy Đức Giê-su, người ấy la lên, quỳ xuống trước mặt Ngài và nói bằng giọng lớn: “Ngài có liên quan gì đến tôi, hỡi Đức Giê-su, Con của Đức Chúa Trời Tối Cao? Tôi xin Ngài, đừng hành hạ tôi.” Vì Đức Giê-su đã ra lệnh cho tà linh ra khỏi người ấy, bởi vì nó đã hành hạ anh ta từ lâu, đến nỗi người ta phải trói anh ta bằng xiềng xích và dây trói để canh giữ; nhưng anh ta cứ xé rách dây trói và bị tà linh đuổi vào hoang mạc. Đức Giê-su hỏi anh ta: “Tên người là gì?” Anh ta đáp: “Là ‘Quân đoàn’,” – vì có nhiều tà linh đã nhập vào anh ta. Họ van xin Đức Giê-su đừng ra lệnh cho chúng phải xuống vực thẳm. Lúc đó, trên núi có một đàn heo lớn đang gặm cỏ; các quỷ van xin Ngài cho phép chúng nhập vào đàn heo ấy. Ngài đã cho phép. Các quỷ, sau khi ra khỏi người ấy, đã nhập vào đàn heo, và cả đàn lao xuống vách đá xuống hồ rồi chìm ngấm. Những người chăn lợn, khi thấy chuyện đã xảy ra, liền chạy đi báo tin trong thành và các làng mạc. Mọi người đổ xô ra xem chuyện đã xảy ra; và khi đến chỗ Đức Giê-su, họ thấy người đàn ông mà các quỷ đã ra khỏi, đang ngồi dưới chân Đức Giê-su, mặc quần áo và tâm trí tỉnh táo; họ kinh hoàng. Những người chứng kiến đã kể lại cho họ nghe cách người bị quỷ ám đã được chữa lành. Toàn thể dân chúng vùng Ga-đa-ri xin Ngài rời khỏi họ, vì họ đang bị bao trùm bởi nỗi sợ hãi tội độ. Ngài lên thuyền và trở về. Còn người đã được giải thoát khỏi quỷ thì xin Ngài cho được ở lại với Ngài. Nhưng Đức Giê-su từ chối, và bảo: “Hãy về nhà ngươi và kể lại những điều Đức Chúa Trời đã làm cho ngươi.” Người ấy đi khắp thành phố rao giảng những điều Đức Giê-su đã làm cho mình.

Lc 8:26–39
Tuần 23.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 39

Vào lúc ấy, có một người tên là Gia-i-rô, là trưởng hội đường, đến gặp Đức Giê-su; ông quỳ xuống dưới chân Ngài và xin Ngài vào nhà ông, vì ông có một cô con gái mười hai tuổi đang hấp hối. Khi Ngài đang đi, đám đông chen lấn xung quanh Ngài. Có một người phụ nữ bị chảy máu đã mười hai năm, người đã tiêu hết tài sản vào việc chữa trị mà không ai chữa khỏi được, đã đến từ phía sau và chạm vào tà áo của Ngài; ngay lập tức, máu của bà ngừng chảy. Chúa Giê-su bèn nói: “Ai đã chạm vào Ta?” Khi mọi người đều chối, thì Phê-rô cùng những người đi theo Ngài thưa: “Thưa Thầy, đám đông đang vây quanh và chen lấn Thầy, mà Thầy lại hỏi: ‘Ai đã chạm vào Ta?’” Nhưng Chúa Giê-su đáp: “Có ai đó đã chạm vào Ta, vì Ta cảm nhận được sức mạnh phát ra từ Ta.” Người phụ nữ, thấy mình không thể giấu được nữa, liền run rẩy bước đến, quỳ xuống trước mặt Ngài và kể cho Ngài nghe trước mặt cả đám đông lý do tại sao bà đã chạm vào Ngài và làm sao bà được chữa lành ngay lập tức. Ngài nói với bà: “Hãy can đảm lên, con gái ơi, đức tin của con đã cứu con; hãy đi bình an.” Khi Ngài còn đang nói những lời ấy, có một người từ nhà trưởng hội đường đến và nói với Ngài: “Con gái ông đã chết rồi; xin đừng làm phiền Thầy nữa.” Nhưng Đức Giê-su, nghe vậy, bèn nói với người ấy: “Đừng sợ, chỉ cần tin, thì con bé sẽ được cứu.” Khi đến nhà, Ngài không cho ai vào, ngoại trừ Phê-rô, Gio-an, Gia-cô-bê, cùng cha và mẹ của cô bé. Mọi người đều khóc lóc và than khóc vì cô bé. Nhưng Ngài nói: “Đừng khóc; con bé không chết, mà chỉ đang ngủ thôi.” Họ chế nhạo Ngài, vì biết rằng cô bé đã chết. Nhưng Ngài đuổi mọi người ra ngoài, nắm tay cô bé và kêu lên: “Này cô bé! Hãy đứng dậy!” Linh hồn cô bé trở lại; cô bé liền đứng dậy, và Ngài bảo cho cô bé ăn. Cha mẹ cô bé rất ngạc nhiên. Ngài ra lệnh cho họ đừng nói với ai về chuyện đã xảy ra.

Lc 8:41–56
Tuần 24.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 40

Vào lúc ấy, Đức Giê-su gọi mười hai môn đệ của Ngài lại, ban cho họ quyền năng và quyền lực trên mọi quỷ dữ, cũng như khả năng chữa lành các bệnh tật, rồi sai họ đi rao giảng Nước Thiên Chúa và chữa lành những người bệnh. Ngài bảo họ: “Đừng mang theo gì trên đường đi: không gậy, không túi, không bánh, không tiền bạc, và đừng có hai bộ quần áo; khi vào nhà nào, hãy ở lại đó và từ đó tiếp tục lên đường. Còn nếu nơi nào không tiếp nhận các con, thì khi ra khỏi thành đó, hãy lắc bụi

khởi chân các con để làm chứng cho họ. Họ đi và đi qua các làng mạc, rao giảng Tin Mừng và chữa lành khắp nơi.

Lc 9:1-6
Thứ Bảy tuần thứ 24.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 41

Vào thời ấy, Hê-rôt, vua tứ phân, nghe nói về mọi việc Đức Giê-su đã làm, nên bối rối; vì có người nói rằng đó là Gio-an đã sống lại từ cõi chết; có người lại nói rằng Ê-li đã hiện ra; còn có người khác thì cho rằng một trong các tiên tri xưa đã sống lại. Hê-rôt bèn nói: “Ta đã chặt đầu Gioan rồi; vậy thì Đấng này, mà ta nghe nói đến như vậy, là ai? Và ông tìm cách được gặp Ngài. Các sứ đồ trở về, kể lại cho Ngài những việc họ đã làm; rồi Ngài dẫn các ông đi riêng đến một nơi hoang vắng, gần thành phố tên là Bết-xai-đa. Nhưng dân chúng biết tin, liền đi theo Ngài; và Ngài tiếp đón họ, giảng dạy cho họ về Nước Trời, và chữa lành cho những ai xin được chữa lành.

Lc 9:7-11
Thứ Năm, tuần thứ 21.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 42

Lúc bấy giờ, mười hai môn đệ đến gần Đức Giê-su và thưa với Ngài: “Xin hãy cho dân chúng giải tán, để họ đi đến các làng mạc và thôn xóm lân cận tìm chỗ nghỉ qua đêm và kiếm thức ăn; vì chúng ta đang ở nơi hoang vắng này.” Nhưng Ngài bảo họ: “Các con hãy cho họ ăn.” Họ thưa: “Chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá; liệu chúng con có nên đi mua thức ăn cho tất cả những người này không?” Vì số người đó khoảng năm ngàn người. Nhưng Ngài bảo các môn đệ: “Hãy xếp họ thành hàng, mỗi hàng năm mươi người.” Họ làm theo lời Ngài và xếp tất cả mọi người thành hàng. Rồi Ngài cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, chúc phước, bẻ ra và trao cho các môn đệ để phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn và được no nê; những mảnh vụn còn lại được thu gom được mười hai giỏ. Vào một lúc nọ, khi Ngài đang cầu nguyện ở một nơi vắng vẻ, các môn đệ cũng ở cùng Ngài.

Lc 9:12B-18A
Thứ Sáu, tuần thứ 21.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 43

Khi ấy, trong lúc Đức Giê-su đang cầu nguyện ở một nơi vắng vẻ, và các môn đệ đang ở cùng Ngài, Ngài hỏi họ: “Dân chúng cho rằng Ta là ai?” Họ thưa lại: “Có người cho rằng Ngài là Gioan Tẩy Giả, có người lại cho rằng Ngài là Ê-li; còn có người khác thì nói rằng một trong các tiên tri xưa đã sống lại.” Ngài lại hỏi họ: “Còn các con, các con cho rằng Ta là ai?” Phê-rô đáp: “Là Đấng Kitô của Thiên Chúa.” Nhưng Ngài nghiêm khắc cấm họ không được nói điều này với ai, và nói rằng Con Người phải chịu nhiều đau khổ, bị các trưởng lão, các thượng tế và các kinh sư từ chối, bị giết chết, và vào ngày thứ ba sẽ sống lại.

Lc 9:18-22
Thứ Hai, tuần thứ 22.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 44

Chúa phán: “Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập giá mình và theo Ta. Vì ai muốn cứu lấy linh hồn mình thì sẽ mất nó; còn ai mất linh hồn mình vì Ta thì sẽ cứu được nó. Vì người ta được lợi gì khi chiếm được cả thế gian mà lại làm hại chính mình hay tự hủy hoại mình?” Vì ai hổ thẹn vì Ta và những lời Ta nói, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì người ấy, khi Ngài đến trong vinh quang của Ngài, cùng với Cha và các thiên thần thánh. Thật, Ta nói cùng các ngươi: có một số người đang đứng đây sẽ không nếm trải cái chết, mà sẽ được thấy Nước Thiên Chúa.

Lc 9:23-27
Thứ Ba, tuần thứ 22.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 45

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đem theo Phê-rô, Gio-an và Gia-cô-bê lên núi cầu nguyện. Khi Người đang cầu nguyện, dung mạo Người bỗng thay đổi, và áo Người trở nên trắng sáng chói lọi. Và kia, có hai người đang trò chuyện với Ngài, đó là Mô-sê và Ê-li; họ hiện ra trong vinh quang và nói về cuộc ra đi mà Ngài phải thực hiện tại Giê-ru-sa-lem. Còn Phê-rô và những người đi cùng thì đang chìm trong giấc ngủ; nhưng khi tỉnh dậy, họ thấy vinh quang của Ngài và hai người đàn ông đang đứng bên Ngài. Khi hai người ấy rời khỏi Ngài, Phê-rô nói với Đức Giê-su: “Thưa Thầy! Chúng ta ở đây thật tốt; chúng ta hãy dựng ba lều: một cho Thầy, một cho Mô-sê và một cho Ê-li,” – mà không biết mình đang nói gì. Khi ông vừa nói xong, một đám mây hiện ra và bao phủ họ; họ sợ hãi khi bước vào trong đám mây. Từ trong đám mây có tiếng phán: “Đây là Con Yêu Dấu của Ta, hãy vâng lời Ngài.” Khi tiếng phán ấy vang lên, chỉ còn lại một mình Đức Giê-su. Họ im lặng và trong những ngày ấy, họ không nói với ai về những điều họ đã thấy.

Lc 9:28–36
Lễ Biến Hình của Chúa, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 46

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su xuống núi, có rất đông dân chúng ra đón Ngài. Bỗng có một người trong đám đông kêu lên: “Thầy ơi! Con xin Thầy hãy nhìn con trai con, nó là con duy nhất của con: nó bị một tà linh ám, nó bỗng nhiên la hét, và tà linh hành hạ nó đến nỗi nó sùi bọt mép; rồi tà linh mới rời khỏi nó, sau khi đã hành hạ nó tội tã.” Con đã xin các môn đệ của Thầy trừ tà cho nó, nhưng họ không làm được.” Đức Giê-su đáp lại: “Ôi, dòng dõi bất tín và sa đọa! Đến bao giờ Thầy còn ở với các ngươi và còn phải chịu đựng các ngươi nữa? Hãy đưa con trai ngươi đến đây.” Khi cậu bé còn đang đi, quỷ dữ đã quật ngã cậu và đánh đập cậu; nhưng Đức Giê-su đã quở trách thần ô uế, chữa lành cho cậu bé, và trao cậu lại cho cha cậu. Mọi người đều kinh ngạc trước quyền năng của Đức Chúa Trời.

Lc 9:37–43
Thứ Bảy tuần thứ 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 47

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Các con hãy ghi nhớ lời này: Con Người sẽ bị nộp vào tay loài người.” Nhưng họ không hiểu lời ấy, và lời ấy vẫn còn ẩn giấu đối với họ, nên họ không thấu hiểu, lại còn sợ không dám hỏi Ngài về lời ấy. Rồi họ nảy sinh ý nghĩ: Ai trong số họ là người lớn nhất? Đức Giê-su, thấy ý nghĩ trong lòng họ, bèn bế một đứa trẻ, đặt trước mặt Ngài và nói với họ: Ai tiếp nhận đứa trẻ này nhân danh Ta, thì cũng tiếp nhận Ta; và ai tiếp nhận Ta, thì cũng tiếp nhận Đấng đã sai Ta; vì ai trong các con là người nhỏ nhất, thì người ấy sẽ là người lớn nhất. Lúc đó, Gioan thưa: “Thưa Thầy! Chúng con đã thấy một người nhân danh Thầy mà trừ quỷ, nhưng chúng con đã cấm người ấy, vì người ấy không đi theo chúng con.” Đức Giê-su bảo ông: “Đừng cấm, vì ai không chống lại các con thì là người ủng hộ các con.”

Lc 9:44–50
Thứ Tư, tuần thứ 22.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 48A

Vào lúc ấy, một trong các môn đệ của Ngài đến gần Đức Giê-su và thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Chúng con đã thấy một người nhân danh Thầy mà trừ quỷ, nên chúng con đã cấm người ấy, vì người ấy không đi theo chúng con.” Đức Giê-su nói với người ấy: “Đừng cấm, vì ai không chống lại các con thì là người ủng hộ các con.” Khi những ngày Ngài sắp bị cất khỏi thế gian đã gần kề, Ngài muốn lên Giê-ru-sa-lem; Ngài sai những sứ giả đi trước mặt Ngài; họ đi và vào một làng của người Sa-ma-ri để chuẩn bị cho Ngài; nhưng ở đó họ không tiếp đón Ngài, vì Ngài trông giống như một người đang trên đường đi lên Giê-ru-sa-lem. Thấy vậy, các môn đệ của Ngài là Gia-cô và Gio-an bèn thưa: “Lạy Chúa! Nếu Chúa muốn, chúng con xin cầu xin lửa từ trời giáng xuống tiêu diệt họ, như Ê-li đã làm?” Nhưng Ngài quay lại, ngăn cản họ và nói: “Các con không biết các con đang mang tinh thần nào; vì

Con Người đến không phải để hủy diệt linh hồn loài người, mà là để cứu rỗi.” Rồi họ đi đến một làng khác.

Lc 9:49–56
Thứ Năm, tuần thứ 22.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 48B

Vào thời điểm những ngày Đức Giê-su sắp bị cất khỏi thế gian đang đến gần, Ngài muốn lên Giê-ru-sa-lem; Ngài đã sai những sứ giả đi trước mặt Ngài; họ đi và vào một làng của người Sa-ma-ri để chuẩn bị cho Ngài; nhưng ở đó họ không tiếp đón Ngài, vì Ngài trông giống như một người đang trên đường đi lên Giê-ru-sa-lem. Thấy vậy, các môn đệ của Ngài là Gia-cơ và Gio-an bèn thưa: “Lạy Chúa! Nếu Chúa muốn, chúng con xin cầu xin lửa từ trời giáng xuống thiêu hủy họ, như Ê-li đã làm.” Nhưng Ngài quay lại, cấm họ và nói: “Các con không biết các con đang mang tinh thần nào; vì Con Người đã đến không phải để hủy diệt linh hồn loài người, mà để cứu rỗi. Rồi họ đi đến một làng khác. Đức Giê-su nói: “Mọi sự đã được Cha Ta phó thác cho Ta; và không ai biết Con là ai, ngoại trừ Cha; cũng không ai biết Cha là ai, ngoại trừ Con và những ai mà Con muốn mặc khải.” Rồi Ngài quay sang các môn đệ và nói riêng với họ: “Phúc cho đôi mắt được thấy những điều các con đang thấy! Vì Ta nói với các con rằng: đã có nhiều tiên tri và vua muốn được thấy những điều các con đang thấy, nhưng không được thấy, và muốn được nghe những điều các con đang nghe, nhưng không được nghe.”

Lc 9:51–56; 10:22–24
Ngày 16 tháng 8, Lễ Kính Hình Ảnh Đấng Cứu Thế Không Do Tay Người Tạo Ra.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 49

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang trên đường đi, có một người thưa với Ngài: “Lạy Chúa, con sẽ theo Chúa, dù Chúa đi đâu.” Đức Giê-su đáp: “Cáo có hang, chim trời có tổ, còn Con Người thì không có nơi nào để gối đầu.” Ngài lại nói với một người khác: “Hãy theo Ta.” Người ấy thưa: “Lạy Chúa! Xin cho con được về chôn cất cha con trước đã.” Nhưng Đức Giê-su đáp: “Hãy để cho những người chết chôn cất người chết của họ, còn con hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa.” Một người khác lại nói: “Lạy Chúa, con sẽ theo Ngài! Nhưng xin cho con được từ biệt gia đình con trước đã.” Nhưng Đức Giê-su nói với người ấy: “Ai đã đặt tay lên cày mà còn ngoái lại phía sau, thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa.”

Lc 9:57–62
Thứ Bảy, tuần thứ 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 50A

Vào thời ấy, Chúa đã chọn thêm bảy mươi môn đệ khác, và sai họ đi từng đôi một trước mặt Ngài đến mọi thành phố và nơi chốn mà chính Ngài định đến, rồi phán cùng họ rằng: “Mùa gặt thì nhiều, nhưng thợ gặt thì ít; vậy, hãy cầu xin Chủ mùa gặt sai thợ gặt đến gặt mùa gặt của Ngài. Hãy đi! Ta sai các con đi như những con chiên giữa bầy sói. Đừng mang theo túi, bao, hay giày dép, và đừng chào hỏi ai trên đường. Khi vào nhà nào, trước hết hãy nói: ‘Bình an cho nhà này’; nếu ở đó có người con của bình an, thì bình an của các con sẽ ngự trên người ấy; còn nếu không, thì bình an ấy sẽ trở lại với các con. Hãy ở lại trong ngôi nhà đó, ăn và uống những gì họ có, vì người làm việc xứng đáng được thưởng cho công lao của mình; đừng đi từ nhà này sang nhà khác. Nếu các con đến một thành phố nào đó và được tiếp đón, hãy ăn những gì họ dọn ra, chữa lành cho những người bệnh trong thành phố đó, và nói với họ: “Nước Thiên Chúa đã đến gần các con rồi.” Còn nếu các con đến một thành phố nào mà họ không tiếp đón các con, thì hãy ra đường và nói: ‘Chúng tôi lắc bỏ bụi bần bám trên chân chúng tôi từ thành phố các người; nhưng hãy biết rằng Nước Trời đã đến gần các người rồi.’ Ta nói với các con rằng, vào ngày đó, thành Sô-dôm sẽ được an ủi hơn thành phố ấy. Khốn cho người, Hô-ra-xin! Khốn cho người, Bết-sa-i-đa! Vì nếu những quyền năng đã được tỏ ra nơi các người mà được tỏ ra tại Ty-ơ và Si-đôn, thì từ lâu họ đã ăn năn, ngồi trong vải thô và tro bụi rồi; nhưng tại ngày phán xét, Ty-ơ và Si-đôn sẽ được an ủi hơn các người. Còn người, Ca-phác-na-um, đã được nâng lên tận trời, thì sẽ bị ném xuống địa ngục.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 50B

Vào thời ấy, Chúa đã chọn thêm bảy mươi môn đệ khác, và sai họ đi từng đôi một trước mặt Ngài đến mọi thành phố và nơi chốn mà chính Ngài định đến, rồi phán cùng họ rằng: “Mùa gặt thì nhiều, nhưng thợ gặt thì ít; vậy, hãy cầu xin Chủ mùa gặt sai thợ gặt đến gặt mùa gặt của Ngài. Hãy đi! Ta sai các con đi như những con chiên giữa bầy sói. Đừng mang theo túi, bao, hay giày dép, và đừng chào hỏi ai trên đường. Khi vào nhà nào, trước hết hãy nói: ‘Bình an cho nhà này’; nếu ở đó có người con của bình an, thì bình an của các con sẽ ngự trên người ấy; còn nếu không, thì bình an ấy sẽ trở lại với các con. Hãy ở lại trong ngôi nhà đó, ăn và uống những gì họ có, vì người làm việc xứng đáng được thưởng cho công lao của mình; đừng đi từ nhà này sang nhà khác. Nếu các con đến một thành phố nào đó và được tiếp đón, hãy ăn những gì họ dọn ra, chữa lành cho những người bệnh trong thành phố đó, và nói với họ: ‘Nước Thiên Chúa đã đến gần các con rồi.’ Còn nếu các con đến một thành phố nào mà họ không tiếp đón các con, thì hãy ra đường và nói: ‘Chúng tôi lắc bỏ bụi bản bám trên chân chúng tôi từ thành phố các người; nhưng hãy biết rằng Nước Trời đã đến gần các người rồi.’ Ta nói với các con rằng, vào ngày đó, thành Sô-đôm sẽ được an ủi hơn thành phố ấy. Khốn cho người, Hô-ra-xin! Khốn cho người, Bết-sa-i-đa! Vì nếu những quyền năng đã được tỏ ra nơi các người mà được tỏ ra tại Ty-rô và Si-đôn, thì từ lâu họ đã ăn năn, ngồi trong vải thô và tro bụi rồi; nhưng Ty-rô và Si-đôn sẽ được an ủi hơn các người trong ngày phán xét. Còn người, Ca-phác-na-um, đã được nâng lên tận trời, thì sẽ bị ném xuống địa ngục. Ai nghe các con là nghe Ta, và ai từ chối các con là từ chối Ta; còn ai từ chối Ta là từ chối Đấng đã sai Ta. Bảy mươi môn đệ trở về với niềm vui và thưa rằng: “Lạy Chúa! Ngay cả các quỷ cũng vâng lời chúng con nhân danh Ngài.” Ngài bèn phán với họ: “Ta đã thấy Sa-tan rơi xuống từ trời như tia chớp; này, Ta ban cho các con quyền năng để giẫm lên rắn rết và mọi thế lực của kẻ thù, và chẳng điều gì có thể làm hại các con; nhưng đừng vui mừng vì các thần linh vâng lời các con, mà hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi chép trên trời.” Lúc ấy, Đức Giê-su hân hoan trong Thánh Thần và nói: “Con ngợi khen Cha, là Chúa trời đất, vì Cha đã giấu điều này khỏi những người khôn ngoan và thông thái, mà lại mặc khải cho những trẻ thơ. Vâng, lạy Cha! Vì đó là ý muốn của Cha.”

Lc 10:1-21
Dành cho các Tông đồ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 51A

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Ai nghe các con là nghe Ta, ai khước từ các con là khước từ Ta; còn ai khước từ Ta là khước từ Đấng đã sai Ta.” Bảy mươi môn đệ trở về với lòng vui mừng và thưa rằng: “Lạy Chúa! Ngay cả các quỷ cũng vâng lời chúng con nhân danh Ngài.” Ngài bèn phán cùng họ rằng: “Ta đã thấy Sa-tan rơi xuống từ trời như tia chớp; này, Ta ban cho các con quyền năng để giẫm lên rắn rết và mọi thế lực của kẻ thù, và chẳng có gì có thể làm hại các con được; nhưng đừng vui mừng vì các thần linh vâng lời các con, mà hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trong các tầng trời.” Lúc ấy, Đức Giê-su hân hoan trong Thánh Thần và nói: “Con ngợi khen Cha, là Chúa trời đất, vì Cha đã giấu điều này khỏi những người khôn ngoan và thông thái, mà lại mặc khải cho những trẻ thơ. Vâng, lạy Cha! Vì đó là ý muốn của Cha.”

Lc 10:16-21
Dành cho các thiên thần, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 51B

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Này, Ta ban cho các con quyền năng để giẫm lên rắn rết và mọi thế lực của ma quỷ, và chẳng có gì có thể làm hại các con được; nhưng đừng vui mừng vì các thần linh vâng lời các con, mà hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trong các tầng trời.” Lúc bấy giờ, Đức Giê-su hân hoan trong Thánh Thần và nói: “Con ngợi khen Cha, là Chúa trời đất, vì Cha đã giấu điều này khỏi những người khôn ngoan và thông thái, mà lại mặc khải cho những trẻ thơ. Vâng, lạy Cha! Vì đó là ý muốn của Cha.”

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 52

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Mọi sự đã được Cha Ta phó thác cho Ta; và không ai biết Con là ai, ngoại trừ Cha; cũng không ai biết Cha là ai, ngoại trừ Con và những ai mà Con muốn mặc khải cho.” Rồi Ngài quay sang các môn đệ và nói riêng với họ: “Phúc cho đôi mắt được thấy những điều các con đang thấy! Vì Ta nói với các con rằng: đã có nhiều tiên tri và vua mong muốn được thấy những điều các con đang thấy, nhưng không được thấy, và mong muốn được nghe những điều các con đang nghe, nhưng không được nghe.”

Lc 10:22-24
Thứ Hai, tuần thứ 23.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 53

Lúc bảy giờ, có một người thông luật đến gần Đức Giê-su để thử thách Ngài, và nói: “Thưa Thầy! Tôi phải làm gì để được sự sống đời đời?” Ngài đáp lại: “Trong Luật có chép gì? Anh đọc thế nào?” Người ấy đáp: “Hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa của người hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực và hết trí khôn, và hãy yêu mến người lân cận như chính mình.” Đức Giê-su nói với người ấy: “Người đã trả lời đúng; hãy làm như vậy, và người sẽ được sống.” Nhưng người ấy, muốn tự bào chữa cho mình, bèn hỏi Đức Giê-su: “Vậy ai là người lân cận của tôi?” Đức Giê-su đáp: “Có một người từ Giê-ru-sa-lem đi xuống Giê-ri-cô, bị bọn cướp tấn công; chúng lột sạch quần áo của anh ta, đánh đập anh ta rồi bỏ đi, để lại anh ta trong tình trạng thoi thóp.” Tình cờ, có một thầy tế lễ đi qua con đường ấy; khi thấy người ấy, ông ta đi qua mà không dừng lại. Cũng vậy, một người Lê-vi khi đến chỗ đó, tiến lại gần, nhìn xem rồi cũng đi qua. Còn một người Sa-ma-ri, khi đi ngang qua, thấy người ấy, liền động lòng thương xót; ông ta tiến lại gần, băng bó vết thương cho người ấy, đổ dầu và rượu lên; rồi đặt anh ta lên lưng lừa của mình, đưa anh ta về nhà trọ và chăm sóc anh ta; đến ngày hôm sau, khi lên đường, ông lấy ra hai dinar, đưa cho chủ nhà trọ và nói với ông ta: “Hãy chăm sóc anh ta; và nếu chi tiêu thêm gì, khi tôi trở lại, tôi sẽ trả lại cho ông.” Trong ba người này, theo anh nghĩ, ai là người láng giềng của người bị bọn cướp tấn công? Anh ta đáp: “Người đã tỏ lòng thương xót với anh ta.” Bây giờ, Đức Giê-su nói với anh ta: “Hãy đi và làm như vậy.”

Lc 10:25-37
Tuần 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 54

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến một làng nọ; ở đó, có một người phụ nữ tên là Ma-thê đã tiếp đón Ngài vào nhà mình; bà có một người em gái tên là Ma-ri-a, người đã ngồi dưới chân Đức Giê-su và lắng nghe lời Ngài. Còn Ma-thê thì bận rộn lo liệu bữa tiệc lớn, nên đến gần và thưa: “Lạy Chúa! Ngài có thấy em gái con để con một mình lo việc này không? Xin Ngài bảo em ấy giúp con.” Đức Giê-su đáp lại: “Ma-thê! Ma-thê! Con lo lắng và bận rộn về nhiều việc, nhưng chỉ có một điều cần thiết; còn Ma-ri đã chọn phần tốt lành, phần ấy sẽ không bị lấy đi khỏi nàng.” Khi Ngài đang nói điều đó, có một người phụ nữ trong đám đông cất tiếng lên thưa với Ngài: “Phúc cho tử cung đã mang Ngài, và phúc cho vú đã nuôi dưỡng Ngài!” Ngài đáp: “Phúc cho những ai nghe Lời Đức Chúa Trời và tuân giữ Lời ấy.”

Lc 10:38-42; 11:27-28
Đức Mẹ Rất Thánh, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 55

Vào lúc ấy, khi Đức Giêsu đang cầu nguyện tại một nơi nào đó và ngừng lại, một trong các môn đệ của Ngài thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Xin dạy chúng con cầu nguyện, như thánh Gioan đã dạy các môn đệ của ngài.” Ngài nói với họ: “Khi các con cầu nguyện, hãy nói: Lạy Cha chúng con ở trên trời! xin cho danh Ngài được thánh hóa; xin Nước Ngài đến; xin ý Ngài được thực hiện trên đất cũng như trên trời; xin ban cho chúng con bánh hằng ngày; xin tha thứ tội lỗi cho chúng con, vì chúng con cũng tha thứ cho mọi người mắc nợ chúng con; xin chớ để chúng con sa vào cám dỗ, nhưng xin cứu chúng

con khỏi kẻ ác. Ngài nói với họ: “Giả sử một trong các con có một người bạn, và vào nửa đêm, người đó đến gặp bạn mình và nói: ‘Bạn ơi! Cho tôi mượn ba ổ bánh mì đi, vì bạn tôi vừa ghé qua nhà tôi từ đường xa, mà tôi chẳng có gì để đãi anh ấy; thì người kia từ trong nhà sẽ đáp lại: ‘Đừng làm phiền tôi, cửa đã khóa rồi, và các con tôi đang nằm cùng tôi trên giường; tôi không thể dậy để cho anh được.’ Ta nói với các con đây: nếu người ấy không đứng dậy và cho người bạn vì tình bạn, thì vì sự kiên trì của người ấy, người ấy sẽ đứng dậy và cho người ấy tất cả những gì người ấy xin. Và Ta nói với các con: hãy xin, thì sẽ được; hãy tìm, thì sẽ thấy; hãy gõ cửa, thì sẽ được mở cho, vì ai xin thì sẽ được, ai tìm thì sẽ thấy, và ai gõ cửa thì sẽ được mở cho.

Lc 11:1-10
Thứ Ba, tuần thứ 23.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 56

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Hãy xin, thì sẽ được; hãy tìm, thì sẽ thấy; hãy gõ cửa, thì sẽ mở cho các con; vì ai xin thì được, ai tìm thì thấy, và ai gõ cửa thì sẽ được mở cho.” Trong các con, có người cha nào, khi con trai xin bánh, lại đưa cho nó hòn đá chẳng? Hay khi con xin cá, lại cho nó con rắn thay vì cá chẳng? Hay nếu con xin trứng, lại cho nó con bọ cạp chẳng? Vậy, nếu các con, dù là những người xấu xa, còn biết ban những ân huệ tốt lành cho con cái mình, thì Cha trên trời lại càng ban Thánh Thần cho những ai xin Ngài.

Lc 11:9-13
Thứ Tư tuần thứ 23.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 57

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đã trừ quỷ khỏi một người câm; và khi quỷ ra khỏi, người câm liền nói được; dân chúng đều kinh ngạc. Một số người trong họ nói: “Ngài trừ quỷ bằng quyền năng của Bê-ên-xê-bu, chúa tể của các quỷ.” Còn những người khác, vì muốn thử thách Ngài, đã đòi Ngài làm một dấu lạ từ trời. Nhưng Ngài, biết rõ ý nghĩ của họ, bèn nói với họ rằng: “Mọi vương quốc nào tự chia rẽ bên trong thì sẽ trở nên hoang vắng, và ngôi nhà nào tự chia rẽ bên trong thì sẽ sụp đổ; nếu chính Satan cũng tự chia rẽ bên trong, thì vương quốc của nó làm sao đứng vững được? còn các ngươi lại nói rằng Ta trừ quỷ bằng quyền năng của Beelzebul; và nếu Ta trừ quỷ bằng quyền năng của Beelzebul, thì con cái các ngươi trừ quỷ bằng quyền năng của ai? Vì thế, chính chúng sẽ là những người phán xét các ngươi. Còn nếu Ta trừ quỷ bằng ngón tay của Đức Chúa Trời, thì quả thật, Nước Đức Chúa Trời đã đến với các ngươi rồi. Khi người mạnh mẽ dùng vũ khí canh giữ nhà mình, thì tài sản của người ấy được an toàn; nhưng khi có kẻ mạnh hơn tấn công và đánh bại người ấy, thì kẻ đó sẽ lấy hết vũ khí mà người ấy đã trông cậy, và chia chác những gì đã cướp được từ người ấy. Ai không ở cùng Ta thì chống lại Ta; và ai không thu thập cùng Ta thì đang phung phí.

Lc 11:14-23
Thứ Năm, tuần thứ 23.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 58

Chúa phán: Ai không ở cùng Ta thì chống lại Ta; và ai không thu thập cùng Ta thì đang phung phí. Khi tà linh ra khỏi một người, nó đi lang thang qua những nơi khô cằn, tìm kiếm sự yên nghỉ, nhưng không tìm thấy, nó nói: “Ta sẽ trở về nhà ta, nơi ta đã ra khỏi đó”; và khi trở về, nó thấy nhà đã được quét dọn và dọn dẹp sạch sẽ; lúc đó, nó đi và mang theo bảy thần khác, ác hơn chính nó, và khi vào, chúng ở lại đó – và tình trạng cuối cùng của người ấy còn tệ hơn lúc ban đầu.

Lc 11:23-26
Thứ Sáu, tuần thứ 23.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 59

Vào lúc đó, khi dân chúng tụ tập đông đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói: “Thế hệ này là thế hệ gian xảo; nó tìm kiếm dấu lạ, nhưng sẽ không được ban cho dấu lạ nào, ngoại trừ dấu lạ của tiên tri Giô-na; vì như Giô-na đã là dấu lạ cho dân Ni-ni-ve, thì Con Người cũng sẽ là dấu lạ cho thế hệ này. Nữ hoàng phương Nam sẽ đứng ra xét xử dân tộc này và kết án họ, vì bà đã từ tận cùng trái đất đến để nghe sự khôn ngoan của vua Sa-lô-môn; và này, ở đây có Đấng vĩ đại hơn Sa-lô-môn. Dân thành Ni-

ni-ve sẽ đứng ra xét xử dân tộc này và kết án họ, vì họ đã ăn năn nhờ lời rao giảng của Giô-na; và này, ở đây có Đấng vĩ đại hơn Giô-na. Không ai thấp đèn rồi lại đặt nó ở nơi kín đáo, hay dưới cái chậu, mà đặt trên giá đèn, để những ai vào nhà đều thấy ánh sáng.

Lc 11:29-33
Thứ Hai, tuần thứ 24.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 60

Chúa phán: “Con mắt là ngọn đèn của thân thể; vậy, nếu con mắt người trong sáng, thì cả thân thể người cũng sẽ sáng; còn nếu nó mờ đục, thì thân thể người cũng sẽ tối tăm. Vậy, hãy xem: ánh sáng trong người, có phải là bóng tối chăng?” Còn nếu toàn thân người sáng sủa và không có một phần tối nào, thì mọi sự sẽ sáng sủa, như thể ngọn đèn chiếu sáng người bằng ánh sáng rực rỡ. Khi Ngài đang nói những lời ấy, có một người Pha-ri-si mời Ngài đến nhà mình dùng bữa tối. Ngài đến và ngồi vào bàn. Người Pha-ri-si ấy ngạc nhiên khi thấy Ngài không rửa tay trước bữa ăn. Nhưng Chúa phán với ông ta: “Hôm nay, các người, những người Pha-ri-si, chỉ rửa sạch bên ngoài chén và đĩa, còn bên trong các người thì đầy dẫy sự trộm cắp và gian dối. Hỡi những kẻ đại dột! Chẳng phải Đấng đã tạo dựng bên ngoài cũng chính là Đấng đã tạo dựng bên trong sao? Thà các người hãy bỏ thí từ những gì các người có, thì mọi sự trong các người sẽ được trong sạch.”

Lc 11:34-41
Thứ Ba, tuần thứ 24.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 61

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Khôn cho các người, hỡi những người Pha-ri-si, vì các người dâng một phần mười từ cây bạc hà, cây rue và các loại rau củ, nhưng lại không quan tâm đến sự công bình và tình yêu của Đức Chúa Trời: điều này phải làm, và điều kia không được bỏ qua. Khôn cho các người, hỡi những người Pha-ri-si, vì các người thích ngồi đầu trong hội đường và được chào hỏi trong các cuộc tụ họp của dân chúng. Khôn cho các người, những người thông luật và người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả, vì các người giống như những ngôi mộ bị che giấu, mà người ta đi qua mà không hay biết. Nghe vậy, một người trong số các nhà thông luật nói với Ngài: “Thưa Thầy! Khi nói như vậy, Thầy cũng đang xúc phạm đến chúng tôi.” Nhưng Ngài đáp: “Khôn cho các người, những người thông luật, vì các người đặt lên vai người ta những gánh nặng không thể mang nổi, còn chính các người thì không thêm động đến chúng dù chỉ bằng một ngón tay.”

Lc 11:42-46
Thứ Tư, tuần thứ 24.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 62

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Khôn cho các người, vì các người xây mộ cho các tiên tri mà cha ông các người đã giết; bằng cách đó, các người làm chứng cho việc làm của cha ông các người và đồng tình với họ, vì họ đã giết các tiên tri, còn các người thì xây mộ cho họ. Vì thế, sự khôn ngoan của Thiên Chúa đã phán: “Ta sẽ sai các ngôn sứ và các Tông đồ đến với họ; một số sẽ bị giết, một số khác sẽ bị đuổi đi, để dòng dõi này phải chịu trách nhiệm về máu của tất cả các ngôn sứ đã đổ ra từ khi tạo dựng thế gian, từ máu của A-bên cho đến máu của Xa-cha-ri, người đã bị giết giữa bàn thờ và đền thờ.” Thật vậy, Ta nói với các người, dòng dõi này sẽ phải chịu trách nhiệm. Khôn cho các người, những người thông luật, vì các người đã cướp lấy chìa khóa sự hiểu biết: chính các người không vào, và còn cản trở những người muốn vào. Khi Ngài nói những lời ấy với họ, các kinh sư và người Pha-ri-si bắt đầu vây quanh Ngài rất gắt gao, ép Ngài phải trả lời nhiều điều, tìm cách bẫy Ngài và cố gắng bắt bẻ bất cứ điều gì từ miệng Ngài để buộc tội Ngài. Trong khi đó, khi hàng ngàn người tụ tập lại, chen chúc nhau, Ngài bắt đầu nói trước hết với các môn đệ của Ngài: “Hãy đề phòng men của người Pha-ri-si, tức là sự giả hình.”

Lc 11:47-12:1
Thứ Năm, tuần thứ 24.
Ngày 17 tháng 12, lễ Tiên tri Đa-ni-ên.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 63

Chúa phán: “Không có gì là bí mật mà không được tiết lộ, cũng không có gì là kín đáo mà không được biết đến. Vì vậy, những gì các ngươi nói trong bóng tối sẽ được nghe thấy trong ánh sáng; và những gì các ngươi thì thầm trong nhà sẽ được công bố trên các mái nhà.” Ta nói với các con, những người bạn của Ta: đừng sợ những kẻ giết thân xác mà sau đó không thể làm gì thêm được nữa; nhưng Ta sẽ nói cho các con biết phải sợ ai: hãy sợ Đấng, sau khi giết, có thể ném vào hỏa ngục; chính Đấng ấy, Ta nói với các con, hãy sợ Đấng ấy. Chẳng phải năm con chim nhỏ được bán với giá hai assaria sao? Và không một con nào trong số chúng bị Thiên Chúa quên lãng. Còn các con, ngay cả sợi tóc trên đầu các con cũng đều được đếm hết. Vậy nên đừng sợ: các con quý giá hơn nhiều con chim nhỏ. Ta nói với các con: Ai xưng nhận Ta trước mặt loài người, thì Con Người cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt các Thiên Thần của Đức Chúa Trời; còn ai chối bỏ Ta trước mặt loài người, thì người ấy cũng sẽ bị chối bỏ trước mặt các Thiên Thần của Đức Chúa Trời. Và ai nói một lời nào chống lại Con Người, thì sẽ được tha thứ; nhưng ai nói lời phạm thượng chống lại Thánh Thần, thì sẽ không được tha thứ. Khi các con bị dẫn đến các hội đường, trước mặt các quan chức và những người có quyền thế, đừng lo lắng về việc phải trả lời thế nào, hay nói gì, vì Thánh Thần sẽ dạy các con vào lúc đó những điều cần phải nói.

Lc 12:2-12

Thứ Sáu, tuần thứ 24.

Ngày 24 tháng 4, lễ Thánh Giô-rê-gi, trong giờ kinh sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 64

Chúa phán: “Ai xưng nhận Ta trước mặt loài người, thì Con Người cũng sẽ xưng nhận người ấy trước mặt các thiên thần của Đức Chúa Trời; còn ai chối bỏ Ta trước mặt loài người, thì cũng sẽ bị chối bỏ trước mặt các thiên thần của Đức Chúa Trời. Và ai nói một lời nào chống lại Con Người, thì sẽ được tha thứ; nhưng ai nói lời phạm thượng chống lại Thánh Thần, thì sẽ không được tha thứ. Khi các con bị dẫn đến các hội đường, trước mặt các quan chức và các nhà cầm quyền, đừng lo lắng về cách trả lời hay nói gì, vì Thánh Thần sẽ dạy các con vào lúc đó những gì cần phải nói.

Lc 12:8-12

Ngày 6 tháng 11, Thánh Phaolô, vị Tử đạo.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 65

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang giảng dạy, có một người trong đám đông thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Xin Thầy bảo anh em tôi chia gia tài cho tôi.” Ngài đáp lại người ấy: “Ai đã đặt Ta làm quan xét hay người phân chia cho các ngươi?” Rồi Ngài nói với họ: “Hãy coi chừng, đừng ham mê của cải, vì cuộc sống con người không phụ thuộc vào sự dư dật của tài sản; vì thế, Ta nói với các con: Đừng lo lắng cho linh hồn mình về việc ăn uống, cũng đừng lo lắng cho thân thể mình về việc mặc gì: linh hồn quan trọng hơn thức ăn, và thân thể quan trọng hơn quần áo.” Hãy nhìn xem những con quạ: chúng không gieo, không gặt; chúng không có kho tàng, cũng không có kho lúa, mà Đức Chúa Trời vẫn nuôi dưỡng chúng; vậy các ngươi còn hơn loài chim biết bao nhiêu? Và ai trong các ngươi, dù có lo lắng, có thể làm cho mình cao thêm dù chỉ một khuỷu tay? Vậy thì, nếu các ngươi không thể làm được điều nhỏ nhất, sao lại lo lắng về những điều khác? Hãy nhìn hoa huệ xem chúng mọc lên thế nào: chúng không làm việc, cũng không dệt vải; nhưng Ta nói với các con rằng, ngay cả vua Sa-lô-môn trong tất cả vinh quang của mình cũng không được mặc đẹp như bất kỳ bông hoa huệ nào. Nếu cỏ trên đồng, hôm nay còn đó, mai đã bị ném vào lò lửa, mà Đức Chúa Trời còn mặc cho nó như vậy, thì các con, những kẻ ít đức tin, há chẳng được Ngài chăm sóc nhiều hơn sao! Vậy, đừng lo tìm kiếm xem sẽ ăn gì, uống gì, cũng đừng lo lắng, vì những điều đó, người đời đều tìm kiếm; còn Cha các con biết các con cần những điều ấy; hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời trước hết, thì mọi điều ấy sẽ được ban cho các con.

Lc 12:13-15; 22b-31

Thứ Hai, tuần thứ 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 66

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người giàu có, mùa màng bội thu trên đồng ruộng; người ấy tự nhủ: “Ta phải làm gì đây? Ta không có chỗ nào để thu gom hoa màu của ta cả.” Rồi người ấy nói: “Ta sẽ làm thế này: Ta sẽ phá bỏ các kho lúa của ta, xây những kho lớn hơn, rồi thu gom tất cả lúa mì và của cải của ta vào đó, và ta sẽ nói với linh hồn ta: Hỡi linh hồn! Ngươi có nhiều của cải để dùng trong nhiều năm: hãy nghỉ ngơi, ăn, uống, vui chơi đi.” Nhưng Đức Chúa Trời phán với người ấy rằng: “Hỡi kẻ điên rồ! Đêm nay linh hồn ngươi sẽ bị cất đi; vậy thì những gì ngươi đã tích trữ sẽ thuộc về ai? Ai tích trữ của cải cho chính mình mà không làm giàu trong Đức Chúa Trời thì sẽ gặp kết cục như vậy.”

Lc 12:16–21
Tuần 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, chương 67

Chúa phán: “Đừng sợ, đoàn chiên nhỏ bé! Vì Cha các con đã vui lòng ban cho các con Nước Trời. Hãy bán tài sản của các con và bố thí. Hãy chuẩn bị cho mình những kho tàng không hư nát, của cải không cạn kiệt trên trời, nơi kẻ trộm không thể đến gần và sâu bọ không thể gặm nhấm, vì nơi nào có của cải của các con, thì lòng các con cũng ở đó. Hãy thắt lưng cho chặt và giữ đèn luôn sáng. Các con hãy giống như những người đang chờ chủ mình trở về từ tiệc cưới, để khi Ngài đến và gõ cửa, các con có thể mở cửa cho Ngài ngay lập tức. Phúc cho những tôi tớ mà chủ, khi đến, thấy họ đang thức; thật, Ta nói cùng các con, Ngài sẽ thắt lưng lại, cho họ ngồi vào bàn, rồi đến phục vụ họ. Và nếu Ngài đến vào canh thứ hai, hay canh thứ ba, mà thấy họ vẫn như vậy, thì những tôi tớ ấy thật có phúc. Các con biết rằng, nếu chủ nhà biết được giờ nào kẻ trộm sẽ đến, thì ông ấy sẽ thức canh và không để cho nhà mình bị đào hầm đột nhập. Vậy các con hãy sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ mà các con không ngờ tới.”

Lc 12:32–40
Thứ Bảy tuần thứ 28.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 68

Chúa phán: “Ai là người quản gia trung thành và khôn ngoan, mà chủ đã đặt làm người đứng đầu các đầy tớ của mình để phân phát cho họ lượng lương thực đúng lúc? Phước cho người đầy tớ mà chủ, khi trở về, thấy đang làm như vậy. Thật, Ta nói với các con, chủ sẽ đặt người ấy làm người quản lý toàn bộ tài sản của mình. Còn nếu người đầy tớ ấy tự nhủ trong lòng: ‘Chủ tôi sẽ chưa đến ngay đâu’, rồi bắt đầu đánh đập các đầy tớ nam và nữ, ăn uống và say sưa, thì chủ của người đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày mà người ấy không ngờ, vào giờ mà người ấy không nghĩ tới, và sẽ trừng phạt người ấy, rồi giao người ấy chung số phận với những kẻ bất trung. Còn người đầy tớ biết ý muốn của chủ mình, nhưng không chuẩn bị và không làm theo ý muốn của chủ, thì sẽ bị đánh nhiều; còn người không biết, nhưng lại làm điều đáng bị trừng phạt, thì sẽ bị đánh ít hơn. Ai được ban cho nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều; ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn.”

Lc 12:42–48
Thứ Ba, tuần thứ 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 69

Chúa phán: “Ai được ban cho nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều; ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn. Ta đã đến để mang lửa xuống đất, và Ta mong sao nó đã bùng cháy rồi! Ta phải chịu phép rửa; và Ta khao khát biết bao cho đến khi điều đó được thực hiện! Các ngươi có nghĩ rằng Ta đến để mang bình an cho thế gian chăng? Không, Ta nói với các con, mà là sự chia rẽ; vì từ nay trở đi, năm người trong một nhà sẽ chia rẽ nhau: ba người chống lại hai người, và hai người chống lại ba người; cha sẽ chống lại con, và con chống lại cha; mẹ chống lại con gái, và con gái chống lại mẹ; mẹ chồng chống lại con dâu, và con dâu chống lại mẹ chồng. Ngài cũng nói với dân chúng: “Khi các ngươi thấy đám mây nổi lên từ phía tây, các ngươi liền nói: ‘Sẽ có mưa,’ và quả thật là vậy; khi gió nam thổi, các ngươi nói: ‘Sẽ có nắng gắt,’ và quả thật là vậy. Hỡi những kẻ đạo đức giả! Các ngươi biết phân biệt mặt đất và mặt trời, sao lại không nhận ra thời điểm này? Tại sao các ngươi không tự

mình suy xét xem điều gì phải xảy ra?” Khi người đi cùng kẻ dối đầu với mình đến trước quan tòa, thì trên đường đi hãy cố gắng giải quyết với hắn, để hắn không đưa người đến trước quan tòa, và quan tòa không giao người cho người tra tấn, và người tra tấn không tống người vào ngục tối. Ta nói với người: người sẽ không ra khỏi đó cho đến khi trả hết cả đồng xu cuối cùng.

Lc 12:48b-59
Thứ Tư tuần thứ 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 70

Vào lúc đó, có mấy người đến kể cho Đức Giê-su nghe về những người Ga-li-lê, máu của họ đã bị Phi-lát trộn lẫn với của lễ của họ. Đức Giê-su đáp lại: “Các người có nghĩ rằng những người Ga-li-lê này tội lỗi hơn tất cả những người Ga-li-lê khác, nên mới phải chịu khổ như vậy không? Không, Ta bảo các người, nhưng nếu các người không ăn năn, thì tất cả các người cũng sẽ bị hủy diệt như vậy. Hay các người cho rằng mười tám người mà tháp Si-lô-am đổ sập xuống và đè chết họ, có tội hơn tất cả những người sống ở Giê-ru-sa-lem chẳng? Không, Ta bảo các người, nhưng nếu các người không ăn năn, thì tất cả các người cũng sẽ bị hủy diệt như vậy. Ngài kể dụ ngôn này: Có một người trồng một cây vả trong vườn nho của mình; người ấy đến tìm quả trên cây ấy mà không thấy, bèn nói với người làm vườn: “Này, đã ba năm nay tôi đến tìm quả trên cây vả này mà không thấy; hãy chặt nó đi: tại sao nó lại chiếm đất làm gì?” Nhưng người làm vườn đáp lại: “Thưa ngài! Xin hãy để nó lại thêm một năm nữa, để tôi đào xung quanh gốc và bón phân cho nó – biết đâu nó sẽ ra quả; còn nếu không, thì năm sau ngài hãy chặt nó đi.”

Lc 13:1-9
Thứ Năm, tuần thứ 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 71

Vào thời ấy, vào ngày Sa-bát, Đức Giê-su đang giảng dạy trong một hội đường. Ở đó có một người phụ nữ bị tà linh làm cho yếu đuối suốt mười tám năm: bà bị cong người và không thể đứng thẳng được. Đức Giê-su thấy bà, liền gọi bà lại và nói: “Này bà! Bà được giải thoát khỏi bệnh tật của mình rồi.” Ngài đặt tay lên người bà, và ngay lập tức bà đứng thẳng dậy và ngợi khen Thiên Chúa. Lúc đó, người đứng đầu hội đường, vì bức bối vì Chúa Giêsu đã chữa lành vào ngày Sa-bát, nên nói với dân chúng: “Có sáu ngày để làm việc; hãy đến chữa lành vào những ngày đó, chứ đừng đến vào ngày Sa-bát.” Chúa đáp lại ông ta: “Kẻ đạo đức giả! Chẳng phải mỗi người trong các người vào ngày Sa-bát đều tháo con bò hay con lừa của mình ra khỏi máng cỏ và dắt đi uống nước sao? Vậy thì người con gái của Áp-ra-ham này, người đã bị Sa-tan trói buộc suốt mười tám năm qua, chẳng phải đáng được giải thoát khỏi những xiềng xích đó vào ngày Sa-bát sao?” Khi Ngài nói những lời ấy, tất cả những ai chống đối Ngài đều cảm thấy xấu hổ; còn toàn thể dân chúng thì vui mừng vì mọi việc kỳ diệu Ngài đã làm.

Lc 13:10-17
Tuần 27.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 72

Chúa kể dụ ngôn này: “Nước Thiên Chúa giống như gì? Ta sẽ ví nó với gì? Nó giống như hạt cải, mà một người lấy đi gieo trong vườn mình; rồi nó mọc lên, trở thành cây lớn, và các loài chim trời làm tổ trên cành cây ấy.” Ngài lại nói: “Ta sẽ ví Nước Thiên Chúa với điều gì nữa đây? Nó giống như men mà một người phụ nữ lấy ra, trộn vào ba thùng bột, cho đến khi cả khối bột đều lên men.” Rồi Ngài đi qua các thành phố và làng mạc, vừa giảng dạy vừa tiến về Giê-ru-sa-lem. Có người thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Chẳng lẽ chỉ có ít người được cứu sao?” Ngài đáp lại: “Hãy cố gắng đi qua cửa hẹp, vì Ta bảo các người, nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được. Khi chủ nhà đứng dậy và đóng cửa lại, lúc đó các người, đứng bên ngoài, sẽ gõ cửa và nói: ‘Lạy Chúa! Lạy Chúa! Xin mở cửa cho chúng con; nhưng Ngài sẽ đáp lại: Ta không biết các người, các người từ đâu đến. Bấy giờ các người sẽ nói: Chúng con đã ăn uống trước mặt Ngài, và Ngài đã giảng dạy trên các đường phố của chúng con. Nhưng Ngài sẽ nói: Ta bảo các người: Ta không biết các người, các người từ đâu đến; hãy lui ra khỏi Ta, hỡi tất cả những kẻ làm điều bất chính. Ở đó sẽ có tiếng khóc lóc và nghiến răng, khi các người thấy Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cóp và tất cả các tiên tri trong Nước Đức Chúa Trời, còn

chính các người thì bị đuổi ra ngoài. Và người ta sẽ đến từ đông, tây, bắc, nam, và sẽ ngồi vào bàn tiệc trong Nước Đức Chúa Trời.

Lc 13:18–29
Thứ Bảy tuần thứ 29.
Thứ Bảy trước Lễ Giáng Sinh.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 73

Lúc bảy giờ, có một số người Pha-ri-si đến và nói với Ngài: “Xin Ngài hãy ra đi và rời khỏi đây, vì Hê-rốt muốn giết Ngài.” Ngài bèn nói với họ: “Các người hãy đi, nói với con cáo ấy rằng: Đây, hôm nay và ngày mai, Ta trừ quỷ và chữa lành bệnh tật, và đến ngày thứ ba thì Ta sẽ hoàn tất; nhưng Ta phải tiếp tục đi hôm nay, ngày mai và ngày tiếp theo, vì không thể nào một nhà tiên tri lại chết ngoài thành Giê-ru-sa-lem được. Giê-ru-sa-lem! Giê-ru-sa-lem! Thành phố đã đánh đập các nhà tiên tri và ném đá những người được sai đến với người! Bao nhiêu lần Ta muốn quy tụ con cái người lại, như chim mẹ quy tụ chim con dưới cánh, nhưng các người lại không chịu! Đây, nhà các người sẽ bị bỏ trống. Ta nói với các người rằng các người sẽ không thấy Ta cho đến khi đến lúc các người sẽ nói: ‘Phước cho Đấng đến nhân danh Chúa!’”

Lc 13:31–35
Thứ Sáu, tuần thứ 25.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 74

Vào thời ấy, vào ngày Sa-bát, Đức Giê-su đến nhà một trong các thủ lãnh Pha-ri-si để dùng bữa, và họ đang theo dõi Ngài. Bỗng có một người bị bệnh phù thũng đến trước mặt Ngài. Nhân dịp đó, Đức Giê-su hỏi các kinh sư và người Pha-ri-si: “Có được phép chữa bệnh vào ngày Sa-bát không?” Nhưng họ im lặng. Ngài liền chạm vào người ấy, chữa lành cho anh ta và cho anh ta về. Rồi Ngài nói với họ: “Nếu trong các người có ai có con lừa hay con bò rơi xuống giếng, chẳng phải các người sẽ kéo nó lên ngay lập tức, dù là vào ngày Sa-bát sao?” Họ không thể trả lời Ngài về điều đó. Thấy những người được mời đang tranh giành những chỗ ngồi đầu tiên, Ngài kể cho họ nghe một dụ ngôn: “Khi anh được ai đó mời dự tiệc cưới, đừng ngồi vào chỗ đầu tiên, kẻo có người được mời cùng lúc với anh mà danh dự hơn anh, và người đã mời cả hai anh, khi đến gần, sẽ nói với anh: ‘Hãy nhường chỗ cho người ấy’; lúc đó anh sẽ phải xấu hổ mà ngồi vào chỗ cuối cùng.” Nhưng khi được mời, khi đến, hãy ngồi vào chỗ cuối cùng, để người đã mời người, khi đến gần, sẽ nói: “Hỡi bạn ơi! Hãy ngồi lên chỗ cao hơn”; lúc đó người sẽ được vinh dự trước mặt những người ngồi cùng người, vì ai tự cao thì sẽ bị hạ xuống, còn ai khiêm nhường thì sẽ được nâng lên.

Lc 14:1–11
Thứ Bảy tuần thứ 30.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 75

Vào thời ấy, vào ngày Thứ Bảy, Đức Giê-su đến nhà một trong các thủ lãnh Pha-ri-si để dùng bữa, và Ngài nói với người đã mời Ngài: “Khi người dọn tiệc trưa hay tiệc tối, đừng mời bạn bè, anh em, họ hàng hay những người láng giềng giàu có của người, để khi họ mời lại người, người sẽ không được đền đáp. Nhưng khi người dọn tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, mù lòa; và người sẽ được phước, vì họ không thể báo đáp người, nhưng người sẽ được báo đáp vào ngày những người công chính sống lại. Nghe vậy, một người trong số những người đang ngồi ăn cùng Ngài nói với Ngài: “Phước cho ai được ăn bánh trong Nước Thiên Chúa!”

Lc 14:12–15
Thứ Hai, tuần thứ 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 76

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người dọn một bữa tiệc lớn và mời nhiều người; khi đến giờ ăn tối, ông sai đầy tớ đi báo cho những người được mời rằng: “Hãy đến, vì mọi sự đã sẵn sàng rồi.” Nhưng tất cả đều bắt đầu, như thể đã bàn bạc trước, tìm có từ chối. Người thứ nhất nói với ông: “Tôi đã mua một mảnh đất và cần phải đi xem nó; xin ông tha thứ cho tôi.” Người khác nói: “Tôi đã mua năm đôi bò và đang đi thử chúng; xin ngài tha lỗi cho tôi.” Người thứ ba nói: “Tôi vừa cưới vợ nên không thể

đến được.” Và khi trở về, người đầy tớ ấy báo lại chuyện này cho chủ mình. Lúc đó, chủ nhà nổi giận và nói với người đầy tớ: “Hãy mau đi khắp các đường phố và ngõ hẻm trong thành phố, và dẫn những người ăn xin, người tàn tật, người què và người mù đến đây.” Người đầy tớ thưa: “Thưa ngài! Đã làm theo lệnh ngài, và vẫn còn chỗ trống.” Chủ nhà nói với người đầy tớ: “Hãy đi dọc các con đường và hàng rào, và thuyết phục họ đến, để nhà ta được đầy ắp. Vì ta nói với các ngươi rằng, không ai trong số những người được mời sẽ được nếm bữa tối của ta, vì có nhiều người được mời, nhưng ít người được chọn.”

Lc 14:16-24

Tuần 28.

Tuần lễ các tổ phụ thánh.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 77

Lúc bấy giờ, có rất đông dân chúng đi theo Đức Giê-su; Ngài quay lại và nói với họ: “Ai đến với Ta mà không ghét bỏ cha mẹ, vợ con, anh em chị em, và cả chính mạng sống mình, thì không thể làm môn đệ Ta được; và ai không vác thập giá mình mà theo Ta, thì cũng không thể làm môn đệ Ta được. Vì ai trong các ngươi, muốn xây một ngọn tháp, mà không ngồi tính toán chi phí trước, xem mình có đủ khả năng hoàn thành nó hay không, để khi đã đặt nền móng mà không thể hoàn thành, thì mọi người nhìn thấy sẽ chế giễu người ấy, nói rằng: ‘Người này đã bắt đầu xây mà không thể hoàn thành được sao?’ Hay có vị vua nào, khi ra trận chống lại một vị vua khác, mà không ngồi xuống và bàn bạc trước xem liệu mình có đủ sức với mười nghìn quân để đối đầu với kẻ đang tiến đánh mình với hai mươi nghìn quân không? Nếu không, khi đối phương còn ở xa, người ấy sẽ sai sứ giả đến xin hòa bình. Vậy, ai trong các con mà không từ bỏ mọi thứ mình có, thì không thể làm môn đệ Ta được. Muối là thứ tốt; nhưng nếu muối mất đi vị mặn, thì lấy gì để làm cho nó mặn lại? Nó chẳng dùng được để rải xuống đất, cũng chẳng dùng được làm phân bón; người ta chỉ còn cách vứt nó đi. Ai có tai để nghe, hãy nghe!

Lc 14:25-35

Thứ Ba, tuần thứ 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 78

Vào lúc ấy, tất cả những người thu thuế và những kẻ tội lỗi đều đến gần Đức Giê-su để nghe Ngài giảng dạy. Còn những người Pha-ri-si và các kinh sư thì phản nản, nói rằng: “Ngài tiếp đón những kẻ tội lỗi và ăn uống cùng họ.” Nhưng Ngài kể cho họ nghe dụ ngôn sau đây: “Trong các ngươi, ai có một trăm con chiên mà mất một con, lại không bỏ chín mươi chín con ở sa mạc mà đi tìm con chiên bị mất cho đến khi tìm thấy nó chẳng? Và khi tìm thấy, người ấy sẽ vác con chiên ấy lên vai với niềm vui sướng, rồi khi về đến nhà, sẽ mời bạn bè và hàng xóm đến và nói với họ: ‘Hãy cùng tôi vui mừng: tôi đã tìm thấy con chiên bị lạc của tôi.’ Ta nói cho các ngươi biết: trên trời sẽ có niềm vui lớn hơn vì một người tội lỗi ăn năn, hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần phải ăn năn. Hay có người phụ nữ nào, khi có mười drachma, nếu lỡ mất một drachma, lại không thắp nến lên, quét dọn phòng và tìm kiếm kỹ lưỡng cho đến khi tìm thấy, rồi khi đã tìm thấy, sẽ gọi các bạn gái và hàng xóm đến và nói: ‘Hãy cùng tôi vui mừng: tôi đã tìm thấy đồng drachma bị mất.’ Cũng vậy, tôi nói với các bạn, các thiên thần của Đức Chúa Trời cũng vui mừng như thế vì một người tội lỗi ăn năn.

Lc 15:1-10

Thứ Tư, tuần thứ 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 79

Chúa kể câu chuyện ngụ ngôn này: Có một người có hai con trai; người con út nói với cha: “Thưa cha, xin cha cho con phần gia tài thuộc về con.” Và người cha chia gia tài cho hai con. Vài ngày sau, người con út gom góp tất cả tài sản, lên đường đi xa và ở đó phung phí gia tài của mình, sống một cuộc đời buông thả. Khi anh ta tiêu xài hết tài sản, thì xảy ra một nạn đói lớn ở xứ ấy, và anh ta bắt đầu lâm vào cảnh khốn khó; anh ta đi tìm một người dân ở xứ ấy và xin làm thuê, người ấy sai anh ta ra đồng chăn lợn; anh ta thêm được lấp đầy bụng bằng những hạt thóc mà lợn đang ăn, nhưng chẳng ai cho anh ta cả. Rồi anh ta tỉnh ngộ và nói: “Biết bao người làm thuê của cha tôi đang no nê bánh mì, còn tôi thì đang chết đói; tôi sẽ đứng dậy, đi đến với cha tôi và nói với ngài: ‘Thưa cha! Con đã

phạm tội chống lại trời và trước mặt cha, và con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa; xin cha nhận con vào số những người làm thuê của cha.’ Anh ta đứng dậy và đi đến gặp cha mình. Khi anh ta còn ở xa, cha anh ta đã nhìn thấy và động lòng thương xót; ông chạy đến, ôm chầm lấy cổ anh ta và hôn anh ta. Người con nói với cha: “Thưa cha! Con đã phạm tội với trời và trước mặt cha, và con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa.” Người cha bèn bảo các đầy tớ: “Hãy mang áo đẹp nhất ra mà mặc cho nó, đeo nhẫn vào tay nó và mang giày vào chân nó; rồi hãy dắt con bê béo nhất ra và giết đi; chúng ta sẽ ăn uống và vui mừng! Vì con trai ta này đã chết mà nay sống lại, đã mất tích mà nay được tìm thấy.” Và họ bắt đầu vui mừng. Còn người con trai cả của ông đang ở ngoài đồng; khi trở về, khi đến gần nhà, nghe thấy tiếng hát và tiếng reo vui; ông gọi một người đầy tớ và hỏi: “Chuyện gì vậy?” Người đầy tớ thưa: “Em trai ngài đã về, và cha ngài đã giết con bê béo vì đã đón nhận nó trở về bình an.” Ông nổi giận và không chịu vào nhà. Cha anh ta bèn ra ngoài gọi anh. Nhưng anh ta đáp lại cha: “Này, con đã phục vụ cha bao nhiêu năm nay mà chưa bao giờ vi phạm lệnh của cha, nhưng cha chưa bao giờ cho con dù chỉ một con dê con để con vui chơi với bạn bè; còn khi đưa con trai này của cha, kẻ đã phung phí gia tài với những cô gái điếm, trở về, thì cha lại giết con bê béo mập để đãi nó.” Người cha bèn nói với anh ta: “Con ơi! Con luôn ở bên cha, và mọi thứ của cha đều là của con; nhưng chúng ta phải vui mừng và hân hoan vì người em trai này của con đã chết mà nay sống lại, đã mất tích mà nay được tìm thấy.”

Lc 15:11-32
Tuần 34, về người con hoang đàng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 80

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người giàu có, có một người quản gia; người ta báo cáo với ông rằng người quản gia ấy đang phung phí tài sản của ông; nên ông gọi người ấy đến và nói: “Ta nghe nói gì về ngươi vậy? Hãy trình bày báo cáo về việc quản lý của ngươi, vì ngươi không thể tiếp tục quản lý nữa.” Lúc đó, người quản gia tự nhủ trong lòng: “Ta phải làm gì đây? Chủ ta tước quyền quản lý nhà cửa của ta; ta không biết đào đất, lại xấu hổ khi phải xin ăn; ta biết phải làm gì để được người ta đón nhận vào nhà họ khi ta bị tước quyền quản lý nhà cửa.” Rồi ông gọi từng người nợ chủ mình đến riêng rẽ, và nói với người đầu tiên: “Ngươi nợ chủ ta bao nhiêu?” Người ấy đáp: “Một trăm thùng dầu.” Ông ấy bảo người đó: “Hãy lấy giấy nhận nợ của ngươi, ngồi xuống ngay và ghi lại là năm mươi.” Rồi ông nói với người khác: “Còn ngươi thì nợ bao nhiêu?” Người ấy đáp: “Một trăm mề lúa mì.” Ông bảo người ấy: “Hãy lấy giấy nhận nợ của ngươi và ghi lại là tám mươi.” Và chủ nhân đã khen ngợi người quản gia bất trung ấy vì đã hành động khôn ngoan; vì con cái của thế gian này khôn ngoan hơn con cái của ánh sáng trong lĩnh vực của chúng. Và Ta nói với các con: Hãy dùng của cải bất chính để kết bạn, để khi các con lâm vào cảnh nghèo khó, họ sẽ đón nhận các con vào những nơi ở vĩnh cửu.

Lc 16:1-9
Thứ Năm, tuần thứ 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 81

Chúa phán: Ai trung thành trong việc nhỏ thì cũng trung thành trong việc lớn; còn ai bất trung trong việc nhỏ thì cũng bất trung trong việc lớn. Vậy, nếu các ngươi không trung thành với của cải bất chính, thì ai sẽ tin các ngươi về điều chân thật? Và nếu các ngươi không trung thành với của người khác, thì ai sẽ trao cho các ngươi của các ngươi? Không một tôi tớ nào có thể phục vụ hai chủ, vì hoặc sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc sẽ tận tâm với người này mà lơ là người kia. Các con không thể vừa phụng sự Đức Chúa Trời vừa phụng sự tiền của. Những người Pha-ri-si, vốn ham mê tiền bạc, cũng nghe tất cả những điều này và họ chế nhạo Ngài. Ngài nói với họ: “Các con tự xưng là người công chính trước mặt người ta, nhưng Đức Chúa Trời biết lòng các con, vì điều gì được người ta coi là cao quý thì lại là điều gồm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời.”

Lc 16:10-15
Thứ Bảy tuần thứ 31.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 82

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Các ngươi tỏ ra là người công chính trước mặt người đời, nhưng Đức Chúa Trời biết lòng các ngươi; vì điều gì được người đời coi là cao quý, thì trước mặt Đức Chúa Trời lại là điều gớm ghiếc. Luật pháp và các tiên tri đã có cho đến thời Giảng; từ nay trở đi, Nước Đức Chúa Trời được rao giảng, và ai phải cố gắng mới được vào đó. Nhưng trời đất sẽ qua đi trước, chứ không một nét nào trong Luật pháp sẽ bị bỏ đi. Ai ly dị vợ mình mà cưới người khác thì phạm tội ngoại tình; và ai cưới người phụ nữ đã ly dị chồng thì cũng phạm tội ngoại tình. Chúa Giê-su cũng nói với các môn đệ: “Không thể tránh khỏi những cám dỗ, nhưng khôn cho kẻ khiến chúng xảy ra; thà rằng người ấy bị treo một cổ xay vào cối và bị ném xuống biển, còn hơn là khiến một trong những kẻ bé mọn này sa ngã. Hãy tự giữ mình. Nếu anh em của ngươi phạm tội với ngươi, hãy quở trách người ấy; và nếu người ấy ăn năn, hãy tha thứ cho người ấy; và nếu người ấy phạm tội với ngươi bảy lần trong ngày và bảy lần trong ngày quay lại, và nói: ‘Tôi ăn năn,’ – hãy tha thứ cho người ấy.

Lc 16:15–18; 17:1–4
Thứ Sáu, tuần thứ 26.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 83

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người giàu có, mặc áo tía và lụa, ngày nào cũng tổ chức tiệc tùng xa hoa. Cũng có một người ăn xin tên là La-xa-rô, nằm trước cổng nhà người giàu, đầy vết loét, mong được ăn những mảnh vụn rơi từ bàn ăn của người giàu, và chó đến liếm những vết loét của ông. Người ăn xin qua đời và được các thiên thần đưa về lòng Áp-ra-ham. Người giàu cũng qua đời, và người ta chôn cất ông. Trong địa ngục, khi đang chịu đau khổ, ông ngước mắt lên, thấy Áp-ra-ham ở xa và La-xa-rô đang nằm trong lòng ông ấy, bèn kêu lên rằng: “Cha Áp-ra-ham ơi! Xin hãy thương xót con và sai La-xa-rô đến, nhúng đầu ngón tay vào nước để làm mát lưỡi con, vì con đang chịu đau khổ trong ngọn lửa này.” Nhưng Áp-ra-ham đáp: “Hỡi con ơi! Hãy nhớ rằng con đã nhận được những điều tốt lành trong đời mình, còn La-xa-rô thì nhận những điều xấu xa; còn bây giờ thì anh ta được an ủi ở đây, còn con thì đang chịu đau khổ; hơn nữa, giữa chúng ta và các ngươi có một vực thẳm lớn ngăn cách, đến nỗi những ai muốn từ đây sang bên các ngươi cũng không thể, và từ bên đó sang bên chúng ta cũng không ai sang được.” Rồi người ấy nói: “Vậy con xin cha, xin hãy sai người ấy đến nhà cha con, vì con có năm anh em; xin người ấy làm chứng cho họ, để họ cũng đừng phải đến nơi đau khổ này.” Áp-ra-ham đáp: “Họ đã có Môi-se và các tiên tri; hãy để họ nghe lời họ.” Người ấy lại nói: “Không, thưa cha Áp-ra-ham, nhưng nếu có ai từ cõi chết trở về với họ, thì họ sẽ ăn năn.” Bấy giờ Áp-ra-ham nói với người ấy: “Nếu họ không nghe lời Môi-se và các tiên tri, thì dù có ai từ cõi chết sống lại, họ cũng sẽ không tin.”

Lc 16:19–31
Tuần 22.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 84

Chúa phán: “Hãy tự giữ mình. Nếu anh em của ngươi phạm tội chống lại ngươi, hãy quở trách người ấy; và nếu người ấy ăn năn, hãy tha thứ cho người ấy; và nếu người ấy phạm tội chống lại ngươi bảy lần trong ngày và bảy lần trong ngày quay lại, và nói: ‘Con ăn năn,’ thì hãy tha thứ cho người ấy.” Các Tông đồ thưa với Chúa: “Xin gia tăng đức tin cho chúng con.” Chúa phán: “Nếu các con có đức tin bằng hạt cải và bảo cây vả này: ‘Hãy nhổ rễ và dời sang biển’, thì nó sẽ vâng lời các con. Ai trong các con, có người đầy tớ đang cày ruộng hay chăn chiên, khi người ấy trở về từ đồng ruộng, lại nói với người ấy rằng: ‘Hãy mau đi, ngồi vào bàn ăn đi’? Ngược lại, chẳng phải người ấy sẽ bảo: ‘Hãy dọn bữa tối cho ta, rồi thất lưng lại và phục vụ ta cho đến khi ta ăn uống xong, rồi sau đó ngươi hãy ăn uống đi’ sao? Liệu chủ có cảm ơn người đầy tớ đó vì đã tuân lệnh không? Tôi không nghĩ vậy. Cũng vậy, khi các con đã làm xong mọi điều được giao phó, hãy nói: ‘Chúng con là những đầy tớ vô dụng, vì chúng con chỉ làm những gì phải làm mà thôi.’

Lc 17:3–10
Thứ Bảy tuần thứ 32.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 85

Khi Đức Giê-su bước vào một làng nọ, có mười người bị bệnh hủi ra đón Ngài; họ đứng xa xa và cất tiếng kêu lớn: “Thưa Thầy Giê-su, xin thương xót chúng con!” Thấy họ, Ngài bảo: “Các con hãy đi trình diện với các thầy tế lễ.” Và khi họ đang đi, họ được lành bệnh. Một trong số họ, khi thấy mình đã được chữa lành, bèn quay lại, lớn tiếng ngợi khen Đức Chúa Trời, rồi sấp mình xuống dưới chân Ngài để tạ ơn; người ấy là một người Sa-ma-ri. Bấy giờ, Đức Giê-su nói: “Chẳng phải có mười người đã được sạch sao? Chín người kia đâu rồi? Sao họ không quay lại để ngợi khen Đức Chúa Trời, ngoại trừ người ngoại bang này?” Ngài nói với người ấy: “Hãy đứng dậy và đi đi; đức tin của người đã cứu người.”

Lc 17:12-19
Tuần 29.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 86

Vào lúc ấy, khi các người Pha-ri-si hỏi Đức Giê-su rằng Nước Thiên Chúa sẽ đến khi nào, Ngài đáp lại: “Nước Thiên Chúa sẽ không đến một cách dễ nhận thấy, và người ta cũng sẽ không nói: ‘Này, nó ở đây,’ hay: ‘Này, nó ở kia.’ Vì Nước Thiên Chúa đang ở ngay trong lòng các ngươi.” Ngài cũng nói với các môn đệ: “Sẽ có những ngày các con mong muốn được thấy dù chỉ một ngày của Con Người, nhưng sẽ không thấy; và người ta sẽ nói với các con: ‘Này, nó ở đây,’ hay: ‘Này, nó ở kia’ – đừng đi và đừng chạy theo, vì như tia chớp lóe lên từ một đầu trời và chiếu sáng đến đầu trời kia, thì Con Người cũng sẽ như vậy vào ngày của Ngài. Nhưng trước hết, Ngài phải chịu nhiều đau khổ và bị dòng dõi này từ chối.

Lc 17:20-25
Thứ Hai, tuần thứ 27.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 87

Chúa phán: “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê, thì cũng sẽ xảy ra trong thời Con Người: người ta ăn, uống, cưới gả, cho con gái đi lấy chồng, cho đến ngày Nô-ê vào tàu, rồi nước lụt ập đến và hủy diệt tất cả. Cũng như đã xảy ra vào thời Lót: người ta ăn, uống, mua, bán, trồng trọt, xây dựng; nhưng vào ngày Lót ra khỏi Sô-đôm, mưa lửa và lưu huỳnh đổ xuống từ trời và tiêu diệt tất cả; cũng sẽ như vậy vào ngày Con Người hiện ra. Vào ngày ấy, ai đang ở trên mái nhà mà đồ đạc còn trong nhà, thì đừng xuống lấy; ai đang ở ngoài đồng, cũng đừng ngoái lại. Hãy nhớ đến vợ của Lót. Ai cố giữ lấy mạng sống mình thì sẽ mất nó; còn ai từ bỏ mạng sống mình thì sẽ cứu được nó. Ta nói với các ngươi: Đêm ấy, sẽ có hai người nằm chung một giường: một người sẽ được đem đi, còn người kia sẽ bị bỏ lại; hai người đang xay lúa cùng nhau: một người sẽ được đem đi, còn người kia sẽ bị bỏ lại; hai người đang ở ngoài đồng: một người sẽ được đem đi, còn người kia sẽ bị bỏ lại. Họ bèn hỏi Ngài: “Thưa Chúa, điều đó sẽ xảy ra ở đâu?” Ngài đáp: “Nơi nào có xác chết, thì chim ưng sẽ tụ tập ở đó.”

Lc 17:26-37
Thứ Ba, tuần thứ 27.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 88

Chúa kể dụ ngôn này: Trong một thành phố nọ, có một quan tòa không kính sợ Đức Chúa Trời và cũng không nể nang con người. Trong cùng thành phố đó, có một góa phụ, bà thường đến gặp ông và nói: “Xin ngài bênh vực tôi khỏi kẻ thù của tôi.” Nhưng ông đã từ chối trong một thời gian dài. Rồi ông tự nhủ trong lòng: “Dù ta không kính sợ Thiên Chúa và cũng không nể nang người đời, nhưng vì bà góa này cứ làm phiền ta mãi, ta sẽ bênh vực bà ấy để bà ấy không đến quấy rầy ta nữa.” Và Chúa phán: “Các con có nghe lời quan tòa bất chính kia nói không? Chẳng lẽ Đức Chúa Trời lại không bênh vực những người được Ngài chọn, những người kêu cầu Ngài ngày đêm, dù Ngài có chậm trễ trong việc bênh vực họ chăng? Ta nói với các ngươi rằng, Ngài sẽ sớm bênh vực họ.

Lc 18:2-8
Thứ Bảy tuần thứ 33.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 89

Chúa kể dụ ngôn này: Có hai người vào đền thờ cầu nguyện: một người là người Pha-ri-si, còn người kia là người thu thuế. Người Pha-ri-si đứng đó, thầm cầu nguyện trong lòng như thế này: “Lạy Chúa! Con tạ ơn Ngài vì con không giống như những người khác: những kẻ cướp bóc, những kẻ gây hại, những kẻ ngoại tình, hay như người thu thuế này: con ăn chay hai lần một tuần, dâng một phần mười tất cả những gì con kiếm được.” Còn người thu thuế thì đứng xa xa, thậm chí không dám ngược mắt lên trời; nhưng vừa vỗ ngực vừa nói: ‘Lạy Chúa! Xin thương xót con, kẻ có tội!’ Thật, Ta bảo các ngươi, người này đã về nhà được xưng công chính hơn người kia; vì ai tự cao thì sẽ bị hạ xuống, còn ai tự hạ mình thì sẽ được nâng lên.

Lc 18:10–14
Tuần 33, về người thu thuế và người Pha-ri-si.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 90

Vào lúc ấy, người ta đem các em bé đến với Đức Giê-su để Ngài đặt tay trên các em; nhưng các môn đệ, thấy vậy, liền ngăn cản họ. Đức Giê-su bèn gọi các em lại và nói: “Hãy để các em bé đến với Ta và đừng ngăn cản chúng, vì Nước Thiên Chúa thuộc về những người như thế.” Thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai không đón nhận Nước Trời như một đứa trẻ, thì sẽ không được vào đó. Những người nghe điều đó bèn thốt lên: “Vậy thì ai có thể được cứu?” Nhưng Ngài đáp: “Điều không thể đối với loài người thì lại có thể đối với Đức Chúa Trời.” Phê-rô bèn thưa: “Này, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy.” Ngài phán cùng họ: “Thật, Ta nói cùng các ngươi: không ai bỏ nhà cửa, hay cha mẹ, hay anh em, hay chị em, hay vợ, hay con cái vì Nước Trời, mà không được gấp bội trong đời này, và trong đời sau được sự sống đời đời.”

Lc 18:15–17; 26–30
Thứ Tư tuần thứ 27.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 91

Lúc bấy giờ, có một người đến gần Đức Giê-su, thử thách Ngài và nói: “Thưa Thầy lành! Tôi phải làm gì để được sự sống đời đời?” Đức Giê-su đáp: “Sao ngươi lại gọi Ta là ‘tốt lành’? Chẳng ai là tốt lành, trừ một mình Đức Chúa Trời; ngươi biết các điều răn: ‘Chớ ngoại tình, chớ giết người, chớ trộm cắp, chớ làm chứng dối, hãy kính trọng cha mẹ ngươi.’ Người ấy thưa: ‘Tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở thiếu thời.’ Nghe vậy, Đức Giê-su nói với người ấy: “Ngươi còn thiếu một điều nữa: hãy bán tất cả những gì ngươi có, phân phát cho người nghèo, thì ngươi sẽ có kho tàng trên trời; rồi hãy đến và theo Ta.” Nhưng người ấy, khi nghe điều đó, liền buồn rầu, vì người ấy rất giàu có. Thấy người ấy buồn rầu, Đức Giê-su nói: “Người giàu có thật khó vào Nước Thiên Chúa! Vì con lặc đã chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu có vào Nước Thiên Chúa.” Những người nghe điều đó liền hỏi: “Vậy thì ai có thể được cứu?” Nhưng Ngài đáp: “Điều không thể đối với loài người thì lại có thể đối với Thiên Chúa.”

Lc 18:18–27
Tuần 30.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 92

Lúc bấy giờ, Ngài gọi mười hai môn đệ lại và nói với họ: “Này, chúng ta sắp lên Giê-ru-sa-lem, và mọi điều đã được chép qua các tiên tri về Con Người sẽ được ứng nghiệm; vì Ngài sẽ bị nộp cho dân ngoại, họ sẽ nhạo báng Ngài, sỉ nhục Ngài, nhổ nước bọt vào Ngài, đánh đập và giết Ngài; nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.” Nhưng họ chẳng hiểu gì về những điều đó; những lời ấy còn ẩn ý đối với họ, và họ không hiểu ý nghĩa của những lời ấy.

Lc 18:31–34
Thứ Năm, tuần thứ 27.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 93

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su sắp đến thành Giê-ri-cô, có một người mù đang ngồi bên đường xin bố thí; nghe thấy đám đông đi qua, anh ta hỏi: “Có chuyện gì vậy?” Người ta bảo anh ta rằng Đức

Giê-su Na-za-rét đang đi qua. Lúc đó, anh ta kêu lên: “Lạy Đức Giê-su, Con vua Đa-vít! Xin thương xót con.” Những người đi trước cố ngăn anh ta im lặng; nhưng anh ta lại kêu to hơn nữa: “Con của Đa-vít ơi! Xin thương xót con.” Đức Giê-su dừng lại, truyền cho người ta dẫn anh ta đến với Ngài; và khi anh ta đến gần Ngài, Ngài hỏi: “Con muốn gì ở Ta?” Anh ta thưa: “Lạy Chúa! Xin cho con được sáng mắt.” Chúa Giê-su phán với người ấy: “Hãy nhìn thấy đi! Đức tin của người đã cứu người.” Ngay lập tức, người ấy được sáng mắt và đi theo Ngài, ngợi khen Đức Chúa Trời; và cả dân chúng, khi thấy điều đó, đều ngợi khen Đức Chúa Trời.

Lc 18:35-43
Tuần 31.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 94

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến thành Giê-ri-cô. Có một người tên là Xa-kê, là trưởng thu thuế và là người giàu có, muốn nhìn thấy Đức Giê-su để biết Ngài là ai, nhưng vì người ấy thấp bé nên không thể nhìn qua đám đông. Vì thế, ông chạy lên trước và trèo lên cây vả để nhìn thấy Ngài, vì Ngài sẽ đi ngang qua đó. Khi Đức Giê-su đến chỗ đó, Ngài ngước mắt lên, thấy ông và nói với ông: “Zacchaeus ơi! Hãy mau xuống đi, vì hôm nay Ta phải ở lại nhà người.” Ông liền vội vàng xuống và tiếp đón Ngài với niềm vui. Mọi người thấy vậy, bắt đầu xôn xao và nói rằng Ngài đã vào nhà một người tội lỗi; Còn Zacchaeus thì đứng dậy và thưa với Chúa rằng: “Lạy Chúa! Con sẽ dâng một nửa tài sản của con cho người nghèo, và nếu con đã làm hại ai điều gì, con sẽ bồi thường gấp bốn lần.” Đức Giê-su nói với ông: “Hôm nay ơn cứu độ đã đến với gia đình này, vì ông cũng là con cháu Áp-ra-ham; bởi Con Người đã đến để tìm kiếm và cứu vớt những kẻ đã hư mất.”

Lc 19:1-10
Tuần 32.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 95

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người thuộc dòng dõi cao quý đi đến một xứ xa xôi để nhận vương quốc và trở về; ông gọi mười đầy tớ của mình, trao cho họ mười mina và dặn dò: “Hãy dùng số tiền này để sinh lời cho đến khi ta trở về.” Nhưng dân chúng ghét ông và cử một phái đoàn đi theo sau ông, nói rằng: “Chúng tôi không muốn ông ấy làm vua cai trị chúng tôi.” Khi ông trở về sau khi đã lên ngôi vua, ông ra lệnh gọi những người đầy tớ mà ông đã trao bạc đến để xem ai đã sinh lời được bao nhiêu. Người đầu tiên đến và thưa: “Thưa chủ nhân! Một mina của ngài đã sinh lời được mười mina.” Ông bèn nói với người ấy: “Tốt lắm, hỡi đầy tớ tốt lành! Vì ngươi đã trung thành trong việc nhỏ, hãy nhận quyền cai quản mười thành phố.” Người thứ hai đến và nói: “Thưa chủ nhân! Một mina của ngài đã sinh lợi được năm mina.” Ông cũng nói với người này: “Ngươi cũng hãy cai quản năm thành phố.” Người thứ ba đến và nói: “Thưa chủ nhân! Đây là một mina của ngài, tôi đã cất giữ nó bằng cách bọc trong một chiếc khăn, vì tôi sợ ngài, bởi ngài là người tàn nhẫn: ngài lấy những gì mình không cất giữ và gặt những gì mình không gieo.” Chủ nhân nói với người ấy: “Ta sẽ xét xử ngươi bằng chính lời miệng ngươi, hỡi đầy tớ gian ác! Ngươi biết ta là người khắc nghiệt, lấy những gì không cất giữ và gặt những gì không gieo; vậy tại sao ngươi không đem bạc của ta đi đầu tư, để khi ta trở về, ta nhận lại được với lợi nhuận?” Rồi Người nói với những người đứng đó: “Hãy lấy một mina khỏi tay hắn và trao cho người có mười mina.” Họ thưa với Ngài: “Thưa chủ! Người ấy đã có mười mina rồi.” Ta nói với các ngươi: Ai có thì sẽ được cho thêm, còn ai không có thì ngay cả cái mà họ có cũng sẽ bị lấy đi; còn những kẻ thù của Ta, những kẻ không muốn Ta làm vua cai trị chúng, hãy dẫn chúng đến đây và đánh đập chúng trước mặt Ta. Nói xong, Ngài tiếp tục đi, lên đường đến Giê-ru-sa-lem.

Lc 19:12-28
Thứ Sáu, tuần thứ 27.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 96

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đến gần Bê-tha-gia và Bê-tha-ni, gần ngọn núi gọi là Ô-li-ve, Người sai hai môn đệ của Người đi, và bảo: “Hãy đi vào làng đối diện; khi vào đó, các con sẽ thấy một con lừa con đang bị buộc, chưa từng có ai cưỡi; hãy tháo dây cho nó và dắt nó đến đây; và nếu có ai hỏi các con: ‘Tại sao các con tháo dây nó ra?’ thì hãy trả lời như thế này: ‘Chúa cần dùng nó.’” Những

người được sai đi đã đi và tìm thấy đúng như Ngài đã dặn. Khi họ đang cời dây con lừa con, chủ của nó hỏi họ: “Sao các anh lại cời dây con lừa con này?” Họ đáp: “Chúa cần nó.” Rồi họ dắt nó đến với Đức Giê-su, trải áo xống của mình lên lưng con lừa con, rồi cho Đức Giê-su ngồi lên. Khi Ngài đi qua, họ trải áo xống của mình ra trên đường. Khi Ngài đến gần đoạn dốc xuống núi Ô-li-ve, cả đám đông môn đệ bắt đầu hân hoan ca ngợi Đức Chúa Trời một cách vang dội vì tất cả những phép lạ mà họ đã chứng kiến, và nói: “Phước cho Vua, Đáng đến nhân danh Chúa! Bình an trên trời và vinh quang ở nơi cao!” Có một số người Pha-ri-si trong đám đông nói với Ngài: “Thầy ơi! Xin hãy cấm các môn đệ của Thầy lại.” Nhưng Ngài đáp lại họ rằng: “Ta nói cho các người biết, nếu họ im lặng, thì đá sẽ kêu lên.” Đến ngày Bánh Không Men, ngày phải giết chiên Vượt Qua, Đức Giê-su sai Phê-rô và Gio-an đi, bảo: “Hãy đi chuẩn bị bữa tiệc Vượt Qua cho chúng ta.” Họ thưa với Ngài: “Thầy muốn chúng con chuẩn bị ở đâu?” Ngài bảo họ: “Khi các con vào thành, sẽ gặp một người mang bình nước; hãy theo người ấy vào nhà mà người ấy vào, rồi nói với chủ nhà rằng: ‘Thầy bảo ông: Phòng nào để Thầy ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy?’ Người ấy sẽ chỉ cho các con một phòng lớn đã được trải thảm; hãy dọn ở đó.” Họ đi và tìm thấy đúng như Người đã nói, rồi dọn tiệc Vượt Qua. Khi đến giờ, Người nằm xuống cùng mười hai Tông đồ, và nói với họ: “Ta đã khao khát được dùng bữa Vượt Qua này với các con trước khi Ta chịu khổ nạn, vì Ta bảo các con rằng Ta sẽ không còn dùng bữa này nữa cho đến khi nó được hoàn thành trong Nước Thiên Chúa.” Rồi Ngài cầm chén, tạ ơn, và phán: “Hãy nhận lấy và chia cho nhau, vì Ta bảo các con, Ta sẽ không uống trái nho này nữa cho đến khi Nước Thiên Chúa đến.” Rồi Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho họ, nói: “Đây là thân thể Ta, được hiến dâng vì các con; hãy làm điều này để tưởng nhớ Ta.” Cũng vậy, sau bữa tối, Ngài cầm lấy chén và nói: “Chén này là Giao Ước Mới trong huyết Ta, được đổ ra vì các con.” Đây, tay kẻ sẽ phản bội Ta đang ngồi cùng bàn với Ta; tuy nhiên, Con Người sẽ đi theo định mệnh của Ngài, nhưng khốn cho kẻ mà Ngài bị phản bội. Rồi họ bắt đầu hỏi nhau xem ai trong số họ sẽ làm điều đó. Cũng có sự tranh cãi giữa họ về việc ai trong số họ nên được coi là lớn nhất. Ngài bèn nói với họ: “Các vua cai trị các dân tộc, và những người thống trị họ được gọi là ân nhân; còn các con thì không như vậy: nhưng ai trong các con là lớn nhất, hãy làm như người nhỏ nhất, và người lãnh đạo – hãy làm như người phục vụ. Vì ai là lớn hơn: người nằm nghỉ hay người phục vụ? Chẳng phải là người nằm nghỉ sao? Còn Ta ở giữa các con như một người phục vụ. Nhưng các con đã ở cùng Ta trong những gian nan của Ta, và Ta ban cho các con, như Cha Ta đã ban cho Ta, Nước Trời, để các con được ăn và uống tại bàn tiệc của Ta trong Nước Trời Ta, và sẽ ngồi trên ngai để xét xử mười hai chi tộc Y-sơ-ra-ên. Và Chúa phán: “Si-môn! Simon! Đây, Sa-tan đã xin được sàng các con như lúa mì, nhưng Ta đã cầu nguyện cho con, để đức tin của con đừng suy giảm; và khi nào con trở lại, hãy củng cố các anh em của con. Ông thưa lại với Ngài: Lạy Chúa! Con sẵn sàng đi theo Ngài cả vào ngục tù lẫn đến chết. Nhưng Ngài phán: “Ta bảo người, Phê-rô, hôm nay gà chưa gáy xong, người đã chối Ta ba lần rằng người không biết Ta rồi.” Rồi Ngài nói với họ: “Khi Ta sai các người đi mà không mang túi, không mang bao, không mang giày, các người có thiếu thốn gì chăng?” Họ thưa: “Không thiếu gì cả.” Rồi Ngài bảo họ: “Nhưng bây giờ, ai có túi thì hãy mang theo, túi đựng tiền cũng vậy; còn ai không có thì hãy bán áo quần mình đi mà mua gươm; vì Ta bảo các con, điều phải ứng nghiệm trên Ta và lời đã chép này: ‘Ngài sẽ bị kẻ vào số những kẻ gian ác.’ Vì những điều liên quan đến Ta sắp đến hồi kết thúc.” Họ thưa: “Lạy Chúa! Đây, ở đây có hai thanh gươm.” Ngài nói với họ: “Đủ rồi.” Rồi Ngài ra khỏi đó và đi lên núi Ô-li-ve như thường lệ; các môn đệ của Ngài cũng theo Ngài.

Lc 19:29-40; 22:7-39
Thứ Hai Tuần Phô-mai.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 97

Khi Đức Giê-su sắp xuống núi Ô-li-ve, cả đám đông môn đệ bắt đầu hân hoan ca ngợi Đức Chúa Trời một cách vang dội vì tất cả những phép lạ mà họ đã chứng kiến, và họ nói: “Phước cho Vua, Đáng đến nhân danh Chúa! Bình an trên trời và vinh quang ở nơi cao!” Một số người Pha-ri-si trong đám đông bèn thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Xin Ngài cấm các môn đệ của Ngài lại.” Nhưng Ngài đáp lại họ rằng: “Ta nói cho các người biết, nếu họ im lặng, thì đá cũng sẽ kêu lên.” Khi Ngài đến gần thành, Ngài nhìn thành và khóc thương cho nó, rồi nói: “Ôi, giả như ngay trong ngày hôm nay, người cũng nhận ra điều gì mang lại bình an cho người! Nhưng điều đó bây giờ đã bị che khuất khỏi mắt

người, vì sẽ có những ngày đến với người, khi kẻ thù của người sẽ đào hào bao vây người, vây hãm người từ mọi phía, tàn phá người, giết chết con cái người ngay trong thành, và không để lại một hòn đá nào chồng lên hòn đá nào trong thành, vì người đã không nhận ra thời điểm Chúa viếng thăm người.

Lc 19:37-44
Thứ Hai, tuần thứ 28.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 98

Vào lúc ấy, khi vào đền thờ, Đức Giê-su bắt đầu đuổi những người đang buôn bán và mua bán trong đó, và nói với họ: “Có chép rằng: ‘Nhà Ta là nhà cầu nguyện,’ nhưng các người đã biến nó thành hang ổ của bọn cướp.” Và Ngài giảng dạy mỗi ngày trong đền thờ. Còn các thượng tế, các kinh sư và các trưởng lão dân chúng thì tìm cách giết Ngài, nhưng không tìm được cách nào để làm với Ngài; vì cả dân chúng đều chăm chú lắng nghe Ngài.

Lc 19:45-48
Thứ Ba, tuần thứ 28.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 99

Vào lúc ấy, khi Đức Giê-su đang giảng dạy dân chúng trong đền thờ và rao giảng Tin Mừng, các thượng tế, các kinh sư cùng các trưởng lão đến gần Ngài và nói: “Xin hãy cho chúng tôi biết, Ngài làm những việc này bằng quyền năng nào, hay ai đã ban cho Ngài quyền năng ấy?” Ngài đáp lại rằng: “Ta cũng sẽ hỏi các người một điều, hãy trả lời Ta: Phép rửa của Gioan là từ trời hay từ loài người?” Họ bàn luận với nhau và nói: “Nếu chúng ta nói: ‘Từ trời’, thì Ngài sẽ nói: ‘Vậy tại sao các người không tin ông ấy?’ Còn nếu chúng ta nói: ‘Từ loài người,’ thì cả dân chúng sẽ ném đá chúng ta, vì họ tin chắc rằng Gioan là một vị tiên tri.” Họ đáp: “Chúng tôi không biết từ đâu.” Đức Giêsu nói với họ: “Vậy thì Ta cũng sẽ không nói cho các người biết Ta làm điều này bằng quyền năng nào.”

Lc 20:1-8
Thứ Tư, tuần thứ 28.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 100

Chúa kể dụ ngôn này: Có một người trồng một vườn nho, giao cho những người làm vườn, rồi đi xa một thời gian dài; đến kỳ thu hoạch, ông sai một đầy tớ đến gặp những người làm vườn để họ nộp cho ông hoa quả từ vườn nho; nhưng những người làm vườn đã đánh đập đầy tớ ấy và đuổi về tay không. Ngài lại sai một người đầy tớ khác; nhưng họ cũng đánh đập và sỉ nhục người ấy, rồi đuổi về tay không. Ngài lại sai người thứ ba; nhưng họ cũng đánh đập và xua đuổi người ấy. Bấy giờ, chủ vườn nho nói: “Ta phải làm sao đây? Ta sẽ sai con trai yêu dấu của ta đi; có lẽ khi thấy nó, họ sẽ biết xấu hổ.” Nhưng những người làm vườn, khi thấy cậu, đã bàn bạc với nhau rằng: “Đây là người thừa kế; hãy đến giết cậu ta đi, thì gia tài của cậu ta sẽ thuộc về chúng ta.” Rồi họ lôi cậu ra khỏi vườn nho và giết chết. Vậy chủ vườn nho sẽ làm gì với họ? Ông sẽ đến và tiêu diệt những người làm vườn đó, rồi giao vườn nho cho những người khác. Những người nghe điều đó liền nói: “Xin đừng để điều đó xảy ra!” Nhưng Ngài nhìn họ và nói: “Câu chép này có ý nghĩa gì: ‘Hòn đá mà những người thợ xây đã loại bỏ, chính hòn đá đó đã trở thành hòn đá góc?’ Ai ngã vào hòn đá đó sẽ bị vỡ tan, còn ai bị hòn đá đó rơi trúng thì sẽ bị nghiền nát.”

Lc 20:9-18
Thứ Năm, tuần thứ 28.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 101

Vào lúc ấy, các thượng tế và các kinh sư tìm cách bắt giữ Đức Giê-su, nhưng họ sợ dân chúng, vì họ hiểu rằng Ngài đã kể dụ ngôn này để nói về họ. Họ bám theo Ngài và sai những kẻ gian xảo đến, những kẻ giả vờ là người đạo đức, để bắt bẻ Ngài về một lời nào đó, nhằm nộp Ngài cho chính quyền và quan chức cai trị. Họ bèn hỏi Ngài: “Thưa Thầy! Chúng con biết rằng Thầy nói và dạy dỗ một cách chân thật, không thiên vị ai, mà dạy dỗ con đường của Đức Chúa Trời một cách chân chính; vậy chúng con có được phép nộp thuế cho César hay không?” Ngài, nhận ra sự xảo trá của họ, bèn nói với họ: “Sao các người lại căm thù Ta?” Hãy cho Ta xem một đồng dinar: hình ảnh và dòng chữ

trên đó là của ai? Họ đáp: Của hoàng đế. Ngài nói với họ: Vậy thì, hãy nộp cho hoàng đế những gì thuộc về hoàng đế, và nộp cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời. Họ không thể bắt bẻ Ngài về lời nói trước mặt dân chúng, và vì ngạc nhiên trước câu trả lời của Ngài, họ im lặng.

Lc 20:19–26
Thứ Sáu, tuần thứ 28.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 102

Vào lúc đó, một số người thuộc phái Sa-đu-kê, những người phủ nhận sự sống lại, đến gặp Đức Giê-su và hỏi Ngài: “Thưa Thầy! Mô-sê đã truyền dạy cho chúng tôi rằng: Nếu ai có anh em qua đời mà để lại vợ, và chết mà không có con, thì anh em của người ấy phải cưới vợ của người ấy để sinh con nối dõi cho anh em mình. Có bảy anh em; người anh cả lấy vợ rồi chết mà không có con; người thứ hai lấy người vợ ấy, rồi cũng chết mà không có con; người thứ ba lấy người vợ ấy; cả bảy người đều như vậy, đều chết mà không để lại con cái; sau cùng, người vợ ấy cũng chết; vậy thì, trong ngày sống lại, người vợ ấy sẽ là vợ của ai trong số họ, vì cả bảy người đều đã lấy người vợ ấy làm vợ?” Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Con cái của thế gian này thì kết hôn và lấy chồng; còn những ai được ân sủng để đạt đến thế giới ấy và sự sống lại từ cõi chết thì không kết hôn, cũng không lấy chồng, và họ không thể chết được nữa, vì họ giống như các Thiên thần và là con cái của Đức Chúa Trời, là con cái của sự sống lại.” Còn về việc người chết sẽ sống lại, thì Mô-sê đã chỉ ra điều đó tại bụi gai, khi ông gọi Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia-cóp. Đức Chúa Trời không phải là Đức Chúa Trời của người chết, mà là của người sống, vì đối với Ngài, mọi người đều sống. Nghe vậy, một số người trong số các kinh sư nói: “Thưa Thầy! Thầy đã nói rất hay.” Và họ không dám hỏi Ngài điều gì nữa. Ngài lại nói với họ: “Sao người ta lại nói rằng Đấng Christ là Con của Đa-vít, trong khi chính Đa-vít đã nói trong sách Thi Thiên rằng: ‘Chúa đã phán cùng Chúa của tôi rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến khi Ta đặt kẻ thù của ngươi dưới chân ngươi’? Vậy, Đa-vít đã gọi Ngài là Chúa; vậy thì làm sao Ngài lại là Con của ông ấy được?”

Lc 20:27–44
Thứ Hai, tuần thứ 29.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 103

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Hãy đề phòng những người thông luật, những kẻ thích mặc áo dài, thích được chào hỏi trong các hội chúng, thích ngồi hàng đầu trong hội đường và ngồi chỗ danh dự trong các bữa tiệc, những kẻ ăn cướp tài sản của các góa phụ và giả hình cầu nguyện dài dòng; họ sẽ bị kết án nặng nề hơn.” Ngài ngược mắt lên, thấy những người giàu có đang bỏ của lễ vào hòm tiền; Ngài cũng thấy một góa phụ nghèo bỏ vào đó hai đồng tiền nhỏ, và nói: “Thật, Ta nói cùng các ngươi, góa phụ nghèo này đã dâng nhiều hơn tất cả mọi người; vì tất cả những người kia đều dâng của lễ cho Đức Chúa Trời từ sự dư dật của họ, còn bà thì từ sự thiếu thốn của mình đã dâng hết phần ăn uống duy nhất mà bà có.”

Lc 20:45–21:4
Thứ Bảy tuần thứ 34.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 104

Vào lúc đó, khi có người nói về đền thờ rằng nó được trang trí bằng những viên đá quý và những của lễ đắt giá, Đức Giê-su đã nói: “Sẽ có ngày đến, những gì các ngươi thấy ở đây sẽ không còn viên đá nào chông lên viên đá nào; tất cả sẽ bị phá hủy.” Họ bèn thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Chuyện đó sẽ xảy ra khi nào? Và dấu hiệu nào cho biết khi nào điều đó sẽ xảy ra?” Ngài bèn nói với họ: “Dân tộc này sẽ nổi dậy chống lại dân tộc kia, vương quốc này sẽ chống lại vương quốc kia; sẽ có những trận động đất lớn ở nhiều nơi, cùng với nạn đói, dịch bệnh, những hiện tượng kinh hoàng, và những điềm báo lớn từ trời. Khi các ngươi thấy Giê-ru-sa-lem bị quân đội vây hãm, thì hãy biết rằng sự hoang tàn của thành đã gần kề: lúc đó, những ai ở Giu-đê hãy chạy lên núi; ai ở trong thành thì hãy ra khỏi đó; ai ở ngoại ô thì đừng vào thành, vì đó là những ngày báo thù, để mọi điều đã chép đều được ứng nghiệm. Khốn cho những người mang thai và những người đang cho con bú trong những ngày ấy; vì sẽ có tai họa lớn trên đất và cơn thịnh nộ giáng xuống dân này: họ sẽ ngã xuống dưới lưỡi

gươm, và bị bắt làm tù binh đưa đi khắp các dân tộc; và Giê-ru-sa-lem sẽ bị các dân ngoại chà đạp, cho đến khi thời kỳ của các dân ngoại chấm dứt.

Lc 21:5-7; 10-11; 20-24
Thứ Tư, tuần thứ 29.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 105

Chúa phán: “Hãy cẩn thận, đừng để bị lừa dối, vì sẽ có nhiều người đến nhân danh Ta, nói rằng chính Ta là Đấng ấy; và thời điểm đó đã gần kề: đừng theo họ. Khi các con nghe tin về chiến tranh và loạn lạc, đừng kinh hoàng, vì những điều đó phải xảy ra trước; nhưng chưa phải là lúc tận thế. Sẽ có những điềm báo trên mặt trời, mặt trăng và các vì sao; còn trên đất, các dân tộc sẽ hoang mang và bối rối; biển cả sẽ gầm thét và cuộn sóng; người ta sẽ thở dài vì sợ hãi và lo lắng trước những tai họa sắp ập xuống thế gian, vì các thế lực trên trời sẽ rung chuyển; và lúc đó, họ sẽ thấy Con Người ngự trên đám mây với quyền năng và vinh quang vĩ đại. Trời và đất sẽ qua đi, nhưng lời Ta sẽ không qua đi. Vậy, hãy tự giữ mình, đừng để lòng các con bị nặng nề bởi ăn uống say sưa và những lo toan đời thường, để ngày ấy không ập đến với các con một cách bất ngờ, vì ngày ấy, như một cái lưới, sẽ vây bắt mọi người đang sống trên khắp mặt đất; vì vậy, hãy tỉnh thức mọi lúc và cầu nguyện, để các con được ơn tránh khỏi mọi tai họa sắp đến và được đứng trước mặt Con Người.

Lc 21:8-9, 25-27, 33-36
Thứ Bảy trước Mùa Chay.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 106

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Hãy đề phòng loài người, vì trước hết họ sẽ bắt bớ các con, sẽ nộp các con vào hội đường và nhà tù, và sẽ dẫn các con ra trước mặt các vua và các quan chức vì danh Ta; điều đó sẽ là chứng cứ cho các con. Vậy, các con hãy ghi nhớ đừng suy tính trước xem phải trả lời thế nào, vì Ta sẽ ban cho các con lời nói và sự khôn ngoan, mà tất cả những ai chống đối các con sẽ không thể phản bác hay chống lại được. Các con cũng sẽ bị chính cha mẹ, anh em, họ hàng và bạn bè phản bội; một số người trong các con sẽ bị giết; và các con sẽ bị mọi người ghét bỏ vì danh Ta, nhưng không một sợi tóc nào trên đầu các con sẽ bị mất – hãy cứu rỗi linh hồn các con bằng sự kiên nhẫn của các con.

Lc 21:12-19
Thứ Ba, tuần thứ 29.
Các vị Tử đạo.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 107

Chúa phán cùng các môn đệ: “Hãy ngẩng đầu lên, vì sự cứu rỗi của các con đang đến gần.” Rồi Ngài kể cho họ một dụ ngôn: “Hãy nhìn cây vả và các cây khác: khi chúng đã nảy lộc, thì các con tự biết rằng mùa hè đã gần kề. Cũng vậy, khi các con thấy những điều đó xảy ra, hãy biết rằng Nước Thiên Chúa đã gần kề. Thật, Ta nói với các con: thế hệ này sẽ không qua đi cho đến khi mọi điều đó xảy ra; trời đất sẽ qua đi, nhưng lời Ta sẽ không qua đi.

Lc 21:28-33
Thứ Năm, tuần thứ 29.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 108A

Vào thời ấy, ban ngày, Đức Giê-su giảng dạy trong Đền Thờ, còn ban đêm, Ngài ra ngoài và ở trên ngọn núi gọi là Ô-li-ve. Cả dân chúng đều đến với Ngài tại Đền Thờ từ sáng sớm để nghe Ngài giảng dạy. Lễ Bánh Không Men, tức là Lễ Vượt Qua, đang đến gần, và các thượng tế cùng các kinh sư tìm cách giết Ngài, vì họ sợ dân chúng. Ma quỷ đã nhập vào Giu-đa, người được gọi là I-ca-ri-ốt, một trong mười hai môn đệ; người ấy đi gặp các thượng tế và các nhà lãnh đạo để bàn cách nộp Ngài cho họ. Họ rất vui mừng và đồng ý trả tiền cho người ấy; người ấy hứa sẽ làm và tìm thời cơ thuận lợi để nộp Ngài cho họ mà không để dân chúng biết. Đến ngày Bánh Không Men, ngày phải giết chiên lễ Vượt Qua, Đức Giê-su sai Phê-rô và Gio-an đi, và bảo: “Hãy đi chuẩn bị bữa tiệc Vượt Qua cho chúng ta.”

Lc 21:37-22:8
Thứ Sáu, tuần thứ 29.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 108B

Vào thời điểm đó, lễ Bánh Không Men, còn gọi là lễ Vượt Qua, đang đến gần, và các thượng tế cùng các kinh sư tìm cách giết Ngài, vì họ sợ dân chúng. Ma quỷ nhập vào Giu-đa, người được gọi là I-ca-ri-ốt, một trong mười hai môn đệ; người ấy đi gặp các thượng tế và các nhà lãnh đạo, bàn cách nộp Người cho họ. Họ vui mừng và đồng ý trả tiền cho người ấy; người ấy hứa và tìm thời cơ thuận lợi để nộp Người cho họ mà không có dân chúng chứng kiến. Đến ngày Bánh Không Men, ngày phải giết chiên lễ Vượt Qua, Đức Giê-su sai Phê-rô và Gio-an đi, bảo: “Các con hãy đi chuẩn bị bữa tiệc Vượt Qua cho chúng ta.” Họ thưa với Ngài: “Thưa Thầy, Thầy muốn chúng con chuẩn bị ở đâu?” Ngài bảo họ: “Khi các con vào thành, sẽ gặp một người mang bình nước; hãy theo người ấy vào nhà mà người ấy vào, rồi nói với chủ nhà rằng: ‘Thầy bảo ông: Phòng nào để Thầy ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy?’ Người ấy sẽ chỉ cho các con một phòng lớn đã được trải thảm; hãy dọn ở đó.” Họ đi và tìm thấy đúng như Người đã nói, rồi dọn tiệc Vượt Qua. Khi đến giờ, Người nằm xuống cùng mười hai Tông đồ, và nói với họ: “Ta đã khao khát được dùng bữa Vượt Qua này với các con trước khi Ta chịu khổ nạn, vì Ta bảo các con rằng Ta sẽ không còn dùng bữa này nữa cho đến khi nó được hoàn thành trong Nước Thiên Chúa.” Rồi Ngài cầm chén, tạ ơn, và nói: “Hãy nhận lấy và chia cho nhau, vì Ta bảo các con, Ta sẽ không uống trái nho này nữa cho đến khi Nước Thiên Chúa đến.” Rồi Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho họ, nói: “Đây là thân thể Ta, được hiến dâng vì các con; hãy làm điều này để tưởng nhớ Ta.” Cũng vậy, sau bữa tối, Ngài cầm lấy chén và nói: “Chén này là Giao Ước Mới trong huyết Ta, được đổ ra vì các con.” Đây, tay kẻ sẽ phản bội Ta đang ngồi cùng bàn với Ta; tuy nhiên, Con Người sẽ đi theo định mệnh của Ngài, nhưng khôn cho kẻ mà Ngài bị phản bội. Rồi họ bắt đầu hỏi nhau xem ai trong số họ sẽ làm điều đó. Cũng có sự tranh cãi giữa họ về việc ai trong số họ nên được coi là lớn nhất. Ngài bèn nói với họ: “Các vua cai trị các dân tộc, và những người thống trị họ được gọi là ân nhân; còn các con thì không như vậy: nhưng ai trong các con là lớn nhất, hãy làm như người nhỏ nhất, và người lãnh đạo – hãy làm như người phục vụ. Vì ai là lớn hơn: người nằm nghỉ hay người phục vụ? Chẳng phải là người nằm nghỉ sao? Còn Ta ở giữa các con như một người phục vụ. Nhưng các con đã ở cùng Ta trong những gian nan của Ta, và Ta ban cho các con, như Cha Ta đã ban cho Ta, Nước Trời, để các con được ăn và uống tại bàn tiệc của Ta trong Nước Trời Ta, và sẽ ngồi trên ngai để xét xử mười hai chi tộc Y-sơ-ra-ên. Và Chúa phán: “Si-môn! Simon! Đây, Sa-tan đã xin được sàng các con như lúa mì, nhưng Ta đã cầu nguyện cho con, để đức tin của con đừng suy giảm; và khi nào con trở lại, hãy củng cố các anh em của con. Ông thưa lại với Ngài: Lạy Chúa! Con sẵn sàng đi theo Ngài cả vào ngục tù lẫn đến chết. Nhưng Ngài phán: “Ta bảo ngươi, Phê-rô, hôm nay gà chưa gáy xong, ngươi đã chối Ta ba lần rằng ngươi không biết Ta rồi.” Rồi Ngài nói với họ: “Khi Ta sai các ngươi đi mà không mang túi, không mang bao, không mang giày, các ngươi có thiếu thốn gì chẳng?” Họ thưa: “Không thiếu gì cả.” Rồi Ngài bảo họ: “Nhưng bây giờ, ai có túi thì hãy mang theo, túi đựng tiền cũng vậy; còn ai không có thì hãy bán áo quần mình đi mà mua gươm; vì Ta bảo các con, điều phải ứng nghiệm trên Ta và lời đã chép này: ‘Ngài sẽ bị kẻ vào số những kẻ gian ác.’ Vì những điều liên quan đến Ta sắp đến hồi kết thúc.” Họ thưa: “Lạy Chúa! Đây, ở đây có hai thanh gươm.” Ngài nói với họ: “Đủ rồi.” Rồi Ngài ra khỏi đó và đi lên núi Ô-li-ve như thường lệ; các môn đệ của Ngài cũng theo Ngài.

Lc 22:1-39
Thứ Năm Tuần Thánh, trong giờ kinh sáng.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 109

Vào lúc đó, Đức Giê-su, như thường lệ, lên núi Ô-li-ve, các môn đệ của Ngài cũng theo Ngài. Khi đến nơi, Ngài nói với họ: “Hãy cầu nguyện để khỏi sa vào cám dỗ.” Rồi chính Ngài rời xa họ một quãng bằng một hòn đá, quỳ gối xuống và cầu nguyện, nói: “Lạy Cha! Ôi, nếu Cha muốn, xin hãy cho chén này qua khỏi Con! Tuy nhiên, không phải ý Con, mà là ý Cha được nên. Rồi Ngài trở lại với các môn đệ, thấy họ đang ngủ vì buồn rầu, Ngài bèn nói với họ: “Sao các con lại ngủ? Hãy thức dậy và cầu nguyện để khỏi sa vào cám dỗ.” Khi Ngài còn đang nói những lời ấy, đám đông xuất hiện, và đi đầu trong số họ là một trong mười hai môn đệ, tên là Giu-đa, người đã tiến đến gần Đức Giê-su để hôn Ngài. Vì hắn đã ra hiệu cho họ như thế này: “Ai mà ta hôn, chính là người đó.” Đức Giê-su bèn nói với hắn: “Giu-đa ơi! Ngươi dùng nụ hôn để phản bội Con Người sao?” Những người

đi cùng Ngài, thấy sự việc đang diễn ra thế nào, bèn thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Chúng con có nên dùng gươm chém không?” Rồi một người trong số họ vung gươm chém vào đầu tóc của thượng tế, chặt đứt tai phải của người ấy. Bấy giờ Đức Giê-su nói: “Thôi đi, đủ rồi.” Rồi Ngài chạm vào tai người ấy và chữa lành cho anh ta. Còn với các thượng tế, các quan trưởng đền thờ và các trưởng lão đã tụ tập chống lại Ngài, Đức Giê-su nói: “Các người mang gươm và gậy ra như thể đi bắt một tên cướp để bắt Ta sao? Hằng ngày Ta ở với các người trong đền thờ, các người không hề giơ tay chống lại Ta, nhưng bây giờ là lúc của các người và quyền lực của bóng tối.” Họ bắt Ngài, dẫn đi và đưa vào nhà của thượng tế. Còn Phê-rô thì đi theo từ xa. Khi họ nhóm lửa giữa sân và ngồi lại với nhau, Phê-rô cũng ngồi giữa họ. Một người hầu gái, thấy ông ngồi bên đông lửa và nhìn kỹ ông, liền nói: “Người này cũng ở với Ngài.” Nhưng ông chối Ngài, nói với người phụ nữ ấy: “Tôi không biết Ngài.” Chẳng bao lâu sau, một người khác nhìn thấy ông, liền nói: “Cả anh cũng thuộc nhóm đó.” Nhưng Phê-rô đáp lại người ấy: “Không!” Khoảng một giờ sau, lại có người khác khẳng định: “Chắc chắn người này cũng đã đi cùng Ngài, vì ông ta là người Ga-li-lê.” Nhưng Phê-rô nói với người ấy: “Tôi không biết anh đang nói gì.” Và ngay lúc đó, khi người ấy còn đang nói, con gà trống gáy lên. Bấy giờ Chúa quay lại nhìn Phê-rô, và Phê-rô nhớ lại lời Chúa đã phán với ông: “Trước khi con gà trống gáy, người sẽ chối Ta ba lần.” Rồi ông bước ra ngoài và khóc lóc thảm thiết. Những người bắt giữ Chúa Giê-su đã nhạo báng và đánh Ngài; họ bịt mắt Ngài lại, tát vào mặt Ngài và hỏi: “Hãy nói đi, ai đã đánh Ngài?” Họ còn nói nhiều lời sỉ nhục khác chống lại Ngài. Khi trời sáng, các trưởng lão dân chúng, các thượng tế và các kinh sư tụ họp lại, dẫn Ngài vào tòa công luận của họ và hỏi: “Ngài có phải là Đấng Kitô không? Hãy nói cho chúng tôi biết.” Ngài đáp: “Nếu Ta nói cho các người biết, các người sẽ không tin; còn nếu Ta hỏi các người, các người sẽ không trả lời Ta và cũng không thả Ta ra; từ nay Con Người sẽ ngự bên hữu quyền năng của Đức Chúa Trời.” Mọi người đều nói: “Vậy, Ngài là Con Đức Chúa Trời sao?” Ngài đáp lại: “Chính các người nói rằng Ta là.” Họ lại nói: “Chúng ta còn cần chứng cứ nào nữa? Vì chính chúng ta đã nghe từ miệng Ngài.” Rồi cả đám đông ấy đứng dậy và dẫn Ngài đến Phi-lát.

Lc 22:39-42; 45b-23:1
Thứ Ba Tuần Phô-mai.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 110

Vào lúc đó, các thượng tế, các kinh sư và các trưởng lão dân chúng dẫn Đức Giê-su đến trước Phi-lát, rồi bắt đầu cáo buộc Ngài, nói rằng: “Chúng tôi đã phát hiện ra rằng Ngài làm cho dân chúng chúng tôi lạc lối và cấm không cho nộp thuế cho Xê-da, đồng thời tự xưng là Đấng Ki-tô, Vua.” Phi-lát hỏi Ngài: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Ngài đáp lại: “Chính ông đã nói thế.” Phi-lát nói với các thượng tế và dân chúng: “Ta không thấy người này có tội gì cả.” Nhưng họ vẫn khẳng khái nói rằng Ngài đang xúi giục dân chúng, rao giảng khắp xứ Giu-đê, từ Ga-li-lê cho đến nơi này. Pilát, nghe nói đến Ga-li-lê, bèn hỏi: “Ngài có phải là người Ga-li-lê không?” Và khi biết Ngài thuộc lãnh địa của Hê-rôt, ông đã gửi Ngài đến Hê-rôt, người lúc bấy giờ cũng đang ở Giê-ru-sa-lem. Khi thấy Đức Giê-su, Hê-rôt rất vui mừng, vì từ lâu ông đã mong được gặp Ngài, bởi đã nghe nói nhiều về Ngài, và hy vọng được chứng kiến một phép lạ nào đó từ Ngài; ông đã hỏi Ngài nhiều câu hỏi, nhưng Ngài không trả lời gì cả. Còn các thượng tế và các kinh sư thì đứng đó và ra sức buộc tội Ngài. Nhưng Hê-rôt cùng các binh lính của mình, sau khi sỉ nhục và chế giễu Ngài, đã cho Ngài mặc áo trắng rồi gửi Ngài trở lại cho Phi-lát. Vào ngày đó, Phi-lát và Hê-rôt đã trở thành bạn bè với nhau, vì trước đây họ vốn là kẻ thù của nhau. Phi-lát bèn triệu tập các thượng tế, các quan chức và dân chúng, rồi nói với họ: “Các người đã dẫn người này đến với ta, nói rằng Người xúi giục dân chúng; nhưng này, ta đã điều tra trước mặt các người và không thấy người này có tội gì trong những điều các người cáo buộc; Hê-rôt cũng vậy, vì ta đã gửi Người đến với ông ấy; và không tìm thấy trong Người điều gì đáng chết; vậy nên, sau khi trừng phạt Người, ta sẽ thả Người ra.” Và theo thông lệ ngày lễ, ông phải tha một tù nhân cho họ. Nhưng cả đám đông đều la hét: “Hãy giết Ngài đi! Hãy tha Barabbas cho chúng tôi.” Barabbas bị giam vì đã gây ra bạo loạn và giết người trong thành. Phi-lát lại cất cao giọng, muốn tha cho Chúa Giê-su. Nhưng họ la hét: “Hãy đóng đinh, hãy đóng đinh Ngài!” Ông nói với họ lần thứ ba: “Ngài đã làm điều ác gì? Ta không tìm thấy ở Ngài điều gì đáng chết; vậy nên, sau khi trừng phạt Ngài, ta sẽ thả Ngài ra.” Nhưng họ vẫn tiếp tục la hét ầm ĩ đòi đóng đinh Ngài; và tiếng

la hét của họ cùng các thượng tế đã lấn át mọi thứ. Và Phi-lát quyết định làm theo lời thỉnh cầu của họ, thả người đang bị giam trong ngục vì tội gây rối và giết người, người mà họ đã xin; còn Đức Giê-su thì giao cho họ xử lý. Khi họ dẫn Người đi, họ bắt một người tên là Si-môn, người Ky-ri-nê, đang từ đồng ruộng trở về, rồi đặt thập tự giá lên vai ông để ông vác theo sau Đức Giê-su. Có một đám đông lớn dân chúng và các phụ nữ đi theo Người, họ khóc lóc và than van vì Người. Đức Giê-su quay lại nói với họ: “Hỡi các con gái Giê-ru-sa-lem! đừng khóc vì Ta, nhưng hãy khóc cho chính các con và con cái các con, vì sẽ có những ngày người ta sẽ nói: ‘Phúc cho những người không sinh con, những tử cung chưa từng mang thai, và những vú chưa từng cho con bú!’ Lúc đó, người ta sẽ kêu lên với các ngọn núi: ‘Hãy sụp xuống đè lên chúng tôi!’ và với các ngọn đồi: ‘Hãy che phủ chúng tôi!’ Vì nếu họ làm thế với cây còn xanh tươi, thì với cây khô héo sẽ ra sao? Người ta cũng dẫn hai tên tội phạm đi cùng Ngài đến nơi hành hình. Khi đến nơi gọi là Đồi Sọ, họ đóng đinh Ngài và hai tên tội phạm đó, một người bên phải, một người bên trái. Còn Đức Giê-su thì nói: “Lạy Cha! Xin tha thứ cho họ, vì họ không biết mình đang làm gì.” Lúc đó khoảng sáu giờ chiều, và bóng tối bao trùm khắp đất cho đến chín giờ; mặt trời cũng tối sầm lại, và bức màn trong đền thờ bị xé ra làm đôi. Đức Giê-su cất tiếng kêu lớn: “Lạy Cha! Con phó thác linh hồn Con vào tay Cha.” Nói xong, Ngài trút hơi thở cuối cùng. Còn viên đội trưởng, khi thấy những điều đang xảy ra, đã ngợi khen Đức Chúa Trời và nói: “Quả thật, người này là một người công chính.” Toàn thể dân chúng đã tụ tập để chứng kiến cảnh tượng ấy, khi thấy những điều đang xảy ra, đều trở về, vừa đi vừa đập ngực than khóc. Còn những người quen biết Ngài, cùng các phụ nữ đã theo Ngài từ xứ Ga-li-lê, thì đứng xa xa và nhìn ngắm cảnh ấy. Lúc bấy giờ, có một người tên là Giô-sép, là thành viên của Hội đồng, một người tốt lành và công chính, không tham gia vào Hội đồng cũng như vào việc làm của họ; người ấy đến từ A-ri-ma-thê, một thành phố của người Do Thái, cũng đang trông đợi Nước Trời, đã đến gặp Phi-lát và xin thi thể của Chúa Giê-su; và sau khi hạ thi thể xuống, ông quấn trong vải liệm rồi đặt vào một ngôi mộ được đục trong đá, nơi chưa từng có ai được an táng. Hôm đó là ngày thứ Sáu, và ngày Sa-bát sắp đến. Các phụ nữ đã cùng Đức Giê-su từ Ga-li-lê đến cũng đi theo, họ nhìn thấy quan tài và cách thi thể Ngài được an táng; khi trở về, họ chuẩn bị hương liệu và dầu thơm; và vào ngày Sa-bát, họ nghỉ ngơi theo lệnh truyền.

Lc 23:1B-34A; 44-56
Thứ Năm Tuần Phô-mai.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 111

Vào lúc ấy, người ta dẫn hai tên tội phạm cùng với Đức Giê-su đi chịu chết. Khi đến nơi gọi là Đồi Sọ, họ đóng đinh Ngài và hai tên tội phạm, một bên phải, một bên trái. Đức Giê-su thì nói: “Lạy Cha! Xin tha thứ cho họ, vì họ không biết mình đang làm gì.” Họ chia nhau áo xống của Ngài bằng cách bốc thăm. Dân chúng đứng đó nhìn xem. Các quan chức cũng chế nhạo Ngài cùng với họ, nói: “Ngài đã cứu người khác; nếu Ngài là Đấng Christ, Đấng được Đức Chúa Trời chọn, thì hãy tự cứu lấy mình đi.” Các lính cũng nhạo báng Ngài, đến gần và đưa giám cho Ngài, rồi nói: “Nếu Ngài là Vua dân Do Thái, thì hãy tự cứu lấy mình đi.” Trên đầu Ngài có một tấm bảng ghi bằng tiếng Hy Lạp, tiếng La Mã và tiếng Do Thái: “Đây là Vua dân Do Thái.” Một trong hai tên tội phạm bị treo cổ đã lăng mạ Ngài và nói: “Nếu Ngài là Đấng Christ, hãy cứu lấy chính Ngài và cứu chúng tôi.” Còn người kia thì lại can ngăn hẳn và nói: “Người không sợ Đức Chúa Trời sao, trong khi chính người cũng bị kết án như vậy? Chúng ta bị kết án là công bằng, vì chúng ta đã nhận lấy điều xứng đáng với việc làm của mình, còn Ngài thì chẳng làm điều ác nào cả.” Rồi người ấy nói với Đức Giê-su: “Lạy Chúa, xin hãy nhớ đến con khi Ngài vào Nước Ngài!” Đức Giê-su đáp lại: “Thật, Ta bảo ngươi, ngay hôm nay ngươi sẽ ở cùng Ta trong thiên đàng.” Lúc đó khoảng sáu giờ chiều, và bóng tối bao trùm khắp đất cho đến chín giờ; mặt trời cũng tối sầm lại, và bức màn trong đền thờ bị xé ra làm đôi. Đức Giê-su cất tiếng kêu lớn: “Lạy Cha! Con phó thác linh hồn con vào tay Cha.” Nói xong, Ngài trút hơi thở cuối cùng. Còn viên đội trưởng, khi thấy những điều đang xảy ra, đã ngợi khen Đức Chúa Trời và nói: “Quả thật, người này là một người công chính.” Toàn thể dân chúng đã tụ tập để chứng kiến cảnh tượng ấy, khi thấy những điều đang xảy ra, đều trở về, vừa đi vừa đập ngực. Còn những người quen biết Ngài, cùng các phụ nữ đã theo Ngài từ Ga-li-lê, thì đứng xa xa và nhìn ngắm cảnh ấy.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 112

Vào lúc đó, vào ngày đầu tuần, rất sớm, các bà vợ đã đến bên quan tài, mang theo các loại hương liệu đã chuẩn bị sẵn, cùng với một số người khác; nhưng họ thấy hòn đá đã được lăn ra khỏi quan tài. Khi bước vào, họ không thấy thi thể của Chúa Giê-su. Khi họ đang bối rối về điều đó, bỗng có hai người đàn ông mặc áo sáng chói hiện ra trước mặt họ. Khi họ sợ hãi và cúi mặt xuống đất, hai người ấy nói với họ: “Sao các ngươi lại tìm người sống giữa những người chết? Ngài không có ở đây: Ngài đã sống lại; hãy nhớ lại những gì Ngài đã nói với các ngươi khi còn ở Ga-li-lê, rằng Con Người phải bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi, bị đóng đinh trên thập tự giá, và vào ngày thứ ba sẽ sống lại. Họ bèn nhớ lại những lời Ngài đã nói; rồi từ mộ trở về, họ thuật lại tất cả những điều đó cho mười một Tông đồ và tất cả những người khác. Đó là Ma-ri Ma-đa-len, Gio-an-na, Ma-ri, mẹ của Gia-cô-bê, và những người khác cùng với họ, những người đã kể lại điều này cho các Tông đồ. Nhưng những lời của họ nghe có vẻ vô nghĩa, nên họ không tin. Còn Phê-rô thì đứng dậy, chạy đến mộ, cúi xuống nhìn thì chỉ thấy những tấm vải liệm nằm đó, rồi quay trở lại, trong lòng ngạc nhiên về những điều đã xảy ra.

Lc 24:1–12
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 4.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 113

Lúc bảy giờ, Phê-rô đứng dậy, chạy đến quan tài, cúi xuống thì chỉ thấy những tấm vải liệm nằm đó, rồi quay trở lại, tự thâm ngạc nhiên về những điều vừa xảy ra. Cùng ngày đó, hai người trong số họ đang đi đến một làng cách Giê-ru-sa-lem sáu mươi stadia, tên là Ê-ma-u; và họ đang bàn luận với nhau về tất cả những sự kiện này. Khi họ đang nói chuyện và bàn luận với nhau, chính Chúa Giê-su đã đến gần và đi cùng họ. Nhưng mắt họ bị che khuất, nên họ không nhận ra Ngài. Ngài bèn hỏi họ: “Các anh đang bàn luận điều gì với nhau khi đi đường, và tại sao các anh lại buồn rầu thế?” Một trong hai người, tên là Clêôpas, đáp lại Ngài: “Chẳng lẽ Ngài là một trong những người đã đến Giê-ru-sa-lem mà lại không biết những sự việc đã xảy ra ở đó trong những ngày qua sao?” Ngài hỏi lại: “Chuyện gì vậy?” Họ thưa với Ngài: “Chuyện về Đức Giê-su người Na-xa-rét, Đấng là tiên tri, có quyền năng trong việc làm và lời nói trước mặt Đức Chúa Trời và toàn dân; các thầy tế lễ cả và các nhà lãnh đạo của chúng tôi đã nộp Ngài để bị kết án tử hình và đóng đinh Ngài.” Còn chúng tôi thì đã hy vọng rằng Ngài chính là Đấng phải giải cứu dân Y-sơ-ra-ên; nhưng dù sao đi nữa, đến nay đã là ngày thứ ba kể từ khi chuyện đó xảy ra. Tuy nhiên, một số phụ nữ trong số chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc: họ đã đến mộ từ sáng sớm mà không thấy thi thể Ngài, và khi trở về, họ kể lại rằng họ đã thấy các thiên sứ hiện ra, những thiên sứ ấy nói rằng Ngài còn sống. Một số người trong chúng tôi đã đến mộ và thấy đúng như những gì các phụ nữ đã kể, nhưng không thấy Ngài. Bấy giờ Ngài nói với họ: “Ôi, những kẻ thiếu hiểu biết và chậm chạp trong lòng, sao lại không tin tất cả những gì các tiên tri đã tiên báo! Chẳng phải Đấng Christ phải chịu khổ như vậy rồi mới vào vinh quang của Ngài sao?” Rồi, bắt đầu từ Mô-sê, Ngài giải thích cho họ những điều đã được chép về Ngài trong toàn bộ Kinh Thánh qua các tiên tri. Khi họ đến gần ngôi làng mà họ đang hướng tới, Ngài tỏ ý muốn tiếp tục đi. Nhưng họ giữ Ngài lại, nói: “Xin ở lại với chúng con, vì trời đã gần tối rồi.” Ngài bèn vào và ở lại với họ. Khi Ngài ngồi dùng bữa với họ, Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn, bẻ ra và trao cho họ. Lúc đó, mắt họ bừng sáng và họ nhận ra Ngài. Nhưng Ngài bỗng biến mất khỏi tầm mắt họ. Họ nói với nhau: “Chẳng phải lòng chúng ta đã bừng cháy lên khi Ngài nói chuyện với chúng ta trên đường và khi Ngài giải thích Kinh Thánh cho chúng ta sao?” Và ngay lúc đó, họ đứng dậy, trở về Giê-ru-sa-lem, và gặp mười một Tông Đồ cùng những người ở với họ, những người đang nói rằng Chúa đã thực sự sống lại và hiện ra với Si-môn. Họ kể lại những gì đã xảy ra trên đường đi, và cách họ nhận ra Ngài khi Ngài bẻ bánh.

Lc 24:12–35
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 5.
Thứ Ba Tuần Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 114

Vào lúc ấy, Đức Giê-su sống lại từ cõi chết, đứng giữa các môn đệ của Ngài và nói với họ: “Bình an cho các con.” Họ bối rối và sợ hãi, nghĩ rằng mình đang thấy một hồn ma. Nhưng Ngài nói với họ: “Sao các con lại bối rối, và tại sao những ý nghĩ như vậy lại nảy sinh trong lòng các con?” Hãy nhìn tay Ta và chân Ta; chính Ta đây; hãy sờ vào Ta và xem kỹ; vì thần linh không có thịt và xương, như các con thấy ở Ta. Nói xong, Ngài cho họ xem tay và chân Ngài. Khi họ vẫn chưa tin vì quá vui mừng và còn ngạc nhiên, Ngài nói với họ: “Các con có gì để ăn ở đây không?” Họ dâng cho Ngài một miếng cá nướng và mật ong trong tổ ong. Ngài nhận lấy và ăn trước mặt họ. Rồi Ngài nói với họ: “Đây chính là điều Ta đã nói với các con khi còn ở cùng các con, rằng mọi điều đã được chép về Ta trong Luật Mô-sê, các sách Tiên tri và Thi thiên đều phải được ứng nghiệm.” Lúc đó, Ngài mở trí cho họ để họ hiểu được Kinh Thánh. Ngài nói với họ: “Đã chép như vậy, và Đấng Christ phải chịu khổ như thế, rồi sống lại từ cõi chết vào ngày thứ ba, và danh Ngài sẽ được rao giảng khắp các dân tộc, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem, để kêu gọi họ ăn năn và được tha tội.” Các con là chứng nhân của điều này. Ta sẽ sai lời hứa của Cha Ta xuống trên các con; còn các con hãy ở lại thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các con được mặc lấy quyền năng từ trên cao. Rồi Ngài dẫn họ ra khỏi thành đến Bê-tha-ni, giơ tay lên chúc phúc cho họ. Và khi Ngài đang chúc lành cho họ, Ngài dần dần rời xa họ và được rước lên trời. Họ thờ lạy Ngài rồi trở về Giê-ru-sa-lem với niềm vui lớn lao. Họ luôn ở trong đền thờ, ngợi khen và chúc tụng Đức Chúa Trời. A-men.

Lc 24:36–53

Phúc Âm Chúa Nhật thứ 6.

Lễ Thăng Thiên của Chúa, trong Thánh lễ.

[Trở về mục lục.](#)

PHÚC ÂM THEO THÁNH GIÔ-AN

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 1

Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Lời ấy đã ở cùng Đức Chúa Trời từ ban đầu. Mọi sự đều nhờ Ngài mà có, và không có Ngài thì chẳng có gì đã có. Trong Ngài có sự sống, và sự sống là ánh sáng của loài người. Ánh sáng chiếu sáng trong bóng tối, và bóng tối không thể thắng được ánh sáng ấy. Có một người được Đức Chúa Trời sai đến; tên người ấy là Giăng. Người ấy đến để làm chứng, để làm chứng về Ánh Sáng, hầu cho mọi người đều tin nhờ người ấy. Người ấy không phải là Ánh Sáng, nhưng được sai đến để làm chứng về Ánh Sáng. Có Ánh Sáng thật, là Đấng soi sáng mọi người đến thế gian. Ngài đã có từ trước khi thế gian được tạo dựng, và nhờ Ngài mà thế gian được tạo dựng, nhưng thế gian lại không nhận biết Ngài. Ngài đã đến với dân Ngài, nhưng dân Ngài lại không tiếp nhận Ngài. Còn những ai đã tiếp nhận Ngài, tức là những người tin vào danh Ngài, thì Ngài ban cho quyền trở thành con cái của Đức Chúa Trời; họ không phải do huyết thống, cũng không phải do ý muốn của xác thịt, cũng không phải do ý muốn của người nam, nhưng là do Đức Chúa Trời sinh ra. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ngụ giữa chúng ta, đầy ân sủng và lẽ thật; và chúng ta đã thấy vinh quang của Ngài, vinh quang như Con Một từ Cha. Gioan làm chứng về Ngài và kêu lên rằng: “Đây chính là Đấng mà tôi đã nói: ‘Người đi sau tôi đã vượt lên trước tôi, vì Người đã có trước tôi.’” Và từ sự trọn vẹn của Ngài, tất cả chúng ta đều đã nhận lãnh ân sủng trên ân sủng, vì luật pháp đã được ban qua Môi-se; còn ân sủng và lẽ thật thì đến qua Đức Giê-su Ki-tô.

Ga 1:1-17

Trong Tuần Thánh Phục Sinh, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 2

Chưa ai từng thấy Thiên Chúa; Con Một, Đấng ngự trong lòng Cha, chính Ngài đã mặc khải. Và đây là lời chứng của Gioan, khi người Do Thái từ Giêrusalem sai các tư tế và người Lêvi đến hỏi ông: “Ông là ai?” Ông đã tuyên bố, và không chối cãi, rằng: “Tôi không phải là Đấng Kitô.” Họ lại hỏi ông: “Vậy thì sao? Ông có phải là Ê-li không?” Ông đáp: “Không.” “Có phải là một vị tiên tri không?” Ông trả lời: “Không.” Họ nói với ông: “Vậy ông là ai? Để chúng tôi trả lời lại những người đã sai chúng tôi đến: Ông nói gì về chính mình?” Ông đáp: “Tôi là tiếng kêu trong đồng vắng: ‘Hãy dọn đường cho Chúa,’ như lời tiên tri Ê-sai đã nói.” Những người được sai đi là những người Pha-ri-si; Họ lại hỏi ông: “Vậy thì ông làm phép rửa để làm gì, nếu ông không phải là Đấng Kitô, cũng không phải là Ê-li, cũng không phải là một vị tiên tri?” Gioan đáp lại: “Tôi làm phép rửa bằng nước; nhưng có Đấng đang đứng giữa các ông, mà các ông không biết. Chính Ngài là Đấng đi sau tôi, nhưng lại đi trước tôi. Tôi không xứng đáng để cởi dây giày của Ngài. Sự việc này xảy ra tại Bê-tha-ba-ra bên bờ sông Giô-đanh, nơi Gioan làm phép rửa.

Ga 1:18-28

Thứ Hai Tuần Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 3

Lúc bảy giờ, Gioan thấy Đức Giêsu đang đi đến với mình, liền nói: “Đây là Chiên Thiên Chúa, Đấng gánh lấy tội lỗi thế gian. Chính Người là Đấng mà tôi đã nói: ‘Có một Đấng đi sau tôi, nhưng lại đứng trước tôi, vì Người đã có trước tôi.’ Tôi không biết Ngài; nhưng tôi đã đến để làm phép rửa trong nước, để Ngài được tỏ ra cho dân Y-sơ-ra-ên. Và Gioan làm chứng rằng: “Tôi đã thấy Thánh Thần từ trời ngự xuống như chim bồ câu và ngụ trên Ngài.” Tôi không biết Ngài; nhưng Đấng đã sai tôi đến làm phép rửa trong nước đã phán cùng tôi rằng: ‘Ai mà ngươi thấy Thánh Linh ngự xuống và ở lại trên người ấy, thì chính người ấy là Đấng làm phép rửa bằng Thánh Linh.’ Và tôi đã thấy và làm chứng rằng: Chính Ngài là Con Đức Chúa Trời.

Ga 1:29-34

Ngày 7 tháng 1, Thánh Gioan Tiên Hô.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 4

Lúc bấy giờ, Gioan đang đứng cùng hai môn đệ của ngài. Thấy Đức Giêsu đi đến, ngài nói: “Đây là Chiên Thiên Chúa.” Nghe ngài nói những lời ấy, hai môn đệ liền đi theo Đức Giêsu. Còn Đức Giêsu, quay lại thấy họ đang đi theo, bèn hỏi: “Các anh muốn gì?” Họ thưa với Ngài: “Thưa Thầy” – nghĩa là “Thầy dạy” – “Thầy ở đâu?” Ngài đáp: “Hãy đi mà xem.” Họ đi và thấy nơi Ngài ở; rồi ở lại với Ngài suốt ngày hôm đó. Lúc đó khoảng mười giờ. Một trong hai người đã nghe Gioan nói về Đức Giêsu và đi theo Ngài là An-rê, anh em của Simon Phê-rô. Anh là người đầu tiên tìm thấy anh mình là Simon và nói với anh: “Chúng tôi đã tìm thấy Đấng Mê-sia,” nghĩa là Đấng Kitô; rồi anh dẫn anh ấy đến với Đức Giêsu. Còn Đức Giêsu, sau khi nhìn anh ta, đã nói: “Anh là Si-môn, con của Giô-na; anh sẽ được gọi là Ki-pha,” nghĩa là “hòn đá” (Phê-rô). Ngày hôm sau, Đức Giêsu muốn đi đến Ga-li-lê, Ngài gặp Phi-líp và nói với anh ta: “Hãy theo Ta.” Phi-líp là người Bết-xai-đa, cùng thành phố với An-rê và Phê-rô. Phi-líp gặp Na-tha-na-ên và nói với ông: “Chúng tôi đã tìm thấy Đấng mà Mô-sê đã chép trong Luật pháp và các tiên tri đã nói đến, đó là Đức Giêsu, con của Giô-sép, người Na-xa-rét.” Nhưng Na-tha-na-ên nói với ông: “Làm sao có điều gì tốt lành lại đến từ Na-xa-rét được?” Phi-líp nói với ông: “Hãy đi mà xem.” Khi thấy Na-tha-na-ên đang đi đến với mình, Đức Giêsu nói về ông: “Đây mới thật là người Ít-ra-en, trong lòng không có sự gian dối.” Na-tha-na-ên thưa với Ngài: “Sao Ngài lại biết con?” Đức Giêsu đáp lại: “Trước khi Phi-líp gọi con, khi con đang ngồi dưới cây vả, Ta đã thấy con rồi.” Na-tha-na-ên thưa lại với Ngài: “Thưa Thầy! Ngài là Con Thiên Chúa, Ngài là Vua Ít-ra-en.” Đức Giêsu đáp lại: “Anh tin vì Ta đã nói với anh rằng: ‘Ta đã thấy anh dưới cây vả’; anh sẽ còn thấy những điều lớn lao hơn thế nữa.” Rồi Ngài nói với anh: “Quả thật, quả thật, Ta nói với các con: Từ nay trở đi, các con sẽ thấy trời mở ra và các thiên thần của Đức Chúa Trời lên xuống nơi Con Người.”

Ga 1:35-51

Thứ Tư Tuần Phục Sinh.

Ngày 30 tháng 11, kính Thánh Tông đồ An-rê.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 5

Vào lúc ấy, Đức Giêsu muốn đi đến Ga-li-lê, Ngài gặp Phi-líp và nói với ông: “Hãy theo Ta.” Phi-líp là người Bết-xai-đa, cùng thành phố với An-rê và Phê-rô. Phi-líp gặp Na-tha-na-ên và nói với ông: “Chúng tôi đã tìm thấy Đấng mà Mô-sê đã chép trong Luật pháp và các Tiên tri đã nói đến, đó là Đức Giêsu, con của Giô-sép, người Na-xa-rét.” Nhưng Na-tha-na-ên nói với ông: “Làm sao có điều gì tốt lành lại đến từ Na-xa-rét được?” Phi-líp nói với ông: “Hãy đi và xem thử.” Khi thấy Na-tha-na-ên đang đi đến với mình, Đức Giêsu nói về ông: “Đây mới thật là người Ít-ra-en, trong lòng không có sự gian dối.” Na-tha-na-ên hỏi Ngài: “Sao Ngài biết con?” Đức Giêsu đáp lại: “Trước khi Phi-líp gọi con, khi con đang ở dưới cây vả, Ta đã thấy con rồi.” Na-tha-na-ên thưa lại với Ngài: “Thưa Thầy! Ngài là Con Đức Chúa Trời, Ngài là Vua của dân Y-sơ-ra-ên.” Đức Giêsu đáp lại: “Anh tin vì Ta đã nói với anh rằng: ‘Ta đã thấy anh dưới cây vả’; anh sẽ còn thấy những điều lớn lao hơn thế nữa.” Rồi Ngài nói với anh: “Quả thật, quả thật, Ta nói với các con: Từ nay trở đi, các con sẽ thấy trời mở ra và các thiên thần của Đức Chúa Trời lên xuống nơi Con Người.”

Ga 1:43-51

Tuần thứ nhất Mùa Chay.

Ngày 14 tháng 11, Thánh Tông đồ Phi-líp.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 6

Lúc bấy giờ, có một đám cưới tại Cana xứ Galilê, và Mẹ Đức Giêsu cũng có mặt ở đó. Đức Giêsu và các môn đệ của Ngài cũng được mời đến dự đám cưới. Khi rượu cạn, Mẹ Đức Giêsu nói với Ngài: “Họ không còn rượu nữa.” Chúa Giêsu đáp lại: “Chuyện đó liên quan gì đến tôi và bà, thưa bà? Giờ của tôi chưa đến.” Mẹ Người bèn nói với các người hầu: “Hãy làm theo điều Ngài bảo các anh.” Ở đó có sáu thùng đá, được đặt theo phong tục thanh tẩy của người Do Thái, mỗi thùng chứa được hai hoặc ba mề. Đức Giêsu bảo họ: “Hãy đổ nước vào các thùng ấy.” Họ liền đổ đầy đến miệng thùng. Rồi Ngài bảo họ: “Bây giờ hãy múc ra và mang đến cho người quản tiệc.” Họ liền mang đi. Khi người quản tiệc nếm thử nước đã biến thành rượu – mà ông ta không biết rượu đó từ đâu ra, chỉ có các người hầu đã múc nước mới biết – thì người quản tiệc gọi chú rể và nói với ông: “Ai cũng thường dọn rượu

ngon trước, rồi khi khách đã say mới dọn rượu kém hơn; còn anh thì lại giữ rượu ngon đến tận bây giờ.” Như vậy, Đức Giê-su đã thực hiện phép lạ đầu tiên tại Ca-na xứ Ga-li-lê và tỏ bày vinh quang của Ngài; và các môn đệ của Ngài đã tin vào Ngài.

Ga 2:1–11
Thứ Hai, tuần thứ hai sau Lễ Phục Sinh.
Khi cử hành Bí tích Hôn nhân.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 7

Vào thời đó, Đức Giê-su cùng Mẹ Ngài, các anh em Ngài và các môn đệ Ngài đến Ca-phác-na-um; và họ ở lại đó vài ngày. Lễ Phục Sinh của người Do Thái sắp đến, Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem và thấy trong đền thờ có người bán bò, cừu và bồ câu, cùng những người đổi tiền đang ngồi đó. Ngài lấy dây thừng làm roi, đuổi tất cả ra khỏi đền thờ, kể cả cừu và bò; Ngài đổ tung tiền của những người đổi tiền, và lật đổ bàn của họ. Ngài nói với những người bán chim bồ câu: “Hãy mang những thứ này ra khỏi đây; đừng biến nhà Cha Ta thành nơi buôn bán.” Lúc đó, các môn đệ của Ngài nhớ lại lời đã chép: “Lòng ghen tuông vì nhà Ngài đang thiêu đốt tôi.” Nghe vậy, người Do Thái nói: “Ngài sẽ dùng dầu lạ nào để chứng minh cho chúng tôi thấy rằng Ngài có quyền làm như vậy?” Đức Giê-su đáp lại: “Hãy phá hủy đền thờ này đi, và trong ba ngày Ta sẽ xây dựng lại nó.” Nghe vậy, người Do Thái nói: “Đền thờ này đã được xây dựng trong bốn mươi sáu năm, mà Ngài lại có thể dựng lại nó trong ba ngày sao?” Nhưng Ngài đang nói về đền thờ là thân thể của Ngài. Khi Ngài sống lại từ cõi chết, các môn đệ của Ngài mới nhớ lại lời Ngài đã nói, và họ tin vào Kinh Thánh cũng như lời mà Đức Giê-su đã phán.

Ga 2:12–22
Thứ Sáu Tuần Thánh.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 8

Vào thời ấy, có một người trong số các người Pha-ri-si tên là Ni-cô-đê-m, một trong các nhà lãnh đạo của dân Do Thái. Ông đến gặp Đức Giê-su vào ban đêm và thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Chúng con biết Thầy là vị Thầy đến từ Thiên Chúa; vì những phép lạ mà Thầy làm, không ai có thể làm được nếu không có Thiên Chúa ở cùng người ấy.” Đức Giê-su đáp lại: “Thật, Thật, Ta nói với ngươi, nếu ai không được sinh ra từ trên cao, thì không thể thấy Nước Thiên Chúa được.” Ni-cô-đê-mô thưa với Ngài: “Làm sao một người đã già lại có thể được sinh ra được? Chẳng lẽ người ấy lại có thể vào lại lòng mẹ mình và được sinh ra lần nữa sao?” Đức Giê-su đáp: “Thật, thật, Ta nói với ngươi, ai không được sinh ra bởi nước và Thánh Thần thì không thể vào Nước Thiên Chúa được. Cái gì sinh ra từ xác thịt là xác thịt, còn cái gì sinh ra từ Thánh Thần là Thánh Thần. Đừng ngạc nhiên về điều Ta đã nói với ngươi: các ngươi phải được sinh ra từ trên cao.” Thánh Thần thổi nơi nào Ngài muốn, và ngươi nghe tiếng Ngài, nhưng không biết Ngài từ đâu đến và đi đâu: ai được sinh ra bởi Thánh Thần cũng vậy. Nicôđê-mô đáp lại: “Làm sao điều đó có thể xảy ra được?” Đức Giê-su đáp lại và nói với ông: “Ông là thầy dạy của dân Y-sơ-ra-ên, mà lại không biết điều này sao? Thật, Thật, Ta nói với ông: Chúng Ta nói về những gì Chúng Ta biết, và làm chứng về những gì Chúng Ta đã thấy, nhưng các ông không chấp nhận lời chứng của Chúng Ta. Nếu Ta nói với các ông về những điều thuộc về trần gian mà các ông còn không tin, thì làm sao các ông tin được nếu Ta nói với các ông về những điều thuộc về thiên đàng? Chẳng có ai lên trời, ngoại trừ Con Người, Đấng đã từ trời xuống và đang ở trên trời. Cũng như Môi-se đã giương con rắn đồng lên trong sa mạc, thì Con Người cũng phải được giương lên, để ai tin vào Ngài thì không bị hư mất, nhưng được sự sống đời đời.

Ga 3:1–15
Thứ Năm Tuần Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 9

Chúa phán: “Chẳng có ai lên trời, ngoại trừ Con Người, Đấng từ trời xuống và đang ngự trên trời. Cũng như Mô-sê đã giương con rắn đồng lên trong sa mạc, thì Con Người cũng phải được giương lên, để ai tin vào Ngài thì không bị hư mất, nhưng được sự sống đời đời. Vì Đức Chúa Trời đã yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, để ai tin vào Ngài thì không bị hư mất, nhưng

được sự sống đời đời. Vì Đức Chúa Trời không sai Con Ngài đến thế gian để xét đoán thế gian, nhưng để thế gian được cứu rỗi nhờ Ngài.

Ga 3:13–17
Tuần trước Lễ Nâng Thánh Giá.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 10

Chúa phán: “Thiên Chúa đã yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, để ai tin vào Ngài thì không bị hư mất, nhưng được sự sống đời đời. Vì Thiên Chúa không sai Con Một của Ngài đến thế gian để xét xử thế gian, nhưng để thế gian được cứu độ nhờ Ngài.” Ai tin vào Ngài thì không bị xét xử, còn ai không tin thì đã bị kết án rồi, vì họ không tin vào danh Con Một của Đức Chúa Trời. Sự xét xử là: Ánh sáng đã đến thế gian; nhưng loài người lại yêu thích bóng tối hơn ánh sáng, vì việc làm của họ là xấu xa; vì ai làm điều ác thì ghét ánh sáng và không đến với ánh sáng, để những việc làm của họ không bị phơi bày, vì chúng là điều ác; còn ai làm theo lẽ thật thì đến với ánh sáng, để những việc làm của họ được bày tỏ, vì chúng được thực hiện trong Đức Chúa Trời.

Ga 3:16–21
Thứ Ba, tuần thứ hai sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 11

Vào thời ấy, Đức Giê-su cùng các môn đệ của Ngài đến xứ Giu-đê, ở lại đó với các môn đệ và làm phép rửa. Còn Gioan cũng làm phép rửa tại Enon, gần Salim, vì ở đó có nhiều nước; và người ta đến đó để chịu phép rửa, vì lúc đó Gioan chưa bị giam cầm. Bấy giờ, các môn đệ của Gioan đã tranh luận với người Do Thái về việc thanh tẩy. Họ đến gặp Gioan và nói với ông: “Thưa Thầy! Đấng đã ở cùng thầy bên sông Giô-đanh và là Đấng mà thầy đã làm chứng, chính Ngài đang làm phép rửa, và mọi người đều đến với Ngài.” Gioan đáp lại: “Con người không thể tự mình nhận lấy điều gì, nếu điều đó không được ban cho từ trời. Chính các ngươi là chứng nhân cho lời ta đã nói: ‘Ta không phải là Đấng Kitô, nhưng ta được sai đến trước Ngài.’ Ai có cô dâu thì là chú rể; còn bạn của chú rể, đứng bên cạnh và lắng nghe Ngài, thì vui mừng khi nghe tiếng chú rể. Niềm vui ấy của ta đã được trọn vẹn. Ngài phải lớn lên, còn ta phải nhỏ lại. Đấng đến từ trên cao thì cao hơn tất cả; còn Đấng thuộc về đất thì nói và hành động như người thuộc về đất; Đấng đến từ trời thì cao hơn tất cả, và những gì Ngài đã thấy và nghe, Ngài làm chứng về điều đó; nhưng không ai chấp nhận lời chứng của Ngài. Ai chấp nhận lời chứng của Ngài thì đã chứng thực rằng Đức Chúa Trời là chân thật.

Ga 3:22–33
Thứ Bảy Tuần Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn đầu 12

Vào lúc ấy, Đức Giê-su đến một thành phố Sa-ma-ri, tên là Si-ha-rơ, gần mảnh đất mà Gia-cóp đã ban cho con trai mình là Giô-sép. Ở đó có giếng Gia-cóp. Đức Giê-su, sau một chặng đường dài, mệt mỏi nên ngồi xuống bên giếng. Lúc đó khoảng sáu giờ. Có một người phụ nữ Samari đến múc nước. Đức Giê-su nói với bà: “Xin cho tôi uống nước.” Lúc đó, các môn đệ của Ngài đã vào thành để mua thức ăn. Người phụ nữ Samari nói với Ngài: “Sao ngài, là người Do Thái, lại xin nước uống từ tôi, một người Samari? Vì người Do Thái không giao du với người Samari.” Đức Giê-su đáp lại: “Nếu chị biết ân sủng của Thiên Chúa và biết Đấng đang nói với chị: ‘Xin cho tôi uống’, thì chính chị đã xin Ngài, và Ngài sẽ ban cho chị nước hằng sống.” Người phụ nữ thưa với Ngài: “Thưa ngài! Ngài không có gì để múc nước, mà giếng lại sâu; vậy thì nước hằng sống của ngài từ đâu ra? Chẳng lẽ Ngài còn vĩ đại hơn cả tổ phụ Gia-cóp của chúng tôi, Đấng đã đào giếng này cho chúng tôi và chính Ngài cũng đã uống nước từ giếng này, cùng với con cái và súc vật của Ngài sao?” Đức Giê-su đáp lại: “Ai uống nước này thì sẽ khát trở lại; nhưng ai uống nước mà Ta ban cho, thì sẽ không bao giờ khát nữa; nhưng nước mà Ta ban cho người ấy sẽ trở thành trong người ấy một suối nước tuôn trào dẫn đến sự sống đời đời. Người phụ nữ thưa với Ngài: “Thưa Ngài! Xin hãy ban cho con nước ấy, để con không còn khát nữa và không phải đến đây múc nước nữa.” Chúa Giê-su nói với bà: “Hãy đi, gọi chồng bà lại đây.” Người phụ nữ đáp: “Tôi không có chồng.” Chúa Giê-su nói với bà: “Bà nói đúng là bà không có chồng, vì bà đã có năm người chồng, và người mà bà đang sống chung hiện nay không phải là chồng bà; bà đã nói đúng.” Người phụ nữ thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Con thấy Ngài là một vị

tiên tri. Tổ tiên chúng con đã thờ phượng trên ngọn núi này, còn các ông lại nói rằng nơi phải thờ phượng là ở Giê-ru-sa-lem.” Đức Giê-su nói với bà: “Hãy tin Ta, giờ đây đang đến, khi các ngươi sẽ không thờ phượng Cha trên ngọn núi này, cũng không phải ở Giê-ru-sa-lem. Các ngươi không biết mình đang thờ lạy ai, còn chúng ta thì biết mình đang thờ lạy ai, vì sự cứu rỗi đến từ dân Do Thái. Nhưng sẽ có lúc – và lúc đó đã đến rồi – những người thờ phượng chân chính sẽ thờ phượng Cha trong Thần Khí và sự thật, vì Cha đang tìm kiếm những người thờ phượng như vậy. Đức Chúa Trời là Thần, và những ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong Thần và lẽ thật. Người phụ nữ nói với Ngài: “Tôi biết Đấng Mê-si-a, tức là Đấng Christ, sẽ đến; khi Ngài đến, Ngài sẽ giải thích mọi điều cho chúng tôi.” Chúa Giê-su nói với bà: “Chính Ta đây, Đấng đang nói chuyện với bà.” Lúc đó, các môn đệ của Ngài đến và ngạc nhiên thấy Ngài đang nói chuyện với một người phụ nữ; tuy nhiên, không ai hỏi: “Ngài muốn gì?” hay “Ngài đang nói chuyện gì với bà ấy?” Rồi người phụ nữ bỏ bình nước lại, đi vào thành và nói với mọi người: “Hãy đi xem Người này, Đấng đã nói cho tôi biết tất cả những gì tôi đã làm; chẳng phải Người là Đấng Kitô sao?” Họ ra khỏi thành và đi đến với Người. Trong khi đó, các môn đệ nài nỉ Người, nói: “Thưa Thầy, xin Thầy ăn đi.” Nhưng Ngài nói với họ: “Ta có thức ăn mà các con không biết.” Vì thế, các môn đệ bàn tán với nhau: “Chẳng lẽ có ai mang thức ăn đến cho Ngài sao?” Đức Giê-su nói với họ: “Thức ăn của Ta là làm theo ý muốn của Đấng đã sai Ta và hoàn thành công việc của Ngài. Các con chẳng phải nói rằng còn bốn tháng nữa mới đến mùa gặt sao? Còn Ta nói với các con: Hãy ngược mắt lên và nhìn những cánh đồng, chúng đã ngả trắng và chín muồi để gặt hái rồi. Người gặt sẽ nhận phần thưởng và thu hoạch hoa quả cho sự sống đời đời, để cả người gieo và người gặt cùng vui mừng, vì trong trường hợp này, câu nói này thật đúng: người này gieo, người kia gặt. Ta đã sai các con đi gặt những gì các con không phải vất vả làm: người khác đã vất vả, còn các con thì được hưởng thành quả lao động của họ. Và nhiều người Sa-ma-ri trong thành ấy đã tin Ngài nhờ lời người phụ nữ làm chứng rằng Ngài đã nói cho bà biết tất cả những gì bà đã làm. Vì thế, khi những người Sa-ma-ri đến gặp Ngài, họ xin Ngài ở lại với họ; và Ngài đã ở lại đó hai ngày. Và còn nhiều người nữa đã tin nhờ lời Ngài. Còn người phụ nữ ấy thì họ nói: “Chúng tôi không còn tin vì lời bà nữa, vì chính chúng tôi đã nghe và biết rằng Ngài quả thật là Đấng Cứu Thế của thế gian, là Đấng Christ.”

Giăng 4:5-42

Tuần thứ 5 sau Lễ Phục Sinh, về người phụ nữ Samari.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 13

Vào thời đó, tại Capharnaum có một quan triều đình, con trai ông đang bị bệnh. Nghe tin Đức Giê-su từ Giu-đê đến Ga-li-lê, ông đến gặp Ngài và xin Ngài đến chữa lành cho con trai ông, người đang hấp hối. Đức Giê-su nói với ông: “Các ngươi sẽ không tin, nếu không thấy các dấu lạ và phép lạ.” Viên quan triều đình thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Xin hãy đến trước khi con trai tôi qua đời.” Đức Giê-su phán với ông: “Hãy về đi, con trai ông đã lành bệnh rồi.” Ông tin vào lời Đức Giê-su đã phán với mình, rồi ra về. Trên đường đi, các đầy tớ của ông ra đón và báo: “Con trai ông đã lành bệnh rồi.” Ông hỏi họ: “Vào giờ nào thì con trai tôi bắt đầu thấy đỡ hơn?” Họ thưa với ông: “Hôm qua, vào giờ thứ bảy, cơn sốt đã lui.” Từ đó, người cha biết rằng đó chính là giờ mà Đức Giê-su đã nói với ông: “Con trai ông đã khỏe rồi,” và chính ông cùng cả nhà ông đều tin. Đây là phép lạ thứ hai mà Đức Giê-su đã làm, sau khi Ngài trở về từ Giu-đê đến Ga-li-lê.

Ga 4:46b-54

Thứ Hai, tuần thứ ba sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 14A

Vào thời đó, Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem. Tại Giê-ru-sa-lem, gần Cổng Chiên, có một bể tắm, tiếng Do Thái gọi là Bê-thê-zada, bên cạnh đó có năm hành lang có mái che. Trong các hành lang đó, có rất nhiều người bệnh, người mù, người què, người teo cơ, đang chờ đợi nước chuyển động, vì thính thoảng Thiên Thần của Chúa xuống hồ tắm và khuấy động nước; ai là người đầu tiên bước vào hồ sau khi nước được khuấy động thì sẽ được lành bệnh, dù họ mắc bệnh gì đi chăng nữa. Ở đó có một người đã bị bệnh suốt ba mươi tám năm. Khi thấy người ấy đang nằm đó và biết rằng anh ta đã nằm như vậy từ lâu, Đức Giê-su hỏi anh ta: “Anh có muốn được lành bệnh không?” Người bệnh thưa lại với Ngài: “Vâng, lạy Chúa; nhưng tôi không có ai giúp tôi xuống hồ tắm khi nước động lên; và mỗi

khi tôi đến, thì đã có người khác xuống trước tôi rồi.” Đức Giê-su bảo anh ta: “Hãy đứng dậy, vác giường của anh và đi đi.” Ngay lập tức, anh ta được lành bệnh, vác giường của mình và đi. Chuyện này xảy ra vào ngày Sa-bát. Vì thế, những người Do Thái nói với người được chữa lành: “Hôm nay là ngày Sa-bát; người không được mang giường đi.” Anh ta đáp lại họ: “Đấng đã chữa lành cho tôi, chính Ngài đã bảo tôi: ‘Hãy vác giường của người và đi đi.’” Họ hỏi anh ta: “Người ấy là ai, Đấng đã bảo người: ‘Hãy vác giường của người và đi đi?’” Người được chữa lành không biết Người ấy là ai, vì Đức Giê-su đã ẩn mình trong đám đông đang có mặt tại đó. Sau đó, Đức Giê-su gặp người ấy trong đền thờ và nói với anh ta: “Này, anh đã được lành rồi; đừng phạm tội nữa, kẻo điều tồi tệ hơn sẽ xảy ra với anh.” Người ấy đi và báo cho người Do Thái biết rằng Đấng đã chữa lành cho anh ta chính là Đức Giê-su.

Ga 5:1-15

Tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh, về người bị liệt.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 14B

Vào thời ấy, Đức Giê-su đến Giê-ru-sa-lem. Tại Giê-ru-sa-lem, gần Cổng Chiên, có một bể tắm, tiếng Do Thái gọi là Bê-thê-da, bên cạnh đó có năm hành lang có mái che. Ở đó có rất nhiều người bệnh, người mù, người què, người teo cơ, đang chờ nước chuyển động; vì thỉnh thoảng Thiên Thần của Chúa xuống hồ tắm và khuấy động nước; ai là người đầu tiên bước vào hồ sau khi nước được khuấy động thì sẽ được chữa lành, dù mắc bất kỳ bệnh tật nào.

Ga 5:1-4

Trong lễ thánh hiến nước nhỏ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 15

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Cha Ta vẫn làm việc cho đến ngày nay, và Ta cũng làm việc.” Và người Do Thái lại càng tìm cách giết Ngài hơn nữa, vì Ngài không chỉ vi phạm ngày Sa-bát, mà còn gọi Đức Chúa Trời là Cha của Ngài, tự coi mình ngang hàng với Đức Chúa Trời. Về điều này, Đức Giê-su phán: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Con không thể tự mình làm điều gì, nếu không thấy Cha làm: vì những gì Cha làm, thì Con cũng làm như vậy. Vì Cha yêu thương Con và cho Con thấy mọi điều mà chính Ngài làm; và Ngài sẽ cho Con thấy những việc lớn lao hơn thế nữa, đến nỗi các ngươi sẽ kinh ngạc. Vì, cũng như Cha làm cho kẻ chết sống lại và ban sự sống, thì Con cũng ban sự sống cho ai Con muốn. Vì Cha không xét xử ai cả, nhưng đã giao hết quyền xét xử cho Con, để mọi người tôn kính Con như tôn kính Cha. Ai không tôn kính Con, thì cũng không tôn kính Cha, Đấng đã sai Con đến. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống đời đời, và không phải chịu phán xét, nhưng đã từ cõi chết qua cõi sống rồi.

Ga 5:17b-24

Thứ Tư, tuần thứ hai sau Lễ Phục Sinh.
Lễ cầu nguyện cho linh hồn vào Thứ Hai.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 16

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: Thật, Thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống đời đời, và không phải chịu phán xét, nhưng đã từ cõi chết qua cõi sống. Thật, thật, Ta nói cùng các ngươi: giờ đã đến, và đã đến rồi, khi những người chết sẽ nghe tiếng Con Thiên Chúa, và khi nghe, họ sẽ sống lại. Vì như Cha có sự sống trong chính Ngài, thì Ngài cũng ban cho Con có sự sống trong chính Ngài. Và Ngài đã ban cho Con quyền phán xét, vì Ngài là Con Người. Các ngươi chớ ngạc nhiên về điều này; vì giờ đây đang đến, lúc đó tất cả những ai đang nằm trong mồ sẽ nghe tiếng Con Thiên Chúa; và những ai đã làm điều thiện sẽ sống lại để được sự sống, còn những ai đã làm điều ác sẽ sống lại để bị phán xét. Ta không thể tự mình làm điều gì cả. Ta phán xét theo những gì Ta nghe, và sự phán xét của Ta là công bình; vì Ta không tìm kiếm ý muốn của Ta, nhưng tìm kiếm ý muốn của Cha, Đấng đã sai Ta.

Ga 5:24-30

Thứ Năm, tuần thứ hai sau Lễ Phục Sinh.
Cầu nguyện cho linh hồn các tín hữu đã qua đời vào thứ Ba và thứ Bảy.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 17

Chúa phán cùng những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Ta phán xét theo những gì Ta nghe, và sự phán xét của Ta là công bình; vì Ta không tìm kiếm ý muốn của Ta, nhưng tìm kiếm ý muốn của Cha, Đấng đã sai Ta. Nếu Ta tự làm chứng về chính Ta, thì lời chứng của Ta không phải là chân thật. Có một Đấng khác làm chứng về Ta; và Ta biết rằng lời chứng mà Ngài làm chứng về Ta là chân thật. Các người đã sai người đến với Gioan, và ông ấy đã làm chứng về sự thật. Tuy nhiên, Ta không nhận lời chứng từ loài người, nhưng Ta nói điều này để các người được cứu rỗi. Ông ấy là ngọn đèn đang cháy và chiếu sáng; còn các người chỉ muốn vui hưởng ánh sáng của ông ấy trong một thời gian ngắn. Còn Ta thì có lời chứng lớn hơn lời chứng của Giăng: vì những việc mà Cha đã ban cho Ta để làm, chính những việc Ta đang làm ấy, chứng thực về Ta rằng Cha đã sai Ta đến. Và chính Cha, Đấng đã sai Ta, đã làm chứng về Ta. Còn các người thì chưa bao giờ nghe tiếng Ngài, cũng chưa từng thấy mặt Ngài; và các người cũng không có lời Ngài ở trong các người, vì các người không tin Đấng mà Ngài đã sai đến. Hãy tra cứu Kinh Thánh, vì các người nghĩ rằng nhờ đó mà các người sẽ có sự sống đời đời; nhưng chính Kinh Thánh làm chứng về Ta. Tuy nhiên, các người không muốn đến với Ta để có sự sống. Ta không nhận vinh quang từ loài người, nhưng Ta biết các người: các người không có tình yêu dành cho Đức Chúa Trời trong lòng. Ta đã đến nhân danh Cha Ta, mà các người không tiếp nhận Ta; nhưng nếu có ai khác đến nhân danh chính mình, các người sẽ tiếp nhận người ấy. Làm sao các người có thể tin được, khi các người nhận vinh quang từ nhau, mà lại không tìm kiếm vinh quang đến từ Đức Chúa Trời Duy Nhất? Đừng nghĩ rằng Ta sẽ cáo buộc các người trước mặt Cha: chính Mô-sê, Đấng mà các người đặt niềm tin, là người cáo buộc các người. Vì nếu các người tin Mô-sê, thì các người cũng sẽ tin Ta, bởi vì ông ấy đã viết về Ta. Nhưng nếu các người không tin những điều ông ấy đã viết, thì làm sao các người có thể tin lời Ta? Sau đó, Đức Giê-su đi sang bên kia Biển Galilê, đến vùng lân cận Ti-bê-ri-a. Một đám đông dân chúng theo Ngài, vì họ đã thấy những phép lạ mà Ngài làm cho những người bệnh.

Ga 5:30b-6:2
Thứ Sáu, tuần thứ hai sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 18

Lúc bảy giờ, Đức Giê-su ngược mắt lên, thấy đám đông đang tiến đến với Ngài, bèn nói với Phi-líp: “Chúng ta sẽ mua bánh ở đâu để cho họ ăn đây?” Ngài nói vậy để thử Phi-líp, vì chính Ngài đã biết mình muốn làm gì. Phi-líp thưa với Ngài: “Dù có hai trăm đina-ri, cũng không đủ bánh để mỗi người được một ít.” Một trong các môn đệ của Ngài, là An-rê, anh em của Si-môn Phê-rô, thưa với Ngài: “Ở đây có một cậu bé có năm ổ bánh lúa mạch và hai con cá; nhưng điều đó thì có nghĩa gì đối với đám đông đông đảo như thế này?” Đức Giê-su phán: “Hãy bảo họ ngồi xuống.” Ở đó có nhiều cỏ. Vậy nên có khoảng năm nghìn người nằm xuống. Đức Giê-su cầm lấy bánh, tạ ơn, rồi phân phát cho các môn đệ; các môn đệ lại phân phát cho những người đang nằm, cũng như cá, tùy theo ý muốn của mỗi người. Khi mọi người đã no nê, Ngài bảo các môn đệ: “Hãy thu gom những mảnh bánh còn lại, để không có gì bị lãng phí.” Họ đã thu gom và chắt đầy mười hai giỏ bằng những mảnh vụn còn lại từ năm chiếc bánh lúa mạch mà những người đã ăn để lại. Lúc đó, những người chứng kiến phép lạ mà Đức Giê-su đã làm đã nói: “Đây quả thật là Đấng Tiên Tri mà thế gian đang mong đợi.”

Ga 6:5-14
Thứ Tư tuần thứ năm sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 19

Lúc bảy giờ, những người đã chứng kiến phép lạ do Đức Giê-su thực hiện đã nói: “Đây quả thật là Đấng Tiên Tri phải đến thế gian.” Còn Đức Giê-su, khi biết họ định đến để bắt Ngài một cách bất ngờ và tôn Ngài làm vua, lại một mình lui lên núi. Khi chiều tối đến, các môn đệ của Ngài xuống bờ biển, lên thuyền và khởi hành sang bên kia biển, đến Capharnaum. Trời đã tối mịt mà Đức Giê-su vẫn chưa đến với họ. Gió thổi mạnh, biển động dữ dội. Sau khi đi được khoảng hai mươi lăm hoặc ba mươi stadia, họ thấy Chúa Giê-su đang đi trên mặt biển và tiến lại gần thuyền, nên họ hoảng sợ. Nhưng Ngài nói với họ: “Là Ta đây; đừng sợ.” Họ muốn đón Ngài lên thuyền; và ngay lập tức thuyền cập bến nơi họ đang hướng tới. Ngày hôm sau, đám đông đứng bên kia biển thấy rằng ở đó, ngoài

chiếc thuyền mà các môn đệ của Ngài đã lên, không có chiếc thuyền nào khác, và rằng Chúa Giê-su không lên thuyền cùng các môn đệ của Ngài, mà chỉ có các môn đệ của Ngài là những người đã ra khơi. Trong khi đó, có những chiếc thuyền khác từ Tiberias đến gần nơi họ đã ăn bánh sau khi Chúa ban phước. Vậy nên, khi dân chúng thấy ở đó không có Chúa Giê-su cũng như các môn đệ của Ngài, họ liền lên thuyền và chèo đến Ca-phác-na-um để tìm Chúa Giê-su. Và khi tìm thấy Ngài ở bên kia biển, họ thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Khi nào Thầy đến đây vậy?” Đức Giê-su đáp lại: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: các ngươi tìm Ta không phải vì đã thấy những phép lạ, nhưng vì đã ăn bánh và no nê. Hãy tìm kiếm không phải thức ăn hư nát, nhưng là thức ăn tồn tại đến sự sống đời đời, mà Con Người sẽ ban cho các ngươi, vì Cha, là Đức Chúa Trời, đã đóng ấn trên Ngài.

Ga 6:14-27

Thứ Bảy tuần thứ hai sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 20

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Các ngươi đừng tìm kiếm thức ăn tạm bợ, nhưng hãy tìm kiếm thức ăn dẫn đến sự sống đời đời, mà Con Người sẽ ban cho các ngươi, vì Cha, là Đức Chúa Trời, đã đặt ấn tín của Ngài trên Ngài.” Bấy giờ họ thưa với Ngài: “Chúng tôi phải làm gì để thực hiện công việc của Đức Chúa Trời?” Chúa Giê-su đáp lại rằng: “Đây là việc làm của Đức Chúa Trời: các ngươi hãy tin vào Đấng mà Ngài đã sai đến.” Họ bèn thưa với Ngài: “Vậy Ngài sẽ làm dấu lạ nào để chúng tôi thấy và tin Ngài? Ngài làm gì? Tổ tiên chúng tôi đã ăn manna trong sa mạc, như đã chép: ‘Ngài đã ban bánh từ trời cho họ ăn.’” Chúa Giê-su bèn nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: không phải Mô-sê đã ban bánh từ trời cho các ngươi, nhưng chính Cha Ta ban cho các ngươi bánh thật từ trời. Vì bánh của Đức Chúa Trời là bánh từ trời xuống và ban sự sống cho thế gian.”

Ga 6:27-33

Thứ Ba, tuần thứ ba sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 21

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Ta là bánh sự sống; ai đến với Ta sẽ không bao giờ đói, và ai tin vào Ta sẽ không bao giờ khát. Nhưng Ta đã nói với các ngươi rằng: các ngươi đã thấy Ta, mà vẫn không tin. Mọi điều Cha ban cho Ta, đều sẽ đến với Ta; và ai đến với Ta, Ta sẽ không đuổi đi, vì Ta đã xuống từ trời không phải để làm theo ý Ta, nhưng để làm theo ý Cha, Đấng đã sai Ta. Ý muốn của Cha, Đấng đã sai Ta, là trong những gì Ngài đã ban cho Ta, không để mất đi điều gì, nhưng sẽ làm cho tất cả sống lại vào ngày sau cùng.

Ga 6:35-39

Thứ Tư, tuần thứ ba sau Lễ Phục Sinh.
Lễ cầu nguyện cho linh hồn vào Thứ Tư.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 22

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Ý muốn của Đấng đã sai Ta là ai nhìn thấy Con và tin vào Ngài thì sẽ được sự sống đời đời; và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại vào ngày sau cùng.” Những người Do Thái phẫn nộ với Ngài vì Ngài đã nói: “Ta là bánh từ trời xuống.” Họ nói: “Chẳng phải đây là Giê-su, con trai của Giô-sép, Đấng mà chúng ta biết cả cha lẫn mẹ sao? Sao Ngài lại nói: ‘Ta từ trời xuống’?” Giê-su đáp lại họ rằng: “Các ngươi đừng xôn xao với nhau. Không ai có thể đến với Ta, nếu không được Cha, Đấng đã sai Ta, dẫn dắt; và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại vào ngày sau cùng.”

Ga 6:40-44

Thứ Năm, tuần thứ 3 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 23

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Ta là bánh sự sống. Tổ tiên các ngươi đã ăn manna trong sa mạc và đã chết; còn bánh từ trời xuống thì ai ăn bánh ấy sẽ không chết. Ta là bánh sống từ trời xuống; ai ăn bánh này sẽ sống đời đời; còn bánh mà Ta sẽ ban, chính là Thịt Ta, mà Ta sẽ hiến dâng vì sự sống của thế gian. Lúc đó, những người Do Thái bắt đầu tranh cãi với nhau, nói:

“Làm sao Ngài có thể cho chúng ta ăn Thịt Ngài được?” Chúa Giê-su bèn nói với họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: nếu các ngươi không ăn Thịt Con Người và uống Máu Ngài, thì các ngươi sẽ không có sự sống trong mình. Ai ăn Thịt Ta và uống Máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại vào ngày sau cùng.”

Ga 6:48-54
Thứ Sáu, tuần thứ 3 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 24

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Ai ăn Thịt Ta và uống Máu Ta thì ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy. Cũng như Cha hằng sống đã sai Ta, và Ta sống nhờ Cha, thì ai ăn Ta cũng sẽ sống nhờ Ta. Đây chính là bánh từ trời xuống. Không giống như tổ tiên các ngươi đã ăn manna mà rồi chết: ai ăn bánh này sẽ sống đời đời. Ngài nói điều này trong hội đường, khi đang giảng dạy tại Capharnaum. Nhiều môn đệ của Ngài, khi nghe điều đó, đã nói: “Những lời này thật kỳ lạ! Ai có thể nghe được điều này?” Nhưng Đức Giê-su, tự biết trong lòng rằng các môn đệ của Ngài đang phản nản về điều đó, bèn nói với họ: “Điều này làm các ngươi vấp ngã sao? Vậy thì, nếu các ngươi thấy Con Người lên nơi Ngài đã ở trước đây thì sao? Thần Khí ban sự sống; xác thịt chẳng có ích gì cả. Những lời Ta nói với các con là Thần Khí và sự sống. Nhưng trong các con có một số người không tin. Vì từ ban đầu, Đức Giê-su đã biết ai là những người không tin và ai sẽ phản bội Ngài. Ngài nói: “Chính vì thế mà Ta đã nói với các con rằng: không ai có thể đến với Ta, nếu điều đó không được Cha Ta ban cho.” Từ lúc đó, nhiều môn đệ của Ngài đã bỏ Ngài mà đi, và không còn theo Ngài nữa. Bấy giờ, Đức Giê-su nói với mười hai môn đệ: “Các con cũng muốn bỏ đi chẳng?” Si-môn Phi-e-rô thưa lại với Ngài: “Lạy Chúa! Chúng con sẽ đi theo ai? Chỉ có Ngài mới có những lời ban sự sống đời đời; và chúng con đã tin và biết rằng Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

Ga 6:56-69
Thứ Hai, tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 25

Vào thời ấy, Đức Giê-su đi khắp miền Ga-li-lê, vì Ngài không muốn đi qua miền Giu-đê, bởi vì người Do Thái đang tìm cách giết Ngài. Lễ Lều Tạm của người Do Thái đang đến gần. Bấy giờ, các anh em Ngài nói với Ngài: “Xin Ngài hãy rời khỏi đây và đi vào miền Giu-đê, để các môn đệ của Ngài cũng được thấy những việc Ngài làm.” Vì chẳng ai làm điều gì trong bí mật mà lại muốn được người ta biết đến. Nếu Ngài làm những việc như vậy, thì hãy tỏ mình ra cho thế gian. Vì ngay cả các anh em Ngài cũng không tin Ngài. Nghe vậy, Đức Giê-su nói với họ: “Thời gian của Ta chưa đến, còn đối với các ngươi thì lúc nào cũng là thời gian. Thế gian không thể ghét các con, nhưng lại ghét Ta, vì Ta làm chứng về thế gian rằng việc làm của nó là xấu xa. Các con hãy đi dự lễ này; còn Ta thì chưa đi dự lễ này, vì giờ của Ta chưa đến. Nói xong những lời ấy với họ, Ngài ở lại xứ Ga-li-lê. Nhưng khi các anh em Ngài đến, thì Ngài cũng đến dự lễ, không phải công khai, mà như thể bí mật. Còn người Do Thái thì tìm kiếm Ngài trong lễ hội và nói: “Ngài ở đâu?” Và có nhiều lời bàn tán về Ngài trong dân chúng: có người nói rằng Ngài là người tốt; còn người khác lại nói: “Không, nhưng Ngài đang lừa dối dân chúng.” Tuy nhiên, không ai dám nói về Ngài một cách công khai, vì sợ người Do Thái.

In 7:1-13
Thứ Ba, tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 26

Vào giữa lễ Ngũ Tuần, Đức Giê-su vào đền thờ và giảng dạy. Người Do Thái ngạc nhiên và nói: “Sao Ngài lại thông thạo Kinh Thánh mà không cần học?” Đức Giê-su đáp lại họ rằng: “Lời dạy của Ta không phải là của Ta, mà là của Đấng đã sai Ta; ai muốn làm theo ý muốn của Ngài, thì sẽ biết giáo huấn này có phải từ Đức Chúa Trời hay là chính Ta tự mình nói ra. Ai tự mình nói thì tìm vinh quang cho chính mình; còn Ai tìm vinh quang cho Đấng đã sai Ngài, thì Đấng ấy là chân thật, và không có sự dối trá trong Ngài. Chẳng phải Mô-sê đã ban luật pháp cho các ngươi sao? Vậy mà không ai trong các ngươi tuân giữ luật pháp cả. Tại sao các ngươi lại tìm cách giết Ta? Dân chúng đáp lại: “Chẳng phải ngươi bị quỷ ám sao? Ai lại tìm cách giết ngươi chứ?” Đức Giê-su tiếp tục nói với họ:

“Ta chỉ làm một việc mà thôi, mà các người lại ngạc nhiên hết cả. Mô-sê đã ban cho các người phép cắt bì (dù phép đó không phải từ Mô-sê, mà từ các tổ phụ), và vào ngày Sa-bát, các người cắt bì cho người ta. Nếu vào ngày Sa-bát, người ta chịu phép cắt bì để không vi phạm luật của Mô-sê, thì tại sao các người lại phẫn nộ với Ta vì Ta đã chữa lành toàn bộ con người vào ngày Sa-bát? Đừng phán xét theo bề ngoài, nhưng hãy phán xét bằng sự công chính. Lúc đó, một số người ở Giê-ru-sa-lem nói: “Chẳng phải đây là Đấng mà họ đang tìm cách giết sao? Kia, Ngài đang nói công khai, mà họ lại không nói gì với Ngài: chẳng lẽ các nhà lãnh đạo đã không xác minh rằng Ngài thực sự là Đấng Christ sao?” Nhưng chúng ta biết Ngài từ đâu đến; còn Đấng Christ khi đến, thì không ai biết Ngài từ đâu đến. Bấy giờ, Đức Giê-su cất tiếng trong đền thờ, vừa dạy dỗ vừa nói: “Các người biết Ta, và biết Ta từ đâu đến; Ta không tự mình đến, nhưng Đấng đã sai Ta là Đấng chân thật, mà các người không biết. Ta biết Ngài, vì Ta từ Ngài mà đến, và chính Ngài đã sai Ta. Họ tìm cách bắt Ngài, nhưng không ai đặt tay lên Ngài, vì giờ của Ngài chưa đến.

Ga 7:14-30

Thứ Tư tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh, Giữa Lễ Ngũ Tuần.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 27

Vào ngày cuối cùng, ngày trọng đại của lễ hội, Đức Giê-su đứng lên và cất tiếng nói: “Ai khát, hãy đến với Ta và uống. Ai tin vào Ta, thì như Kinh Thánh đã chép, từ lòng họ sẽ tuôn trào những dòng nước sống. Ngài nói điều này về Thánh Thần, Đấng mà những người tin vào Ngài sẽ nhận lãnh; vì lúc đó Thánh Thần chưa ngự xuống trên họ, bởi vì Đức Giê-su chưa được tôn vinh. Nhiều người trong đám đông, khi nghe những lời ấy, đã nói: “Chắc chắn Ngài là một vị tiên tri.” Một số khác lại nói: “Đó chính là Đấng Christ.” Còn một số khác lại nói: “Lẽ nào Đấng Christ lại đến từ Ga-li-lê sao? Chẳng phải Kinh Thánh đã chép rằng Đấng Christ sẽ đến từ dòng dõi Đa-vít và từ Bê-lem, nơi mà Đa-vít đã xuất thân sao?” Vậy nên trong dân chúng nảy sinh tranh cãi về Ngài. Một số người trong họ muốn bắt Ngài; nhưng không ai dám động tay vào Ngài. Các đầy tớ bèn trở về báo cáo với các thượng tế và người Pha-ri-si, và những người này hỏi họ: “Sao các người không dẫn Ngài về?” Các đầy tớ đáp: “Chưa từng có ai nói như Người này.” Các người Pha-ri-si nói với họ: “Chẳng lẽ các người cũng bị lừa dối sao? Có ai trong số các nhà lãnh đạo hay các người Pha-ri-si tin Ngài không? Nhưng dân chúng này không hiểu luật pháp, họ bị nguyên rủa.” Ni-cô-đেম, người đã đến gặp Ngài vào ban đêm và cũng là một trong số họ, nói với họ: “Luật pháp của chúng ta có xét xử một người nếu không nghe lời giải thích của người ấy và không tìm hiểu xem người ấy làm gì không?” Họ đáp lại: “Chẳng phải người cũng từ Ga-li-lê sao? Hãy tìm hiểu kỹ, người sẽ thấy rằng không có tiên tri nào đến từ Ga-li-lê cả.” Chúa Giê-su lại nói với dân chúng và bảo họ: “Ta là ánh sáng của thế gian; ai theo Ta thì sẽ không đi trong bóng tối, nhưng sẽ có ánh sáng của sự sống.”

Ga 7:37-52; 8:12

Tuần Lễ Ngũ Tuần, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 28

Lúc bấy giờ, các kinh sư và người Pha-ri-si dẫn một người phụ nữ bị bắt quả tang ngoại tình đến trước mặt Đức Giê-su; họ đặt bà ở giữa và thưa với Ngài rằng: “Thưa Thầy, người phụ nữ này bị bắt quả tang ngoại tình; còn Mô-sê trong Luật đã truyền cho chúng tôi phải ném đá những người như thế này: Thầy nghĩ sao?” Họ nói vậy để thử Ngài, nhằm tìm cơ buộc tội Ngài. Nhưng Đức Giê-su cúi xuống thấp, dùng ngón tay viết trên đất, không để ý đến họ. Khi họ tiếp tục hỏi Ngài, Ngài ngẩng đầu lên và nói với họ: “Ai trong các người không có tội, thì hãy ném đá vào nàng trước đi.” Rồi Ngài lại cúi xuống thấp và viết trên đất. Nghe vậy, họ cảm thấy lương tâm bị cáo trách, nên lần lượt ra về, bắt đầu từ những người lớn tuổi nhất cho đến những người cuối cùng; chỉ còn lại một mình Đức Giê-su và người phụ nữ đang đứng giữa. Đức Giê-su ngẩng đầu lên, không thấy ai ngoài người phụ nữ ấy, bèn nói với nàng: “Này chị! Những kẻ tố cáo chị đâu rồi? Chẳng ai kết án chị sao?” Nàng đáp: “Không ai cả, thưa Chúa.” Đức Giê-su nói với nàng: “Ta cũng không kết án chị; hãy đi và đừng phạm tội nữa.”

Ga 8:3-11

Dành cho các bà mẹ thánh.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 29

Chúa phán với những người Do Thái đến gặp Ngài: “Ta là ánh sáng của thế gian; ai theo Ta, sẽ không đi trong bóng tối, nhưng sẽ có ánh sáng sự sống.” Bấy giờ, những người Pha-ri-si nói với Ngài: “Chính Ngài tự làm chứng về mình; lời chứng của Ngài không chân thật.” Chúa Giêsu đáp lại rằng: “Dù Ta tự làm chứng cho chính mình, thì lời chứng của Ta cũng là chân thật; vì Ta biết Ta đến từ đâu và đi về đâu; còn các ngươi thì không biết Ta đến từ đâu và đi về đâu. Các ngươi xét đoán theo xác thịt; còn Ta thì không xét đoán ai cả. Và nếu Ta xét xử, thì sự xét xử của Ta là chân thật, vì Ta không đơn độc, nhưng Ta và Cha, Đấng đã sai Ta, là một. Hơn nữa, trong luật pháp các ngươi cũng có chép rằng lời chứng của hai người là chân thật. Chính Ta làm chứng về chính Ta, và Cha, Đấng đã sai Ta, cũng làm chứng về Ta.” Bấy giờ họ nói với Ngài: “Cha Ngài ở đâu?” Chúa Giê-su đáp: “Các ngươi không biết Ta, cũng không biết Cha Ta; nếu các ngươi biết Ta, thì các ngươi cũng sẽ biết Cha Ta.” Chúa Giê-su đã nói những lời này tại phòng kho báu, khi Ngài đang giảng dạy trong đền thờ; và không ai bắt Ngài, vì giờ của Ngài chưa đến.

Ga 8:12-20
Thứ Năm, tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 30

Chúa phán với những người Do Thái đến gặp Ngài: “Ta sẽ ra đi, các ngươi sẽ tìm kiếm Ta, và các ngươi sẽ chết trong tội lỗi của mình. Nơi Ta đi, các ngươi không thể đến được.” Lúc đó, những người Do Thái nói: “Chẳng lẽ Ngài tự giết mình sao, mà lại nói: ‘Nơi Ta đi, các ngươi không thể đến được’?” Ngài nói với họ: “Các ngươi thuộc về cõi dưới, còn Ta thuộc về cõi trên; các ngươi thuộc về thế gian này, còn Ta không thuộc về thế gian này. Vì thế, Ta đã nói với các ngươi rằng các ngươi sẽ chết trong tội lỗi của mình; vì nếu các ngươi không tin rằng chính Ta là Đấng ấy, thì các ngươi sẽ chết trong tội lỗi của mình.” Lúc đó, họ hỏi Ngài: “Vậy Ngài là ai?” Đức Giê-su đáp: “Ta là Đấng Hằng Hữu từ thuở ban đầu, như Ta đã nói với các ngươi.” Ta còn nhiều điều phải nói và phán xét về các ngươi; nhưng Đấng đã sai Ta đến là Đấng chân thật, và những gì Ta nghe được từ Ngài, thì Ta nói lại cho thế gian. Họ không hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Cha. Vậy, Đức Giê-su nói với họ: “Khi các ngươi nâng Con Người lên, thì các ngươi sẽ biết rằng chính Ta là Đấng ấy, và Ta không làm gì theo ý riêng Ta, nhưng Ta nói những gì Cha Ta đã dạy Ta. Đấng đã sai Ta đến đang ở cùng Ta; Cha không để Ta một mình, vì Ta luôn làm những điều đẹp lòng Ngài. Khi Ngài nói những lời ấy, nhiều người đã tin vào Ngài.

Ga 8:21-30
Thứ Sáu, tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh.
Thứ Bảy sau Lễ Nâng Thánh Giá.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 31

Chúa phán với những người Do Thái đã tin vào Ngài: “Nếu các ngươi ở lại trong lời Ta, thì các ngươi thật là môn đệ Ta, và các ngươi sẽ biết sự thật, và sự thật sẽ giải phóng các ngươi.” Họ đáp lại: “Chúng tôi là dòng dõi Áp-ra-ham và chưa bao giờ làm nô lệ cho ai cả; vậy sao Ngài lại nói: ‘Các ngươi sẽ được tự do’?” Chúa Giê-su đáp lại họ: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai phạm tội thì là nô lệ của tội lỗi. Nhưng nô lệ không ở lại trong nhà mãi mãi; còn con trai thì ở lại mãi mãi. Vậy, nếu Con giải thoát các ngươi, thì các ngươi sẽ thật sự được tự do.” Ta biết các ngươi là dòng dõi Áp-ra-ham; nhưng các ngươi lại tìm cách giết Ta, vì lời Ta không thể ở lại trong các ngươi. Ta nói những điều Ta đã thấy nơi Cha Ta; còn các ngươi thì làm những điều các ngươi đã thấy nơi cha các ngươi. Họ đáp lại rằng: “Cha chúng tôi là Áp-ra-ham.” Đức Giê-su nói với họ: “Nếu các ngươi là con cái Áp-ra-ham, thì các ngươi sẽ làm những việc của Áp-ra-ham. Nhưng bây giờ các ngươi lại tìm cách giết Ta, Đấng đã nói cho các ngươi nghe lẽ thật mà Ta đã nghe từ Đức Chúa Trời: Áp-ra-ham đã không làm điều đó. Các ngươi làm những việc của cha các ngươi. Họ đáp lại Ngài rằng: “Chúng tôi không phải là con của sự ngoại tình; chúng tôi chỉ có một Cha, đó là Đức Chúa Trời.” Đức Giê-su nói với họ: “Nếu Đức Chúa Trời là Cha các ngươi, thì các ngươi đã yêu mến Ta, vì Ta đã ra từ Đức Chúa Trời và đến đây.”

In 8:31-42A
Thứ Bảy tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 32

Chúa phán cùng những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Nếu Đức Chúa Trời là Cha các ngươi, thì các ngươi đã yêu mến Ta, vì Ta xuất phát từ Đức Chúa Trời và đã đến; vì Ta không tự mình đến, nhưng chính Ngài đã sai Ta. Tại sao các ngươi không hiểu lời Ta nói? Bởi vì các ngươi không thể nghe lời Ta. Cha các ngươi là ma quỷ; và các ngươi muốn làm theo những dục vọng của cha các ngươi. Hẳn là kẻ giết người từ thuở ban đầu và không đứng vững trong lẽ thật, vì trong hẳn không có lẽ thật. Khi hẳn nói dối, hẳn nói theo ý mình, vì hẳn là kẻ dối trá và là cha của sự dối trá. Còn Ta, vì Ta nói lẽ thật, nên các ngươi không tin Ta. Ai trong các ngươi có thể buộc tội Ta là nói dối? Nếu Ta nói sự thật, tại sao các ngươi lại không tin Ta? Ai thuộc về Đức Chúa Trời thì nghe lời Đức Chúa Trời. Các ngươi không nghe là vì các ngươi không thuộc về Đức Chúa Trời. Nghe vậy, những người Do Thái đáp lại và nói với Ngài: “Chúng tôi nói đúng chứ, rằng Ngài là người Sa-ma-ri và có quỷ ám trong Ngài?” Đức Giê-su đáp: “Trong Ta không có quỷ; nhưng Ta tôn kính Cha Ta, còn các ngươi thì sỉ nhục Ta. Tuy nhiên, Ta không tìm kiếm vinh quang cho chính mình: có Đấng Tìm Kiếm và Đấng Phán Xét. Thật, Ta nói thật với các ngươi: ai tuân giữ lời Ta, thì sẽ không bao giờ thấy sự chết.”

Ga 8:42-51

Thứ Hai, tuần thứ 5 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 33

Chúa phán cùng những người Do Thái đến với Ngài rằng: Thật, thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai tuân giữ lời Ta, thì sẽ không bao giờ nếm sự chết. Những người Do Thái thưa cùng Ngài rằng: Bây giờ chúng tôi biết rằng có quỷ trong Ngài. Áp-ra-ham đã chết, các tiên tri cũng đã chết, mà Ngài lại nói: Ai tuân giữ lời Ta, thì sẽ không bao giờ nếm sự chết. Chẳng lẽ Ngài còn vĩ đại hơn cả tổ phụ Áp-ra-ham của chúng tôi, người đã qua đời sao? Các tiên tri cũng đã qua đời rồi: vậy Ngài tự xưng mình là ai? Đức Giê-su đáp: “Nếu chính Ta tự tôn vinh mình, thì vinh quang của Ta chẳng có giá trị gì cả. Chính Cha Ta, Đấng mà các ngươi nói là Đức Chúa Trời của các ngươi, là Đấng tôn vinh Ta. Còn các ngươi thì không biết Ngài, nhưng Ta biết Ngài; và nếu Ta nói rằng Ta không biết Ngài, thì Ta cũng là kẻ nói dối như các ngươi. Nhưng Ta biết Ngài và tuân giữ lời Ngài. Áp-ra-ham, tổ phụ các ngươi, đã hân hoan mong được thấy ngày của Ta; ông đã thấy và vui mừng. Nghe vậy, những người Do Thái nói với Ngài: “Ngài chưa đầy năm mươi tuổi, mà đã thấy Áp-ra-ham sao?” Đức Giê-su đáp lại: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Trước khi Áp-ra-ham có mặt, Ta đã có rồi.” Lúc đó, họ nhặt đá để ném Ngài; nhưng Đức Giê-su lẩn trốn, đi ra khỏi đền thờ, đi qua giữa họ, rồi tiếp tục đi.

Ga 8:51-59

Thứ Ba, tuần thứ 5 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 34

Lúc bấy giờ, khi đi ngang qua, Đức Giê-su thấy một người mù bẩm sinh. Các môn đệ hỏi Ngài: “Thưa Thầy, ai đã phạm tội, người ấy hay cha mẹ người ấy, mà người ấy lại sinh ra đã mù?” Đức Giê-su đáp: “Không phải người ấy đã phạm tội, cũng không phải cha mẹ người ấy, nhưng điều này xảy ra để các việc của Đức Chúa Trời được tỏ ra nơi người ấy. Ta phải làm những việc của Đấng đã sai Ta, chừng nào còn ban ngày; ban đêm sẽ đến, khi đó không ai có thể làm việc được nữa. Chừng nào Ta còn ở thế gian, Ta là ánh sáng cho thế gian.” Nói xong, Ngài nhổ nước bọt xuống đất, lấy nước bọt đó làm bùn, bôi lên mắt người mù, rồi bảo anh ta: “Hãy đi rửa mặt ở hồ Silo-am, nghĩa là ‘Đấng được sai đến’.” Người ấy đi rửa mặt, rồi trở về với đôi mắt sáng. Lúc đó, những người hàng xóm và những ai trước đây từng thấy người ấy mù đều nói: “Chẳng phải đây là người từng ngồi xin bố thí sao?” Một số người nói: “Đúng là anh ta,” còn một số khác lại nói: “Trông giống anh ta.” Còn anh ta thì nói: “Chính là tôi.” Lúc đó, họ hỏi anh ta: “Làm sao mắt anh được mở ra?” Anh ta đáp: “Một người tên là Giê-su đã làm bùn từ nước bọt, bôi lên mắt tôi và bảo tôi: ‘Hãy đi đến hồ Siloam mà rửa mặt.’ Tôi đã đi, rửa mặt và bỗng thấy được. Họ liền hỏi anh ta: “Ngài ấy ở đâu?” Anh ta đáp: “Tôi không biết.” Họ dẫn người mù trước đây ấy đến gặp các người Pha-ri-si. Lúc đó là ngày Sa-bát, khi Đức Giê-su làm phép lạ và mở mắt cho anh ta. Các người Pha-ri-si cũng hỏi anh ta làm sao mà anh ta lại nhìn thấy được. Anh ta nói với họ: “Ngài đã đặt bùn lên mắt tôi, tôi đi rửa mặt, và bây giờ

tôi nhìn thấy.” Lúc đó, một số người trong các người Pha-ri-si nói: “Người này không phải từ Đức Chúa Trời, vì Ngài không giữ ngày Sa-bát.” Những người khác lại nói: “Làm sao một người tội lỗi lại có thể làm được những phép lạ như vậy?” Và giữa họ nảy sinh tranh cãi. Họ lại hỏi người mù: “Anh nghĩ sao về Ngài, vì Ngài đã mở mắt cho anh?” Anh ta đáp: “Ngài là một vị tiên tri.” Lúc đó, người Do Thái không tin rằng anh ta từng mù và đã được sáng mắt, cho đến khi họ gọi cha mẹ của người đã được sáng mắt ấy đến và hỏi họ: “Đây có phải là con trai các ông, người mà các ông nói là sinh ra đã mù không? Vậy tại sao bây giờ nó lại nhìn thấy được?” Cha mẹ anh ta đáp lại rằng: “Chúng tôi biết đây là con trai chúng tôi và nó sinh ra đã mù, nhưng tại sao bây giờ nó lại nhìn thấy được, thì chúng tôi không biết; còn ai đã mở mắt cho nó, chúng tôi cũng không biết. Nó đã đủ tuổi trưởng thành rồi; hãy hỏi chính nó; để nó tự nói về mình.” Cha mẹ cậu trả lời như vậy vì sợ người Do Thái; bởi vì người Do Thái đã đồng ý với nhau rằng, ai thừa nhận Ngài là Đấng Christ thì sẽ bị khai trừ khỏi hội đường. Chính vì thế mà cha mẹ cậu mới nói: “Cậu ấy đã trưởng thành rồi; hãy hỏi chính cậu ấy.” Vậy nên, họ lại gọi người từng bị mù đến lần thứ hai và nói với cậu: “Hãy tôn vinh Đức Chúa Trời; chúng tôi biết rằng Người ấy là kẻ có tội.” Anh ta đáp lại: “Người ấy có phải là kẻ có tội hay không, tôi không biết; chỉ biết một điều là tôi đã mù, còn bây giờ thì tôi thấy được.” Họ lại hỏi anh ta: “Người ấy đã làm gì với anh? Làm sao Người ấy mở mắt cho anh?” Anh ta trả lời: “Tôi đã nói với các ông rồi, mà các ông không nghe; các ông còn muốn nghe gì nữa? Hay là các ông cũng muốn trở thành môn đệ của Người ấy?” Họ quả trách anh ta và nói: “Anh là môn đệ của Người, còn chúng tôi là môn đệ của Mô-sê. Chúng tôi biết rằng Đức Chúa Trời đã phán với Mô-sê; còn Người này, chúng tôi không biết Người từ đâu đến.” Người đã được mở mắt đáp lại: “Điều đáng ngạc nhiên là các ông không biết Người từ đâu đến, trong khi chính Người đã mở mắt cho tôi.” Nhưng chúng tôi biết rằng Đức Chúa Trời không nghe lời những kẻ có tội; còn ai kính sợ Đức Chúa Trời và làm theo ý muốn của Ngài, thì Ngài mới nghe. Từ xưa đến nay chưa từng nghe nói có ai mở mắt cho người mù bẩm sinh. Nếu Ngài không phải từ Đức Chúa Trời mà đến, thì Ngài không thể làm được điều gì cả. Họ đáp lại: “Người sinh ra đã đầy dẫy tội lỗi, mà lại dám dạy dỗ chúng ta sao?” Rồi họ đuổi anh ta ra ngoài. Chúa Giê-su nghe tin họ đã đuổi anh ta ra ngoài, bèn tìm thấy anh ta và hỏi: “Người có tin vào Con Đức Chúa Trời không?” Anh ta đáp: “Thưa Chúa, Ngài là ai mà con có thể tin vào Ngài?” Chúa Giê-su nói với anh ta: “Người đã thấy Ngài, và chính Ngài đang nói chuyện với người.” Anh ta thưa: “Con tin, thưa Chúa!” Rồi anh ta quỳ lạy Ngài.

Ga 9:1-38
Tuần thứ 6 sau Lễ Phục Sinh, về người mù.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 35A

Chúa phán với những người Do Thái đến gặp Ngài: “Ta đã đến thế gian này để xét xử, để những kẻ mù được thấy, còn những kẻ thấy thì trở nên mù.” Nghe vậy, một số người Pha-ri-si đang ở cùng Ngài liền hỏi Ngài: “Chẳng lẽ chúng tôi cũng mù sao?” Chúa Giê-su đáp lại: “Nếu các người mù, thì các người sẽ không mắc tội; nhưng vì các người nói rằng mình thấy, nên tội lỗi vẫn còn ở trên các người. Thật, Thật, Ta nói với các người: Ai không đi qua cửa mà leo vào chuồng chiên, mà lại trèo qua chỗ khác, thì người ấy là kẻ trộm và kẻ cướp; còn ai đi qua cửa, thì người ấy là người chăn chiên. Người gác cổng mở cửa cho người ấy, và bầy chiên vâng theo tiếng người ấy; người ấy gọi từng con chiên của mình bằng tên và dẫn chúng ra. Khi đã dẫn hết bầy chiên của mình ra, người ấy đi trước chúng; còn bầy chiên thì theo sau người ấy, vì chúng nhận ra tiếng người ấy. Còn người lạ, chúng không đi theo, nhưng chạy trốn khỏi người ấy, vì chúng không nhận ra tiếng người lạ. Đức Giê-su đã kể dụ ngôn này cho họ nghe; nhưng họ không hiểu Ngài đang nói gì với họ. Vậy, Đức Giê-su lại nói với họ: “Thật, Thật, Ta nói cùng các người, Ta là cửa cho bầy chiên. Tất cả những ai đã đến trước Ta đều là kẻ trộm và kẻ cướp; nhưng bầy chiên không nghe theo họ. Ta là cửa: ai đi qua Ta thì sẽ được cứu, và sẽ vào, ra, và tìm được đồng cỏ.”

Ga 9:39-10:9
Thứ Năm, tuần thứ 5 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 35B

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người: Ai không đi qua cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo qua chỗ khác, thì người ấy là kẻ trộm và kẻ

cướp; còn ai đi qua cửa, thì người ấy là người chăn chiên. Người gác cổng mở cửa cho Người, và chiên nghe theo tiếng Người; Người gọi từng con chiên của mình bằng tên và dẫn chúng ra. Khi đã dẫn hết chiên của mình ra, Người đi trước chúng; còn chiên thì theo sau Người, vì chúng nhận ra tiếng Người. Còn người lạ, chúng không đi theo, nhưng chạy trốn khỏi người ấy, vì chúng không nhận ra tiếng người lạ. Đức Giê-su đã kể dụ ngôn này cho họ nghe; nhưng họ không hiểu Ngài đang nói gì với họ. Vì vậy, Đức Giê-su lại nói với họ: “Thật, Thật, Ta nói cùng các ngươi, Ta là cửa cho bầy chiên. Tất cả những ai đã đến trước Ta đều là kẻ trộm và kẻ cướp; nhưng bầy chiên không nghe theo họ. Ta là cửa: ai đi qua Ta thì sẽ được cứu, và sẽ vào, ra, và tìm được đồng cỏ.

Ga 10:1-9
Các Thánh, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 36

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Ta là cửa: ai đi qua Ta thì sẽ được cứu rồi, và sẽ vào, ra, và tìm được đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để cướp, giết và hủy diệt. Ta đến để họ có sự sống và có sự sống dồi dào. Ta là người chăn chiên tốt lành: người chăn chiên tốt lành hy sinh mạng sống mình vì đàn chiên. Còn người làm thuê, không phải là người chăn chiên, vì đàn chiên không phải của mình, khi thấy sói đến, liền bỏ đàn chiên mà chạy trốn; và sói xông vào cướp lấy đàn chiên, rồi xua đuổi chúng đi. Còn người làm thuê thì chạy trốn, vì anh ta chỉ là người làm thuê, và không quan tâm đến bầy chiên. Ta là Mục tử nhân lành; Ta biết những con chiên của Ta, và những con chiên của Ta biết Ta. Như Cha biết Ta, thì Ta cũng biết Cha; và Ta hy sinh mạng sống mình vì bầy chiên. Ta còn có những con chiên khác, không thuộc về chuồng này, và Ta phải dẫn chúng đến; chúng sẽ nghe tiếng Ta, và sẽ chỉ có một đàn chiên và một Mục tử mà thôi.

Ga 10:9-16
Dành cho các vị thánh trong thánh lễ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 37A

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài: “Chính vì Ta hiến dâng mạng sống mình để rồi lại nhận lại, nên Cha yêu mến Ta. Không ai cướp lấy mạng sống ấy khỏi Ta, nhưng chính Ta tự hiến dâng nó. Ta có quyền hiến dâng mạng sống ấy, và Ta cũng có quyền nhận lại nó. Ta đã nhận được điều răn này từ Cha Ta. Từ những lời ấy, lại nảy sinh sự tranh cãi giữa những người Do Thái. Nhiều người trong số họ nói: “Ngài bị quỷ ám và điên rồ; sao các ngươi lại nghe Ngài?” Những người khác lại nói: “Đây không phải là lời của kẻ bị quỷ ám; liệu quỷ có thể mở mắt cho người mù được chăng?” Lúc bấy giờ, lễ Tái thiết đang diễn ra tại Giê-ru-sa-lem, và đang là mùa đông. Đức Giê-su đi dạo trong đền thờ, tại hành lang của Sa-lô-môn. Tại đó, những người Do Thái vây quanh Ngài và nói với Ngài: “Ngài còn để chúng tôi bối rối đến bao giờ nữa? Nếu Ngài là Đấng Ki-tô, hãy nói thẳng cho chúng tôi biết.” Đức Giê-su đáp lại họ: “Ta đã nói với các ngươi rồi, nhưng các ngươi không tin; những việc Ta làm nhân danh Cha Ta, chính những việc đó làm chứng về Ta. Nhưng các ngươi không tin, vì các ngươi không phải là chiên của Ta, như Ta đã nói với các ngươi. Chiên của Ta nghe tiếng Ta, và Ta biết chúng; chúng đi theo Ta. Và Ta ban cho chúng sự sống đời đời.”

Ga 10:17-28A
Thứ Sáu, tuần thứ 5 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 37B

Vào thời gian đó, lễ Tái thiết diễn ra tại Giê-ru-sa-lem, và lúc bấy giờ đang là mùa đông. Đức Giê-su đi dạo trong đền thờ, tại hành lang của Sa-lô-môn. Tại đó, những người Do Thái vây quanh Ngài và nói với Ngài: “Ngài còn để chúng tôi bối rối đến bao giờ nữa? Nếu Ngài là Đấng Ki-tô, xin hãy nói thẳng cho chúng tôi biết.” Đức Giê-su đáp lại họ: “Ta đã nói với các ngươi rồi, nhưng các ngươi không tin; những việc Ta làm nhân danh Cha Ta, chính những việc đó làm chứng về Ta. Nhưng các ngươi không tin, vì các ngươi không phải là chiên của Ta, như Ta đã nói với các ngươi. Chiên của Ta nghe tiếng Ta, và Ta biết chúng; chúng đi theo Ta. Và Ta ban cho chúng sự sống đời đời.”

Ga 10:22-28A
Về lễ thánh hiến đền thờ.

Phúc Âm theo thánh Gio-an, đoạn 38

Chúa phán với những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Chiên của Ta nghe tiếng Ta, và Ta biết chúng; chúng đi theo Ta. Và Ta ban cho chúng sự sống đời đời; chúng sẽ không bao giờ hư mất, và không ai có thể cướp chúng khỏi tay Ta. Cha Ta, Đấng đã ban chúng cho Ta, là Đấng cao cả hơn hết thảy; và không ai có thể cướp chúng khỏi tay Cha Ta. Ta và Cha là một. Lúc đó, những người Do Thái lại nhặt đá lên để ném Ngài. Chúa Giê-su đáp lại họ: “Ta đã cho các ngươi thấy nhiều việc lành từ Cha Ta; vì việc nào trong số đó mà các ngươi muốn ném đá Ta?” Người Do Thái đáp lại Ngài: “Chúng tôi không muốn ném đá Ngài vì việc lành, nhưng vì Ngài phạm thượng và vì Ngài, dù là người, lại tự xưng là Đức Chúa Trời.” Chúa Giê-su đáp lại họ: “Chẳng phải trong luật pháp các ngươi có chép rằng: ‘Ta đã phán: Các ngươi là các vị thần’ sao? Nếu Ngài đã gọi những người nhận được Lời của Đức Chúa Trời là các vị thần, và Kinh Thánh không thể bị vi phạm, – thì tại sao các ngươi lại nói với Đấng mà Cha đã thánh hóa và sai đến thế gian rằng: ‘Ngài phạm thượng’, chỉ vì Ta đã phán: ‘Ta là Con Đức Chúa Trời’? Nếu Ta không làm những việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta; nhưng nếu Ta làm, thì dù các ngươi không tin Ta, hãy tin vào những việc Ta làm, để các ngươi biết và tin rằng Cha ở trong Ta và Ta ở trong Cha.

Ga 10:27-38
Thứ Bảy tuần thứ 5 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 39

Vào lúc ấy, có một người tên là La-xa-rô ở Bê-tha-ni, làng nơi Ma-ri và Ma-thê, em gái bà, đang sống. Ma-ri, người có anh trai là La-xa-rô đang ốm, chính là người đã xức dầu thơm cho Chúa và lau chân Ngài bằng tóc mình. Hai chị em đã sai người đến thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Kìa, người mà Ngài yêu thương đang ốm.” Nghe vậy, Đức Giê-su nói: “Con bệnh này không dẫn đến cái chết, nhưng là để vinh quang của Đức Chúa Trời được tỏ ra, và Con Đức Chúa Trời sẽ được tôn vinh qua cơn bệnh này.” Chúa Giê-su rất yêu mến Ma-tha, em gái cô ấy và La-za-rô. Khi nghe tin anh ấy bị bệnh, Ngài ở lại nơi Ngài đang ở thêm hai ngày nữa. Sau đó, Ngài nói với các môn đệ: “Chúng ta hãy trở lại Giu-đê.” Các môn đệ thưa với Ngài: “Thưa Thầy! Chẳng phải dân Giu-đê đã tìm cách ném đá Ngài từ lâu rồi sao, mà Ngài lại muốn trở lại đó?” Chúa Giê-su đáp: “Trong ngày chẳng phải có mười hai giờ sao? Ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì thấy ánh sáng của thế gian này; còn ai đi ban đêm thì vấp ngã, vì không có ánh sáng đi cùng.” Nói xong, Ngài lại bảo các môn đệ: “Lê-xa-rô, bạn của chúng ta, đã ngủ rồi; nhưng Ta đi đánh thức anh ấy dậy.” Các môn đệ của Ngài thưa: “Lạy Chúa! Nếu anh ấy đã ngủ, thì anh ấy sẽ khỏi bệnh.” Đức Giê-su đang nói về cái chết của anh ấy, nhưng họ lại nghĩ rằng Ngài đang nói về giấc ngủ bình thường. Bấy giờ, Đức Giê-su nói thẳng với họ: “La-za-rô đã chết; và Ta vui mừng vì các con, vì Ta đã không có mặt ở đó, để các con có thể tin; nhưng chúng ta hãy đi đến với anh ấy.” Lúc đó, Tôma, còn gọi là Đôi, nói với các môn đệ: “Chúng ta hãy đi để cùng chết với anh ấy.” Khi đến nơi, Đức Giê-su thấy anh ấy đã nằm trong quan tài được bốn ngày rồi. Bê-tha-ni nằm gần Giê-ru-sa-lem, cách đó mười lăm dặm; và nhiều người Do Thái đã đến với Ma-thê và Ma-ri-a để an ủi họ trong nỗi buồn vì người anh em của họ. Martha, nghe tin Chúa Giê-su đang đến, liền ra đón Ngài; còn Ma-ri thì vẫn ngồi ở nhà. Bấy giờ, Martha thưa với Chúa Giê-su rằng: “Lạy Chúa! Nếu Ngài có ở đây, thì anh em con đã không chết rồi. Nhưng ngay cả bây giờ, con cũng biết rằng bất cứ điều gì Ngài xin nơi Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài.” Chúa Giê-su nói với bà: “Anh trai chị sẽ sống lại.” Ma-thê thưa với Ngài: “Con biết anh ấy sẽ sống lại vào ngày Phục Sinh, ngày sau cùng.” Chúa Giê-su nói với bà: “Ta là sự sống lại và là sự sống; ai tin vào Ta, dù có chết đi, cũng sẽ sống lại. Và ai đang sống mà tin vào Ta, sẽ không bao giờ chết.” Bà có tin điều đó không? Bà thưa với Ngài: “Vâng, lạy Chúa! Con tin rằng Ngài là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, Đấng sẽ đến thế gian.” Nói xong, bà đi gọi bí mật Ma-ri-a, em gái mình, và nói: “Thầy đang ở đây và gọi em.” Ngay khi nghe thấy, Ma-ri-a vội vàng đứng dậy và đi đến với Ngài. Chúa Giê-su vẫn chưa vào làng, mà đang ở nơi mà Ma-thê đã gặp Ngài. Những người Do Thái đang ở trong nhà với bà và an ủi bà, khi thấy Ma-ri vội vàng đứng dậy và ra ngoài, liền đi theo bà, vì họ nghĩ rằng bà đi đến mộ để khóc ở đó. Còn Ma-ri-a, khi đến nơi Chúa Giê-su đang ở và thấy Ngài, liền quỳ xuống dưới chân Ngài và thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Nếu Ngài có ở đây, thì anh em con đã không chết rồi.” Khi Chúa Giê-su thấy cô đang khóc và những người Do Thái đi cùng cô cũng đang khóc, Ngài cũng xót xa

trong lòng và xúc động, rồi hỏi: “Các người đã đặt anh ấy ở đâu?” Họ thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Xin Ngài hãy đi xem.” Đức Giê-su rơm rớm nước mắt. Bấy giờ, những người Do Thái nói: “Hãy xem, Ngài yêu thương anh ấy biết bao!” Còn một số người trong họ thì nói: “Người đã mở mắt cho người mù, chẳng lẽ không thể làm cho người này khỏi chết sao?” Đức Giê-su lại buồn bã trong lòng, rồi đến gần ngôi mộ. Đó là một hang đá, và có một tảng đá đẩy lối vào. Đức Giê-su phán: “Hãy dời tảng đá đi.” Martha, chị gái của người đã qua đời, thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Thi thể đã bắt đầu bốc mùi rồi; vì đã bốn ngày rồi anh ấy nằm trong mộ.” Đức Giê-su phán với bà: “Ta chẳng đã nói với bà rằng, nếu bà tin, bà sẽ thấy vinh quang của Đức Chúa Trời sao?” Vậy, họ dời tảng đá khỏi hang đá nơi người chết đang nằm. Còn Đức Giê-su thì ngước mắt lên trời và nói: “Lạy Cha! Con tạ ơn Cha vì Cha đã nhậm lời con. Con biết rằng Cha luôn nhậm lời con; nhưng con nói điều này cho dân chúng đang đứng đây, để họ tin rằng Cha đã sai con đến.” Nói xong, Ngài gọi to: “Lazaro! Hãy ra đây!” Người chết bèn bước ra, tay chân vẫn quấn trong vải liệm, còn mặt thì quấn khăn. Chúa Giê-su bảo họ: “Hãy cởi trói cho anh ta, để anh ta đi.” Lúc đó, nhiều người Do Thái đã đến với Ma-ri và thấy điều Chúa Giê-su đã làm, nên đã tin vào Ngài.

Giăng 11:1-45
Thứ Bảy của La-xa-rô.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 40

Vào thời điểm đó, các thượng tế và người Pha-ri-si tụ tập lại chống lại Đức Giê-su và bàn bạc: “Chúng ta phải làm gì đây? Người này làm nhiều phép lạ. Nếu để Người như vậy, mọi người sẽ tin vào Người, và người La Mã sẽ đến chiếm lấy cả đất đai lẫn dân chúng của chúng ta.” Một người trong số họ, tên là Cai-pha, lúc đó đang làm thượng tế, đã nói với họ: “Các người chẳng biết gì cả, và cũng không nghĩ rằng tốt hơn cho chúng ta là một người chết thay cho dân, hơn là cả dân tộc phải diệt vong.” Ông ta không nói điều đó theo ý riêng mình, nhưng với tư cách là thượng tế trong năm đó, ông đã tiên tri rằng Đức Giê-su sẽ chết vì dân tộc, và không chỉ vì dân tộc, mà còn để quy tụ những con cái của Đức Chúa Trời đang bị phân tán lại với nhau. Kể từ ngày đó, họ quyết định giết Ngài. Vì thế, Đức Giê-su không còn đi lại công khai giữa dân Do Thái nữa, mà rời khỏi đó đến một vùng gần sa mạc, vào một thành phố tên là Ê-phra-im, và ở lại đó cùng các môn đệ của Ngài. Lễ Vượt Qua của người Do Thái đang đến gần, và nhiều người từ khắp đất nước đã đến Giê-ru-sa-lem trước lễ Vượt Qua để làm lễ thanh tẩy. Lúc bấy giờ, họ tìm kiếm Đức Giê-su và, khi đứng trong đền thờ, họ nói với nhau: “Các anh nghĩ sao? Ngài có đến dự lễ không?” Còn các thượng tế và người Pha-ri-si đã ra lệnh rằng, nếu ai biết Ngài ở đâu, thì phải báo cho họ biết để bắt Ngài.

Ga 11:47-57
Thứ Hai, tuần thứ 6 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 41A

Sáu ngày trước Lễ Phục Sinh, Đức Giê-su đến Bê-tha-ni, nơi có La-za-rô, người đã chết mà Ngài đã làm cho sống lại. Tại đó, người ta dọn bữa tối cho Ngài; Ma-thê phục vụ, còn La-za-rô là một trong những người cùng ngồi ăn với Ngài. Còn Ma-ri thì lấy một pound dầu nard tinh khiết quý giá, xúc lên chân Đức Giê-su và dùng tóc mình lau chân Ngài; và cả nhà tràn ngập hương thơm từ dầu đó. Lúc đó, một trong các môn đệ của Ngài, Giu-đa Si-môn I-ca-ri-ôt, người định phản bội Ngài, nói: “Sao không bán lọ dầu thơm này lấy ba trăm đina-ri và phân phát cho người nghèo?” Nhưng ông nói vậy không phải vì lo lắng cho người nghèo, mà vì ông là kẻ trộm. Ông giữ hòm tiền và thu nhận những gì người ta bỏ vào đó. Đức Giê-su bèn nói: “Hãy để cô ấy yên; cô ấy đã giữ lại điều này cho ngày an táng của Ta. Vì các con luôn có người nghèo bên mình, còn Ta thì không phải lúc nào cũng có. Nhiều người Do Thái biết Ngài đang ở đó, nên họ đến không chỉ vì Chúa Giê-su, mà còn để gặp La-za-rô, người mà Ngài đã làm cho sống lại từ cõi chết. Các thượng tế bèn quyết định giết cả La-za-rô nữa, vì vì anh ta mà nhiều người Do Thái đã đến và tin vào Chúa Giê-su. Ngày hôm sau, đám đông dân chúng đến dự lễ, nghe tin Chúa Giê-su đang trên đường đến Giê-ru-sa-lem, liền cầm cành cọ, ra đón Ngài và hô to: “Ô-sa-na! Đáng đến nhân danh Chúa, Vua của Ít-ra-en, được chúc tụng!” Còn Đức Giê-su, sau khi tìm được một con lừa con, Ngài đã cưỡi lên, như đã chép: “Hỡi con gái Si-ôn, đừng sợ! Đây, Vua của ngươi đang đến, cưỡi trên lưng một con lừa con.” Các môn đệ của Ngài lúc đầu không hiểu điều đó; nhưng khi Đức Giê-su được tôn vinh, họ mới nhớ lại rằng điều đó đã được

chép về Ngài, và họ đã làm như vậy cho Ngài. Dân chúng, những người đã ở cùng Ngài trước đó, làm chứng rằng Ngài đã gọi La-xa-rô ra khỏi mộ và làm cho người ấy sống lại từ cõi chết. Vì thế, dân chúng đã ra đón Ngài, vì họ đã nghe nói rằng Ngài đã làm phép lạ này.

Ga 12:1-18
Tuần lễ Vay, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 41B

Vào thời điểm đó, những người đã ở cùng Chúa Giêsu làm chứng rằng Ngài đã gọi La-za-rô ra khỏi mộ và làm cho anh ta sống lại từ cõi chết. Vì thế, dân chúng đã ra đón Ngài, vì họ đã nghe nói rằng Ngài đã thực hiện phép lạ này. Còn những người Pha-ri-si thì bàn tán với nhau: “Các anh có thấy không, chúng ta chẳng làm được gì cả? Cả thế gian đều theo Ngài.” Trong số những người đến dự lễ, có một số người Hy Lạp. Họ đến gặp Phi-líp, người gốc Bết-xai-đa xứ Ga-li-lê, và xin ông rằng: “Thưa ngài, chúng tôi muốn gặp Đức Giê-su.” Phi-líp đi báo cho An-rê biết; rồi An-rê và Phi-líp cùng đi báo cho Đức Giê-su biết. Còn Đức Giê-su thì đáp lại rằng: “Giờ đây đã đến lúc Con Người được tôn vinh. Thật, Thật, Ta nói cùng các ngươi: nếu hạt lúa mì rơi xuống đất mà không chết đi, thì chỉ còn lại một mình; nhưng nếu nó chết đi, thì sẽ sinh ra nhiều bội thu.” Ai yêu quý linh hồn mình thì sẽ làm mất nó; còn ai ghét linh hồn mình trong thế gian này thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời. Ai phục vụ Ta, hãy theo Ta; và nơi nào Ta ở, thì người hầu của Ta cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Ta, Cha Ta sẽ tôn vinh người ấy. Linh hồn Ta bây giờ đang xao xuyến; Ta phải nói gì đây? Lạy Cha! Xin cứu Ta khỏi giờ này! Nhưng chính vì giờ này mà Ta đã đến. Lạy Cha! Xin tôn vinh danh Cha. Bấy giờ có tiếng từ trời phán xuống: “Ta đã tôn vinh, và Ta sẽ còn tôn vinh nữa.” Dân chúng đứng đó nghe thấy, có người nói: “Đó là tiếng sấm”; còn những người khác lại nói: “Có thiên thần nói với Ngài.” Đức Giê-su đáp lại: “Tiếng đó không phải dành cho Ta, mà là dành cho dân chúng.” Hôm nay là ngày phán xét thế gian này; hôm nay, vua của thế gian này sẽ bị đuổi ra ngoài. Và khi Ta được nâng lên khỏi đất, Ta sẽ thu hút mọi người đến với Ta. Ngài nói điều này để cho họ hiểu Ngài sẽ chết như thế nào. Dân chúng đáp lại Ngài: “Chúng tôi đã nghe trong Luật rằng Đấng Christ sẽ tồn tại mãi mãi; thế mà sao Ngài lại nói rằng Con Người phải được nâng lên? Con Người ấy là ai? Bấy giờ, Đức Giê-su nói với họ: “Ánh sáng còn ở với các ngươi một thời gian ngắn nữa; hãy đi trong khi còn ánh sáng, kẻo bóng tối bao trùm các ngươi; vì ai đi trong bóng tối thì không biết mình đi đâu. Chừng nào ánh sáng còn ở với các ngươi, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi trở thành con cái của ánh sáng. Nói xong, Đức Giê-su rời đi và ẩn mình khỏi họ. Ngài đã làm biết bao phép lạ trước mặt họ, mà họ vẫn không tin Ngài, để lời tiên tri của Ê-sai được ứng nghiệm: “Lạy Chúa! Ai đã tin những gì chúng tôi đã nghe? Và ai đã được bày tỏ quyền năng của Chúa?” Vì thế, họ không thể tin được, bởi như Ê-sai đã nói thêm: “Dân này đã làm mù mắt mình và làm cứng lòng mình, để họ không nhìn thấy bằng mắt, không hiểu bằng lòng, và không quay lại để Ta chữa lành cho họ.” Ê-sai đã nói điều này khi ông nhìn thấy vinh quang của Ngài và nói về Ngài. Tuy nhiên, trong số các nhà lãnh đạo cũng có nhiều người tin vào Ngài; nhưng vì sợ các người Pha-ri-si, họ không dám xưng nhận, để khỏi bị loại khỏi hội đường, vì họ yêu mến vinh quang của loài người hơn vinh quang của Đức Chúa Trời. Còn Đức Giê-su thì cất tiếng nói: “Ai tin vào Ta thì không phải tin vào Ta, mà là tin vào Đấng đã sai Ta. Ai thấy Ta thì cũng thấy Đấng đã sai Ta. Ta là Ánh Sáng đã đến thế gian, để ai tin vào Ta thì không còn ở trong bóng tối nữa. Nếu ai nghe lời Ta mà không tin, Ta sẽ không xét xử người ấy, vì Ta không đến để xét xử thế gian, nhưng để cứu thế gian. Ai từ chối Ta và không nhận lời Ta thì đã có Đấng xét xử mình rồi: chính lời Ta đã nói sẽ xét xử người ấy vào ngày sau cùng. Vì Ta không tự mình nói; nhưng Cha, Đấng đã sai Ta, chính Ngài đã truyền cho Ta phải nói gì và phải nói như thế nào. Và Ta biết rằng điều răn của Ngài là sự sống đời đời. Vậy, những gì Ta nói, Ta nói theo như Cha đã phán dạy Ta.

Ga 12:17-50
Thứ Tư Lớn trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 42A

Vào lúc đó, các người Pha-ri-si họp hội đồng chống lại Đức Giê-su và bàn luận với nhau rằng: “Các ngươi có thấy không, chúng ta chẳng làm được gì cả? Cả thế gian đều theo Ngài.” Trong số những người đến dự lễ, có một số người Hy Lạp. Họ đến gặp Phi-líp, người đến từ Bết-xai-đa ở Ga-

li-lê, và xin ông rằng: “Thưa ngài, chúng tôi muốn gặp Đức Giê-su.” Phi-líp đi báo lại điều đó cho An-rê; rồi An-rê và Phi-líp cùng báo lại cho Đức Giê-su. Đức Giê-su đáp lại rằng: “Giờ đã đến để Con Người được vinh quang.” Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: nếu hạt lúa mì rơi xuống đất mà không chết đi, thì chỉ còn một mình; nhưng nếu nó chết đi, thì sẽ sinh nhiều bội quả. Ai yêu quý linh hồn mình thì sẽ làm mất nó; còn ai ghét linh hồn mình trong thế gian này thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời. Ai phục vụ Ta, hãy theo Ta; và nơi nào Ta ở, thì người hầu của Ta cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Ta, Cha Ta sẽ tôn vinh người ấy. Linh hồn Ta bây giờ đang xao xuyến; Ta phải nói gì đây? Lạy Cha! Xin cứu Ta khỏi giờ này! Nhưng chính vì giờ này mà Ta đã đến. Lạy Cha! Xin tôn vinh danh Ngài. Lúc đó, có tiếng từ trời phán xuống: “Ta đã tôn vinh, và Ta sẽ còn tôn vinh nữa.” Dân chúng đứng đó nghe thấy, có người nói: “Đó là tiếng sấm”; còn những người khác lại nói: “Có thiên thần nói với Ngài.” Đức Giê-su đáp lại: “Tiếng đó không phải dành cho Ta, mà là dành cho dân chúng. Bây giờ là lúc phán xét thế gian này; bây giờ vua của thế gian này sẽ bị đuổi ra ngoài. Và khi Ta được nâng lên khỏi đất, Ta sẽ thu hút mọi người đến với Ta. Ngài nói điều này để cho họ hiểu Ngài sẽ chết như thế nào. Dân chúng đáp lại Ngài: “Chúng tôi đã nghe trong Luật rằng Đấng Kitô sẽ tồn tại mãi mãi; vậy sao Ngài lại nói rằng Con Người phải được nâng lên? Con Người ấy là ai?” Bấy giờ, Đức Giê-su nói với họ: “Ánh sáng còn ở với các ngươi một thời gian ngắn nữa; hãy đi trong khi còn ánh sáng, kẻo bóng tối bao trùm các ngươi: ai đi trong bóng tối thì không biết mình đi đâu. Chừng nào ánh sáng còn ở với các ngươi, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi trở thành con cái của ánh sáng.”

Ga 12:19-36A

Thứ Ba, tuần thứ 6 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 42B

Chúa phán: “Lạy Cha! Xin tôn vinh danh Cha.” Bấy giờ có tiếng từ trời phán xuống: “Ta đã tôn vinh, và Ta sẽ còn tôn vinh nữa.” Dân chúng đứng đó nghe thấy, có người nói: “Đó là tiếng sấm”; còn những người khác lại nói: “Có thiên thần nói với Ngài.” Đức Giê-su đáp lại: “Tiếng đó không phải dành cho Ta, mà là dành cho dân chúng.” “Bây giờ là lúc phán xét thế gian này; bây giờ vua của thế gian này sẽ bị đuổi ra ngoài. Và khi Ta được nâng lên khỏi đất, Ta sẽ thu hút mọi người đến với Ta.” Ngài nói điều này để cho họ hiểu Ngài sẽ chết như thế nào. Dân chúng đáp lại Ngài: “Chúng tôi đã nghe trong Luật rằng Đấng Kitô sẽ tồn tại mãi mãi; thế mà sao Ngài lại nói rằng Con Người phải được nâng lên? Con Người ấy là ai? Bấy giờ Đức Giê-su nói với họ: “Ánh sáng còn ở với các ngươi một thời gian ngắn nữa; hãy đi trong ánh sáng, chừng nào còn ánh sáng, để bóng tối không bao trùm các ngươi; vì ai đi trong bóng tối thì không biết mình đi đâu. Chừng nào ánh sáng còn ở với các ngươi, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi trở thành con cái của ánh sáng.”

Ga 12:28-36A

Lễ Nâng Thánh Giá Chúa, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 43

Chúa phán cùng những người Do Thái đến với Ngài rằng: “Chừng nào ánh sáng còn ở với các ngươi, hãy tin vào ánh sáng, để các ngươi trở thành con cái của ánh sáng.” Nói xong, Đức Giêsu lui ra và ẩn mình khỏi họ. Ngài đã làm biết bao phép lạ trước mặt họ, nhưng họ vẫn không tin Ngài, để lời tiên tri của Isaia được ứng nghiệm: “Lạy Chúa! Ai đã tin những gì chúng tôi nghe? Và ai đã được Chúa tỏ lộ ý định của Ngài? Vì thế, họ không thể tin, bởi như Ê-sai đã nói thêm: Dân này đã làm mù mắt mình và làm cứng lòng mình, để họ không nhìn thấy bằng mắt, không hiểu bằng lòng, và không quay lại để Ta chữa lành cho họ. Ê-sai đã nói điều này khi ngài nhìn thấy vinh quang của Ngài và nói về Ngài. Tuy nhiên, trong số các nhà lãnh đạo cũng có nhiều người tin vào Ngài; nhưng vì các người Pha-ri-si, họ không dám xưng nhận, để khỏi bị loại khỏi hội đường, vì họ yêu mến vinh quang của loài người hơn vinh quang của Đức Chúa Trời. Còn Đức Giê-su thì cất tiếng nói: “Ai tin vào Ta thì không phải tin vào Ta, mà là tin vào Đấng đã sai Ta. Ai thấy Ta thì cũng thấy Đấng đã sai Ta.” Ta là Ánh Sáng đã đến thế gian, để ai tin vào Ta thì không còn ở trong bóng tối nữa. Nếu ai nghe lời Ta mà không tin, Ta sẽ không xét xử người ấy, vì Ta đã đến không phải để xét xử thế gian, nhưng để cứu thế gian.

Ga 12:36-47

Thứ Tư, tuần thứ 6 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 44

Vào lúc ấy, trước lễ Phục Sinh, Đức Giê-su, biết rằng giờ của Ngài đã đến để rời khỏi thế gian này và trở về với Cha, đã tỏ ra bằng hành động rằng, vì yêu thương những người thuộc về Ngài đang ở trong thế gian, Ngài đã yêu thương họ cho đến cùng. Và trong bữa tiệc tối, khi ma quỷ đã gieo vào lòng Giu-đa, con của Si-môn, người I-ca-ri-ốt, ý định phản bội Ngài, Đức Giê-su, biết rằng Cha đã phó thác mọi sự vào tay Ngài, và rằng Ngài đã ra từ Thiên Chúa và sẽ trở về với Thiên Chúa, bèn đứng dậy khỏi bàn tiệc, cởi áo ngoài ra, rồi lấy một chiếc khăn quấn quanh thắt lưng. Rồi Ngài đổ nước vào chậu và bắt đầu rửa chân cho các môn đệ, rồi lau khô bằng chiếc khăn Ngài đã thắt quanh eo. Khi đến lượt Si-môn Phê-rô, người này thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Ngài lại đi rửa chân cho con sao? Đức Giê-su đáp lại: “Điều Thầy đang làm, bây giờ con chưa hiểu, nhưng sau này con sẽ hiểu.” Phê-rô thưa với Ngài: “Ngài sẽ không bao giờ rửa chân cho con đâu.” Đức Giê-su đáp lại: “Nếu Thầy không rửa cho con, con sẽ không có phần với Thầy.” Si-môn Phê-rô thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Không chỉ chân con, mà cả tay và đầu con nữa.” Chúa Giê-su nói với ông: “Ai đã tắm rửa rồi thì chỉ cần rửa chân thôi, vì người ấy đã sạch cả rồi; các con cũng sạch, nhưng không phải tất cả.” Vì Ngài biết kẻ phản bội Ngài, nên Ngài mới nói: “Không phải tất cả các con đều sạch.”

Ga 13:1-11

Thứ Năm Tuần Thánh, Phúc Âm thứ nhất về việc rửa chân.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 45

Lúc bấy giờ, sau khi Chúa Giê-su rửa chân cho các môn đệ và mặc lại áo xống, Ngài lại ngồi xuống và nói với họ: “Các con có biết Ta đã làm gì cho các con không? Các con gọi Ta là Thầy và là Chúa, và các con nói đúng, vì Ta quả thực là như vậy. Vậy, nếu Ta, là Chúa và Thầy, đã rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. Vì Ta đã nêu gương cho các con, để các con cũng làm như Ta đã làm cho các con. Thật, Ta nói thật với các con: người tôi tớ không lớn hơn chủ mình, và người được sai đi không lớn hơn Đấng sai đi. Nếu các con biết điều này, thì các con thật có phúc khi thực hành điều đó.

Ga 13:12-17

Thứ Năm Tuần Thánh, Phúc Âm thứ hai về việc rửa chân.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 46

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Bây giờ Con Người đã được tôn vinh, và Đức Chúa Trời cũng đã được tôn vinh trong Ngài. Nếu Đức Chúa Trời đã được tôn vinh trong Ngài, thì Đức Chúa Trời cũng sẽ tôn vinh Ngài trong chính Ngài, và sẽ sớm tôn vinh Ngài. Hỡi các con! Ta sẽ không còn ở với các con lâu nữa. Các con sẽ tìm kiếm Ta, và như Ta đã nói với người Do Thái rằng: ‘Nơi Ta đi, các ngươi không thể đến được’, thì bây giờ Ta cũng nói với các con như vậy. Ta ban cho các con một điều răn mới, đó là các con hãy yêu thương nhau; như Ta đã yêu thương các con, thì các con cũng hãy yêu thương nhau. Nhờ đó, mọi người sẽ nhận biết các con là môn đệ của Ta, nếu các con có tình yêu thương dành cho nhau. Si-môn Phi-e-rô thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Ngài đi đâu vậy?” Đức Giê-su đáp lại: “Nơi Ta đi, bây giờ ngươi không thể theo Ta được, nhưng sau này ngươi sẽ theo Ta.” Phi-e-rô thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Tại sao bây giờ con không thể theo Ngài được? Con sẽ hy sinh mạng sống mình vì Ngài.” Chúa Giê-su đáp lại: “Con sẽ hy sinh mạng sống mình vì Ta ư? Thật, Ta bảo thật con: Chưa kịp gà gáy, con đã chối Ta ba lần rồi. Đừng để lòng các con bối rối; hãy tin vào Đức Chúa Trời, và hãy tin vào Ta. Trong nhà Cha Ta có nhiều nơi ở. Nếu không phải vậy, Ta đã nói với các con rồi: Ta đi để dọn chỗ cho các con. Khi Ta đi và dọn chỗ cho các con xong, Ta sẽ trở lại và đưa các con về với Ta, để các con cũng ở nơi Ta ở. Các con biết Ta đi đâu, và các con cũng biết con đường ấy. Phê-rô nói với Ngài: Lạy Chúa! Chúng con không biết Ngài đi đâu; làm sao chúng con biết được con đường ấy? Chúa Giê-su đáp: “Ta là con đường, là sự thật và là sự sống; không ai đến được với Cha, nếu không qua Ta. Nếu các con biết Ta, thì các con cũng sẽ biết Cha Ta. Từ nay các con đã biết Ngài và đã thấy Ngài rồi.” Phi-líp thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Xin chỉ cho chúng con thấy Cha, như vậy là đủ cho chúng con rồi.” Chúa Giê-su nói với ông: “Ta đã ở với các con bao lâu rồi, mà con vẫn chưa nhận biết Ta sao, Phi-líp? Ai đã thấy Ta thì đã thấy Cha; sao con lại nói: ‘Xin chỉ cho chúng con thấy Cha’? Con không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các

con, Ta không nói từ chính mình; mà là Cha, Đấng ngự trong Ta, chính Ngài làm những việc ấy. Hãy tin Ta rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta; còn nếu không, thì hãy tin Ta vì chính những việc Ta làm. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi: Ai tin Ta, thì những việc Ta làm, người ấy cũng sẽ làm được, và còn làm được những việc lớn hơn nữa, vì Ta đi đến cùng Cha Ta. Và nếu các con xin Cha điều gì nhân danh Ta, Ta sẽ làm, để Cha được vinh hiển trong Con. Nếu các con xin điều gì nhân danh Ta, Ta sẽ làm điều đó. Nếu các con yêu mến Ta, hãy tuân giữ các điều răn của Ta. Và Ta sẽ nài xin Cha, và Ngài sẽ ban cho các con một Đấng An Ủi khác, để Ngài ở cùng các con mãi mãi, đó là Thánh Thần Chân Lý, Đấng mà thế gian không thể tiếp nhận, vì họ không thấy Ngài và không biết Ngài; còn các con thì biết Ngài, vì Ngài ở cùng các con và sẽ ở trong các con. Ta sẽ không bỏ các con mồ côi; Ta sẽ đến với các con. Còn ít lâu nữa, thế gian sẽ không còn thấy Ta nữa; còn các con sẽ thấy Ta, vì Ta sống, và các con cũng sẽ sống. Vào ngày ấy, các con sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các con ở trong Ta, và Ta ở trong các con. Ai có các điều răn của Ta và tuân giữ chúng, thì người ấy yêu mến Ta; còn ai yêu mến Ta, thì sẽ được Cha Ta yêu mến; và Ta cũng sẽ yêu mến người ấy và chính Ta sẽ hiện ra với người ấy. Giu-đa – không phải Giu-đa Ích-ca-ri-ốt – thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Sao Chúa lại muốn tỏ mình ra cho chúng con mà không tỏ ra cho thế gian?” Đức Giê-su đáp lại: “Ai yêu mến Ta thì sẽ tuân giữ lời Ta; và Cha Ta sẽ yêu mến người ấy, và Chúng Ta sẽ đến với người ấy và lập nơi ở trong người ấy. Ai không yêu mến Ta thì không tuân giữ lời Ta; còn lời mà các con nghe thấy, không phải là của Ta, nhưng là của Cha, Đấng đã sai Ta. Ta đã nói điều này với các con khi còn ở với các con. Còn Đấng An Ủi, tức là Thánh Thần, Đấng mà Cha sẽ sai đến nhân danh Ta, sẽ dạy dỗ các con mọi điều và nhắc nhở các con mọi điều Ta đã nói với các con. Ta để lại sự bình an cho các con, Ta ban sự bình an của Ta cho các con; Ta ban cho các con không như thế gian ban cho. Xin đừng để lòng các con bối rối và đừng sợ hãi. Các con đã nghe Ta nói với các con rằng: Ta sẽ ra đi khỏi các con và sẽ trở lại với các con. Nếu các con yêu mến Ta, các con sẽ vui mừng vì Ta đã nói: Ta sẽ về với Cha; vì Cha Ta cao trọng hơn Ta. Nay, Ta đã nói với các con về điều đó trước khi nó xảy ra, để khi nó xảy ra, các con sẽ tin. Ta sẽ không còn nói nhiều với các con nữa; vì vua của thế gian này đang đến, và nó không có gì trong Ta cả. Nhưng để thế gian biết rằng Ta yêu mến Cha, và Ta làm theo những gì Cha đã truyền cho Ta: hãy đứng dậy, chúng ta hãy đi khỏi đây. Ta là cây nho thật, còn Cha Ta là người trồng nho. Mọi cành nào của Ta mà không sinh trái, Ngài sẽ cắt bỏ; còn mọi cành nào sinh trái, Ngài sẽ tỉa tót để nó sinh trái nhiều hơn. Các con đã được thanh tẩy nhờ lời Ta đã rao giảng cho các con. Hãy ở lại trong Ta, và Ta ở trong các con. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh trái nếu không ở trên cây nho, thì các con cũng vậy, nếu không ở trong Ta. Ta là cây nho, còn các con là cành; ai ở lại trong Ta, và Ta ở trong người ấy, thì người ấy sẽ sinh nhiều trái; vì không có Ta, các con không thể làm được gì cả. Ai không ở trong Ta, sẽ bị ném ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo; những cành nho như vậy sẽ bị gom lại và ném vào lửa, rồi chúng sẽ bị thiêu rụi. Nếu các con ở trong Ta và Lời Ta ở trong các con, thì bất cứ điều gì các con muốn, hãy xin, và các con sẽ được. Cha Ta sẽ được vinh hiển khi các con sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Ta. Như Cha đã yêu thương Ta, Ta cũng yêu thương các con; hãy ở lại trong tình yêu của Ta. Nếu các con tuân giữ các điều răn của Ta, các con sẽ ở trong tình yêu của Ta, cũng như Ta đã tuân giữ các điều răn của Cha Ta và ở trong tình yêu của Ngài. Ta nói điều này với các con để niềm vui của Ta ở trong các con và niềm vui của các con được trọn vẹn. Đây là điều răn của Ta: hãy yêu thương nhau như Ta đã yêu thương các con. Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người hy sinh mạng sống mình vì bạn hữu. Các con là bạn hữu của Ta, nếu các con làm theo những điều Ta truyền dạy. Ta không còn gọi các con là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết chủ mình làm gì; nhưng Ta gọi các con là bạn hữu, vì Ta đã nói cho các con biết mọi điều Ta nghe được từ Cha Ta. Không phải các con đã chọn Ta, nhưng chính Ta đã chọn các con và đặt các con để các con đi và sinh hoa trái, và để hoa trái của các con tồn tại, hầu cho bất cứ điều gì các con xin Cha nhân danh Ta, Ngài sẽ ban cho các con. Ta truyền điều răn này cho các con: hãy yêu thương nhau. Nếu thế gian ghét các con, hãy biết rằng thế gian đã ghét Ta trước các con rồi. Nếu các con thuộc về thế gian, thì thế gian sẽ yêu mến những gì thuộc về mình; nhưng vì các con không thuộc về thế gian, mà Ta đã chọn các con ra khỏi thế gian, nên thế gian ghét các con. Hãy nhớ lời Ta đã nói với các con: người tôi tớ không lớn hơn chủ mình. Nếu Ta bị bắt bớ, các con cũng sẽ bị bắt bớ; nếu các con tuân giữ lời Ta, các con cũng sẽ được tuân giữ. Nhưng họ sẽ làm tất cả những điều đó với các con vì danh Ta, bởi vì họ không biết Đấng đã sai

Ta đến. Nếu Ta không đến và không nói với họ, thì họ sẽ không có tội; nhưng bây giờ họ không có lý do để bào chữa cho tội lỗi của mình. Ai ghét Ta thì cũng ghét Cha Ta. Nếu Ta không làm giữa họ những việc mà không ai khác đã làm, thì họ đã không có tội; nhưng bây giờ họ đã thấy và ghét cả Ta lẫn Cha Ta. Nhưng để lời đã chép trong luật pháp của họ được ứng nghiệm: “Họ đã ghét Ta một cách vô cớ.” Khi Đấng An Ủi mà Ta sẽ sai đến cho các con từ Cha, tức là Thánh Thần Chân Lý, Đấng xuất phát từ Cha, đến thì Ngài sẽ làm chứng về Ta; và chính các con cũng sẽ làm chứng, vì các con đã ở với Ta từ ban đầu. Ta nói điều này với các con để các con khỏi sa ngã. Họ sẽ đuổi các con ra khỏi hội đường; thậm chí sẽ đến lúc, bất cứ ai giết các con cũng sẽ nghĩ rằng mình đang phụng sự Đức Chúa Trời. Họ sẽ làm như vậy vì họ không nhận biết Cha cũng như Ta. Nhưng Ta đã nói điều này với các con để khi thời điểm đó đến, các con sẽ nhớ lại những gì Ta đã nói với các con về điều đó; Ta không nói điều này với các con ngay từ đầu, vì lúc đó Ta còn ở cùng các con. Và bây giờ Ta đang đi đến Đấng đã sai Ta, mà không ai trong các con hỏi Ta: “Ngài đi đâu?” Nhưng vì Ta đã nói điều này với các con, nên lòng các con đầy buồn phiền. Nhưng Ta nói thật với các con: Thà Ta đi thì tốt hơn cho các con; vì nếu Ta không đi, Đấng An Ủi sẽ không đến với các con; còn nếu Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến với các con, và khi Ngài đến, Ngài sẽ vạch trần thể gian về tội lỗi, về lẽ công chính và về sự phán xét: về tội lỗi, vì họ không tin Ta; về lẽ công chính, vì Ta đang đi đến cùng Cha Ta, và các con sẽ không còn thấy Ta nữa; còn về sự phán xét, vì vua của thế gian này đã bị kết án. Ta còn nhiều điều phải nói với các con; nhưng bây giờ các con chưa thể hiểu nổi. Khi Ngài, Thánh Thần Chân Lý, đến, Ngài sẽ dẫn dắt các con vào mọi sự thật: vì Ngài sẽ không tự mình nói, nhưng sẽ nói những gì Ngài nghe được, và sẽ báo trước cho các con những điều sẽ đến. Ngài sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta và báo cho các con biết. Mọi điều Cha có đều là của Ta; vì thế Ta đã nói rằng Ngài sẽ lấy từ những gì thuộc về Ta và loan báo cho các con. Sắp tới các con sẽ không thấy Ta nữa, rồi lại sớm thấy Ta, vì Ta đang đi đến cùng Cha. Lúc đó, một số môn đệ của Ngài nói với nhau: “Ngài đang nói gì với chúng ta vậy: ‘Chẳng bao lâu nữa các con sẽ không thấy Ta, rồi lại chẳng bao lâu nữa các con sẽ thấy Ta’, và: ‘Ta sẽ đi đến cùng Cha’? Vậy họ bàn tán: ‘Ngài nói “chẳng bao lâu nữa” là ý gì? Chúng ta không hiểu Ngài đang nói gì.’” Chúa Giê-su, hiểu rằng họ muốn hỏi Ngài, bèn nói với họ: “Các con có đang hỏi nhau về điều Ta đã nói: ‘Sắp tới các con sẽ không thấy Ta, và rồi chẳng bao lâu sau các con sẽ lại thấy Ta’ chẳng? Thật, Ta bảo thật các con: các con sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng; các con sẽ buồn rầu, nhưng nỗi buồn của các con sẽ biến thành niềm vui.” Người phụ nữ khi sinh con thì phải chịu đau đớn, vì giờ của bà đã đến; nhưng khi sinh con ra rồi, bà không còn nhớ đến nỗi đau nữa vì niềm vui, vì một con người đã ra đời trên thế gian. Cũng vậy, bây giờ các con đang buồn rầu; nhưng Ta sẽ gặp lại các con, và lòng các con sẽ vui mừng, và không ai có thể cướp mất niềm vui ấy khỏi các con; và vào ngày đó, các con sẽ không hỏi Ta điều gì cả. Thật, Ta nói thật với các con: bất cứ điều gì các con xin Cha nhân danh Ta, Cha sẽ ban cho các con. Cho đến nay, các con chưa xin điều gì nhân danh Ta; hãy xin, và các con sẽ nhận được, để niềm vui của các con được trọn vẹn. Cho đến nay, Ta đã nói với các con bằng những dụ ngôn; nhưng giờ đây đã đến lúc Ta sẽ không còn nói với các con bằng dụ ngôn nữa, mà sẽ nói thẳng với các con về Cha. Vào ngày đó, các con sẽ cầu xin nhân danh Ta, và Ta không nói với các con rằng Ta sẽ cầu xin Cha vì các con; vì chính Cha yêu thương các con, bởi vì các con đã yêu mến Ta và tin rằng Ta đã ra từ Đức Chúa Trời. Ta đã ra từ Cha và đến thế gian; và bây giờ Ta lại rời bỏ thế gian để trở về với Cha. Các môn đệ của Ngài thưa với Ngài: “Này, bây giờ Ngài nói thẳng thắn, không dùng dụ ngôn nào cả. Bây giờ chúng con thấy rằng Ngài biết mọi sự và không cần ai phải hỏi Ngài. Vì thế, chúng con tin rằng Ngài đã ra từ Đức Chúa Trời.” Chúa Giê-su đáp lại: “Bây giờ các con mới tin sao? Này, giờ đã đến, và giờ ấy đã đến rồi, khi các con sẽ tàn sát mỗi người một ngã và bỏ Ta lại một mình; nhưng Ta không cô đơn, vì Cha ở cùng Ta. Ta nói điều này với các con để các con có sự bình an trong Ta. Trong thế gian, các con sẽ gặp gian nan; nhưng hãy can đảm: Ta đã chiến thắng thế gian. Sau những lời ấy, Đức Giê-su ngược mặt lên trời và nói: “Lạy Cha! Giờ đã đến, xin Cha tôn vinh Con của Cha, để Con của Cha cũng tôn vinh Cha, vì Cha đã ban cho Con quyền trên mọi loài xác thịt, để Con ban sự sống đời đời cho mọi điều mà Cha đã ban cho Con. Đó chính là sự sống đời đời: để họ nhận biết Ngài, Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, và Đức Chúa Giê-su Christ, Đấng Ngài đã sai đến. Con đã tôn vinh Ngài trên đất, đã hoàn thành công việc mà Ngài đã giao phó cho Con. Và bây giờ, lạy Cha, xin Ngài tôn vinh Con nơi chính Ngài, bằng vinh quang mà Con đã có nơi Ngài trước khi thế gian được dựng nên. Con

đã bày tỏ danh Ngài cho những người mà Ngài đã ban cho Con từ thế gian; họ vốn là của Ngài, và Ngài đã ban họ cho Con, và họ đã giữ lời Ngài. Bây giờ họ đã hiểu rằng mọi điều Ngài đã ban cho Con đều từ Ngài mà ra, vì những lời mà Ngài đã ban cho Con, Con đã truyền lại cho họ, và họ đã nhận lãnh, và thực sự hiểu rõ rằng Con đã ra đi từ Cha, và họ đã tin rằng Cha đã sai Con. Con cầu nguyện cho họ: Con không cầu nguyện cho cả thế gian, nhưng cho những người mà Cha đã ban cho Con, vì họ là của Cha. Và mọi sự của Con là của Cha, và mọi sự của Cha là của Con; và Con đã được vinh hiển trong họ. Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ vẫn còn ở trong thế gian, còn Con thì đang đến cùng Cha. Lạy Cha Thánh! Xin hãy gìn giữ họ nhân danh Cha, những người mà Cha đã ban cho Con, để họ được hiệp nhất như Chúng ta. Khi Con còn ở với họ trong thế gian, Con đã gìn giữ họ nhân danh Cha; những người mà Cha đã ban cho Con, Con đã gìn giữ, và không ai trong số họ bị hư mất, ngoại trừ con của sự hư mất, để Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Bây giờ Con đang đến với Cha, và Con nói điều này khi còn ở trong thế gian, để họ có được niềm vui trọn vẹn của Con trong lòng. Con đã truyền lại Lời của Cha cho họ; và thế gian đã ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Con không xin Cha đem họ ra khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha thánh hóa họ bằng lễ thật của Cha; Lời của Cha là lễ thật. Như Cha đã sai Con vào thế gian, thì Con cũng đã sai họ vào thế gian. Và vì họ, Con hiến dâng chính mình, để họ cũng được thánh hóa bởi lễ thật. Con không chỉ cầu nguyện cho họ, mà còn cho những ai tin vào Con nhờ lời của họ, để tất cả được hiệp nhất, như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, thì họ cũng được hiệp nhất trong Chúng Ta – để thế gian tin rằng Cha đã sai Con đến. Và vinh quang mà Cha đã ban cho Con, Con đã ban cho họ: để họ nên một, như Chúng Ta là một. Con ở trong họ, và Cha ở trong Con; để họ được nên trọn vẹn trong sự hiệp nhất, và để thế gian nhận biết rằng Cha đã sai Con đến và đã yêu thương họ, như Cha đã yêu thương Con. Lạy Cha! Những người mà Cha đã ban cho Con, Con muốn họ ở nơi Con ở, để họ được ở cùng Con, và được chiêm ngưỡng vinh quang của Con mà Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu thương Con trước khi thế gian được dựng nên. Lạy Cha công chính! Thế gian không nhận biết Cha; nhưng Con đã nhận biết Cha, và những người này cũng đã nhận biết rằng Cha đã sai Con đến. Và Con đã bày tỏ danh Ngài cho họ, và sẽ tiếp tục bày tỏ, để tình yêu mà Ngài đã yêu thương Con được ở trong họ, và Con ở trong họ. Nói xong, Đức Giê-su cùng các môn đệ đi qua suối Ke-đron, nơi có một vườn, và Ngài cùng các môn đệ vào đó.

Ga 13:31b-18:1

Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ nhất trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 47

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Đừng để lòng các con bối rối; hãy tin vào Đức Chúa Trời, và hãy tin vào Ta. Trong nhà Cha Ta có nhiều nơi ở. Nếu không phải vậy, Ta đã nói với các con rằng: ‘Ta đi để dọn chỗ cho các con.’ Và khi Ta đi và dọn chỗ cho các con, Ta sẽ trở lại và đưa các con về với Ta, để các con cũng ở nơi Ta ở. Còn nơi Ta đi, các con biết, và con đường các con cũng biết. Tôma thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Chúng con không biết Ngài đi đâu; làm sao chúng con biết được con đường?” Đức Giêsu đáp: “Ta là con đường, là sự thật và là sự sống; không ai đến được với Cha, nếu không qua Ta. Nếu các con biết Ta, thì các con cũng sẽ biết Cha Ta. Và từ nay các con đã biết Ngài và đã thấy Ngài rồi. Phi-líp thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Xin chỉ cho chúng con thấy Cha, như vậy là đủ cho chúng con rồi.” Đức Giê-su đáp lại: “Ta đã ở với các con bấy lâu nay, mà ngươi vẫn chưa biết Ta sao, Phi-líp? Ai đã thấy Ta thì đã thấy Cha; sao ngươi lại nói: ‘Xin cho chúng con thấy Cha’? Ngươi không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các ngươi, Ta không nói từ chính mình; chính Cha, Đấng ngự trong Ta, là Đấng làm những việc ấy. Hãy tin Ta rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta.

Ga 14:1-11A

Thứ Sáu, tuần thứ 6 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 48A

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Những lời Ta nói với các con, Ta không nói từ chính Ta; chính Cha, Đấng ngự trong Ta, là Đấng làm những việc ấy. Hãy tin Ta rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta; còn nếu không, thì hãy tin Ta vì chính những việc Ta làm. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các

con: Ai tin Ta, thì những việc Ta làm, người ấy cũng sẽ làm được, và còn làm được những việc lớn hơn nữa, vì Ta đang đi đến cùng Cha Ta. Và nếu các con xin Cha điều gì nhân danh Ta, thì Ta sẽ làm, để Cha được vinh hiển trong Con. Nếu các con xin điều gì nhân danh Ta, Ta sẽ làm điều đó. Nếu các con yêu mến Ta, hãy tuân giữ các điều răn của Ta. Ta sẽ nài xin Cha, và Ngài sẽ ban cho các con một Đấng An Ủi khác, để Ngài ở cùng các con mãi mãi, đó là Thánh Thần Chân Lý, Đấng mà thế gian không thể tiếp nhận, vì họ không thấy Ngài và cũng không biết Ngài; còn các con thì biết Ngài, vì Ngài ở cùng các con và sẽ ở trong các con. Ta sẽ không bỏ các con mồ côi; Ta sẽ đến với các con. Chỉ còn một chút nữa thôi, thế gian sẽ không còn thấy Ta nữa; nhưng các con sẽ thấy Ta, vì Ta đang sống, và các con cũng sẽ sống. Vào ngày đó, các con sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các con ở trong Ta, và Ta ở trong các con. Ai có các điều răn của Ta và tuân giữ chúng, thì người ấy yêu mến Ta; còn ai yêu mến Ta, thì sẽ được Cha Ta yêu mến; và Ta cũng sẽ yêu mến người ấy và chính Ta sẽ tỏ mình ra cho người ấy.

Ga 14:10b-21
Thứ Bảy tuần thứ 6 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 48B

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Ai có các điều răn của Ta và tuân giữ chúng, thì người ấy yêu mến Ta; còn ai yêu mến Ta, thì sẽ được Cha Ta yêu mến; và Ta cũng sẽ yêu mến người ấy và chính Ta sẽ tỏ mình ra cho người ấy. Giu-đa – không phải Giu-đa Ích-ca-ri-ốt – thưa với Ngài rằng: Lạy Chúa! Tại sao Ngài lại muốn tỏ mình ra cho chúng con, chứ không phải cho thế gian? Chúa Giêsu đáp lại: “Ai yêu mến Ta thì sẽ tuân giữ lời Ta; và Cha Ta sẽ yêu mến người ấy, và Chúng Ta sẽ đến với người ấy và lập nơi ở tại nhà người ấy. Ai không yêu mến Ta thì không tuân giữ lời Ta; còn lời mà các con nghe thấy, không phải là của Ta, mà là của Cha, Đấng đã sai Ta đến.

Ga 14:21-24
Ngày 19 tháng 6, Thánh Tông Đồ Giu-đa.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 49

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Đừng để lòng các con bối rối và đừng sợ hãi. Các con đã nghe Ta nói với các con rằng: Ta sẽ rời các con và sẽ trở lại với các con. Nếu các con yêu mến Ta, thì các con sẽ vui mừng khi Ta nói rằng: Ta sẽ về cùng Cha; vì Cha Ta vĩ đại hơn Ta. Và này, Ta đã nói với các con về điều đó trước khi nó xảy ra, để khi nó xảy ra, các con sẽ tin. Ta sẽ không còn nói nhiều với các con nữa; vì vua của thế gian này đang đến, và nó không có gì trong Ta. Nhưng để thế gian biết rằng Ta yêu mến Cha, và Ta làm theo những gì Cha đã truyền cho Ta: hãy đứng dậy, chúng ta hãy đi khỏi đây. Ta là cây nho thật, còn Cha Ta là người trồng nho. Mọi cành nào của Ta mà không sinh trái, Ngài sẽ cắt bỏ; còn mọi cành nào sinh trái, Ngài sẽ tỉa tốt để nó sinh trái nhiều hơn. Các con đã được thanh tẩy nhờ lời Ta đã rao giảng cho các con. Hãy ở lại trong Ta, và Ta ở trong các con. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh trái nếu không ở trên cây nho, thì các con cũng vậy, nếu không ở trong Ta. Ta là cây nho, còn các con là cành; ai ở lại trong Ta, và Ta ở trong người ấy, thì người ấy sẽ sinh nhiều trái; vì không có Ta, các con không thể làm được gì cả. Ai không ở trong Ta, sẽ bị ném ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo; những cành nho như vậy sẽ bị gom lại và ném vào lửa, rồi chúng sẽ bị thiêu rụi. Nếu các con ở trong Ta và Lời Ta ở trong các con, thì bất cứ điều gì các con muốn, hãy xin, và các con sẽ được.

Ga 14:27b-15:7
Thứ Hai, tuần thứ 7 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 50

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Ta là cây nho thật, còn Cha Ta là người trồng nho. Mọi cành nào ở Ta mà không sinh trái, thì Ngài sẽ cắt bỏ; còn mọi cành nào sinh trái, Ngài sẽ tỉa tốt để nó sinh trái nhiều hơn. Các con đã được thanh tẩy nhờ Lời Ta đã rao giảng cho các con. Hãy ở lại trong Ta, và Ta ở trong các con. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh trái nếu không ở trên cây nho, thì các con cũng vậy, nếu không ở trong Ta. Ta là cây nho, còn các con là cành; ai ở lại trong Ta, và Ta ở trong người ấy, thì người ấy sẽ sinh nhiều trái; vì không có Ta, các con không thể làm được gì cả. Ai không ở trong Ta, sẽ bị ném ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo; những cành nho như vậy sẽ bị

gom lại và ném vào lửa, rồi chúng sẽ bị thiêu rụi. Nếu các con ở trong Ta và Lời Ta ở trong các con, thì bất cứ điều gì các con muốn, hãy xin, và các con sẽ được.

Ga 15:1-7
Ngày 2 tháng 9, tưởng nhớ vị tử đạo Mamant.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 51

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Nhu Cha đã yêu mến Ta, Ta cũng yêu mến các con; hãy ở lại trong tình yêu của Ta. Nếu các con tuân giữ các điều răn của Ta, các con sẽ ở lại trong tình yêu của Ta, cũng như Ta đã tuân giữ các điều răn của Cha Ta và ở lại trong tình yêu của Ngài. Ta nói điều này với các con để niềm vui của Ta ở lại trong các con và niềm vui của các con được trọn vẹn. Đây là điều răn của Ta: hãy yêu thương nhau, như Ta đã yêu thương các con. Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người hy sinh mạng sống mình vì bạn hữu. Các con là bạn hữu của Ta, nếu các con làm theo những điều Ta truyền dạy các con. Ta không còn gọi các con là tôi tớ nữa, vì tôi tớ không biết chủ mình làm gì; nhưng Ta gọi các con là bạn hữu, vì Ta đã nói cho các con biết mọi điều Ta nghe được từ Cha Ta. Không phải các con đã chọn Ta, mà chính Ta đã chọn các con và đặt các con để các con đi và sinh hoa trái, và để hoa trái của các con tồn tại, hầu cho bất cứ điều gì các con xin Cha nhân danh Ta, Ngài sẽ ban cho các con.

Ga 15:9-16
Ngày 11 tháng 5, kính thánh tử đạo Mokia.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 52

Chúa phán cùng các môn đệ: “Ta truyền cho các con điều này: hãy yêu thương nhau. Nếu thế gian ghét các con, hãy biết rằng thế gian đã ghét Ta trước các con rồi. Nếu các con thuộc về thế gian, thì thế gian sẽ yêu mến những gì thuộc về mình; nhưng vì các con không thuộc về thế gian, mà Ta đã chọn các con ra khỏi thế gian, nên thế gian ghét các con. Hãy nhớ lời Ta đã nói với các con: người tôi tớ không lớn hơn chủ mình. Nếu Ta bị bắt bớ, các con cũng sẽ bị bắt bớ; nếu các con tuân giữ lời Ta, các con cũng sẽ được tuân giữ. Nhưng họ sẽ làm tất cả những điều đó với các con vì danh Ta, bởi vì họ không biết Đấng đã sai Ta đến. Nếu Ta không đến và không nói với họ, thì họ sẽ không có tội; nhưng bây giờ họ không có lý do để bào chữa cho tội lỗi của mình. Ai ghét Ta thì cũng ghét Cha Ta. Nếu Ta không làm giữa họ những việc mà không ai khác đã làm, thì họ đã không có tội; nhưng bây giờ họ đã thấy và ghét cả Ta lẫn Cha Ta. Nhưng để lời đã chép trong luật pháp của họ được ứng nghiệm: “Họ đã ghét Ta một cách vô cớ.” Khi Đấng An Ủi, Đấng mà Ta sẽ sai đến cho các con từ Cha, tức là Thánh Thần Chân Lý, Đấng xuất phát từ Cha, đến thì Ngài sẽ làm chứng về Ta; và chính các con cũng sẽ làm chứng, vì các con đã ở với Ta từ ban đầu. Ta nói điều này với các con để các con khỏi sa ngã. Họ sẽ đuổi các con ra khỏi hội đường; thậm chí sẽ đến lúc, bất cứ ai giết các con cũng sẽ nghĩ rằng mình đang phụng sự Đức Chúa Trời.

Ga 15:17-16:2
Thứ Bảy tuần thứ ba sau Lễ Phục Sinh.
Các vị Tử đạo.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 53

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Sẽ đến lúc mà bất cứ ai giết các con cũng sẽ nghĩ rằng mình đang phụng sự Đức Chúa Trời. Họ sẽ làm như vậy vì họ không biết Cha cũng như không biết Ta. Nhưng Ta đã nói điều này với các con để khi thời điểm đó đến, các con sẽ nhớ lại những gì Ta đã nói với các con; Ta chưa từng nói điều này với các con từ trước, vì Ta còn ở cùng các con. Nhưng bây giờ Ta đi đến Đấng đã sai Ta, và không ai trong các con hỏi Ta: ‘Ngài đi đâu?’ Nhưng vì Ta đã nói điều này với các con, nên lòng các con đầy buồn phiền. Nhưng Ta nói thật với các con: Thà Ta đi thì tốt hơn cho các con; vì nếu Ta không đi, Đấng An Ủi sẽ không đến với các con; còn nếu Ta đi, Ta sẽ sai Ngài đến với các con, và khi Ngài đến, Ngài sẽ vạch trần thế gian về tội lỗi, về lẽ công chính và về sự phán xét: về tội lỗi, vì họ không tin Ta; về lẽ công chính, vì Ta đang đi đến cùng Cha Ta, và các con sẽ không còn thấy Ta nữa; còn về sự phán xét, vì vua của thế gian này đã bị kết án. Ta còn nhiều điều phải nói với các con; nhưng bây giờ các con chưa thể hiểu nổi. Khi Ngài, Thánh Thần Chân Lý, đến, thì Ngài sẽ dẫn dắt các con vào mọi sự thật.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 54

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: “Mọi điều Cha có đều là của Ta; vì thế Ta đã nói rằng: Ngài sẽ lấy những điều thuộc về Ta mà truyền dạy cho các con. Chẳng bao lâu nữa các con sẽ không thấy Ta, rồi lại chẳng bao lâu nữa các con sẽ thấy Ta, vì Ta đi đến cùng Cha.” Lúc đó, một số môn đệ của Ngài nói với nhau: “Ngài nói với chúng ta điều gì vậy: ‘Sắp tới các con sẽ không thấy Ta, rồi lại sớm thấy Ta’, và: ‘Ta đi đến cùng Cha’? Vậy họ bàn tán: ‘Ngài nói “sắp tới” là ý gì? Chúng ta không hiểu Ngài nói gì.’” Chúa Giê-su, hiểu rằng họ muốn hỏi Ngài, bèn nói với họ: “Các con có đang hỏi nhau về điều Ta đã nói: ‘Sắp tới các con sẽ không thấy Ta, và rồi chẳng bao lâu sau các con sẽ lại thấy Ta’ chẳng? Thật, Ta bảo thật các con: các con sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng; các con sẽ buồn rầu, nhưng nỗi buồn của các con sẽ biến thành niềm vui.” Người phụ nữ khi sinh con thì phải chịu đau đớn, vì giờ của bà đã đến; nhưng khi sinh con ra rồi, bà không còn nhớ đến nỗi đau nữa vì niềm vui, vì một con người đã được sinh ra trên thế gian. Cũng vậy, bây giờ các con đang buồn rầu; nhưng Ta sẽ gặp lại các con, và lòng các con sẽ vui mừng, và không ai có thể cướp mất niềm vui của các con; và vào ngày đó, các con sẽ không hỏi Ta điều gì cả. Thật, Ta nói thật với các con: bất cứ điều gì các con xin Cha nhân danh Ta, Cha sẽ ban cho các con.

Ga 16:15-23
Thứ Tư, tuần thứ 7 sau Lễ Phục Sinh.**Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 55**

Chúa phán cùng các môn đệ rằng: Thật, Thật, Ta nói cùng các con: bất cứ điều gì các con xin Cha nhân danh Ta, Cha sẽ ban cho các con. Cho đến nay, các con chưa xin điều gì nhân danh Ta; hãy xin, các con sẽ nhận được, để niềm vui của các con được trọn vẹn. Cho đến nay, Ta đã nói với các con bằng những dụ ngôn; nhưng giờ đây đã đến lúc Ta sẽ không còn nói với các con bằng dụ ngôn nữa, mà sẽ nói thẳng với các con về Cha. Vào ngày đó, các con sẽ cầu xin nhân danh Ta, và Ta không nói với các con rằng Ta sẽ cầu xin Cha vì các con; vì chính Cha yêu thương các con, bởi vì các con đã yêu mến Ta và tin rằng Ta đã ra từ Đức Chúa Trời. Ta đã ra từ Cha và đến thế gian; và bây giờ Ta lại rời bỏ thế gian để trở về với Cha. Các môn đệ của Ngài thưa với Ngài: “Này, bây giờ Ngài nói thẳng thắn, không dùng dụ ngôn nào cả. Bây giờ chúng con thấy rằng Ngài biết mọi sự và không cần ai phải hỏi Ngài. Vì thế, chúng con tin rằng Ngài đã ra từ Đức Chúa Trời.” Chúa Giê-su đáp lại: “Bây giờ các con mới tin sao? Này, giờ đã đến, và giờ đó đã đến rồi, khi các con sẽ tán mác mỗi người một ngã và bỏ Ta lại một mình; nhưng Ta không cô đơn, vì Cha ở cùng Ta. Ta đã nói điều này với các con để các con có sự bình an trong Ta.”

Ga 16:23B-33A
Thứ Năm, tuần thứ 7 sau Lễ Phục Sinh.**Phúc Âm theo thánh Gio-an, đoạn 56**

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su ngược mắt lên trời và nói: “Lạy Cha! Giờ đã đến, xin Cha tôn vinh Con của Cha, để Con của Cha cũng tôn vinh Cha, vì Cha đã ban cho Con quyền trên mọi loài xác thịt, để Con ban sự sống đời đời cho tất cả những ai Cha đã ban cho Con. Đó chính là sự sống đời đời: để họ nhận biết Ngài, là Đức Chúa Trời chân thật duy nhất, và Đức Chúa Giê-su Christ, Đấng Ngài đã sai đến. Con đã tôn vinh Ngài trên đất, đã hoàn thành công việc mà Ngài đã giao phó cho Con. Và bây giờ, lạy Cha, xin Ngài hãy tôn vinh Con nơi chính Ngài, bằng vinh quang mà Con đã có nơi Ngài trước khi thế gian được dựng nên. Con đã bày tỏ danh Ngài cho những người mà Ngài đã ban cho Con từ thế gian; họ vốn là của Ngài, và Ngài đã ban họ cho Con, và họ đã giữ lời Ngài. Bây giờ họ đã hiểu rằng mọi điều Ngài đã ban cho Con đều từ Ngài mà ra, vì những lời mà Ngài đã ban cho Con, Con đã truyền lại cho họ, và họ đã nhận lãnh, và thực sự hiểu rõ rằng Con đã ra đi từ Cha, và họ đã tin rằng Cha đã sai Con. Con cầu nguyện cho họ: Con không cầu nguyện cho cả thế gian, nhưng cho những người mà Cha đã ban cho Con, vì họ là của Cha. Và mọi sự của Con là của Cha, và mọi sự của Cha là của Con; và Con đã được vinh hiển trong họ. Con không còn ở trong thế gian nữa, nhưng họ vẫn còn ở trong thế gian, còn Con thì đang đến cùng Cha. Lạy Cha Thánh! Xin hãy gìn giữ họ nhân

danh Cha, những người mà Cha đã ban cho Con, để họ được hiệp nhất, như Chúng Ta hiệp nhất. Khi Con còn ở với họ trong thế gian, Con đã gìn giữ họ nhân danh Cha; những người mà Cha đã ban cho Con, Con đã gìn giữ, và không ai trong số họ bị hư mất, ngoại trừ con của sự hư mất, để Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Bây giờ Con đang đến cùng Cha, và Con nói điều này trong thế gian, để họ có được niềm vui trọn vẹn của Con trong lòng.

Ga 17:1-13

Tuần thứ 7 sau Lễ Phục Sinh, các Thánh Cha của Công đồng Đại kết lần thứ nhất.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 57

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su ngược mắt lên trời và nói: “Như Cha đã sai Con đến thế gian, thì Con cũng sai họ đến thế gian. Và vì họ, Con hiến dâng chính mình, để họ cũng được thánh hóa bởi lễ thật. Con không chỉ cầu nguyện cho họ, mà còn cho những ai tin vào Con nhờ lời chứng của họ, để tất cả được hiệp nhất, như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, thì họ cũng được hiệp nhất trong Chúng Ta – để thế gian tin rằng Cha đã sai Con đến. Và vinh quang mà Cha đã ban cho Con, Con đã ban cho họ: để họ nên một, như Chúng Ta là một. Con ở trong họ, và Cha ở trong Con; để họ được nên trọn vẹn trong sự hiệp nhất, và để thế gian nhận biết rằng Cha đã sai Con đến và đã yêu thương họ, như Cha đã yêu thương Con. Lạy Cha! Những người mà Cha đã ban cho Con, Con muốn họ ở nơi Con ở, để họ được ở cùng Con, và được chiêm ngưỡng vinh quang của Con mà Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu thương Con trước khi thế gian được dựng nên. Lạy Cha công chính! Thế gian không nhận biết Cha; nhưng Con đã nhận biết Cha, và những người này cũng đã nhận biết rằng Cha đã sai Con. Con đã bày tỏ danh Cha cho họ và sẽ tiếp tục bày tỏ, để tình yêu mà Cha đã yêu thương Con được ở trong họ, và Con ở trong họ.

Ga 17:18-26

Thứ Sáu, tuần thứ 7 sau Lễ Phục Sinh.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 58

Lúc bấy giờ, Đức Giê-su cùng các môn đệ đi qua suối Ke-đron, nơi có một khu vườn; Ngài và các môn đệ đã vào đó. Giu-đa, kẻ phản bội Ngài, cũng biết nơi này, vì Đức Giê-su thường hay tụ họp ở đó với các môn đệ của Ngài. Vậy, Giu-đa dẫn theo một đội lính và đầy tớ do các thượng tế và người Pha-ri-si cử đến, đến đó với đèn lồng, đèn dầu và vũ khí. Còn Đức Giê-su, biết trước mọi điều sẽ xảy ra với Ngài, bèn bước ra và hỏi họ: “Các ngươi tìm ai?” Họ đáp: “Chúng tôi tìm Đức Giê-su Na-zarét.” Chúa Giê-su nói với họ: “Chính là Ta đây.” Giu-đa, kẻ phản bội Ngài, cũng đang đứng cùng với họ. Khi Ngài nói với họ: “Chính là Ta đây,” họ lùi lại và ngã xuống đất. Ngài lại hỏi họ: “Các ngươi tìm ai?” Họ đáp: “Chúa Giê-su Na-xa-rét.” Chúa Giê-su đáp: “Ta đã nói với các ngươi rằng chính Ta đây; vậy, nếu các ngươi tìm Ta, hãy để họ đi, để lời Ngài đã phán được ứng nghiệm: ‘Trong số những người Cha đã ban cho Ta, Ta không để mất một ai.’” Còn Si-môn Phi-e-rô, có mang theo gươm, liền rút ra, chém vào người đầy tớ của thượng tế, cắt đứt tai phải của người ấy. Tên người đầy tớ ấy là Mác-cô. Nhưng Đức Giê-su nói với Phi-e-rô: “Hãy cất gươm vào vỏ; chẳng lẽ Ta không được uống chén mà Cha đã ban cho Ta sao?” Lúc đó, lính tráng, viên chỉ huy ngàn người và các đầy tớ Do Thái bắt Đức Giê-su, trói Ngài lại, rồi dẫn Ngài đến gặp An-na trước tiên, vì ông là cha vợ của Ca-i-pha, người đang làm thượng tế trong năm đó. Chính Ca-i-pha là người đã khuyên dân Do Thái rằng thà để một người chết thay cho dân tộc còn hơn. Simôn Phê-rô và một môn đệ khác đi theo Đức Giê-su; môn đệ này quen biết vị thượng tế, nên đã vào sân nhà thượng tế cùng với Đức Giê-su. Còn Phê-rô thì đứng bên ngoài, phía sau cánh cửa. Sau đó, môn đệ kia, người quen biết vị thượng tế, bước ra, nói với người gác cổng, rồi dẫn Phê-rô vào. Lúc đó, người nữ hầu cửa nói với Phê-rô: “Chẳng phải ông cũng là một trong các môn đệ của Người này sao?” Ông đáp: “Không.” Trong khi đó, các đầy tớ và người hầu đã nhóm lửa lên vì trời lạnh, họ đứng đó sưởi ấm. Phê-rô cũng đứng cùng họ và sưởi ấm. Thượng tế bèn hỏi Đức Giê-su về các môn đệ của Người và về giáo lý của Người. Đức Giê-su đáp lại: “Ta đã nói công khai trước mặt mọi người; Ta luôn giảng dạy trong hội đường và trong đền thờ, nơi người Do Thái thường tụ họp, và Ta không bao giờ nói gì một cách bí mật. Sao ngươi lại hỏi Ta? Hãy hỏi những người đã nghe Ta nói với họ; này, họ biết Ta đã nói gì.” Khi Ngài nói điều đó, một trong những người hầu đang đứng gần đó đã tát vào má Đức Giê-su và nói: “Ngài trả lời Thượng tế như thế sao?” Đức Giê-su đáp lại: “Nếu Ta nói sai, hãy chỉ ra chỗ sai; còn nếu đúng, tại sao ngươi lại đánh Ta?”

An-na cho người ta trời Ngài lại và dẫn đến Thượng tế Cai-pha. Còn Si-môn Phi-e-rô thì đứng đó sưởi ấm. Lúc đó, có người hỏi ông: “Ông cũng là một trong các môn đệ của Ngài phải không?” Ông chối và nói: “Không.” Một trong những người hầu của Thượng tế, là họ hàng của người mà Phi-e-rô đã chặt tai, nói: “Chẳng phải tôi đã thấy ông ở cùng Ngài trong vườn sao?” Phê-rô lại chối; và ngay lập tức con gà trống gáy. Từ nhà Cai-pha, họ dẫn Đức Giê-su vào dinh tổng trấn. Lúc đó là buổi sáng; và họ không vào dinh tổng trấn để khỏi bị ô uế, nhưng để có thể ăn lễ Vượt Qua.

Ga 18:1-28

Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ hai trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 59A

Lúc bấy giờ, họ dẫn Đức Giê-su từ nhà Cai-pha đến dinh tổng trấn. Lúc đó là buổi sáng; họ không vào dinh tổng trấn để khỏi bị ô uế, nhưng để có thể ăn lễ Vượt Qua. Phi-lát ra gặp họ và hỏi: “Các người buộc tội Người này về điều gì?” Họ đáp lại: “Nếu Người ấy không phải là kẻ ác, chúng tôi đã không giao Người ấy cho ngài.” Phi-lát nói với họ: “Các người hãy dẫn Người đi và xét xử Người theo luật pháp của các người.” Người Do Thái đáp lại: “Chúng tôi không được phép xử tử ai cả,” – để lời Đức Giê-su đã nói được ứng nghiệm, khi Người ám chỉ rằng Người sẽ chết như thế nào. Rồi Phi-lát lại vào dinh tổng trấn, gọi Đức Giê-su đến và hỏi Người: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Đức Giê-su đáp lại: “Ông tự mình nói điều đó, hay là người khác đã nói với ông về tôi?” Phi-lát đáp: “Tôi có phải là người Do Thái đâu? Chính dân Ngài và các thượng tế đã nộp Ngài cho tôi; Ngài đã làm gì?” Chúa Giê-su đáp: “Nước Ta không thuộc về thế gian này; nếu Nước Ta thuộc về thế gian này, thì các tôi tớ Ta đã chiến đấu vì Ta, để Ta không bị nộp cho dân Do Thái; nhưng bây giờ Nước Ta không thuộc về nơi đây.” Phi-lát nói với Ngài: “Vậy thì Ngài là Vua sao?” Chúa Giê-su đáp: “Chính ngài nói rằng Ta là Vua. Ta đã được sinh ra và đến thế gian này để làm chứng về sự thật; ai thuộc về sự thật thì sẽ nghe tiếng Ta.” Phi-lát nói với Ngài: “Sự thật là gì?” Nói xong, ông lại ra gặp dân Do Thái và nói với họ: “Ta không tìm thấy tội gì nơi Ngài cả.” Các người có tập tục là Ta sẽ tha cho một người vào dịp Lễ Vượt Qua; các người có muốn Ta tha cho Vua dân Do Thái không? Lúc đó, tất cả lại la lên rằng: “Không phải Ngài, mà là Ba-ra-ba.” Ba-ra-ba là một tên cướp. Bấy giờ, Phi-lát bắt Đức Giê-su và ra lệnh đánh đòn Ngài. Các lính đã đan một vương miện bằng gai, đội lên đầu Ngài, mặc cho Ngài một áo choàng màu đỏ tía, rồi nói: “Vui lên đi, Vua dân Do Thái!” và tát vào má Ngài. Phi-lát lại ra ngoài và nói với họ: “Này, ta đưa Ngài ra trước mặt các người, để các người biết rằng ta không tìm thấy tội gì nơi Ngài cả.” Rồi Đức Giê-su bước ra, đội vương miện gai và mặc áo choàng màu đỏ tía. Phi-lát nói với họ: “Này, đây là Con Người!” Khi các thượng tế và các đầy tớ nhìn thấy Ngài, họ la lên: “Đóng đinh, đóng đinh Ngài!” Phi-lát nói với họ: “Các người hãy bắt Ngài đi và đóng đinh Ngài; vì ta không tìm thấy tội gì nơi Ngài cả.” Người Do Thái đáp lại: “Chúng tôi có luật pháp, và theo luật pháp của chúng tôi, Ngài phải chết, vì Ngài đã tự xưng là Con Đức Chúa Trời.” Phi-lát nghe lời đó, lại càng sợ hãi hơn. Ông lại vào dinh tổng trấn và hỏi Đức Giê-su: “Ngài từ đâu đến?” Nhưng Đức Giê-su không trả lời ông. Phi-lát nói với Ngài: “Ngài không trả lời tôi sao? Ngài không biết rằng tôi có quyền đóng đinh Ngài và cũng có quyền tha cho Ngài sao?” Đức Giê-su đáp: “Nếu không được ban cho từ trên cao, thì người chẳng có quyền gì trên Ta cả; vì thế, tội lỗi nặng nề hơn thuộc về kẻ đã nộp Ta cho người.” Từ lúc đó, Phi-lát tìm cách tha Ngài. Còn người Do Thái thì la lên: “Nếu người tha Ngài, người không phải là bạn của Xê-sa; ai tự xưng là vua thì là kẻ chống lại Xê-sa.” Pilát nghe những lời ấy, liền dẫn Đức Giê-su ra ngoài và ngồi trên ghế xét xử, tại nơi gọi là Lithostrotos, còn theo tiếng Do Thái là Gabbatha. Lúc đó là ngày thứ Sáu trước lễ Vượt Qua, vào giờ thứ sáu. Pilát nói với người Do Thái: “Này, đây là Vua của các người!” Nhưng họ la lên: “Hãy bắt, hãy bắt, hãy đóng đinh Ngài!” Pilát nói với họ: “Ta phải đóng đinh Vua của các người sao?” Các thượng tế đáp: “Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Caesar.” Rồi cuối cùng, ông giao Ngài cho họ để đóng đinh.

Ga 18:28-19:16A

Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 4 trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 59B

Lúc bấy giờ, người ta dẫn Đức Giêsu từ nhà Cai-pha đến dinh tổng trấn. Lúc đó là buổi sáng; họ không vào dinh tổng trấn để khỏi bị ô uế, nhưng để có thể ăn lễ Vượt Qua. Philatô ra gặp họ và hỏi:

“Các ngươi buộc tội Người này về điều gì?” Họ đáp lại: “Nếu Người ấy không phải là kẻ ác, chúng tôi đã không nộp Người cho ngài.” Phi-lát nói với họ: “Các ngươi hãy dẫn Người đi và xét xử Người theo luật pháp của các ngươi.” Người Do Thái đáp lại: “Chúng tôi không được phép xử tử ai cả,” – để lời Đức Giê-su đã nói được ứng nghiệm, khi Người ám chỉ rằng Người sẽ chết như thế nào. Rồi Phi-lát lại vào dinh tổng trấn, gọi Đức Giê-su đến và hỏi Người: “Ngài có phải là Vua dân Do Thái không?” Đức Giê-su đáp lại: “Ông tự mình nói điều đó, hay là người khác đã nói với ông về tôi?” Phi-lát đáp: “Tôi có phải là người Do Thái đâu? Chính dân Ngài và các thượng tế đã nộp Ngài cho tôi; Ngài đã làm gì?” Chúa Giê-su đáp: “Nước Ta không thuộc về thế gian này; nếu Nước Ta thuộc về thế gian này, thì các tôi tớ Ta đã chiến đấu vì Ta, để Ta không bị nộp cho dân Do Thái; nhưng bây giờ Nước Ta không thuộc về nơi đây.” Phi-lát nói với Ngài: “Vậy thì Ngài là Vua sao?” Chúa Giê-su đáp: “Chính ngài nói rằng Ta là Vua. Ta đã được sinh ra và đến thế gian này để làm chứng về sự thật; ai thuộc về sự thật thì sẽ nghe tiếng Ta.” Phi-lát nói với Ngài: “Sự thật là gì?” Nói xong, ông lại ra gặp dân Do Thái và nói với họ: “Ta không tìm thấy tội gì nơi Ngài cả.” Các ngươi có tập tục là Ta sẽ tha cho một người vào dịp Lễ Vượt Qua; các ngươi có muốn Ta tha cho Vua dân Do Thái không? Lúc đó, tất cả lại la lên rằng: “Không phải Ngài, mà là Ba-ra-ba.” Ba-ra-ba là một tên cướp. Bấy giờ, Phi-lát bắt Đức Giê-su và ra lệnh đánh đòn Ngài. Các lính đã đan một vương miện bằng gai, đội lên đầu Ngài, mặc cho Ngài một áo choàng màu đỏ tía, rồi nói: “Vui lên đi, Vua dân Do Thái!” và tát vào má Ngài. Phi-lát lại ra ngoài và nói với họ: “Này, ta đưa Ngài ra trước mặt các ngươi, để các ngươi biết rằng ta không tìm thấy tội gì nơi Ngài cả.” Lúc đó, Đức Giê-su bước ra, đội vương miện gai và mặc áo choàng màu đỏ tía. Phi-lát nói với họ: “Này, đây là Con Người!” Khi các thượng tế và các đầy tớ nhìn thấy Ngài, họ la lên: “Đóng đinh, đóng đinh Ngài đi!” Phi-lát nói với họ: “Các ngươi hãy bắt Ngài đi và đóng đinh Ngài; vì ta không tìm thấy tội gì nơi Ngài cả.” Người Do Thái đáp lại: “Chúng tôi có luật pháp, và theo luật pháp của chúng tôi, Ngài phải chết, vì Ngài đã tự xưng là Con Đức Chúa Trời.” Phi-lát nghe lời đó, lại càng sợ hãi. Ông lại vào dinh tổng trấn và hỏi Đức Giê-su: “Ngài từ đâu đến?” Nhưng Đức Giê-su không trả lời ông. Phi-lát nói với Ngài: “Ngài không trả lời tôi sao? Ngài không biết rằng tôi có quyền đóng đinh Ngài và cũng có quyền tha cho Ngài sao?” Đức Giê-su đáp: “Nếu không được ban cho từ trên cao, thì ngài sẽ không có quyền gì trên tôi cả; vì thế, tội lỗi nặng nề hơn thuộc về kẻ đã nộp tôi cho ngài.” Từ lúc đó, Phi-lát tìm cách tha Ngài. Còn người Do Thái thì la lên: “Nếu ngài tha Ngài, ngài không phải là bạn của César; ai tự xưng là vua thì là kẻ chống lại César.” Phi-lát nghe những lời đó, liền dẫn Đức Giê-su ra ngoài và ngồi trên ghế xét xử, tại nơi gọi là Lyphostrotum, còn theo tiếng Do Thái là Gabbatha. Lúc đó là ngày thứ Sáu trước lễ Vượt Qua, vào giờ thứ sáu. Phi-lát nói với người Do Thái: “Này, đây là Vua của các ngươi!” Nhưng họ la lên: “Hãy bắt, hãy bắt, hãy đóng đinh Ngài!” Phi-lát nói với họ: “Ta phải đóng đinh Vua của các ngươi sao?” Các thượng tế đáp: “Chúng tôi không có vua nào khác ngoài hoàng đế.” Cuối cùng, ông đã giao Người cho họ để đóng đinh. Họ bắt Đức Giê-su và dẫn đi. Người vác thập giá của mình ra đến nơi gọi là Lô-bô-nê, tiếng Do Thái là Gô-gô-tha; tại đó, họ đóng đinh Người cùng với hai người khác, một bên này và một bên kia, còn Đức Giê-su ở giữa. Còn Phi-lát thì viết một tấm bảng và treo lên thập tự giá. Trên đó ghi: “Giê-su Na-xa-rét, Vua dân Do Thái.” Nhiều người Do Thái đã đọc dòng chữ ấy, vì nơi Giê-su bị đóng đinh không xa thành phố, và dòng chữ được viết bằng tiếng Do Thái, tiếng Hy Lạp và tiếng La Mã. Các thượng tế Do Thái bèn nói với Phi-lát: “Xin đừng ghi là ‘Vua dân Do Thái’, mà hãy ghi điều Ngài đã nói: ‘Ta là Vua dân Do Thái’.” Phi-lát đáp: “Điều ta đã ghi thì đã ghi rồi.” Khi đóng đinh Chúa Giê-su, các lính đã lấy áo xống của Ngài và chia làm bốn phần, mỗi lính một phần, cùng với chiếc áo choàng; chiếc áo chiton ấy không phải may mà được dệt liền một mảnh từ trên xuống dưới. Thế là họ nói với nhau: “Chúng ta đừng xé nó ra, mà hãy bốc thăm xem ai sẽ được nó, để lời đã chép trong Kinh Thánh được ứng nghiệm: ‘Họ đã chia nhau áo xống của Ta và bốc thăm về áo của Ta.’” Các lính đã làm như vậy. Dưới thập giá của Đức Giê-su có Mẹ Người và chị của Mẹ Người, là Ma-ri-a con ông Clê-ô-pê, cùng Ma-ri-a Ma-đa-len. Đức Giê-su, khi thấy Mẹ Người và môn đệ Người đang đứng đó – người mà Người yêu mến – bèn nói với Mẹ Người: “Này bà! Đây là con của bà.” Rồi Người nói với môn đệ ấy: “Đây là Mẹ của con!” Từ lúc đó, môn đệ ấy đã rước Mẹ về ở với mình. Sau đó, Chúa Giê-su, biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để cho Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, bèn nói: “Con khát.” Lúc đó có một bình đầy giấm đặt ở đó. Các lính đã thấm giấm vào miếng bọt biển, gắn vào cành hyssop, rồi đưa lên miệng Ngài. Khi Đức Giê-su nếm giấm, Người nói:

“Đã hoàn tất!” Rồi Người ngã đầu xuống và trút hơi thở cuối cùng. Nhưng vì hôm đó là ngày thứ Sáu, nên người Do Thái, để không để xác trên thập giá vào ngày Sa-bát – vì ngày Sa-bát đó là ngày lễ lớn – đã xin Phi-la-tô cho phép đập gân chân họ và hạ xác xuống. Vậy, các lính đến, đập gãy xương chày của người thứ nhất, rồi của người thứ hai bị đóng đinh cùng với Ngài. Nhưng khi đến chỗ Đức Giê-su, thấy Ngài đã chết, họ không đập gãy xương chày của Ngài; nhưng một người lính dùng giáo đâm vào sườn Ngài, và ngay lập tức máu và nước chảy ra. Người đã chứng kiến điều đó đã làm chứng, và lời chứng của người ấy là chân thật; người ấy biết mình đang nói sự thật, để các người tin. Vì điều này đã xảy ra để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm: “Xương Ngài sẽ không bị gãy.” Cũng như Kinh Thánh đã chép ở chỗ khác: “Họ sẽ nhìn lên Đấng mà họ đã đâm thấu.”

Ga 18:28–19:37
Thứ Sáu Tuần Thánh, lúc 9 giờ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 60

Vào lúc đó, tất cả các thượng tế và các trưởng lão họp lại bàn về Đức Giê-su, để kết án Ngài tử hình; rồi họ dẫn Ngài đến trước Phi-lát, và la lên: “Hãy bắt, hãy bắt, hãy đóng đinh Ngài!” Phi-lát nói với họ: “Các người hãy tự bắt Ngài đi và đóng đinh Ngài; vì ta không thấy Ngài có tội gì cả.” Người Do Thái đáp lại: “Chúng tôi có luật pháp, và theo luật pháp của chúng tôi, Ngài phải chết, vì Ngài đã tự xưng là Con Đức Chúa Trời.” Phi-lát nghe lời đó, lại càng sợ hãi hơn. Ông lại vào dinh tổng trấn và hỏi Đức Giê-su: “Ngài từ đâu đến?” Nhưng Đức Giê-su không trả lời ông. Phi-lát nói với Ngài: “Ngài không trả lời tôi sao? Ngài không biết rằng tôi có quyền đóng đinh Ngài và cũng có quyền tha cho Ngài sao?” Đức Giê-su đáp: “Nếu không được ban cho từ trên cao, thì người chẳng có quyền gì trên Ta cả.” Phi-lát nghe lời ấy, liền dẫn Đức Giê-su ra ngoài và ngồi trên ghế xét xử, tại nơi gọi là Li-phô-sô-trôn, còn theo tiếng Do Thái là Ga-va-pha. Lúc đó là ngày thứ Sáu trước Lễ Vượt Qua, vào giờ thứ sáu. Pilát nói với người Do Thái: “Đây là Vua của các người!” Nhưng họ la lên: “Hãy bắt, hãy bắt, hãy đóng đinh Ngài!” Pilát hỏi họ: “Ta phải đóng đinh Vua của các người sao?” Các thượng tế đáp: “Chúng tôi không có vua nào ngoài César.” Cuối cùng, ông giao Ngài cho họ để đóng đinh. Họ bắt Đức Giê-su và dẫn đi. Và, tự vác thập giá của mình, Ngài đi ra nơi gọi là Lô-bô-nê, tiếng Do Thái là Gô-gô-tha; tại đó, họ đóng đinh Ngài cùng với hai người khác, một bên này và một bên kia, còn Đức Giê-su ở giữa. Phi-lát cũng viết một dòng chữ và treo lên thập giá. Trên đó ghi: “Đức Giê-su Na-za-rét, Vua dân Do Thái.” Nhiều người Do Thái đã đọc dòng chữ ấy, vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh không xa thành phố, và dòng chữ được viết bằng tiếng Do Thái, tiếng Hy Lạp và tiếng La Mã. Bên cạnh thập giá của Chúa Giê-su có Mẹ Ngài, chị của Mẹ Ngài là Ma-ri-a con ông Clê-ô-pê, và Ma-ri-a Ma-đa-len. Chúa Giê-su, khi thấy Mẹ Ngài và môn đệ mà Ngài yêu mến đang đứng đó, bèn nói với Mẹ Ngài: “Này bà! Đây là con của bà.” Rồi Ngài nói với môn đệ ấy: “Đây là Mẹ của con!” Và từ lúc đó, môn đệ ấy đã đón Mẹ về ở với mình. Sau đó, Chúa Giê-su, biết rằng mọi sự đã hoàn tất, bèn ngã đầu xuống và trút hơi thở cuối cùng. Nhưng vì hôm đó là ngày thứ Sáu, nên người Do Thái, để không để xác trên thập tự giá vào ngày Sa-bát – vì ngày Sa-bát đó là ngày lễ lớn – đã xin Phi-lát cho phép đâm gân chân họ và hạ xác xuống. Vậy, các lính đến, đâm gân chân người thứ nhất, rồi đâm gân chân người thứ hai, là người bị đóng đinh cùng với Ngài. Nhưng khi đến chỗ Đức Giê-su, thấy Ngài đã chết, họ không đâm gân chân Ngài, mà một người lính đã dùng giáo đâm vào sườn Ngài, và ngay lập tức máu và nước chảy ra. Người đã chứng kiến điều đó đã làm chứng, và lời chứng của người ấy là chân thật.

Mt 27:1–2; Ga 19:6B–11A, 13–20, 25–28A, 30B–35A
Ngày 1 tháng 8 và 14 tháng 9, Lễ Thánh Giá, trong Thánh lễ.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 61A

Lúc bấy giờ, đứng bên thập giá của Đức Giê-su có Mẹ Người, chị của Mẹ Người là Ma-ri-a, con của Clê-ô-pê, và Ma-ri-a Ma-đa-len. Đức Giê-su, khi thấy Mẹ Người và môn đệ Người yêu mến đang đứng đó, bèn nói với Mẹ Người: “Này bà! Đây là con của bà.” Rồi Người nói với môn đệ ấy: “Đây là Mẹ của con!” Và từ lúc đó, môn đệ ấy đã rước Mẹ về ở với mình. Sau đó, Chúa Giê-su, biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để cho Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, bèn nói: “Con khát.” Lúc đó có một bình đầy giấm đặt ở đó. Các lính đã thấm giấm vào miếng bọt biển, gắn vào cành hyssop, rồi đưa lên miệng Ngài. Khi Đức Giê-su nếm giấm, Người nói: “Đã hoàn tất!” Rồi Người ngã đầu xuống và trút

hơi thở cuối cùng. Nhưng vì hôm đó là ngày thứ Sáu, nên người Do Thái, để không để xác trên thập giá vào ngày Sa-bát – vì ngày Sa-bát đó là ngày lễ lớn – đã xin Phi-la-tô cho phép đập gân chân họ và hạ xác xuống. Vậy, các lính đến, đâm gân chân người thứ nhất, rồi đến người thứ hai bị đóng đinh cùng với Ngài. Nhưng khi đến chỗ Đức Giê-su, thấy Ngài đã chết, họ không đâm gân chân Ngài, mà một người lính dùng giáo đâm vào sườn Ngài, và ngay lập tức máu và nước chảy ra. Người đã chứng kiến điều đó đã làm chứng, và lời chứng của người ấy là chân thật; người ấy biết mình đang nói sự thật, để các bạn tin. Vì điều này đã xảy ra để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm: “Xương Ngài sẽ không bị gãy.” Cũng như ở một chỗ khác trong Kinh Thánh có chép: “Họ sẽ nhìn lên Đấng mà họ đã đâm thâu.”

Ga 19:25–37
Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 9 trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 61B

Lúc bảy giờ, bên cạnh thập giá của Đức Giê-su có Mẹ Ngài, chị của Mẹ Ngài là Ma-ri-a, con của Clê-ô-pê, và Ma-ri-a Ma-đa-len. Đức Giê-su, khi thấy Mẹ Ngài và môn đệ mà Ngài yêu mến đang đứng đó, bèn nói với Mẹ Ngài: “Này bà! Đây là con của bà.” Rồi Ngài nói với môn đệ ấy: “Đây là Mẹ của con!” Và từ lúc đó, môn đệ ấy đã rước Mẹ về ở với mình. Chính môn đệ này làm chứng về những điều này và đã ghi chép lại; và chúng ta biết rằng lời chứng của ông là chân thật. Chúa Giê-su còn làm nhiều điều khác nữa; nhưng nếu phải ghi chép chi tiết về tất cả những điều đó, thì tôi nghĩ rằng cả thế gian này cũng không đủ chỗ chứa những cuốn sách được viết ra. A-men.

Ga 19:25–27; 21:24–25
Ngày 26 tháng 9 và 8 tháng 5, thánh Gioan Thần Học, trong Thánh Lễ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 62

Vào lúc ấy, Giô-sép người A-ri-ma-thê – một môn đệ của Chúa Giê-su, nhưng vì sợ người Do Thái nên phải giấu kín – đã xin Phi-lát cho phép hạ thi thể Chúa Giê-su xuống; và Phi-lát đã cho phép. Ông đi và hạ thi thể Chúa Giê-su xuống. Nicôđêm – người trước đây đã đến gặp Chúa Giêsu vào ban đêm – cũng đến và mang theo một hỗn hợp gồm nhũ hương và lô hội, khoảng một lít. Thế là họ lấy thi thể Chúa Giêsu và quấn lại bằng vải liệm cùng hương liệu, theo phong tục chôn cất của người Do Thái. Tại nơi Ngài bị đóng đinh có một khu vườn, và trong vườn có một ngôi mộ mới, chưa từng có ai được chôn cất ở đó. Họ đặt thi thể Chúa Giê-su vào đó vì ngày Sa-bát của người Do Thái, bởi vì ngôi mộ ở gần đó.

Ga 19:38–42
Thứ Sáu Tuần Thánh, Phúc Âm thứ 11 trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 63

Vào lúc đó, vào ngày đầu tiên của tuần, Ma-ri Ma-đa-len đến mộ từ sớm, khi trời còn tối, và thấy tảng đá đã được lăn ra khỏi mộ. Thế là, bà chạy đi báo cho Si-môn Phi-e-rô và môn đệ khác, người mà Chúa Giê-su yêu mến, và nói với họ: “Người ta đã lấy Chúa ra khỏi mộ, và chúng tôi không biết họ đã đặt Người ở đâu.” Ngay lập tức, Phê-rô và môn đệ kia ra đi, và họ đến mộ. Cả hai cùng chạy; nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn Phê-rô, và đến mộ trước. Anh ta cúi xuống và thấy những tấm vải liệm nằm đó; nhưng anh ta không vào trong mộ. Ngay sau đó, Si-môn Phê-rô đến, vào trong mộ, và thấy chỉ có những tấm vải liệm nằm đó, còn chiếc khăn che đầu Ngài thì không nằm chung với các tấm vải liệm, mà được gấp gọn gàng ở một chỗ khác. Rồi môn đệ kia, người đã đến mộ trước, cũng bước vào, nhìn thấy và tin. Vì họ vẫn chưa hiểu lời Kinh Thánh rằng Ngài phải sống lại từ cõi chết. Thế là các môn đệ lại trở về nhà.

Giăng 20:1–10
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 7.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 64

Lúc bảy giờ, Maria đứng bên quan tài và khóc. Trong lúc khóc, bà cúi xuống quan tài và thấy hai thiên thần mặc áo trắng đang ngồi, một người ở đầu và một người ở chân, nơi thi thể Chúa Giêsu đang nằm. Họ nói với bà: “Này bà, sao bà khóc?” Bà đáp lại: “Người ta đã mang Chúa của tôi đi rồi,

và tôi không biết họ đã đặt Người ở đâu.” Nói xong, bà quay lại và thấy Chúa Giê-su đang đứng đó; nhưng bà không nhận ra đó là Chúa Giê-su. Chúa Giê-su nói với bà: “Này chị! Sao chị khóc? Chị đang tìm ai vậy?” Bà, tưởng rằng đó là người làm vườn, bèn thưa với Ngài: “Thưa ông! Nếu ông đã mang Ngài đi, xin hãy cho tôi biết ông đã đặt Ngài ở đâu, để tôi mang Ngài về.” Chúa Giê-su nói với bà: “Ma-ri-a!” Bà quay lại và thưa với Ngài: “Ra-bu-ni!” – nghĩa là: Thầy ơi! Chúa Giê-su nói với bà: “Đừng chạm vào Ta, vì Ta chưa lên cùng Cha Ta; nhưng hãy đi báo cho anh em Ta biết: Ta lên cùng Cha Ta và Cha các con, cùng Đức Chúa Trời Ta và Đức Chúa Trời các con.” Ma-ri Ma-đa-len đi và báo cho các môn đệ biết rằng bà đã thấy Chúa và Ngài đã nói những lời đó với bà.

Ga 20:11–18
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 8.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 65A

Vào buổi tối ngày đầu tuần ấy, khi các cửa nhà nơi các môn đệ Ngài tụ họp đã bị khóa lại vì sợ người Do Thái, thì Đức Giêsu đến, đứng giữa họ và nói: “Bình an cho các con!” Nói xong, Ngài cho họ xem tay, chân và sườn của Ngài. Các môn đệ vui mừng khi thấy Chúa. Chúa Giê-su lại nói với họ lần nữa: “Bình an cho các con! Như Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai các con.” Nói xong, Ngài thổi hơi vào họ và phán: “Hãy nhận lấy Thánh Thần. Ai các con tha tội cho, thì tội họ sẽ được tha; ai các con giữ lại, thì tội họ sẽ bị giữ lại.” Còn Tôma, một trong mười hai môn đệ, được gọi là Đôi, thì không có mặt ở đó với họ khi Chúa Giêsu đến. Các môn đệ khác nói với ông: “Chúng tôi đã thấy Chúa.” Nhưng ông nói với họ: “Nếu tôi không thấy vết thương do đinh trên tay Ngài, không đặt ngón tay tôi vào vết thương do đinh, và không đặt tay tôi vào sườn Ngài, thì tôi sẽ không tin.” Tám ngày sau, các môn đệ lại tụ họp trong nhà, và Tôma cũng có mặt cùng họ. Chúa Giê-su đến khi các cửa đã đóng kín, đứng giữa họ và nói: “Bình an cho các con!” Rồi Ngài nói với Tôma: “Hãy đưa ngón tay người đến đây và xem tay Ta; hãy đưa tay người và đặt vào sườn Ta; đừng là kẻ không tin, nhưng hãy là người tin.” Tôma thưa lại với Ngài: “Lạy Chúa tôi và Thiên Chúa của tôi!” Đức Giêsu nói với ông: “Người đã tin vì đã thấy Ta; phước cho những ai không thấy mà vẫn tin.” Chúa Giê-su đã làm nhiều phép lạ khác trước mặt các môn đệ của Ngài, mà sách này không ghi chép lại. Những điều này được ghi chép lại để các người tin rằng Chúa Giê-su là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, và nhờ tin, các người sẽ có sự sống trong danh Ngài.

Giăng 20:19–31
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 9.
Tuần lễ Antipascha, trong Thánh lễ.
Ngày 6 tháng 10, Thánh Tôma Tông đồ.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn đầu 65B

Vào buổi tối ngày đầu tuần đó, khi các cửa nhà nơi các môn đệ của Ngài tụ họp đã bị khóa lại vì sợ người Do Thái, thì Đức Giêsu đến, đứng giữa họ và nói: “Bình an cho các con!” Nói xong, Ngài cho họ xem tay, chân và sườn của Ngài. Các môn đệ vui mừng khi thấy Chúa. Chúa Giê-su lại nói với họ lần nữa: “Bình an cho các con! Như Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai các con.” Nói xong, Ngài thổi hơi vào họ và phán: “Hãy nhận lấy Thánh Thần. Ai các con tha tội cho, thì tội họ sẽ được tha; ai các con giữ lại, thì tội họ sẽ bị giữ lại.” Còn Tôma, một trong mười hai môn đệ, được gọi là Đôi Sinh, thì không có mặt ở đó với họ khi Chúa Giê-su đến. Các môn đệ khác nói với ông: “Chúng tôi đã thấy Chúa.” Nhưng ông nói với họ: “Nếu tôi không thấy vết thương do đinh trên tay Ngài, không đặt ngón tay tôi vào vết thương do đinh, và không đặt tay tôi vào sườn Ngài, thì tôi sẽ không tin.”

Ga 20:19–25
Tuần lễ Phục Sinh, trong giờ kinh chiều.

Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 65B

Vào buổi tối ngày đầu tiên trong tuần đó, khi các cửa nhà nơi các môn đệ của Ngài tụ họp đã bị khóa lại vì sợ người Do Thái, thì Đức Giê-su đến, đứng giữa họ và nói với họ: “Bình an cho các con!” Nói xong, Ngài cho họ xem tay, chân và sườn của Ngài. Các môn đệ rất vui mừng khi thấy Chúa. Chúa Giê-su lại nói với họ lần thứ hai: “Bình an cho các con! Như Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng

sai các con.” Nói xong, Ngài thổi hơi vào họ và phán: “Hãy nhận lấy Thánh Thần. Ai các con tha tội cho, thì tội họ sẽ được tha; ai các con giữ lại, thì tội họ sẽ bị giữ lại.”

Ga 20:19–23
Tuần Lễ Ngũ Tuần, trong Thánh Lễ Sáng.

Phúc Âm theo Thánh Gio-an, đoạn 66

Vào lúc ấy, Đức Giê-su hiện ra với các môn đệ của Ngài bên hồ Ti-bê-ri-át. Ngài hiện ra như thế này: có Si-môn Phê-rô, Tô-ma, người được gọi là Đôi, Na-tha-na-ên, người Ca-na xứ Ga-li-lê, các con trai của Xê-đê-ai, và hai môn đệ khác của Ngài. Si-môn Phê-rô nói với họ: “Tôi đi đánh cá đây.” Họ đáp lại: “Chúng con cũng đi với thầy.” Họ đi và ngay lập tức lên thuyền, nhưng suốt đêm đó họ không bắt được gì cả. Khi trời đã sáng, Đức Giê-su đang đứng trên bờ; nhưng các môn đệ không nhận ra đó là Đức Giê-su. Chúa Giê-su nói với họ: “Hỡi các con! Các con có gì để ăn không?” Họ thưa với Ngài: “Không.” Ngài bèn bảo họ: “Hãy thả lưới bên mạn phải thuyền, các con sẽ bắt được.” Họ thả lưới xuống, và vì có quá nhiều cá nên không thể kéo lưới lên được. Lúc đó, môn đệ mà Chúa Giê-su yêu mến nói với Phê-rô: “Đó là Chúa.” Khi nghe nói đó là Chúa, Si-môn Phê-rô liền thất áo lại – vì lúc đó ông đang trần truồng – rồi nhảy xuống biển. Còn các môn đệ khác thì chèo thuyền vào bờ – vì họ chỉ cách bờ khoảng hai trăm khuỷu tay – trong khi kéo lưới đầy cá. Khi lên bờ, họ thấy có lửa đang cháy, trên đó có cá và bánh. Chúa Giê-su bảo họ: “Hãy mang cá mà các con vừa bắt được đến đây.” Si-môn Phê-rô đi kéo lưới lên bờ, lưới đầy những con cá lớn, tổng cộng một trăm năm mươi ba con; dù số lượng nhiều như vậy, lưới vẫn không bị rách. Chúa Giê-su bảo họ: “Hãy đến mà dùng bữa.” Nhưng không một môn đệ nào dám hỏi Ngài: “Ngài là ai?”, vì họ biết đó là Chúa. Chúa Giê-su đến, cầm lấy bánh và trao cho họ, cũng như cá. Đây là lần thứ ba Chúa Giê-su hiện ra với các môn đệ của Ngài sau khi Ngài sống lại từ cõi chết.

Giăng 21:1–14
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 10.

Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn đầu 67

Vào lúc đó, sau khi sống lại từ cõi chết, Đức Giê-su hiện ra với các môn đệ của Ngài và nói với Si-môn Phê-rô: “Si-môn, con của Giô-na! Con có yêu mến Thầy hơn họ không?” Phê-rô thưa với Ngài: “Vâng, lạy Chúa!” Ngài biết rằng con yêu mến Ngài. Chúa Giê-su bảo ông: “Hãy chăn dắt những con chiên con của Ta.” Lần khác, Ngài lại hỏi ông: “Si-môn, con của Giô-na! Con có yêu mến Ta không?” Phê-rô thưa với Ngài: “Vâng, lạy Chúa! Ngài biết rằng con yêu mến Ngài.” Chúa Giê-su bảo ông: “Hãy chăn dắt những con chiên của Ta.” Ngài lại hỏi ông lần thứ ba: “Simon, con của Giô-na! Con có yêu mến Ta không?” Phê-rô buồn rầu vì Ngài đã hỏi ông đến lần thứ ba: “Con có yêu mến Ta không?”, và ông thưa với Ngài: “Lạy Chúa! Chúa biết mọi sự; Chúa biết con yêu mến Chúa.” Đức Giê-su bảo ông: “Hãy chăn dắt đàn chiên của Ta.” Thật, Thật, Ta nói cùng người: Khi người còn trẻ, người tự thất lung và đi đâu tùy ý; nhưng khi người già đi, người sẽ giang tay ra, và người khác sẽ thất lung cho người, rồi dẫn người đi nơi người không muốn. Ngài nói điều đó để cho Phê-rô biết rằng ông sẽ tôn vinh Thiên Chúa bằng cái chết như thế nào. Và sau khi nói điều đó, Ngài bảo ông: “Hãy theo Ta.” Phê-rô quay lại, thấy môn đệ mà Đức Giê-su yêu mến đang đi theo sau; chính người này, trong bữa tiệc, đã tựa đầu vào ngực Ngài và hỏi: “Lạy Thầy, ai sẽ phản bội Thầy?” Thấy người ấy, Phê-rô nói với Đức Giê-su: “Lạy Thầy, còn người ấy thì sao?” Chúa Giê-su đáp: “Nếu Ta muốn người ấy ở lại cho đến khi Ta trở lại, thì điều đó có liên quan gì đến người? Người hãy theo Ta.” Và tin đồn lan truyền giữa các anh em rằng môn đệ ấy sẽ không chết. Nhưng Chúa Giê-su không nói với người ấy rằng người ấy sẽ không chết, mà chỉ nói: “Nếu Ta muốn người ấy ở lại cho đến khi Ta trở lại, thì điều đó có liên quan gì đến người?” – Chính môn đệ này làm chứng về điều đó, và đã ghi chép lại; và chúng ta biết rằng lời chứng của ông là chân thật. Chúa Giê-su còn làm nhiều điều khác nữa; nhưng nếu phải ghi chép chi tiết về những điều đó, thì tôi nghĩ cả thế gian này cũng không đủ chỗ chứa những cuốn sách được viết ra. A-men.

Ga 21:14–25
Phúc Âm Chúa Nhật thứ 11.
Thứ Bảy, ngày thứ 7 sau Lễ Phục Sinh, trong Thánh lễ.
Thánh Gioan Thần Học và các Tông Đồ khác, trong Thánh Lễ Sáng.
Ngày 16 tháng 1, dành cho Thánh Phêrô Tông đồ, trong Thánh lễ.

[Trở về mục lục.](#)

THỨ TỰ ĐỌC PHÚC ÂM CHO TẤT CẢ CÁC TUẦN

Tuần Phục Sinh

Trong Thánh lễ: Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 1. **Trong giờ kinh chiều:** Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 65B.

Thứ Hai: Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 2.

Thứ Ba: Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 113.

Thứ Tư: theo Thánh Gioan, đoạn 4.

Thứ Năm: theo Thánh Gioan, đoạn 8.

Thứ Sáu: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 7 **và về Đức Mẹ:** từ Tin Mừng theo Thánh Luca, đoạn 54.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 11.

Chủ nhật thứ 2 sau Lễ Phục Sinh, về Thánh Tôma

Trong Thánh lễ sáng: từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 116. **Trong Thánh lễ:** từ Phúc âm theo thánh Gioan, đoạn 65A.

Thứ Hai: theo Phúc Âm Thánh Gioan, đoạn 6.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 10.

Thứ Tư: từ sách Thánh Gioan, đoạn 15.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 16.

Thứ Sáu: theo Phúc Âm thánh Gioan, đoạn 17.

Thứ Bảy: từ Thánh Gioan, ngày thứ 19.

Chủ nhật thứ 3 sau Lễ Phục sinh, về các bà mang hương

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 71 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn 69B từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

Thứ Hai: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 13.

Thứ Ba: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 20.

Thứ Tư: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 21.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 22.

Thứ Sáu: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 23.

Thứ Bảy: theo Thánh Gioan, ngày thứ 52.

Tuần thứ 4 sau Lễ Phục Sinh, về người bị liệt

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 112 theo Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 14A theo Phúc âm Gioan.

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 24.

Thứ Ba: từ Thánh Gioan, đoạn 25.

Thứ Tư giữa tuần: từ Thánh Gioan, đoạn 26.

Thứ Năm: từ Thánh Gioan, đoạn 29.

Thứ Sáu: theo Thánh Gioan, đoạn 30.

Thứ Bảy: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, chương 31.

Chủ nhật thứ 5 sau Lễ Phục Sinh, về người phụ nữ Samari

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 63 theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 12 theo Thánh Gioan.

Thứ Hai: đoạn 32 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Thứ Ba: từ sách Thánh Gioan, đoạn 33.

Thứ Tư: từ sách Gioan, đoạn 18.

Thứ Năm: theo Thánh Gioan, đoạn 35A.

Thứ Sáu: từ Thánh Gioan, đoạn 37A.

Thứ Bảy: Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 38.

Chủ nhật thứ 6 sau Lễ Phục Sinh, về người mù

Trong giờ kinh sáng: đoạn 64 từ Tin Mừng theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 34 từ Tin Mừng theo Thánh Gioan.

Thứ Hai: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 40.

Thứ Ba: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 42A.

Thứ Tư: từ sách Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 43.

Thứ Năm, Lễ Chúa Thăng Thiên

Trong giờ kinh sáng: đoạn 71 theo Thánh Mác-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn 114 theo Thánh Luca.

Thứ Sáu: từ sách Thánh Gioan, đoạn 47.

Thứ Bảy: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 48A.

Chủ nhật thứ 7 sau Lễ Phục Sinh, các Thánh Cha của Công đồng Đại kết lần thứ nhất

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 66 từ Phúc âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 56 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Thứ Hai: từ Thánh Gioan, đoạn 49.

Thứ Ba: từ sách Thánh Gioan, đoạn 53.

Thứ Tư: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 54.

Thứ Năm: từ sách Thánh Gioan, đoạn 55.

Thứ Sáu: từ sách Thánh Gioan, đoạn 57.

Thứ Bảy: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 67 **và cầu nguyện cho các linh hồn:** từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 16.

Chủ nhật Lễ Ngũ Tuần

Trong Thánh lễ sáng: theo Phúc âm thánh Gioan, đoạn 65B. **Trong Thánh lễ:** theo Phúc âm thánh Gioan, đoạn 27.

Thứ Hai Lễ Chúa Thánh Thần: đoạn đầu 75 theo Phúc Âm thánh Matthêu.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 10B.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 12.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 13.

Thứ Sáu: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 14.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 15.

Chủ nhật thứ nhất sau Lễ Ngũ Tuần, các thánh (giọng 8)

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 116 từ Phúc âm theo thánh Matthêu. **Trong Thánh lễ:** đoạn 38A từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Tuần thứ 2

Thứ Hai: đoạn đầu 19 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Thứ Ba: đoạn đầu 22 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 23.

Thứ Năm: **Phúc Âm** theo thánh Matthêu, đoạn 27.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 31.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 20A.

Chủ nhật thứ 2 sau Lễ Ngũ Tuần, các thánh đã tỏa sáng trên đất Nga, giọng 1

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 70 theo Phúc Âm thánh Mát-cô. **Trong Thánh Lễ:** đoạn 9 theo Phúc Âm thánh Mát-thêu
và các thánh: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 10A.

Tuần thứ 3

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 34A.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 35.

Thứ Tư: theo Phúc Âm thánh Matthêu, đoạn 36.

Thứ Năm: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 37.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 38B.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 24.

Chủ nhật tuần 3, giọng 2

Trong giờ kinh sáng: đoạn 71 theo thánh Mát-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn 18 theo thánh Mát-thêu.

Tuần thứ 4

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 40.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 41.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 42.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 43.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 44.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 26.

Tuần 4, giọng 3

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 112 của Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 25 của Phúc âm Matthêu.

Tuần 5

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 45.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 46A.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 48.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 49.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 50.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 30.

Chủ nhật tuần 5, giọng 4

Trong giờ kinh sáng: đoạn 113 từ Phúc Âm theo thánh Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn 28 từ Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Tuần thứ 6

Thứ Hai: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 51.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 52A.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 53.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 54.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 55.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 32.

Chủ nhật tuần 6, giọng 5

Trong giờ kinh sáng: đoạn 114 theo Phúc Âm thánh Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn 29 theo Phúc Âm thánh Matthêu.

Tuần thứ 7

Thứ Hai: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 56.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 57.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 60.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 61.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 63.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 39.

Chủ nhật tuần 7, giọng 6

Trong giờ kinh sáng: đoạn 63 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 33 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Tuần thứ 8

Thứ Hai: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 65.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 66.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 68.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 69.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 71.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 47.

Chủ nhật tuần 8, giọng 7

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 64 từ Phúc âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 58 từ Phúc âm theo Thánh Matthêu.

Tuần thứ 9

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 74.

Thứ Ba: đoạn đầu của Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 76.

Thứ Tư: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 80.

Thứ Năm: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 81.

Thứ Sáu: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 83B.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 64.

Chủ nhật tuần 9, giọng 8

Trong giờ kinh sáng: đoạn 65A từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 59 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Tuần 10

Thứ Hai: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 84A.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 85.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 86.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 88.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 91.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 73.

Chủ nhật tuần 10, giọng 1

Trong giờ kinh sáng: đoạn 66 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 72 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Tuần 11

Thứ Hai: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 94.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 95.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 96.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 99.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 100.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 78.

Chủ nhật tuần 11, giọng 2

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 67 từ Phúc âm theo thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 77 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Tuần 12

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 2A.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 3.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 4.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 5.

Thứ Sáu: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 9.

Thứ Bảy: đoạn đầu 82 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Chủ nhật tuần 12, giọng 3

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 116 theo Phúc âm thánh Matthêu. **Trong Thánh lễ:** đoạn 79 theo Phúc âm thánh Matthêu.

Tuần 13

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 11.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 12.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 13.

Thứ Năm: bắt đầu từ Mark 14.

Thứ Sáu: từ sách Mác, đoạn 15.

Thứ Bảy: từ Phúc Âm theo thánh Mát-thêu, đoạn 90A.

Chủ nhật tuần 13, giọng 4

Trong giờ kinh sáng: đoạn 70 từ Phúc Âm theo thánh Mác-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn 87 từ Phúc Âm theo thánh Mát-thêu.

Tuần 14

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 16.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 17.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 18.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 19.

Thứ Sáu: bắt đầu từ Phúc Âm theo thánh Mác, chương 20.

Thứ Bảy: đoạn đầu sách Mát-thêu, chương 93.

Chủ nhật tuần 14, giọng 5

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 71 theo Thánh Mác-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn 89 theo Thánh Mát-thêu.

Tuần 15

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 21.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 22.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 23.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 25.

Thứ Sáu: từ sách Mác, đoạn 26.

Thứ Bảy: đoạn đầu sách Mát-thêu, chương 97.

Chủ nhật tuần 15, giọng 6

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 112 theo Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn 92 theo Phúc âm Matthêu.

Tuần 16

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 27.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 28.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 29.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 30.

Thứ Sáu: bắt đầu từ Phúc Âm theo thánh Mác, chương 32.

Thứ Bảy: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 101.

Chủ nhật tuần 16, giọng 7

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 113 theo Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn 105 theo Phúc âm Matthêu.

Tuần 17

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 48.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 50.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 51.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 52.

Thứ Sáu: từ sách Mác, đoạn 53.

Thứ Bảy: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 104.

Tuần 17, giọng 8

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 114 của Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 62 của Phúc âm Matthêu.

Tuần 18

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 10.

Thứ Ba: từ Phúc Âm Luca, đoạn 11.

Thứ Tư: từ Phúc Âm Luca, đoạn 12.

Thứ Năm: từ Phúc Âm Luca, đoạn 13.

Thứ Sáu: từ Luca, chương 14.

Thứ Bảy: từ sách Luca, chương 15.

Chủ nhật 18, giọng 1

Trong giờ kinh sáng: đoạn 63 từ sách Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 17 từ sách Luca.

Tuần 19

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 16.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 18.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 21.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 23.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 24.

Thứ Bảy: từ sách Luca, đoạn 19.

Chủ nhật tuần 19, giọng 2

Trong giờ kinh sáng: đoạn 64 từ sách Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 26 từ sách Luca.

Tuần 20

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 25.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 27.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 28.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 31.

Thứ Sáu: từ Luca, ngày thứ 32.

Thứ Bảy: từ sách Luca, chương 20.

Chủ nhật tuần 20, giọng 3

Trong giờ kinh sáng: đoạn 65A từ sách Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 30 từ sách Luca.

Tuần 21

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 33.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 34.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 37.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 41.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 42.

Thứ Bảy: từ sách Luca, đoạn 22.

Chủ nhật tuần 21, giọng 4

Trong giờ kinh sáng: đoạn 66 từ sách Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 35 từ sách Luca.

Tuần 22

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 43.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 44.

Thứ Tư: Bắt đầu từ Luca 47.

Thứ Năm: từ Luca, đoạn 48A.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn đầu 50A.

Thứ Bảy: từ Luca, đoạn 29.

Chủ nhật tuần 22, giọng 5

Trong giờ kinh sáng: đoạn 67 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 83 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Tuần 23

Thứ Hai: từ Phúc Âm Luca, đoạn 52.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 55.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 56.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 57.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 58.

Thứ Bảy: từ Luca, đoạn 36.

Chủ nhật tuần 23, giọng 6

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 116 của Phúc Âm theo thánh Matthêu. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 38 của Phúc Âm theo thánh Luca.

Tuần 24

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 59.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 60.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 61.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 62.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 63.

Thứ Bảy: từ Luca, đoạn 40.

Chủ nhật tuần 24, giọng 7

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 70 từ Phúc Âm theo thánh Mác-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 39 từ Phúc Âm theo thánh Luca.

Tuần 25

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 65.

Thứ Ba: từ Phúc Âm Luca, đoạn 68.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 69.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 70.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 73.

Thứ Bảy: từ Luca, đoạn 46.

Chủ nhật tuần 25, giọng 8

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 71 từ Phúc Âm theo thánh Mác-cô. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 53 từ Phúc Âm theo thánh Luca.

Tuần 26

Thứ Hai: từ sách Luca, đoạn 75.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 77.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 78.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 80.

Thứ Sáu: từ Luca, chương 82.

Thứ Bảy: từ Luca, chương 49.

Tuần 26, giọng 1

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 112 của Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 66 của Phúc âm Luca.

Tuần 27

Thứ Hai: đoạn 86 trong Phúc Âm theo thánh Luca.

Thứ Ba: từ Phúc Âm Luca, đoạn 87.

Thứ Tư: từ Phúc Âm Luca, đoạn 90.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 92.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 95.

Thứ Bảy: từ Luca, phần đầu 51B.

Chủ nhật tuần 27, giọng 2

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 113 trong Phúc Âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 71 trong Phúc Âm Luca.

Tuần 28

Thứ Hai: từ Phúc Âm Luca, đoạn 97.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 98.

Thứ Tư: từ Phúc Âm Luca, đoạn 99.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 100.

Thứ Sáu: từ Luca, đoạn 101.

Thứ Bảy: từ Luca, đoạn đầu 67.

Chủ nhật tuần 28, giọng 3

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 114 trong Phúc Âm theo thánh Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 76 trong Phúc Âm theo thánh Luca.

Tuần 29

Thứ Hai: từ Phúc Âm Luca, đoạn 102.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 106.

Thứ Tư: từ Phúc Âm Luca, đoạn 104.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 107.

Thứ Sáu: từ Luca, ĐOẠN 108A.

Thứ Bảy: đoạn đầu 72 trong Phúc Âm theo thánh Luca.

Chủ nhật tuần 29, giọng 4

Trong giờ kinh sáng: đoạn 63 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 85 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Tuần 30

Thứ Hai: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 33.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 34.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 36.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 39.

Thứ Sáu: **Phúc Âm** theo thánh Mác, đoạn 41.

Thứ Bảy: Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 74.

Chủ nhật tuần 30, giọng 5

Trong giờ kinh sáng: đoạn 64 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn 91 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Tuần 31

Thứ Hai: đoạn đầu 42 trong Phúc Âm theo thánh Mác-cô.

Thứ Ba: từ Mark, đoạn đầu 43.

Thứ Tư: từ sách Mác, đoạn 44.

Thứ Năm: từ sách Mác, chương 45.

Thứ Sáu: **Phúc Âm** theo thánh Mác, đoạn 46.

Thứ Bảy: đoạn đầu 81 trong Phúc Âm theo thánh Luca.

Chủ nhật 31, giọng 6

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 65A từ Phúc Âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 93 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Tuần 32

Thứ Hai: từ sách Mác, đoạn 48.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 50.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 51.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 52.

Thứ Sáu: từ sách Mác, đoạn 53.

Thứ Bảy: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 84.

Chủ nhật tuần 32, giọng 7

Trong giờ kinh sáng: đoạn đầu 66 theo Phúc Âm thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 94 theo Phúc Âm thánh Luca.

Tuần 33

Thứ Hai: từ sách Mác, đoạn 54.

Thứ Ba: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 55.

Thứ Tư: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 56.

Thứ Năm: từ Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 57.

Thứ Sáu: từ sách Mác, đoạn 58.

Thứ Bảy: từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 88.

Chủ nhật tuần 33, về người thu thuế và người Pha-ri-si

Trong giờ kinh sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 89.

Tuần 34

Thứ Hai: đoạn đầu 59 trong Phúc Âm theo thánh Mác.

Thứ Ba: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 60.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 61.

Thứ Năm: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 62.

Thứ Sáu: từ sách Mác, đoạn 63.

Thứ Bảy: từ sách Luca, đoạn 103.

Chủ nhật tuần 34, về người con hoang đàng

Trong Thánh lễ sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 79.

Tuần 35

Thứ Hai: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 49.

Thứ Ba: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 64.

Thứ Tư: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 65.

Thứ Năm: Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 66.

Thứ Sáu: từ Mark, phần đầu 68.

Thứ Bảy trước Lễ Chay: từ sách Luca, đoạn 105; **và để cầu nguyện cho linh hồn người đã khuất:** từ sách Gioan, đoạn 16.

Tuần 35, Tuần Chay

Trong Thánh lễ sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 106.

Tuần ăn chay

Thứ Hai: từ Phúc Âm Luca, đoạn 96.

Thứ Ba: từ Phúc Âm Luca, đoạn 109.

Thứ Tư: không có Thánh lễ.

Thứ Năm: Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 110.

Thứ Sáu: không có Thánh lễ.

Thứ Bảy trước Mùa Chay: đoạn 16 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu **và các thánh:** đoạn 43 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Chủ nhật trước Mùa Chay

Trong Thánh Lễ Sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh Lễ:** Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 17 .

[Trở về mục lục.](#)

THỨ TỰ ĐỌC PHÚC ÂM TRONG MÙA CHAY LỚN

Thứ Bảy tuần thứ nhất Mùa Chay

Trong Thánh lễ: Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 10 và **Phúc Âm về thánh:** Phúc Âm theo thánh Gio-an, đoạn 52.

Tuần thứ 1 Mùa Chay

Trong Thánh Lễ Sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh Lễ:** Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 5. **Trong phần cầu nguyện:** Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 75.

Thứ Bảy tuần thứ 2 Mùa Chay

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 6 của Phúc âm theo thánh Mác-cô và đoạn đầu 16 của Phúc âm theo thánh Gio-an để cầu nguyện cho các linh hồn.

Tuần thứ 2 Mùa Chay

Trong giờ kinh sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 7 và **dành cho thánh:** Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 36.

Thứ Bảy tuần thứ 3 Mùa Chay

Trong Thánh lễ: đoạn 8 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô và **phần cầu nguyện cho các linh hồn:** đoạn 16 từ Phúc âm theo thánh Gio-an.

Chủ nhật thứ 3 Mùa Chay

Trong giờ kinh sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 37.

Thứ Bảy tuần thứ 4 Mùa Chay

Trong Thánh lễ: đoạn 31 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô và **phần cầu nguyện cho các linh hồn:** đoạn 16 từ Phúc âm theo thánh Gio-an.

Tuần thứ 4 Mùa Chay

Trong giờ kinh sáng: Phúc Âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc Âm theo thánh Mác-cô, đoạn 40 và **để tôn vinh thánh:** Phúc Âm theo thánh Mát-thêu, đoạn 10A.

Thứ Bảy, ngày thứ 5 của Mùa Chay

Trong Thánh lễ: đoạn 35 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô và cầu nguyện cho **Đức Mẹ:** đoạn 54 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Tuần thứ 5 của Mùa Chay

Trong Thánh lễ sáng: Phúc âm Chúa Nhật. **Trong Thánh lễ:** Phúc âm theo thánh Mác-cô, đoạn 47 và **Phúc âm theo thánh Luca,** đoạn 33.

Thứ Bảy tuần thứ 6 Mùa Chay, Lễ Lazarus

Trong Thánh lễ: Phúc âm theo thánh Gioan, đoạn 39.

Tuần lễ Vai

Trong Thánh lễ sáng: Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 83A. **Trong Thánh lễ:** Phúc âm theo thánh Gioan, đoạn 41A.

Thứ Hai Tuần Thánh

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 84B từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu. **Trong Thánh Lễ:** đoạn 98 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Thứ Ba Thánh

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 90B từ Phúc âm theo thánh Matthêu. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 102 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Thứ Tư Thánh

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 41B từ Phúc âm theo Thánh Gioan. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 108 từ Phúc âm theo Thánh Matthêu.

Thứ Năm Thánh

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 108B từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 107 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong nghi thức rửa chân: đoạn 44 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Sau nghi thức rửa chân: đoạn đầu 45 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

12 Phúc Âm về Cuộc Khổ Nạn của Chúa là Đức Chúa Trời và Đấng Cứu Thế của chúng ta, Đức Giêsu Kitô

1. Theo Phúc Âm thánh Gioan, đoạn 46.
2. Theo Thánh Gioan, chương 58.
3. Theo Thánh Matthêu, đoạn 109.
4. Theo Thánh Gioan, đoạn mở đầu 59A.
5. Theo thánh Matthêu, đoạn 111.
6. Theo thánh Mác, đoạn đầu 67A.
7. Từ Matthêu, đoạn đầu 113.
8. Sách Luca, đoạn đầu 111.
9. Từ Giảng, đoạn đầu 61A.
10. Từ sách Mác, đoạn đầu 69A.
11. Phần mở đầu của Phúc Âm theo Thánh Gioan, chương 62.
12. Theo thánh Matthêu, đoạn đầu 114.

Thứ Sáu Tuần Thánh

Vào giờ thứ nhất: theo thánh Matthêu, đoạn 110A.

Vào giờ thứ ba: đoạn đầu 67B trong Phúc Âm theo thánh Mác.

Vào giờ thứ sáu: trích từ Phúc âm Luca, đoạn 111.

Vào giờ thứ chín: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 59B.

Trong giờ chiều: đoạn đầu 110B trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Thứ Bảy Lớn

Trong Thánh lễ Sáng, sau bài ca ngợi khen: đoạn 114 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 115.

[Trở về mục lục.](#)

PHÚC ÂM BUỔI SÁNG CHÚA NHẬT

1. Theo Thánh Mát-thêu, đoạn 116.
2. Theo Thánh Mác-cô, đoạn 70.
3. Theo Thánh Mác-cô, đoạn 71.
4. Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 112.
5. Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn đầu 113.
6. Sách Luca, đoạn 114.
7. Phần mở đầu sách Giăng, chương 63.
8. Phần mở đầu của Phúc Âm theo Thánh Gioan, chương 64.
9. Sách Giăng, chương 65A.
10. Phần mở đầu 66 của sách Giăng.
11. Từ sách Gioan, đoạn 67 .

[Trở về mục lục.](#)

CÁC PHÚC ÂM CHO CÁC NGÀY LỄ KHÔNG CHUYÊN VÀ

THÁNG CHÍN

1. Thánh Simeon Cột và năm mới của Giáo hội

Trong Thánh lễ Năm Mới: từ Phúc Âm theo Thánh Luca, đoạn 13.

Và về vị thánh: đoạn 43 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

4. Thánh Giô-sa-phát, Giám mục Belgorod

Trong Thánh lễ sáng và Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

5. Các Thánh Tiên tri Zacharias và Thánh nữ Elizabeth

Trong Thánh lễ: đoạn 96 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

6. Kỷ niệm phép lạ của Tổng lãnh thiên thần Mi-chê-a tại Colossae (Chonae)

Trong Thánh lễ: đoạn 51A từ Phúc âm Luca.

7. Thánh Tử đạo Sozont

Trong Thánh lễ: đoạn 52 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

8. Lễ Giáng sinh của Đức Mẹ Thiên Chúa và Đức Trinh Nữ Maria

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 4 theo Phúc Âm thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 theo Phúc âm thánh Luca.

9. Các Thánh và các vị Công chính, Cha Mẹ của Đức Chúa Trời, Gioakim và Anna

Trong Thánh lễ: đoạn 36 theo Phúc âm Luca.

11. Thánh Silouan của Athos

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 24 của Phúc âm Luca.

12. Lễ Truyền Tin

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm Luca.

Thứ Bảy trước Lễ Nâng Thánh Giá

Trong Thánh lễ: đoạn 39 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

Tuần trước Lễ Nâng Thánh Giá

Trong Thánh lễ: đoạn 9 của Phúc âm theo Thánh Gioan.

13. Lễ khánh thành Nhà thờ Phục Sinh của Chúa Kitô tại Giê-ru-sa-lem

Trong Thánh lễ: đoạn 67B từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

14. Lễ Nâng Thánh Giá Thánh và Ban Sự Sống của Chúa

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 42B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 60 của Thánh Gioan.

Thứ Bảy sau Lễ Nâng Thánh Giá

Trong Thánh lễ: trích từ Phúc âm theo Thánh Gioan, đoạn 30.

Chủ Nhật sau Lễ Nâng Thánh Giá

Trong Thánh lễ: đoạn 37 từ sách Thánh Mác-cô.

16. Thánh nữ tử đạo Euphemia, Đấng được ca ngợi

Trong Thánh lễ: đoạn 33 từ Phúc âm theo thánh Luca.

20. Thánh Tử đạo Eustathius Plakidas

Trong Thánh lễ: đoạn 106 từ Phúc âm theo thánh Luca.

21. Lễ Kỷ niệm Thánh Giá.

Thánh Dimitri, Tổng Giám mục Rostov

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 35B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: từ Phúc âm theo Thánh Gioan, đoạn 36.

23. Ngày Thánh Gioan Tẩy Giả được thụ thai

Trong Thánh lễ: đoạn 2 từ Phúc âm theo thánh Luca.

25. Ngày qua đời của Thánh Sergius Radonezhsky

Trong giờ kinh sáng: đoạn 43 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

26. Thánh Tông đồ và Nhà Truyền giáo Gioan Thần học

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 67 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 61B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

28. Thánh Chariton, vị Tử đạo

Trong giờ kinh sáng: trích từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu, đoạn 10A.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

30. Thánh Michael,

Tổng Giám mục đầu tiên của Kiev và toàn nước Nga, vị Thánh làm phép lạ

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

THÁNG MƯỜI

1. Lễ Che Chở của Đức Mẹ. Thánh Tông đồ Ananias

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 4 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm Luca.

Và về vị Tông đồ: trích từ Phúc âm Luca, đoạn 51A.

3. Thánh Tử đạo Dionysius Areopagita

Trong Thánh lễ: đoạn 55 theo Phúc âm thánh Matthêu.

5. Các Thánh Phêrô, Alexius, Iona, Philip và Hermogenes của Moscow

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 của Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 11 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

6. Thánh Tông đồ Tôma

Trong Thánh lễ sáng: từ Phúc âm theo Thánh Gioan, đoạn 67.

Trong Thánh lễ: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 65A.

9. Thánh Tông đồ Giacôbê con của Alphê

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 67 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 51A từ Phúc âm Luca.

10. Thánh Ambrose của Optina

Trong giờ kinh sáng: đoạn 43 trong Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 trong Phúc âm theo thánh Luca.

11. Thánh Tông đồ Philip, một trong bảy phó tế

Trong Thánh lễ: đoạn 50B từ Phúc âm Luca.

Chủ nhật gần nhất với ngày 11 tháng 10. Kỷ niệm Công đồng Đại kết lần thứ VII

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 56 theo Thánh Gioan.

13. Hình ảnh Đức Mẹ Iveron

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn đầu 4 theo Phúc Âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm Luca.

16. Thánh Tử đạo Longin, Trung úy

Trong Thánh lễ: đoạn 113 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

18. Thánh Tông đồ và nhà truyền giáo Luca

Trong giờ kinh sáng: đoạn 67 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 51A từ Phúc âm Luca.

22. Hình ảnh Đức Mẹ Kazan

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 4 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm Luca.

23. Thánh Tông đồ Giacôbê, anh em của Chúa

Trong Thánh lễ: đoạn 56 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

24. Bức tượng Đức Mẹ “Niềm Vui của Những Ai Đang Buồn Phiền”

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 theo Phúc âm Luca.

**26. Thánh Đại Tử Đạo Dimitri
và tưởng niệm trận động đất,
xảy ra tại Constantinople vào năm 740**

Trong giờ kinh sáng: đoạn 36 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 27 theo Phúc âm thánh Matthêu.

Và dành cho Thánh: đoạn 52 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

28. Thánh Dimitri, Tổng Giám mục Rostov

Trong giờ kinh sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

29. Thánh Avraam, Tổng tu viện trưởng Rostov

Trong Thánh lễ: đoạn 43 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

THÁNG 11**1. Các Thánh Kosmas và Damian, những vị Thánh không ham tiền bạc và làm phép lạ ở Á Châu**

Trong Thánh lễ: đoạn 34B từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

5. Thánh Iona, Tổng Giám mục Novgorod

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: trích từ Phúc âm theo Thánh Gioan, đoạn 36.

6. Thánh Varlaam của Khutyn, vị thánh làm phép lạ của Novgorod

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

8. Lễ kính Tổng lãnh thiên thần Michael và tất cả các Thần lực Vô hình trên trời

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 52B từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 51A từ Phúc âm Luca.

13. Thánh Gioan Vàng Miệng

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

14. Thánh Tông đồ Philip

Trong Thánh lễ sáng: trích từ Thánh Gioan, đoạn 67.

Trong Thánh lễ: đoạn 5 trong tác phẩm của Thánh Gioan.

15. Thánh Paissios Velichkovsky

Trong giờ kinh sáng: đoạn 43 trong Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 trong Phúc âm theo thánh Luca.

16. Thánh Tông đồ và Nhà Truyền giáo Matthêu

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 67 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 30 của Phúc âm theo Thánh Matthêu.

19. Thánh Philaret, Tổng Giám mục Moscow và Kolomna

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 11 từ Phúc âm theo Thánh Matthêu.

21. Lễ Rước Đức Mẹ vào Đền Thánh

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 trong Phúc âm theo thánh Luca.

22. Các Tông đồ Philemon và Archippus

Trong Thánh lễ: đoạn 50A từ Phúc âm theo thánh Luca.

23. Ngày qua đời của Thánh Đại Công tước Alexander Nevsky

Trong Thánh lễ sáng và Thánh lễ: đoạn 43 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

24. Thánh nữ tử đạo Ekaterina

Trong Thánh lễ: đoạn 106 của Phúc âm Luca.

25. Lễ kết thúc lễ Đức Mẹ vào Đền Thánh. Các Thánh Tử đạo Clémentê, Giáo hoàng Rôma và Phêrô, Tổng Giám mục Alexandria

Trong Thánh lễ: đoạn 54 của Phúc âm theo thánh Luca.

Và các vị tử đạo: theo Thánh Matthêu, đoạn 11.

27. Dấu hiệu của Đức Mẹ Rất Thánh, đã xảy ra tại Novgorod. Thánh Tử đạo Giacôbê người Ba Tư

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 theo Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm Luca.

Và dành cho vị Thánh Tử đạo vĩ đại: trích từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 50.

30. Thánh Tông đồ An-rê, Người Được Kêu Gọi Đầu Tiên

Trong giờ kinh sáng: đoạn 9 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 4 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

THÁNG 12**3. Thánh Savva Storozhevsky, Zvenigorodsky**

Trong Thánh lễ: đoạn 10A từ Phúc âm theo Thánh Matthêu.

4. Thánh nữ tử đạo vĩ đại Barbara

Trong Thánh lễ sáng: từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 104.

Trong Thánh lễ: đoạn 21 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

5. Thánh Savva, người được thánh hiến

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

6. Thánh Nicôla, Tổng Giám mục thành Myra thuộc Lycia, vị thánh làm phép lạ

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 36 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

9. Ngày Đức Mẹ Đồng Trinh Anna thụ thai

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Luca.

10. Các vị Tử đạo Mina, Hermogenes và Evgraf

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 106 theo Phúc âm Luca.

12. Thánh Spiridon, Giám mục Trimifunt

Trong Thánh lễ: đoạn 24 của Phúc âm theo thánh Luca.

13. Các thánh tử đạo Eustratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius và Orestes

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 106 từ Phúc âm Luca.

17. Tiên tri Đa-ni-ên và ba thiếu niên: A-na-ni, A-za-ri và Mi-sa-i-l

Trong Thánh lễ: đoạn 62 theo Thánh Luca.

Tuần lễ các Thánh Tổ phụ

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 76 theo Phúc âm Luca.

Thứ Bảy trước Lễ Giáng Sinh

Trong Thánh lễ: đoạn 72 của Phúc âm theo thánh Luca.

Tuần trước Lễ Giáng sinh – các Thánh Tổ phụ

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 1 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

**20. Thánh Gioan Kronstadt, người công chính
và Thánh Tử đạo Ignatius, Đấng Mang Thiên Chúa**

Đối với vị thánh công chính: đoạn 11 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Đối với vị Thánh Tử đạo: từ Phúc Âm theo Thánh Mác-cô, đoạn 41.

21. Lễ tưởng niệm Đức Tổng Giám mục Phêrô, Thánh của Moscow

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 35B của Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: từ Phúc âm theo thánh Luca, đoạn 24.

22. Thánh nữ Tử đạo Anastasia, Đấng Giải thoát

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 33 theo Phúc âm Luca.

24. Đêm trước Lễ Giáng sinh

Lúc 1 giờ: đoạn đầu 2 của Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Vào giờ thứ 3: đoạn 5 trong Phúc Âm theo thánh Luca.

Vào giờ thứ 6: đoạn đầu 3 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Vào giờ thứ 9: đoạn đầu 4 của Phúc Âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 5 của Phúc âm Luca.

(Vào thứ Bảy hoặc Chủ Nhật: đoạn 53 trong Phúc Âm theo thánh Matthêu).

25. Lễ Giáng Sinh

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 2 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 3 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

26. Lễ Đức Mẹ

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 4 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

Thứ Bảy sau Lễ Giáng sinh

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 46B của Phúc âm theo thánh Matthêu.

Tuần sau Lễ Giáng Sinh

Trong Thánh lễ: đoạn 4 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

27. Thánh Tông đồ, vị tử đạo đầu tiên và tổng phó tế Stephano

Trong Thánh lễ: đoạn 87 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

28. 20.000 vị tử đạo tại Nicomedia

Trong Thánh lễ: đoạn 51B theo Phúc âm thánh Luca.

29. Các thánh trẻ sơ sinh bị Hê-rôt giết hại

Trong Thánh lễ: đoạn 4 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

31. Lễ kết thúc Mùa Giáng sinh

Trong Thánh lễ: Phúc Âm thường lệ.

THÁNG GIÊNG**1. Lễ Cắt bì của Chúa. Thánh Basil Đại đế**

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 6 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.

Và về Thánh: đoạn 24 trong Phúc Âm theo Thánh Luca.

Thứ Bảy trước Lễ Hiển Linh

Trong Thánh lễ: đoạn 5 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Tuần trước Lễ Hiển Linh

Trong Thánh lễ: đoạn 1 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

2. Lễ an táng Thánh Seraphim của Sarov

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

4. Lễ kính các Thánh Bảy Mươi Tông Đồ

Trong Thánh lễ: đoạn 50A từ Phúc âm Luca.

5. Đêm trước Lễ Hiển Linh

Vào giờ thứ nhất: đoạn đầu 5 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

Vào giờ thứ 3: đoạn đầu 1 trong Phúc Âm theo thánh Mác-cô.

Vào giờ thứ 6: đoạn đầu 2A trong Phúc Âm theo thánh Mác-cô.

Vào giờ thứ 9: đoạn đầu 6 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ tối (vào thứ Bảy hoặc Chủ Nhật trong giờ kinh chiều): đoạn đầu 9 của Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong nghi thức thánh hóa nước: đoạn 2B từ Phúc Âm theo thánh Mác-cô.

6. Lễ Hiển Linh

Trong Thánh lễ Buổi sáng: đoạn 2B từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 6 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong lễ thánh hóa nước: đoạn 2B từ Phúc Âm theo thánh Mác-cô.

7. Lễ Thánh Gioan Tẩy Giả

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 3 trong Phúc âm theo Thánh Gioan.

Thứ Bảy sau Lễ Hiển Linh

Trong Thánh lễ: đoạn 7 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Chủ nhật sau Lễ Hiển Linh

Trong Thánh lễ: đoạn 8 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

9. Thánh Philip, Tổng Giám mục Moscow

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

10. Thánh Theophanes, vị ẩn sĩ ở Vyshensky

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 35B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

**Cùng ngày
Thánh Grêgôriô, Giám mục Nissa**

Trong Thánh lễ: đoạn 34B từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

11. Thánh Theodosius, người đứng đầu cộng đoàn

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

14. Ngày kết thúc Lễ Hiển Linh. Thánh Nina, người ngang hàng với các Tông đồ, nhà truyền giáo tại Gruzia

Trong giờ kinh sáng: đoạn 34B từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 104 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

16. Lễ tôn kính xiềng xích của Thánh Phêrô

Trong Thánh lễ: đoạn 67 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

17. Thánh Antôn Vĩ đại

Trong giờ kinh sáng: đoạn 43 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 24 trong Phúc âm theo thánh Luca.

20. Thánh Euphymius Vĩ đại

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 từ Phúc âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

**Chủ nhật giữa ngày 23 và 31 tháng 1.
Các vị Tử đạo và Tuyên xưng đức tin Nga x**

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 105-106 trong Phúc âm theo thánh Luca.

24. Thánh nữ Xenia thành Saint Petersburg

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 43 theo Phúc âm thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm thánh Luca.

25. Thánh Grêgôriô Thần học

Trong giờ kinh sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

27. Lễ rước di cốt Thánh Gioan Vàng Miệng

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: trích đoạn 36 từ Thánh Gioan.

30. Đại hội các thánh**Thánh Basil Đại Đệ, Thánh Grêgôriô Thần Học và Thánh Gioan Vàng Miệng****Trong giờ kinh sáng:** đoạn 36 từ Thánh Gioan.**Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 11 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.**THÁNG HAI****2. Lễ dâng Chúa****Trong giờ kinh sáng:** đoạn 8 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.**Trong Thánh lễ:** đoạn 7 từ Phúc âm theo thánh Luca.**3. Các thánh Si-mê-ôn, người đón Chúa, và Anna, nữ tiên tri****Trong Thánh lễ:** đoạn 8B từ Phúc âm Luca.**5. Thánh Theodosius, Tổng Giám mục Chernihiv****Trong giờ kinh sáng:** đoạn 36 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.**Trong Thánh lễ:** đoạn 24 từ Phúc âm Luca.**8. Thánh Tử đạo vĩ đại Phê-ô-đô-xi-ô, người lính****Trong Thánh lễ:** đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.**9. Lễ kết thúc Lễ dâng Chúa****Trong Thánh lễ:** Phúc âm thường lệ.**12. Hình ảnh Đức Mẹ Iveron.****Thánh Alexius, vị thánh làm phép lạ tại Moscow****Trong Thánh lễ sáng:** đoạn đầu 4 theo Phúc âm thánh Luca.**Trong Thánh lễ:** đoạn 54 từ Phúc Âm theo thánh Luca.**Thánh:** đoạn 24 trong Phúc Âm theo thánh Luca.**17. Thánh Tử đạo vĩ đại Phê-ô-đô-rô Ti-rôn****Trong Thánh lễ:** đoạn 52 trong Phúc âm theo Thánh Gioan.**24. Lễ tìm thấy đầu thứ nhất và thứ hai của Thánh Gioan Tiền Hô****Trong Thánh Lễ Sáng:** đoạn 31 từ Phúc Âm theo Thánh Luca.**Trong Thánh lễ:** đoạn 40 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.**THÁNG BA****9. Các Thánh 40 vị Tử đạo tại Sebaste****Trong giờ kinh sáng:** đoạn 106 trong Phúc Âm theo thánh Luca.**Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 80 theo Phúc âm thánh Matthêu.

25. Lễ Truyền Tin của Đức Mẹ

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 4 từ Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 3A từ Phúc âm Luca.

THÁNG TƯ**23. Thánh Đại Tử Đạo Giô-rê Chiến Thắng**

Trong giờ kinh sáng: đoạn 63 trong Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 52 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

25. Thánh Tông đồ và Nhà Truyền giáo Mác-cô

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 50A theo Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 23 từ Thánh Mác-cô.

**27. Thánh Tông đồ và Thánh Tử đạo Simeon,
Giám mục Giêrusalem, người cùng huyết thống với Chúa**

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 56 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

30. Thánh Tông đồ Giacôbê, con của Xê-đê-vê

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 67 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 17 trong Phúc âm theo thánh Luca.

THÁNG NĂM**1. Tiên tri Giê-rê-mi**

Trong Thánh lễ: đoạn 14 từ Phúc âm Luca.

2. Lễ rước di cốt các vị hoàng tử thánh Boris và Gleb

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 106 từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: trích từ Phúc âm theo thánh Gioan, đoạn 52.

3. Ngày qua đời của Thánh Theodosius Pechersky

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 43.

7. Kỷ niệm sự hiện ra của Thánh Giá Chúa trên trời tại Giê-ru-sa-lem năm 351

Trong Thánh lễ: đoạn 60 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

8. Thánh Tông đồ và Nhà Truyền giáo Gioan Thần học

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn đầu 67 của Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: theo Phúc âm thánh Gioan, đoạn 61B.

9. Lễ rước di hài Thánh Nicholas, vị thánh làm phép lạ

Trong giờ kinh sáng: đoạn 35B từ sách Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

10. Thánh Tông đồ Simon Zilôta

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 67 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 56 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

11. Các Thánh Cyril và Methodius, các vị Thánh Tông đồ ngang hàng, các vị Thầy của dân Slav

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 36 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 11 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

12. Thánh Tử đạo Hermogenes, Tổng Giám mục Moscow

Trong giờ kinh sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 trong Phúc âm theo Thánh Gioan.

15. Hoàng tử Dimitri Uglichsy, người có đức tin vững vàng

Trong giờ kinh sáng: trích từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 106.

Trong Thánh lễ: trích từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 52.

19. Hoàng tử vĩ đại Dimitri Donskoy, người có đức tin

Trong Thánh lễ sáng: từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 43.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 trong Phúc âm theo thánh Luca.

20. Việc tìm thấy di cốt của Thánh Alexius, vị thánh làm phép lạ tại Moscow

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 35B theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

21. Các thánh vua Constantine và Helena, những vị thánh ngang hàng với các tông đồ

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 từ Tin Mừng theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 35B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

**Cùng ngày,
Hình ảnh Đức Mẹ Vladimir**

Trong giờ kinh sáng: đoạn 4 của Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm theo thánh Luca.

23. Thánh Lê-ôn-ti-ô, Giám mục Rostov

Trong Thánh lễ: đoạn 11 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

25. Lễ tìm thấy lần thứ ba đầu của Thánh Gioan Tẩy Giả

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 31 từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 40 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

27. Thánh Gioan người Nga, vị chứng nhân

Trong giờ kinh sáng: đoạn 43 từ Phúc Âm theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 64 từ Phúc âm Luca.

THÁNG SÁU**8. Thánh Tử đạo vĩ đại Phê-ô-đô-rô Strati-la-tô**

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Ngày 9. Thánh Cyril, Tổng Giám mục Alexandria

Trong Thánh lễ: đoạn 11 của Phúc âm theo thánh Matthêu.

**Cùng ngày,
Thánh Cyril, Bề trên tu viện Beloezersky**

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

10. Thánh Gioan, Tổng Giám mục Tobolsk

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 35B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

11. Các Tông đồ Bartholomew và Barnabas

Trong Thánh lễ sáng: từ Phúc âm theo Thánh Gioan, đoạn 67.

Trong Thánh lễ: đoạn 51A từ Phúc âm Luca.

14. Tiên tri Ê-li-sê của Đức Chúa Trời

Trong Thánh lễ: đoạn 14 từ Phúc âm Luca.

15. Thánh Iona, Tổng Giám mục Moscow

Trong giờ kinh sáng: đoạn 35B từ sách Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

**18. Hình ảnh Đức Mẹ Bogolyubskaya
và Thánh Tử đạo Lê-ôn-ti**

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 4 theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm Luca.

Dành cho vị Tử đạo: đoạn đầu 52 trong Phúc âm theo thánh Gioan.

19. Thánh Tông đồ Giu-đa, anh em của Chúa

Trong giờ kinh sáng: đoạn 67 trong Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 48B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

**Cùng ngày,
Thánh Gióp, Tổng Giám mục Moscow và toàn cõi Nga**

Trong giờ kinh sáng: trích từ Thánh Gioan, đoạn 35B.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ sách Thánh Gioan.

23. Hình ảnh Đức Mẹ Vladimir

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 trong Phúc âm theo thánh Luca.

24. Lễ Giáng sinh của Thánh Gioan Tẩy Giả

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 3B từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 1 từ Phúc âm theo thánh Luca.

25. Thánh Công tước Phêrô và Công nương Fevronia, những vị làm phép lạ ở Murom

Trong Thánh lễ: đoạn 10 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

26. Sự hiện ra của bức tượng Đức Mẹ Tikhvin

Trong Thánh lễ Sáng: đoạn 4 trong Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm theo thánh Luca.

28. Các bức tượng Đức Mẹ, được gọi là "Ba Tay"

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 theo Phúc âm thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 của Phúc âm theo thánh Luca.

Cùng ngày, các vị thánh Sergius và Herman, các vị làm phép lạ ở Valaam

Trong giờ kinh sáng: đoạn 43 theo Phúc Âm thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm Luca.

29. Các Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô

Trong giờ kinh sáng: đoạn 67 từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 67A từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

30. Hội đồng Mười Hai Tông đồ

Trong Thánh lễ: đoạn 12 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

THÁNG BẢY

1. Các Thánh Kosmas và Damian, những vị Thánh không vì lợi lộc và làm phép lạ, đã chịu tử đạo tại Roma

Trong Thánh lễ: đoạn 34B từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

2. Sự kiện áo choàng của Đức Mẹ được đặt tại Vlacherna

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm thánh Luca.

3. Lễ rước di cốt Thánh Philip, Tổng Giám mục Moscow

Trong Thánh lễ Sáng: theo Phúc âm thánh Gioan, đoạn 35B.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Gioan.

**4. Các thánh hoàng gia chịu tử đạo:
Hoàng đế Nicholas II, Hoàng hậu Alexandra,
Hoàng tử Alexei, các Công chúa Olga, Tatiana, Maria, Anastasia,
những người đã bị chính quyền vô thần sát hại.**

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: từ Phúc âm theo thánh Gioan, đoạn 52.

**Cùng ngày,
Thánh Andrei Rublev, họa sĩ vẽ tranh thánh.**

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 24 của Phúc âm theo thánh Luca.

5. Thánh Athanasius của Athos. Lễ tìm thấy di cốt của Thánh Sergius của Radonezh

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

8. Hình ảnh Đức Mẹ Kazan

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 4 của Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Thánh Tử đạo vĩ đại Prokopios

Trong Thánh lễ: đoạn 39 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

10. Lễ đặt áo thánh của Chúa và Đấng Cứu Thế của chúng ta, Đức Giêsu Kitô

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 112 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 67A từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

11. Thánh nữ Tử đạo Euphemia, Đấng được ca ngợi

Trong Thánh lễ: đoạn 33 theo Phúc âm thánh Luca.

12. Hình thánh Đức Mẹ Thiên Chúa, được gọi là “Đức Mẹ Ba Tay”

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm Luca.

13. Lễ kính Tổng lãnh thiên thần Gabriel

Trong Thánh lễ: đoạn 51 từ Phúc âm Luca.

15. Thánh Vladimir, Đại công tước, ngang hàng với các Tông đồ

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 35B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

**Chủ nhật gần nhất với ngày 16 tháng 7.
Kỷ niệm các Thánh Cha của sáu Công đồng Đại kết**

Trong Thánh lễ: đoạn 56 trong Phúc âm theo Thánh Gioan.

19. Lễ tìm thấy di cốt của Thánh Seraphim của Sarov

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

20. Thánh tiên tri Ê-li

Trong Thánh lễ sáng và Thánh lễ: đoạn 14 từ Phúc âm theo thánh Luca.

22. Thánh Maria Magdalene, ngang hàng với các Tông đồ

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 34 theo Phúc âm Luca.

23. Hình ảnh Đức Mẹ Pochaiv

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 4 từ Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm Luca.

24. Các thánh tử đạo, các hoàng tử Boris và Gleb

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 106 trong Phúc âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 52 từ Phúc âm theo thánh Gioan.

25. Lễ Lên Trời của Thánh Anna công chính

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm Luca.

27. Thánh Tử đạo vĩ đại và Thánh Chữa lành Panteleimon

Trong giờ kinh sáng: từ sách Luca, đoạn 106.

Trong Thánh lễ: đoạn 52 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

28. Hình ảnh Đức Mẹ Smolensk

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 4 từ Phúc âm Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 trong Phúc âm theo thánh Luca.

30. Thánh Tử đạo Gioan, chiến binh

Trong Thánh Lễ Sáng: từ Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 51.

Trong Thánh lễ: đoạn 69 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

THÁNG TÁM

1. Nguồn gốc (lễ rước)

Thánh Giá ban sự sống của Chúa.

**Bảy vị tử đạo anh em nhà Maccabees,
mẹ của họ là Salome và thầy của họ là Eleazar**

Trong Thánh lễ: theo Thánh Gioan, đoạn 60.

Và các thánh: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 38B.

Trong nghi thức thánh hóa nước: từ Tin Mừng theo Thánh Gioan, đoạn 14B.

2. Lễ rước di cốt của vị tử đạo đầu tiên là Thánh Stephano

Trong Thánh lễ: theo Thánh Matthêu, đoạn 87.

6. Lễ Biến Hình của Chúa

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn đầu 45 của Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 70.

7. Thánh Mitrofan, Giám mục Voronezh

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 35B từ Phúc Âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

9. Thánh Tông đồ Matthêu

Trong Thánh lễ sáng: từ Phúc âm theo Thánh Gioan, đoạn 67.

Trong Thánh lễ: đoạn 40 trong Phúc âm theo thánh Luca.

**13. Lễ kết thúc Mùa Biến Hình.
Thánh Tichon, Giám mục Voronezh**

Trong giờ kinh sáng: đoạn 36 từ sách Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ: Phúc âm thường và Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 11.

15. Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời

Trong giờ kinh sáng: đoạn 4 từ Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 trong Phúc âm theo thánh Luca.

16. Lễ Rước Hình Thánh không do tay người tạo ra của Chúa Giêsu Kitô

Trong giờ kinh sáng và Thánh lễ: Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 48B.

23. Kết thúc lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm Luca.

24. Lễ rước di cốt Thánh Phêrô, Tổng Giám mục Moscow

Trong Thánh lễ: đoạn 36 từ Phúc âm theo thánh Gioan.

25. Lễ rước di cốt Thánh Tông đồ Bê-rô-thê. Thánh Tông đồ Tít

Trong Thánh lễ: đoạn 11 từ Phúc âm theo thánh Matthêu.

26. Lễ rước Thánh tượng Đức Mẹ Vladimir

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 4 từ Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 từ Phúc âm theo thánh Luca.

29. Lễ Cắt đầu Thánh Gioan Tẩy Giả

Trong Thánh Lễ Sáng: đoạn 57 theo Thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn 24 từ Phúc âm theo thánh Mác-cô.

30. Lễ rước di cốt của Đại công tước Alexander Nevsky, vị thánh đáng kính

Trong giờ kinh sáng và Thánh lễ: đoạn 43 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

31. Lễ an táng thất lưng của Đức Mẹ Thiên Chúa

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 54 theo Phúc âm thánh Luca.

[Trở về mục lục.](#)

CÁC PHÚC ÂM CHUNG CỦA CÁC THÁNH

Thánh lễ kính Đức Mẹ

Trong Thánh lễ Sáng: đoạn 4 của Phúc Âm theo thánh Luca.

Trong Thánh lễ: đoạn 54 của Phúc âm Luca, **hoặc** đoạn 6 của Phúc âm Gioan, **hoặc** đoạn 61B của Phúc âm Gioan.

Thánh lễ dành cho các Thần lực trên trời

Trong giờ kinh sáng: đoạn 52B theo Phúc Âm thánh Matthêu. **Trong Thánh lễ:** đoạn 51A theo Phúc Âm thánh Luca.

Thánh lễ dành cho các vị tiên tri

Từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 96 **hoặc** từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 62.

Thánh lễ dành cho các Tông đồ

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 67 của Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ dành cho một Tông đồ: đoạn đầu 34B trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

Dành cho hai hoặc nhiều Tông đồ: từ Phúc âm Luca, đoạn 50B **hoặc** đoạn 51A.

Thánh lễ các Thánh Tông đồ

Trong Thánh lễ sáng: trích đoạn 35B từ Phúc âm theo Thánh Gioan.

Trong Thánh lễ dành cho một vị Thánh: đoạn đầu 36 từ Thánh Gioan **hoặc** đoạn đầu 24 từ Thánh Luca.

Dành cho hai hoặc nhiều vị thánh: từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 11.

Thánh lễ dành cho các vị thánh và những người vì Chúa mà hành động như người điên

Trong Thánh lễ sáng: đoạn 43 trong Phúc âm theo thánh Matthêu.

Trong Thánh lễ: đoạn đầu 10A từ Phúc âm theo thánh Matthêu **hoặc** đoạn đầu 24 từ Phúc âm theo thánh Luca.

Thánh lễ dành cho vị tử đạo

Trong Thánh lễ sáng: đoạn đầu 63 theo Phúc âm Luca. **Trong Thánh lễ:** đoạn đầu 52 theo Phúc âm Gioan.

Thánh lễ tưởng niệm các vị tử đạo

Trong giờ kinh sáng: đoạn 36 của Phúc Âm theo Thánh Matthêu. **Trong Thánh lễ:** đoạn 106 của Phúc Âm theo Thánh Luca.

Thánh lễ tưởng niệm vị thánh tử đạo

Từ Phúc Âm Luca, đoạn 67.

Thánh lễ các vị tử đạo linh mục

Trích từ Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 24 **hoặc** 52, **hoặc** 77.

Thánh lễ các vị thánh tử đạo đáng kính

Dành cho một vị thánh tử đạo đáng kính: theo Phúc âm theo thánh Mát-cô, đoạn 37.

Dành cho các vị thánh tử đạo đáng kính: từ sách Mát-thêu, đoạn 38B **hoặc** từ sách Lu-ca, đoạn 64.

Thánh lễ dành cho các nữ tử đạo

Từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 62 **hoặc** từ Phúc Âm theo thánh Marcô, đoạn 21.

Thánh lễ dành cho các nữ tu

Theo Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 104, **hoặc** theo Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 33, **hoặc** theo Phúc Âm theo thánh Gioan, đoạn 28.

Thánh lễ dành cho các vị chứng nhân

Theo Phúc Âm thánh Luca, chương 64.

Lễ tưởng niệm các vị tu sĩ không tham lam

Theo Phúc Âm thánh Matthêu, đoạn 34B.

Thánh lễ cầu cho linh hồn người đã khuất

Thứ Hai: từ sách Gioan, đoạn 15.

Thứ Ba: từ sách Gioan, đoạn 16.

Thứ Tư: theo Phúc Âm theo Thánh Gioan, chương 21.

Thứ Năm: theo Phúc Âm theo Thánh Gioan, đoạn 22.

Thứ Sáu: từ Thánh Gioan, ngày 23.

Thứ Bảy: từ Thánh Gioan, ngày thứ 16.

[Trở về mục lục.](#)

PHÚC ÂM CHO CÁC DỰP KHÁC NHAU VÀ

1. Khi cử hành Bí tích Rửa tội

Theo Thánh Matthêu, đoạn 116.

2. Khi cử hành Bí tích Hôn nhân

Theo Thánh Gioan, chương 6.

3. Khi cử hành Bí tích Xức dầu

1. Theo Phúc Âm thánh Luca, chương 53.
2. Theo Phúc Âm thánh Luca, đoạn 94.
3. Theo Phúc Âm thánh Matthêu, đoạn 34B.
4. Theo Thánh Matthêu, đoạn đầu 26.
5. Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 104.
6. Sách Ma-thi-ơ, chương 62.
7. Theo Thánh Matthêu, đoạn 30.

4. Khi cử hành Bí tích Hòa giải

Theo Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 30 **hoặc** theo Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 78.

5. Khi phụ nữ xưng tội

Từ Gioan, chương 28.

6. Về lễ cắt tóc cho các tu sĩ

Từ Phúc Âm theo thánh Matthêu, chương 39.

7. Về lễ an táng giáo dân

Từ sách Gioan, đoạn 16.

8. Lễ an táng các tu sĩ

Theo Phúc Âm thánh Gioan, đoạn 16.

9. Trong lễ an táng các linh mục

1. Từ Thánh Gioan, đoạn 16.
2. Theo Thánh Gioan, chương 15.
3. Từ sách Gioan, chương 21.
4. Sách Giăng, chương 22.
5. Từ Giăng, chương 23.

10. Lễ an táng các em bé

Theo Thánh Gioan, chương 21.

11. Trong lễ làm phép nước nhỏ

Từ Giảng, chương 14B.

12. Lễ thánh hiến nhà thờ

Theo sách Gioan, đoạn 37B **hoặc** theo sách Ma-thi-ơ, đoạn 67B.

13. Lễ đặt nền móng thành phố

Theo Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 67B.

14. Trong thánh lễ cầu nguyện cho hòa bình và sự hiệp nhất trong đức tin Chính thống

Theo Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 20B.

15. Trong thánh lễ cầu nguyện cho sự hòa giải và hiệp nhất của Giáo hội

Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 51.

16. Trong thánh lễ về hòa bình

Theo Phúc Âm thánh Gioan, đoạn 48B.

17. Trong thánh lễ cầu nguyện cho chiến thắng trong chiến tranh

Theo Phúc Âm theo thánh Mác, đoạn 51.

18. Trong buổi lễ khi kẻ thù tấn công

Theo Luca, đoạn 70.

19. Trong các nghi lễ khi xảy ra thiên tai

Theo sách Mác, chương 51.

20. Phục vụ trong thời kỳ dịch bệnh

Theo Luca, chương 16.

21. Phục vụ trong thời gian xảy ra động đất

Theo Phúc âm theo thánh Matthêu, chương 27.

22. Phục vụ trong thời gian xảy ra hỏa hoạn

Theo Luca, đoạn 69.

23. Trong giờ thờ phượng khi xảy ra hạn hán

Theo sách Ma-thi-ơ, đoạn 65.

24. Trong giờ lễ khi trời mưa kéo dài

Từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 20B.

25. Trong buổi lễ cầu nguyện cho người bệnh

Phần thứ nhất: từ sách Ma-thi-ơ, đoạn 26.

Phần thứ hai: theo Phúc âm theo thánh Mác, đoạn 21.

Phần thứ ba: từ Phúc âm theo thánh Gioan, đoạn 13.

26. Cho người bị quỷ ám

Theo Phúc Âm theo thánh Matthêu, đoạn 28 **hoặc** 72; **hoặc** theo Phúc Âm theo thánh Marcô, đoạn 19 **hoặc** 40; **hoặc** theo Phúc Âm theo thánh Luca, đoạn 46.

27. Về việc phục vụ những người làm việc bác ái

Theo Matthêu, đoạn 20B.

28. Về mọi lời cầu xin

Từ Phúc âm theo thánh Matthêu, đoạn 20B; **hoặc** từ Phúc âm theo thánh Marcô, đoạn 51; **hoặc** từ Phúc âm theo thánh Luca, đoạn 88.

[Trở về mục lục.](#)